

การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม

LAND SUBDIVISION PLAN IN HOUSING FOR CRIME PROTECTION

เถลิงเกียรติ อินทพันธ์
THALUENGIAT INTHAPHAN

ฉพ.
85227
2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 53831
วัน,เดือน,ปี..... 26 พ.ย. 2547

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2547

ISBN 974-15-1136-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง
b.
i.

LAND SUBDIVISION PLAN IN HOUSING FOR CRIME PROTECTION

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2004

ISBN 974-15-1136-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกัน
อาชญากรรม

นักศึกษา

นายเถลิงเกียรติ อินทพันธุ์

รหัสประจำตัว

42064027

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการปกครอง

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรม

พ.ศ.

2547

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ. สุรศักดิ์ กังขาว

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.มาลัย จีรัวัฒนเกษตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้อยู่อาศัยในบ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราวิเศษ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไพรชนิย์นิเวศน์ ประกอบด้วย ประธานหมู่บ้าน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหาย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสำรวจ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยที่เกิดคดีอาชญากรรม พบว่าผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 40-50 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอิสระ มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 20,001-40,000 บาทต่อเดือน อาศัยอยู่ในบ้านนานถึง 21-30 ปี และส่วนใหญ่เป็นเจ้าของบ้าน

ผลจากการศึกษา พฤติกรรมในการอยู่อาศัยของผู้อยู่อาศัยที่เกิดคดีอาชญากรรม พบว่าการไม่มีคณะกรรมการมาดูแลหมู่บ้าน ไม่มีการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ไม่มีการจัดกิจกรรมประจำปีให้ผู้อยู่อาศัยได้พบปะกัน ไม่มีการจัดกิจกรรมทุกวันให้ได้พบปะกัน ไม่มีการเก็บค่าบริการส่วนกลาง มีปัญหาการเก็บค่าบริการส่วนกลางที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน การนำใช้พื้นที่ส่วนกลางไปทำกิจกรรมอื่นเช่น ตลาดนัด การแบ่งเป็นพื้นที่ให้บุคคลภายนอกเช่า เช่น ทำเป็นโกดังเก็บสินค้า คาเฟ่ หรือพื้นที่จอดรถ การขาดยามรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรักษาความปลอดภัยที่ไม่มีการควบคุมคน และรถเข้าออกภายในหมู่บ้าน การขาดยามรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง มีความถี่ในการตรวจตราพื้นที่ในแต่ละครั้งมากกว่า 1 ชั่วโมง ไม่มีการตรวจตราในบริเวณทางเข้าออกหมู่บ้าน และแนวถนนที่ตัดผ่านหมู่บ้าน ผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์สนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกันน้อย ไม่มีการออกไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้าน การใช้ถนนเป็นพื้นที่ออกกำลังกาย การทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนอยู่ การจอดรถทิ้งไว้นอกบริเวณบ้านเป็นเวลานานๆ ทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืน และการขาดการป้องกันตนเองโดยไม่ล็อกประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน ก่อนเข้านอน มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมภายในหมู่บ้าน

ผลการศึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลให้เกิดอาชญากรรม พบว่า การวางผังชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมรอบๆ หมู่บ้านอยู่ติดกับชุมชนที่มีปัญหาเสพติด ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ที่สร้างบ้านพักอาศัย แนวรั้วรอบหมู่บ้านถูกทำลายไม่มีโคมไฟส่องสว่าง มีทางเข้าออกมากกว่า 1 ทาง มีรูปแบบถนนแบบตารางที่สามารถควบคุมพื้นที่ได้ยาก จำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร หมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ 500 ครัวเรือนขึ้นไป ไม่มีการแบ่งกลุ่มอาคารเพื่อใช้ทางเข้าออกร่วมกัน ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน มีพื้นที่ช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังน้อยกว่า 50% พื้นที่รอบๆตัวบ้านปลูกต้นไม้รกทึบ ร้วมีลักษณะที่บสูงไม่สามารถสังเกตพื้นที่ภายนอกได้สะดวก การสอดส่องดูแล จุดตรวจเฉพาะทางเข้าออกหมู่บ้านไม่มีการแบ่งพื้นที่ดูแลเป็นกลุ่มๆ การขาดให้แสงสว่างกับตัวบ้านพื้นที่รอบๆตัวบ้าน การให้แสงสว่างที่ไม่เพียงพอในพื้นที่ส่วนกลางบริเวณถนนหลัก ถนนรอง ตลอดจนบริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมภายในหมู่บ้าน

ผลการศึกษา ลักษณะการเกิดอาชญากรรม พบว่า บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม บริเวณถนนรอง ทางเท้ารอง แนวรั้วรอบหมู่บ้าน และบริเวณพื้นที่รกร้างเป็นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ประสบปัญหาอาชญากรรม เคยเกิดคดีอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ 1 ครั้ง ผู้เสียหายบางคนเคยเกิดคดีถึง 3 ครั้ง คดีที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นคดีลักทรัพย์ จะเกิดเหตุในช่วงดึกถึงเช้า เวลา 24.01น.-06.00น. ส่วนใหญ่จะเกิดเหตุช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ มูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 1,000-10,000 บาท บางคนสูงถึง 10,001-50,000 บาท ส่วนใหญ่เกิดเหตุบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน คนร้ายจะก่อเหตุบริเวณรอบตัวบ้านไม่ได้บุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน ถ้ามีการบุกรุกส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณประตูหน้าต่าง หน้าบ้าน จะเข้ามาจากชั้นล่างของตัวบ้านเป็นส่วนใหญ่ บุคคลที่คาดว่าก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน กับผู้อยู่อาศัยที่อยู่ติดกับหมู่บ้าน รองลงมาเป็นบุคคลทั่วไปที่เข้าออกภายในหมู่บ้าน และคนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน

แนวความคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรม มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.ด้านสภาพสังคมและเศรษฐกิจ การกำหนดประเภทโครงการสำหรับผู้มีรายได้ระดับเดียวกัน เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านสังคมของผู้อยู่อาศัย

2.ด้านพฤติกรรมในการอยู่อาศัย ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยมีส่วนร่วมในการดูแลหมู่บ้านทำให้เกิดความรักหมู่บ้านมากยิ่งขึ้น มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับใช้ร่วมกัน เพื่อสร้างความเป็นระเบียบ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมตามเทศกาลต่างๆ และกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่กระตุ้นให้คนในชุมชนได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกัน บ่อยครั้งเป็นการความความสามัคคีให้เกิดขึ้นในชุมชน

การจัดให้มียามรักษาความปลอดภัย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดูแล และควบคุมอาชญากรรม เปรียบเสมือนเป็นหูตา ช่วยคอยสอดส่องดูแล

การมีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน และเพื่อนบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในระแวกบ้านได้เป็นอย่างดี ตลอดจนการออกไปทำกิจกรรมในพื้นที่ส่วนกลางบ่อยครั้งยังมีส่วนช่วยให้ผู้อยู่อาศัยมีประติสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเป็นการสร้างความรักให้เกิดขึ้นในชุมชน เกิดความเป็นเจ้าของพื้นที่

3.ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การวางผังชุมชนควรออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ไม่เพียงแต่ในบริเวณบ้านเท่านั้น แต่มีความรู้สึกหรือมีอิทธิพลควบคุมต่อเนืองมาถึงภายนอกที่อยู่ในชุมชนของตนได้ เช่น บริเวณถนน ซอย ทางเท้า ถนน พื้นที่บริการส่วนกลาง ทางเข้า ออกชุมชน โดยการแบ่งสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยออกเป็นสวนหรือเขตโดยมีเครื่องหมายหรือลักษณะการแบ่งกลุ่มหรือเขตที่แน่นอน

มีการวางแผนการใช้ที่ดินไม่ปะปนกัน สงวนรักษาการรวมตัวของความเป็นระแวกบ้านไว้ โดยไม่อนุญาตหรือปล่อยให้ถนน ซอยในชุมชนเป็นทางผ่านหรือเป็นทางลัดเชื่อมต่อกับถนนภายนอกหรือมีทางเข้าออกหลายแห่ง เพื่อป้องกันการเข้ามาของบุคคลแปลกหน้า ซึ่งอาจเป็นคนร้าย และเป็นการส่งเสริมการรวมตัวสมาชิกในกลุ่ม

จัดให้มีสโมสร สนามกีฬา นามเด็กเล่น หรือสวนหย่อม เพื่อเป็นพื้นที่นันทนาการสำหรับชุมชน ให้อยู่อาศัยในชุมชนได้พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย หรือพบปะสังสรรค์กัน

จำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร การกำหนดขนาดของโครงการไม่ควรเกิน 200 หลัง หรือเป็นโครงการขนาดกลาง ซึ่งเป็นขนาดกลุ่มที่เหมาะสมต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์หรือการพัฒนาระดับความสัมพันธ์ทางสังคม ขนาดของโครงการและขนาดของกลุ่มต่อทางเดินร่วมมีจำนวนอย่างน้อยเท่าไร ความสัมพันธ์ทางสังคมยิ่งดีขึ้น

กำหนดให้แต่ละกลุ่มของที่อยู่อาศัยมีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม และมีขนาดทางเท้าที่เหมาะสมต่อการเกิดกิจกรรมทางสังคม เพื่อให้สามารถแยกแยะหรือจดจำกันได้ของผู้อยู่อาศัย โดยจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วมหรือขนาดของกลุ่มไม่ควรเกิน 10 ครัวเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหรือร่วมมือกัน เช่น ลักษณะของอาคารซึ่งทำให้มองเห็นกันได้ หรือจำเป็นต้องใช้บริเวณร่วมกันหรือการเพิ่มมาตรฐานของทางเดินร่วมให้กว้างขึ้น เพื่อให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมทั้งระดับบุคคลต่อบุคคลหรือกลุ่ม คือ หน่วยพักอาศัยทั้งในและภายนอก ควรเอื้ออำนวยให้มีพื้นที่พอเหมาะที่จะก่อให้เกิดการติดต่อกันทั้งในระดับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน และในบริเวณกลุ่มย่อย

การออกแบบทางกายภาพ ควรจัดให้มีโอกาสสอดส่องดูแลของผู้อยู่อาศัยจากหน้าต่างของห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนอน ของตัวบ้าน ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีการสอดส่องที่เป็นธรรมชาติต่อพื้นที่ส่วนรวมทั้งภายในและบริเวณภายนอกบริเวณบ้าน

การออกแบบรั้วบ้านควรมีลักษณะโปร่งป็นได้ยาก ควรมีโคมไฟเพื่อเป็นการเพิ่มการสังเกตบุคคลภายนอก

การสอดส่องดูแล จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มอำนาจการสอดส่องดูแล โดยเฉพาะในพื้นที่ส่วนกลางและบริเวณอัฒจันทร์ในชุมชน ซึ่งคนร้ายอาศัยช่องโอกาสเข้ามาประกอบอาชญากรรมได้

ผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม หรือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำรายละเอียดของโครงการเพื่อก่อให้เกิดการแก้ปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการในการป้องกันอาชญากรรมกับโครงการหมู่บ้านจัดสรรประเภทอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

Thesis Title	Land Subdivision Plan in Housing for Crime Protection
Student	Mr.Thaluengkiat Inthaphan
Student ID.	42064027
Degree	Master of Industrial Education
Progamme	Architecture
Year	2004
Thesis Advisor	Assistant Professor Surarak Kungkhao
Thesis Co-advisor	Associate Professor Dr.Malai Jeerawattanakasetra

ABSTRACT

The purpose of this research was to study of land subdivision plan in housing for crime protection and social and economics , pattern of living in physical environments and types of criminal which was occurred in housing estates in order to take the outcome to solve the land subdivision plan in housing for criminal protection. The four groups of samples which was studied in the research which was sampled. From Moobaan Chaiyapruok , Moobaan Ramintraniviet , Moobaan Ammarin and Moobaan Pisaneeniviet. The data was collected from documents interviews and surveys from the hand of four villages above mentions , the villages patrol and the damaged resident. Questionnaires were analyzed summarized and commented design concept a land subdivision plan in housing for crime protection.

The outcome from the research of the social and economics of the residents who were involved in the crime was shown that mostly married women aged from 40-50 years old , under graduated who were business – owner or free lance occupation with family members of 3-4 and mostly who can earns 20,001-40,000 bath per month and owner residents for 21-30 years or more.

The result from the study of the behavior of the residents who were the crime was shown that without village committee and no meeting among village committee and the residents and no social activities among the residents

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

annually and no daily activities which leads to a serious criminal in the village. In the case of no service charge of the utilities of villages and inadequate expenditure for the village , utilities in each month which leads to the crime as well as the making the public premises as a flea market and divided the remaining land into a warehouses , car care and parking lots. Lack of security guards and uncontrolled non-residents trespassers in duding non-residential vehicles , no patrol guards 24 hours and no frequent checking cut entrance and exit of the villages and the conjunction road of the villages , which cause the crime. The residents had no acquaintance with the next doors neighbors and neglect to join the village activities. The isolated house during the daytime and night time or in long term , parking the vehicles outside the house and unlocked the doors and fences before sleeping time which lead to the crime. The result from the study of physical environmental aspects shown that the land subdivision plan in housing which was located next to the narcotics areas and intruders who built the houses in the surrounding areas which cause the crime. The barrier of villages has been distrusted and no spot light and more than one entrance and exit. The cluster of housing was divided into more than 500 households and no cluster of housing to share the entrance and exit and types of housing and surround areas of the house were open space less than 50 percentage and surrounding area of the house was filled with the wild bushes. The individual fences too high and could not be visualized from outside. The surveillance and patrol was not assigned to grouping the entrance and exit of the villages. The lack of lighting of the house and the surrounding and inadequate spot light on the main road and alley road of the villages even the border of surrounding villages were cause the crime.

The outcome of the study of the type of criminal was occurred at alley road , pedestrian , around surrounding fencing of villages and isolated areas. The most residents were faced the crime at least one and some were occurred three times. Most of the crime were stolen in the houses which happened during midnight till six o' clock in the morning. Most of the crime happened during the working day. The amount of property that had been robbed was about 1,000 –

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10,000 baht and some people who had been robbed more than 10,001-50,000 baht. Most crime took place inside the house and surrounding area. The thieves broke in the house through the main entrance and the widows mostly in the ground floor. Most thieves were from the residents of the villages or surrounding and minority thieves were the people who trespasses the village daily and construction worker in the villages.

The land subdivision plan in housing for criminal protection design concept shown that :

1. The social and economics aspects should be designed as the residents who earned the same wage rate in order to discriminate the social.

2. The behavior of the residents should be set up the villages committees to look after the villages and persuade the residents participate in social activities arranged by the villages committees in order to unity among the residents. To make the rules and agreements between the residents and the villages committees and arrange festivities and activities for the residents to get to know each other well. To arrange security guard in order to patrol around the villages and to prevent to the crime. To make acquaintance with the neighbours in order to protect the properties of each other and to take part in the villages activities in the villages areas in order to bring up self belonging villages areas.

3. The physical environment aspects should be designed in order to utilities such as the road , pavement side walk , public services areas entrance and exit of the villages etc. The physical environment should be divided into sections and show the signs or divided into the clusters which is specified the areas of the villages. The villages have to plan the utilized area in specific purposes and to prevent the villages, roads and lanes have only one-way entrance and exit to avoid the non-residents to trespassed who might be the criminals.

To provide them sports club and play ground for small children and park in order to make it as a social point meeting point and activities areas.

The number and grouping of building should be no more than 200 house holds and medium size project which is suitable for human relationships or social

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

development. If the size of project and clusters is smaller , is the better for relationships among the residents.

To determine the number and grouping of building should be no more 10 households so it will be easier to recognize the neighborhoods and suitable for design the public sidewalk and to participate social activities of the villages.

The Building and Homes Characteristics should be designed in such away that it could be visual by their neighbours or to share the public areas together or increasing the standard of sidewalk or alley among the same clusters or neighbour's building. Unit of residential should be designed to be convenient to contract the neighbours both to interior and outer space and sub cluster units.

The design of Physical of the building should be designed to be visual to the neighbours throw the windows not only the dining room , the kitchen and also the bedroom and public areas both in and out of their houses in order to prevent the crime which night occurred to their neighbours' houses.

The design of the fence should be height enough to prevent from the thieves to climbing up the fence and should have a spot light that could be visual from the neighbours.

The surveillance should be bright enough to prevent the thieves to coming in especially the public areas of the villages and deserted areas.

The result from this research could be used as a land subdivision plan in housing for criminal protection or as a basic information for formulating the detailed project in design for the appropriateness of further utilization for crime protection of housing project in the future.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผศ.สุรศักดิ์ กังขาว ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.มาลัย จีระวัฒน์เกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณบุคคลและหน่วยงานอีกหลายฝ่ายดังนี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.สุทัศน์ จุฬามานี และ ผศ.สมพล ดำรงเสถียร ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางเขน และเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลคันนายาวทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลประกอบการวิจัย

ขอขอบพระคุณประธานหมู่บ้าน และผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทรา นิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไพบรณียนิเวศน์ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสัมภาษณ์

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ และยามรักษาความปลอดภัยทุกท่านในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทรา นิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไพบรณียนิเวศน์ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการให้ข้อมูลประกอบการวิจัย

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ คุณน้าจิโรจน์ อิศูรัตน์ และคุณน้าวิรัชชา อิศูรัตน์ ที่ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

สุดท้ายขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในการป้องกันอาชญากรรมต่อไป
หวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อย

เดลินเกียรติ อินทพันธ์ุ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	V
กิตติกรรมประกาศ.....	IX
สารบัญ.....	X
สารบัญตาราง.....	XIV
สารบัญภาพ.....	XV
บทที่1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.4.1 การเลือกพื้นที่ศึกษา.....	7
1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	7
1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	9
บทที่2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 ปัญหาอาชญากรรม.....	14
2.1.1 ความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม.....	14
2.1.2 ปัญหาอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร.....	15
2.1.3 สถิติอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร.....	15
2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรม.....	16
2.2.1 ความหมายของอาชญากรรม.....	16
2.2.2 สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม.....	17
2.2.3 ประเภทของอาชญากรรม.....	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	19
2.3.1 ประเภทคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	19
2.3.2 ปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	21
2.3.3 ปัญหาอาชญากรรม	24
ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเขตบางเขน	
2.4 ข้อมูลเขตบางเขน.....	26
2.4.1 สภาพทั่วไปของเขตบางเขน.....	26
2.4.2 แนวโน้มในอนาคตเขตบางเขน.....	28
2.5 หมู่บ้านจัดสรรที่ทำการศึกษ.....	32
2.6 แนวทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม.....	33
2.6.1 แนวทฤษฎีบังคับให้กฎหมาย.....	33
2.6.2 แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์.....	34
2.6.3 แนวทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม.....	35
2.7 การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม.....	44
2.7.1 อิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์.....	44
2.7.2 อิทธิพลของความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่.....	51
2.7.3 ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพที่มีต่ออาชญากรรม.....	52
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
2.9 ข้อกำหนดการจัดสรรที่ดิน.....	59
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	64
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
3.1.1 ประชากร.....	64
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกัน อาชญากรรม
นักศึกษา	นายเถลิงเกียรติ อินทพันธุ์
รหัสประจำตัว	42064027
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
พ.ศ.	2547
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผศ. สุรศักดิ์ กังขาว
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้อยู่อาศัยในบ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราธานีเวสต์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านโปรเซสซิยนิเวสต์ ประกอบด้วย ประธานหมู่บ้าน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหาย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสำรวจ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยที่เกิดคดีอาชญากรรม พบว่า ผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 40-50 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพอิสระ มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 20,001-40,000 บาทต่อเดือน อาศัยอยู่ในบ้านนานถึง 21-30 ปี และส่วนใหญ่เป็นเจ้าของบ้าน

ผลจากการศึกษา พฤติกรรมในการอยู่อาศัยของผู้อยู่อาศัยที่เกิดคดีอาชญากรรม พบว่าการไม่มีคณะกรรมการมาดูแลหมู่บ้าน ไม่มีการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ไม่มีการจัดกิจกรรมประจำปีให้ผู้อยู่อาศัยได้พบปะกัน ไม่มีการจัดกิจกรรมทุกวันให้ได้พบปะกัน ไม่มีการเก็บค่าบริการส่วนกลาง มีปัญหาการเก็บค่าบริการส่วนกลางที่ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน การนำใช้พื้นที่ส่วนกลางไปทำกิจกรรมอื่นเช่น ตลาดนัด การแบ่งเป็นพื้นที่ให้บุคคลภายนอกเช่า เช่น ทำเป็นโกดังเก็บสินค้า คาเฟ่ หรือพื้นที่จอดรถ การขาดยามรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	65
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	67
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	67
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	69
บทที่4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.1 การวิเคราะห์สภาพสังคม และเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง.....	79
4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง.....	98
4.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	108
และลักษณะการเกิดอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง	
4.3.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	108
ของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสัมภาษณ์	
4.3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	110
ของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสำรวจ	
4.3.3 การวิเคราะห์ลักษณะการเกิดอาชญากรรม.....	143
ของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสัมภาษณ์	
บทที่5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและเสนอแนะ.....	154
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	154
5.2 การอภิปรายผล.....	159
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	160
5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้.....	160
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	162

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.4 การนำเสนอแนวความคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรร.....	163
ประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม	
ตอนที่1 แนวความคิดในการออกแบบ.....	164
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม	
ตอนที่2 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	172
เพื่อป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านชัยพฤกษ์	
ตอนที่3 นำเสนอการออกแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว.....	180
เพื่อป้องกันอาชญากรรม	
บรรณานุกรม.....	195
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารทางราชการที่ใช้ในการวิจัย.....	198
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ.....	208
ประวัติผู้เขียน.....	220

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ในกรุงเทพมหานคร ปีพ.ศ.2540.....	16
2.2 แสดงสถิติอาชญากรรมคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	22
ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2540	
2.3 แสดงสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์	22
ในเขตพื้นที่ชานเมืองกรุงเทพฯ ผังพระนคร ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2537	
2.4 แสดงสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	25
ในกรุงเทพมหานคร จากกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 แห่ง ระหว่างปีพ.ศ.2542-2543	
2.5 แสดงสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์.....	26
ปีพ.ศ.2542-2543 ของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน	
3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	65
4.1 แสดงสภาพสังคม และเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	71
4.2 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในหมู่บ้าน.....	80
ของกลุ่มตัวอย่าง ประธานหมู่บ้าน	
4.3 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในหมู่บ้าน.....	88
ของกลุ่มตัวอย่าง ยามรักษาความปลอดภัย	
4.4 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย.....	94
4.5 แสดงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	106
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เสียหาย	
4.6 แสดงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	111
4.7 แสดงลักษณะการเกิดอาชญากรรม.....	129
ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ของกลุ่มตัวอย่าง	
5.1 แสดงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	175
เพื่อป้องกันอาชญากรรม หมู่บ้านชัยพฤกษ์	
5.2 แสดงการออกแบบวางผังสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....	180
เพื่อป้องกันอาชญากรรม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงขั้นตอนการศึกษา.....	12
2.1 แสดงปัจจัยในการเกิดอาชญากรรม.....	18
2.2 แสดงแผนที่การปกครองรายแขวงของเขตบางเขน.....	30
2.3 แสดงแผนที่การใช้ที่ดินปัจจุบันของเขตบางเขน.....	31
2.4 แสดงแผนที่ ที่ตั้งของหมู่บ้านจัดสรรที่ทำการศึกษ.....	33
2.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ปฐมภูมิ ทดียมภูมิ และพื้นที่สาธารณะ.....	38
2.6 แสดงผังบริเวณอาคารเวสเกต และเวสเกต เวส.....	46
2.7 แสดงอาคาร Westgate West.....	47
2.8 แสดงอาคาร Westgate.....	47
2.9 แสดงการจัดกลุ่มบ้านเช่าหากัน 3 ด้าน.....	49
2.10 แสดงการจัดกลุ่มแบบปลายดิน.....	49
2.11 แสดงผังบริเวณของ Breuklen House , York.....	53
2.12 แสดงผังบริเวณของ Outhwaite Houses , Cleveland.....	53
2.13 ผังบริเวณของ Kingsborough Houses , Brooklyn , New York.....	55
2.14 แสดงพื้นที่ป้องกันตนเองซึ่งเกิดจากแรงเสริม.....	58
ของโอกาสในการสอดส่องดูแล (ลูกศร)	
2.15 แสดงระดับต่างๆ ของพื้นที่ป้องกันตนเองจากอาณาเขตสาธารณะ.....	59
ถึงอาณาเขตส่วนตัวลูกศรแสดงถึงทางเข้าที่ระดับต่างๆ	
4.1 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านชัยพฤกษ์.....	129
4.2 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านชัยพฤกษ์.....	130
4.3 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านรามอินทราเนคส์.....	131
4.4 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านรามอินทราเนคส์.....	132
4.5 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านอัมรินทร์.....	133
4.6 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านอัมรินทร์.....	134
4.7 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านไปรษณีย์เนคส์.....	135
4.8 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านไปรษณีย์เนคส์.....	136
4.9 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรม.....	150

ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในหมู่บ้านชัยพฤกษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.10 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรม.....	151
ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์	
4.11 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรม.....	152
ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านอัมรินทร์	
4.12 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรม.....	153
ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านไปรษณีย์เนทัศน์	
5.1 แสดงแนวคิดการกำหนดลักษณะทางเข้าออกชุมชน.....	164
5.2 แสดงแนวคิดการจัดกลุ่มอาคาร.....	164
5.3 แสดงแนวคิดลักษณะความกว้างของพื้นที่ทางเดิน.....	165
5.4 แสดงแนวคิดการแบ่งแยกพื้นที่.....	165
5.5 แสดงแนวคิดการกำหนดจำนวนอาคารในกลุ่ม.....	166
5.6 แสดงแนวคิดการกำหนดความชัดเจนในพื้นที่ส่วนต่างๆ.....	166
เนื่องจากความยาวของพื้นที่	
5.7 แสดงแนวคิดการเชื่อมโยงถนนนอกกลุ่ม.....	167
5.8 แสดงแนวคิดการจัดองค์ประกอบเพื่อการมองเห็น.....	167
5.9 แสดงแนวคิดลักษณะของรั้วบ้านกับการมองเห็นพื้นที่ภายนอก.....	168
5.10 แสดงแนวคิดความยากง่ายในการรुक้าจากถนนสู่ตัวอาคาร.....	168
5.11 แสดงแนวคิดความยากง่ายในการรुक้าจากถนนสู่ตัวอาคาร.....	169
5.12 แสดงแนวคิดการออกแบบลักษณะทางกายภาพของชุมชน.....	170
เพื่อป้องกันอาชญากรรม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องของกรุงเทพมหานครทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม เป็นเหตุให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภูมิภาคต่างๆเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงเกิดการกระจายตัวของพื้นที่เมืองไปสู่พื้นที่ชานเมืองในทุกทิศทาง การกระจายตัวของพื้นที่เมืองทำให้เกิดย่านที่อยู่อาศัยที่สำคัญในบริเวณเขตพื้นที่ชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร มีรูปแบบที่อยู่อาศัยเกิดขึ้นในลักษณะหมู่บ้านจัดสรรประเภทต่างๆ มากมาย เช่น บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ แฟลต และอาคารชุด เป็นต้น เมื่อที่อยู่อาศัยในย่านพักอาศัยเริ่มหนาแน่นมากขึ้น มีการขยายตัวของโครงการที่อยู่อาศัยแบบต่างๆ อย่างไร้ระเบียบ จึงเกิดศูนย์การค้า สวนสนุก บาร์ ไนต์คลับ สถานเริงรมย์ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นตามการขยายตัวในย่านพักอาศัยของประชาชน ซึ่งในย่านพักอาศัยมีกำลังซื้อมหาศาล อีกทั้งมาตรการทางผังเมืองในการควบคุมการใช้ที่ดินไม่ได้ผล ประกอบกับปัญหาการจราจรที่ทำให้การเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองไม่สะดวก เมื่อสังคมเกิดการขยายตัวขึ้นมีการเคลื่อนไหวทางสังคมสูง มีการสัญจรผ่านไปมาอยู่เสมอ มีวิถีชีวิตต่างคนต่างอยู่ อาชญากรจึงถือโอกาสแฝงตัวเข้ามาสังเกตการณ์ในการประกอบอาชญากรรมโดยง่าย (ปกรณ์เทพจร.2541 : 4-5) เนื่องจากวิถีชีวิตของคนเมืองที่เผชิญกับปัญหาการจราจรต้องตื่นแต่เช้ามีดไปทำงานยังแหล่งงานในเมือง เวลาที่จะสำรวจความเรียบร้อยของบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันคนร้ายจึงน้อยลง เช่น ประตูหน้าต่างไม่แน่นหนา ไม่มีเหล็กดัด เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองจึงเปิดโอกาสให้อาชญากรเข้ามาโจรกรรมในช่วงปลอดภัยได้ง่าย (เอกภักดิ์ ศรีจันทร์. 2543 : 2)

การดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสังคมแบบต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างเอาตัวรอด มีการแก่งแย่งกันทำมาหากินสูง และมอบหน้าที่ในการป้องกันรักษาความปลอดภัยของตนเองและของชุมชนให้เป็นหน้าที่ของทางราชการ เป็นผลให้การควบคุมอาชญากรรมเป็นภาระหนักและไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นการกระทำผิดที่ใกล้ตัวประชาชนมากที่สุด ทั้งยังไม่อยู่ในวิสัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเข้าไปมีบทบาทควบคุมอาชญากรรมประเภทดังกล่าวได้ทุกกรณี ดังนั้น การสนับสนุนให้ภาคเอกชนตลอดจนประชาชนเองเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมมือป้องกันตนเองและชุมชนด้วยวิธีการต่างๆ เป็นความจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน(รัชนีกรโชติชัยสถิตย์. 2542 : 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสถิติอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2540 กลุ่มคดีอาญา 5 ประเภท ได้แก่ กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และ تهือนขวัญ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ กลุ่มคดีที่นำสนใจ และกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมคดีทั้งหมดในความดูแลของกองบัญชาการตำรวจนครบาลจำนวน 89,180 ราย กลุ่มคดีที่มีสถิติสูงสุดคือกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำนวน 54,510 ราย รองลงมาคือกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ จำนวน 15,943 ราย และกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และ تهือนขวัญมีปัญหาน้อยที่สุด จำนวน 1,357 ราย ความสำคัญของกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ถือเป็นกลุ่มคดีประเภทก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้กับประชาชนโดยทั่วไป เป็นอาชญากรรมบนพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งประกอบด้วยคดีต่างๆ 8 ประเภท ได้แก่ ลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ ริดทรัพย์ กรรโชคทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจร และทำให้เสียทรัพย์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2540 มีคดีที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 15,943 ราย คดีลักทรัพย์มีการแจ้งมากที่สุด จำนวน 13,735 ราย และคดีกรรโชคทรัพย์มีการแจ้งน้อยที่สุด จำนวน 1 ราย กลุ่มคดีนี้มีแนวโน้มของคดีเพิ่มขึ้นตลอด 10 ปี ที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ.2533 จนถึงปัจจุบัน ส่วนการจับกุมคดีประเภทนี้มีแนวโน้มคงที่ซึ่งไม่ได้สัดส่วนกับแนวโน้มที่รับแจ้งและไม่บรรลุเป้าหมายที่กรมตำรวจกำหนดไว้ (สถิติคดีอาญาในประเทศไทย 2540. 2540 : 2-6) จากสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเขตพื้นที่ชานเมืองกรุงเทพมหานคร ผังพระนคร ระหว่างปี พ.ศ.2535-2537 พบว่าเขตบางเขน ที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของกรุงเทพมหานครที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล 3 แห่ง ซึ่งมีบางพื้นที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง และสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว และสถานีตำรวจนครบาลบางเขนซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ส่วนใหญ่เขตบางเขน ซึ่งเขตบางเขนนับเป็นเขตที่มีปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สูงสุดเขตหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนคดีเกิดขึ้น 4,004 ราย ซึ่งมีคดีที่เกิดในส่วนของสถานีตำรวจนครบาลบางเขนสูงสุดถึง 1,941 ราย รองลงมาคือสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง 1,275 และน้อยที่สุดคือสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว 788 ราย (อ้างในปกรณ์ เทพจร.2541 : 82) สืบเนื่องจนถึงปัจจุบันที่สถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ จากกองบังคับการตำรวจนครบาลทั้ง 9 แห่ง ซึ่งดูแลที่รับผิดชอบพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร ในส่วนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 2 ซึ่งดูแลสถานีตำรวจ 11 แห่งด้วยกัน ได้แก่ สถานีตำรวจบางซื่อ สถานีตำรวจสุทธิสาร สถานีตำรวจพลโยธิน สถานีตำรวจเตาปูน สถานีตำรวจประชาชื่น สถานีตำรวจโคกคราม สถานีตำรวจคันนายาว สถานีตำรวจบางเขน สถานีตำรวจสายไหม สถานีตำรวจหนองสองห้อง และสถานีตำรวจดอนเมือง เป็นกองบังคับการที่มีสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สูงสุด จำนวน 2,830 คดี ปี พ.ศ.2542 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม และในปี พ.ศ.2543 เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 2,866 คดี ในช่วงเดือนเดียวกันกับปี พ.ศ.2542 เมื่อเปรียบเทียบกับกองบังคับการตำรวจนครบาลอื่นๆ (สถิติอาญาสถานีตำรวจนครบาล. 2543 : 8-17) ซึ่งเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางเขนนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล 3 สถานี ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว และสถานีตำรวจนครบาลบางเขน จากข้อมูลทางสถิติแสดงให้เห็นว่าเขตบางเขนเป็นเขตที่พักอาศัยที่มีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงสุดเขตหนึ่งตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535-2543 ดังข้อมูลสถิติอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

จากรายงานแผนผังพัฒนาเขตกรุงเทพมหานคร เขตบางเขน พบว่า พื้นที่เขตบางเขนเป็นชุมชนพักอาศัยดั้งเดิมของกรุงเทพมหานคร การใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นเขตที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลางถึงต่ำ อนาคตเขตบางเขนมีโอกาสและแนวโน้มในการพัฒนาเป็นชุมชนเมืองค่อนข้างสูง เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนา ตลอดจนความต้องการในอนาคตของสำนักผังเมือง (แผนผังพัฒนากรุงเทพมหานคร. 2540 : 4-5) ในสภาพปัจจุบันจากข้อมูลของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน และการสำรวจพื้นที่ของผู้วิจัยพบว่า ในเขตบางเขนมีโครงการที่พักอาศัยอยู่หลายประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่พักอาศัยประเภทบ้านเดี่ยว ซึ่งถือได้ว่าเป็นโครงการบ้านจัดสรรที่เกิดขึ้นมานานกว่า 30 ปี ในสภาพปัจจุบันมีทั้งโครงการเก่า และโครงการใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นเป็นระยะๆ จากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมของโครงการบ้านเดี่ยวต่างๆ เหล่านี้ยังมีสภาพแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ซึ่งเป็นปัญหาอาชญากรรมพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต และเป็นอาชญากรรมที่มีปัญหารุนแรงสูงสุด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา สภาพสังคม และเศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวของเอกชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการนำเสนอรูปแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย ในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว
3. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว
4. เพื่อนำเสนอรูปแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

สภาพสังคม และเศรษฐกิจ

วิลลิสท์ ทรยางกุล (2535 : 207) กล่าวถึง สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในย่านที่ตั้งเป็นตัวแปรบริบทที่ผู้ออกแบบไม่อาจแก้ไขได้ แต่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในโครงการ เพื่อพิจารณาในการออกแบบโครงการ ข้อมูลฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรในชุมชน เช่น รายได้ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ปัญหาอาชญากรรม ฯลฯ ส่วนสภาพทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น เช่น ศาสนา ความเชื่อถือ ค่านิยม ทัศนคติ ฯลฯ โดยเฉพาะเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของย่านที่ตั้ง เป็นสิ่งที่มีผลกระทบต่องานออกแบบโดยตรงและจะต้องกำหนดไว้ในรายละเอียดโครงการ

ณรงค์ เสงี่ยมประชา (2530 : 126) กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงทางสังคมบางครั้งก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายระยะยาวทางสังคม และก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาได้ เช่น ปัญหาความขัดแย้งในสังคม ปัญหาอาชญากรรม ฯลฯ

พฤติกรรมในการอยู่อาศัย

Kan (อ้างใน บงกช เปรี้ยวประสาธ. 2538 : 13) กล่าวถึง การศึกษาและทำการแบ่งรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ก) การติดต่อระหว่างเพื่อนบ้าน (Casual Neighbourliness) เป็นลักษณะการติดต่อที่เห็นได้ชัดเจนโดยง่าย ผู้อยู่อาศัยมักจะกระทำเป็นปกติวิสัย เช่น การไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน การทักทายพูดคุยซึ่งกันและกัน เป็นต้น ในการนี้ Kan ได้ทำการวัดลักษณะการติดต่อระหว่างเพื่อนบ้าน ในรูปของกิจกรรมต่างๆ ที่ติดต่อกันระหว่างเพื่อนบ้าน เช่น การยืมของใช้ การพูดคุย การติดต่อระหว่างเด็กๆ เป็นต้น โดยวัดประเภทของกิจกรรมที่ได้มีการติดต่อระหว่างที่อยู่อาศัยและความถี่ของการติดต่อที่เกิดขึ้น

ข) ทัศนคติระหว่างเพื่อนบ้าน (Crisis-Related Neighbourliness) เป็นลักษณะมีทัศนคติที่ดี และพอใจจะเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน ซึ่งจะแสดงออกในรูปของความเป็นมิตร (Positive Action) เมื่อเพื่อนบ้านต้องการความช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีฉุกเฉิน ในการวิจัยของ Kan ได้ใช้วิธีวัดความสัมพันธ์ประเภทนี้ในงานวิจัยของเขาจาก

1. ความช่วยเหลือที่ได้รับจากเพื่อนบ้าน เมื่อเกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นในครอบครัว เช่น เมื่อต้องการคนช่วยดูแลเด็กเล็กๆหรือคนป่วย

2. การให้ความร่วมมือระหว่างผู้อยู่อาศัยในการแก้ปัญหาส่วนรวม เช่นปัญหาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาชุมชน ปัญหาเกี่ยวกับสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม

การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 17-46) เป็นทฤษฎีหนึ่งจากสามทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม แนวทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (ทฤษฎี ค.อ.ส.) เป็นการลดช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรม โดยพิจารณาใน 2 มิติที่สำคัญคือ สภาพแวดล้อมรูปธรรม และสภาพแวดล้อมนามธรรม ซึ่งในการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรม หรือสภาพแวดล้อมกายภาพ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและรักษาความเป็นระเบียบของชุมชนนั้นๆ เพื่อให้คนในชุมชนพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมาตรการในการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรม มีดังนี้

1. การวางผังเมืองและชุมชน หมายถึง เรื่องของที่ตั้งโครงการ ขนาดโครงการ การใช้ที่ดินที่ไม่ปะปนกัน การจัดกลุ่มอาคารให้เกิดความสัมพันธ์กัน การส่งเสริมกิจกรรมในที่สาธารณะ ถนน-ทางเท้า พื้นที่ส่วนกลาง ระบบบริการสาธารณะ ไม่ให้เกิดการแก่งแย่งกันในการใช้พื้นที่ พื้นที่ส่วนกลาง เช่น สนามเด็กเล่น สวนหย่อม สวนสาธารณะ ฯลฯ

2. การให้แสงสว่างตามท้องถนนและบริเวณสาธารณะ หมายถึง การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนทั้งภายในหรือภายนอกอาคาร ถนน ทางเท้า และพื้นที่สาธารณะของชุมชน ซึ่งการให้แสงไฟฟ้าส่องสว่างถือเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งได้ผลดีที่สุดในการยับยั้งการลักขโมย การบุกรุก หรือแม้แต่การปล้นทรัพย์ความสูงอาคาร บริเวณที่จอดรถ รั้วอาคาร พื้นที่โล่งรอบตัวอาคาร เช่น ลักษณะของต้นไม้ การดูแลไม่ให้พื้นที่รก ฯลฯ เพื่อป้องกันไม่ให้คนร้ายแอบซ่อนตัวหรือสังเกตการ เพื่อประกอบอาชญากรรม ฯลฯ

3. การออกแบบอาคาร หมายถึง เรื่องของประตูเข้า-ออกอาคาร ขนาด-ระบบบริการสาธารณะ เช่น ระบบไฟฟ้า โทรศัพท์ ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อให้ง่ายต่อการสอดส่องดูแลซึ่งกันและกัน

สำหรับในส่วนของการจัดสภาพแวดล้อมนามธรรมคือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกในชุมชน เพื่อความร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมนามธรรมจะสัมฤทธิ์ผลได้ ต้องสอดคล้องกับการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมที่ดีด้วย

ลักษณะการเกิดอาชญากรรม (อ้างใน ประเสริฐ ศักดิ์ธนากุล. 2527 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า การก่ออาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ เกิดจากอาชญากรประเภทฉวยโอกาส ซึ่งร้อยละ 85 ของอาชญากรมุ่งประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเคหะสถาน

จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรม ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อหารูปแบบในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกัน

อาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน โดยกำหนดกรอบแนวคิดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพส่วนตัว การศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมต่อครัวเรือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในบ้าน และสิทธิในการอยู่อาศัย

2. พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของผู้อยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ประธานหมู่บ้าน ได้แก่ รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ความถี่กิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำปี ความถี่กิจกรรมประจำสัปดาห์ที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำสัปดาห์ การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกให้ทำกิจกรรม และการรักษาปลอดภัยภายในพื้นที่ส่วนกลาง

2.2 ยามรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ระยะเวลาในการรักษาความปลอดภัย ความถี่ในการเปลี่ยนผลัด ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง และบริเวณที่ไม่มี การตรวจตรา

2.3 ผู้อยู่อาศัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย การทำกิจกรรม และการป้องกันอาชญากรรม

3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม

3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ แบ่งตามลำดับออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) การวางผังชุมชน (Community Planning) ได้แก่ ที่ตั้งหมู่บ้าน ประเภทที่อยู่อาศัย ลักษณะรั้วรอบๆหมู่บ้าน จำนวนทางเข้า-ออก รูปแบบถนน ความกว้างถนนหลัก-รอง ความกว้างทางเท้าหลัก-รอง และตำแหน่งของพื้นที่นันทนาการ

2) จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร (Number and Groupings of Building) ได้แก่ ขนาดของหมู่บ้าน จำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม รูปแบบของกลุ่มอาคาร ที่ตั้งของที่ดินในผัง

3) ลักษณะของบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน (Building and House Characteristics) ได้แก่ รูปร่างอาคาร ขนาดของที่ดินอยู่อาศัย จำนวนชั้นของบ้าน ขนาดช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังที่หันสู่ทางเดินร่วมหรือพื้นที่ภายนอก ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน และลักษณะรั้วบ้าน

4) การสอดส่องดูแล (Surveillance) ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน ตำแหน่งของจุดตรวจรักษาความปลอดภัย จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัย ร้านค้าในหมู่บ้าน และการให้แสงสว่างตอนกลางคืนในหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ลักษณะการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม สถิติ การเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น จำนวนความถี่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด วันที่เกิดเหตุมากที่สุด มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน ชั้นที่คนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน และ บุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 การเลือกพื้นที่ศึกษา

เนื่องด้วยความจำกัดทางด้านระยะเวลา เงินทุน และการรวบรวมข้อมูล จึงไม่สามารถ ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลได้ทุกโครงการ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครมีโครงการหมู่บ้าน จัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวอยู่เป็นจำนวนมากและเกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา ผู้วิจัยจึงได้เลือกหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวของเอกชนเขตบางเขน ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจาก

1) เขตบางเขนอยู่ในส่วนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 2 เป็นกองบังคับการที่มีสถิติ อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงสุด ในปี พ.ศ.2542 -พ.ศ.2543 เมื่อเปรียบเทียบกับ กองบังคับการตำรวจนครบาลอื่นทั้ง 9 แห่ง (สถิติอาชญากรรมตำรวจนครบาล. 2543 : 8-17)

2) จากรายงานแผนผังพัฒนาเขตกรุงเทพมหานคร เขตบางเขน พบว่า พื้นที่เขตบางเขน เป็นชุมชนพักอาศัยดั้งเดิมของกรุงเทพมหานคร การใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นเขตที่พักอาศัยหนาแน่น ปานกลางถึงต่ำ อนาคตเขตบางเขนมีโอกาสและแนวโน้มในการพัฒนาเป็นชุมชนเมืองค่อนข้างสูง เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนา ตลอดจนความต้องการ ในอนาคตของสำนักผังเมือง (แผนผังพัฒนากรุงเทพมหานคร. 2540 : 4-5)

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวของเอกชนในเขตบางเขนที่ อยู่ในการรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน ทำการเลือกประชากรแบบเจาะจง มีหมู่บ้านจัดสรรทั้งหมด จำนวน 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทรา นิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีประชากรทั้งหมด 1,614 คน จาก 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

1) ประธานหมู่บ้าน จำนวน 4 คน เลือกโดยวิธีเจาะจงทั้งหมด

2) ยามรักษาความปลอดภัย จำนวน 3 คน เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบ

เจาะจงเฉพาะหัวหน้ายามรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ผู้อยู่อาศัย จำนวน 1,607 คน จาก 1,607 ครอบครัว เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เลือกเฉพาะหัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรสเท่านั้น

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 272 คน จาก 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

1) ประธานหมู่บ้าน จำนวน 4 คน

2) ยามรักษาความปลอดภัย จำนวน 3 คน

3) ผู้อยู่อาศัย จำนวน 265 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน จะกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 187) จากประชากรที่เป็นผู้อยู่อาศัยทั้งหมด 4 หมู่บ้าน จำนวน 1,607 ครัวเรือน ทำการเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางศ์ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 ครัวเรือน

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

เพื่อหารูปแบบในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ทำการแบ่งตัวแปรเพื่อทำการศึกษา ดังนี้

1. สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพส่วนตัว การศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมต่อครัวเรือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในบ้าน และสิทธิในการอยู่อาศัย

2. พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของผู้อยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ประธานหมู่บ้าน ได้แก่ รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ความถี่กิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำปี ความถี่กิจกรรมประจำสัปดาห์ที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำสัปดาห์ การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกให้ทำกิจกรรม และการรักษาความปลอดภัยภายในพื้นที่ส่วนกลาง

2.2 ยามรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ระยะเวลาในการรักษาความปลอดภัย ความถี่ในการเปลี่ยนผลัด ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง และบริเวณที่ไม่มีการตรวจตรา

2.3 ผู้อยู่อาศัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย การทำกิจกรรม และการป้องกันอาชญากรรม

3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม

3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ แบ่งตามลำดับออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) การวางแผนชุมชน (Community Planning) ได้แก่ ที่ตั้งหมู่บ้าน ประเภทที่อยู่อาศัย ลักษณะรั้วรอบๆหมู่บ้าน จำนวนทางเข้า-ออก รูปแบบถนน ความกว้างถนนหลัก-รอง ความกว้างทางเท้าหลัก-รอง และตำแหน่งของพื้นที่นันทนาการ

2) จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร (Number and Groupings of Building) ได้แก่ ขนาดของหมู่บ้าน จำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม รูปแบบของกลุ่มอาคาร ที่ตั้งของที่ดินในผัง

3) ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน (Building and House Characteristics) ได้แก่ รูปร่างอาคาร ขนาดของที่ดินอยู่อาศัย จำนวนชั้นของบ้าน ขนาดช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังที่หันสู่ทางเดินร่วมหรือพื้นที่ภายนอก ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน และลักษณะรั้วบ้าน

4) การสอดส่องดูแล (Surveillance) ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน ตำแหน่งของจุดตรวจรักษาความปลอดภัย จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัย ร้านค้าในหมู่บ้าน และการให้แสงสว่างตอนกลางคืนในหมู่บ้าน

3.2 ลักษณะการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม สถิติการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น จำนวนความถี่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด วันที่เกิดเหตุมากที่สุด มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน ชั้นที่คนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน และบุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. หมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว หมายถึง โครงการหมู่บ้านจัดสรรของเอกชน ในเขตบางเขน ที่ภายในโครงการมีอาคารประเภทบ้านเดี่ยวเป็นหลัก และอยู่ในความดูแลของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน และสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว

2. อาชญากรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นการทำความผิด ซึ่งมีโทษทางอาญา มิใช่ทางแพ่ง

2.1 การประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หมายถึง พฤติกรรมในการทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งในที่นี้หมายความรวมถึง การลักทรัพย์ การชิงทรัพย์ ฉ้อโกงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ การลักทรัพย์รถยนต์/รถจักรยานยนต์

3. ประธานหมู่บ้าน หมายถึง บุคคลที่เป็นตัวแทนหรือได้รับการแต่งตั้งจากผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านให้ทำหน้าที่ดูแลปัญหาต่างๆ ในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราภิเษก หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ยามรักษาความ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ดูแลหมู่บ้านหรือผู้อยู่อาศัยให้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์

5. ผู้อยู่อาศัย หมายถึง หัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรส ที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์

6. ผู้เสียหาย หมายถึง หัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรสในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์ ที่เคยเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

7. การวางผังหมู่บ้านจัดสรรเพื่อป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การกำหนดรูปแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพสังคม และเศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วย

7.1 สภาพสังคม และเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพส่วนตัว การศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในบ้าน และสิทธิในการอยู่อาศัย

7.2 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย หมายถึง การประกอบกิจกรรมของผู้อยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน ประกอบด้วย

7.2.1 ประธานหมู่บ้าน หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำระหว่างประธานหมู่บ้านกับผู้อยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน ได้แก่ รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ความถี่กิจกรรมประจำปีหมู่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำปี ความถี่กิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำสัปดาห์ การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม และการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ส่วนกลาง

7.2.2 ยามรักษาความปลอดภัย หมายถึง พฤติกรรมในการดูแลรักษาความปลอดภัยภายในหมู่บ้าน ได้แก่ การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย ความถี่ในการเปลี่ยนผลัด ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง และบริเวณที่ไม่มีมีการตรวจตรา

7.2.3 ผู้อยู่อาศัย หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำระหว่างกันระหว่างผู้อยู่อาศัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย การทำกิจกรรม และการป้องกันอาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม

7.3.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมรูปธรรมที่สามารถมองเห็นได้ในหมู่บ้านจัดสรร ประกอบด้วย

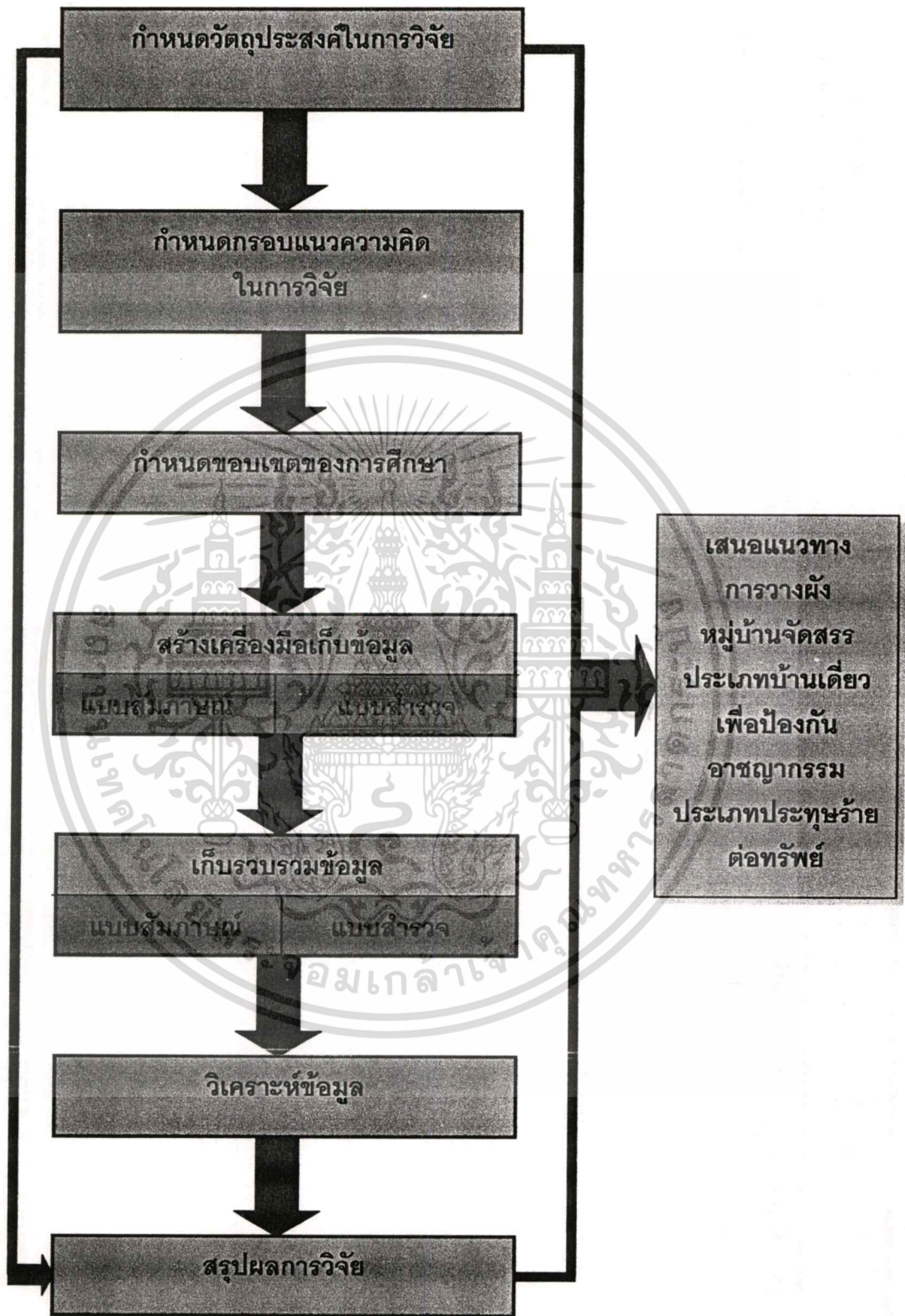
1) การวางชุมชน หมายถึง การใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ใช้สอยของผู้อยู่อาศัย ซึ่งมีผลต่อสภาพแวดล้อม และพฤติกรรม ได้แก่ ที่ตั้งหมู่บ้าน ประเภทที่อยู่อาศัย ลักษณะรั้วรอบๆ หมู่บ้าน จำนวนทางเข้า-ออก รูปแบบถนน ความกว้างถนนหลัก-รอง ความกว้างทางเท้าหลัก-รอง และตำแหน่งของพื้นที่นันทนาการ

2) จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร หมายถึง การกำหนดขนาดของกลุ่มบ้าน ให้เกิดความรู้สึกในการเป็นเจ้าของพื้นที่ ส่งเสริมพฤติกรรมให้เกิดความสัมพันธ์ขึ้นในกลุ่มอาคาร ได้แก่ ขนาดของหมู่บ้าน จำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม รูปแบบของกลุ่มอาคาร ที่ตั้งของที่ดินในผัง

3) ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน หมายถึง การกำหนดลักษณะตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน ให้ง่ายต่อการสังเกตพื้นที่ภายนอก และการควบคุมพื้นที่ ได้แก่ รูปร่างอาคาร ขนาดของที่ดินอยู่อาศัย จำนวนชั้นของบ้าน ขนาดช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังที่หันสู่ทางเดินร่วมหรือพื้นที่ภายนอก ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน และลักษณะรั้วบ้าน

4) การสอดส่องดูแล หมายถึง ความสามารถในการสังเกต ดูแล โดยเกิดจากการมองที่ถูกกระตุ้นโดยการจัดสภาพแวดล้อมบางประการ หรือการจัดวางตำแหน่งกิจกรรมบางอย่าง ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน ตำแหน่งของจุดตรวจรักษาความปลอดภัย จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัย ร้านค้าในหมู่บ้าน และการให้แสงสว่างตอนกลางคืนในหมู่บ้าน

7.3.2 ลักษณะการเกิดอาชญากรรม หมายถึง สภาพปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ได้แก่ บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม สถิติการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น จำนวนความถี่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด วันที่เกิดเหตุมากที่สุด มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน ชั้นที่คนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน และบุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ภาพที่ 1.1 แสดงขั้นตอนการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ปัญหาอาชญากรรม

- 2.1.1 ความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม
- 2.1.2 ปัญหาอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร
- 2.1.3 สถิติอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรม

- 2.2.1 ความหมายของอาชญากรรม
- 2.2.2 สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม
- 2.2.3 ประเภทของอาชญากรรม

2.3 อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์

- 2.3.1 ประเภทคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์
- 2.3.2 ปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์
- 2.3.3 ปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเขตบางเขน

2.4 ข้อมูลเขตบางเขน

- 2.4.1 สภาพทั่วไปของเขตบางเขน
- 2.4.2 แนวโน้มในอนาคตเขตบางเขน

2.5 หมู่บ้านจัดสรรที่ทำการศึกษา

2.6 แนวทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม

- 2.6.1 แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย
- 2.6.2 แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์
- 2.6.3 แนวทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม

2.7 การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม

- 2.7.1 อิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์
- 2.7.2 อิทธิพลของกิจกรรมที่มีผลต่อการป้องกันอาชญากรรม
- 2.7.3 ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพที่มีต่ออาชญากรรม

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9 ข้อกำหนดการจัดสรรที่ดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ปัญหาอาชญากรรม

2.1.1 ความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม (โสภา ขปิลมันน์. 2537 : 2)

โสภา ขปิลมันน์ (2537 : 2) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของสังคมมีอยู่ 2 ประการ กล่าวคือ สมาชิกในสังคม อันได้แก่ คน และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมทางสังคมนี้หมายถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ อันได้แก่ ดิน ฟ้า อากาศ ภูมิประเภท สิ่งแวดล้อมทางวัตถุ อันได้แก่ ถนนหนทาง ตึกรามบ้านช่อง ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่เป็นสถาบันทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางการเมือง เป็นต้น สิ่งแวดล้อมทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับคนและมีผลต่อความเจริญหรือเสื่อมของสังคมนั้นๆ สิ่งแวดล้อมที่ดีจะมีผลอย่างมากต่อสมาชิกของสังคม ในทางตรงกันข้าม สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีจะส่งผลก่อให้เกิดปัญหาสังคมกระทบต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมนั้นๆ

ปัญหาของสังคมในหลายๆเรื่อง ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และมีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ อันมีผลกระทบต่อความสงบสุข ต่อเศรษฐกิจ ต่อสังคม และความมั่นคงของประเทศชาติ อาชญากรรมเป็นสิ่งที่กีดกันความเจริญของสังคม ทำลายความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม กล่าวได้ว่าอาชญากรรมเป็นตัวทำลายสังคม ทำให้สังคมเสื่อม สังคมไม่เจริญ สังคมขาดความมั่นคง และที่สำคัญในสังคมปัจจุบันยังไม่เคยพบเลย ว่าอาชญากรรมได้ทำประโยชน์ให้กับสังคมใด

2.1.2 ปัญหาการเกิดอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร

โสภา ขปิลมันน์ (2537 : 35-36) กล่าวว่า ด้วยสาเหตุที่กรุงเทพมหานครซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบทั้งสิ้น 1,565,220 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 5,562,141 คน โดยข้อมูลจากสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2535 คิดประชากรจำนวนประชากร 3,554 คน ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร โดยเฉลี่ยในพื้นที่รับผิดชอบและจำนวนประชากรทั้งสิ้นดังกล่าว กองบัญชาการตำรวจนครบาลมีจำนวนตำรวจรองรับการปฏิบัติทั้งสิ้น 14,657 คน แยกเป็นตำรวจที่ออกปฏิบัติการจริงในพื้นที่จำนวน 13,643 คน คิดเป็นอัตราตำรวจต่อประชากรเท่ากับ 1 ต่อ 408 คน โดยประมาณ และเนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง ดังนั้นลักษณะทั่วไปในพื้นที่จึงประกอบไปด้วย สถานที่สำคัญ สถานที่ทำการของราชการ สถานที่ประกอบกิจการขนาดใหญ่ และที่อยู่อาศัยเกือบทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์รวมสถาบันสำคัญต่างๆ ของประเทศเกือบทุกลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสถาบันกษัตริย์ สถาบันทางการเมือง การปกครอง นโยบายสังคม การศึกษา เทคโนโลยี แรงงานสัมพันธ์ ศาสนา ฯลฯ ด้วยเหตุนี้เองจึงมีผลทำให้ลักษณะทั่วไปของกรุงเทพมหานครจึงกลายเป็นศูนย์รวมของทุกสิ่งทุกอย่างอันเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำมาซึ่งความแออัดทั้งทางด้านประชากรต่อพื้นที่ อาคารสิ่งปลูกสร้าง จำนวนยานพาหนะและเส้นทางคมนาคม ด้วยเหตุลักษณะเฉพาะของกรุงเทพมหานครนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากภูมิภาคส่วนอื่นของประเทศ อันเป็นผลให้ปัญหาอาชญากรรมในกรุงเทพมหานครแตกต่างไปจากอาชญากรรมในชนบทด้วย

พล.ต.ต. เผ่า โสติพิพันธุ์ (อ้างใน โสภา ซปีลมันน์. 2537 : 35-36) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้อาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร แตกต่างไปจากอาชญากรรมในชนบทโดยสรุป 6 ประการ ดังนี้

1. การที่กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นมากมาในระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี เป็นเหตุให้การขยายตัวของชุมชนมีมากขึ้น ชานเมืองซึ่งเดิมมีสภาพเหมือนชนบทกลับกลายเป็นชุมชนขึ้นใหม่

2. กรุงเทพมหานครมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นอาคารสิ่งปลูกสร้าง การพักผ่อนหย่อนใจของคนจึงออกมาในรูปของแหล่งบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแหล่งบันเทิงเหล่านี้เองต่างก็แข่งขันกันเพื่อแสวงหากำไร โดยใช้ข้อขายมุขเป็นสิ่งล่ออันทำให้เกิดปัญหาทางอบายมุขตามมา

3. ค่าครองชีพในกรุงเทพมหานครสูงกว่าชนบท ไม่ว่าจะเป็นด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค ฯลฯ ประกอบกับการอพยพของคนต่างจังหวัดเข้ามาในเมืองมีเป็นจำนวนมากจนก่อให้เกิดปัญหาคนว่างงานขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่นๆ ตามมา

4. แต่เดิมอาชญากรรมบางประเภทมีลักษณะเป็นการเฉพาะถิ่น แต่ในปัจจุบันการคมนาคมสะดวกขึ้น ประกอบกับกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมเกือบทุกด้านจึงทำให้อาชญากรรมในกรุงเทพฯ ไปประกอบอาชญากรรมในต่างจังหวัด และอาชญากรรมในต่างจังหวัดเข้ามากระทำผิดในกรุงเทพฯ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ทำให้การสืบสวนจับกุมเป็นไปได้ยาก

5. การขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการค้ามีมากขึ้น เป็นสาเหตุให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้า เช่น การปลอมแปลงสินค้า เชื้อ เพิ่มมากขึ้น

6. สังคมในเมืองหลวงทำให้สตรีต้องออกไปทำงานนอกบ้านและมีเสรีภาพยิ่งกว่าในสมัยก่อน ปัญหาในเรื่องการชู้ชู้ และเรื่องชู้สาวจึงมีเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาอาชญากรรมของกรุงเทพมหานครในปัจจุบันจึงเกิดขึ้นอย่างมากมา ตามความซับซ้อนของเมือง โดยเฉพาะปัญหาการประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ที่เป็นปัญหาเดือดร้อนของประชาชนในสังคมเมืองในปัจจุบัน

2.1.3 สถิติอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร

จากสถิติอาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2540 กลุ่มคดีอาญา 5 ประเภทได้แก่ กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และเทือนขวัญ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน กลุ่มคดีที่น่าสนใจ และกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมคดีทั้งหมดในความดูแลของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กองบัญชาการตำรวจนครบาลจำนวน 89,180 ราย กลุ่มคดีที่มีสถิติสูงสุดคือกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำนวน 54,510 ราย รองลงมาคือกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ จำนวน 15,943 ราย และกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญมีปัญหาน้อยที่สุด จำนวน 1,357 ราย ตามข้อมูลสถิติที่แสดงในตารางที่ 1 ความสำคัญของกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ถือเป็นกลุ่มคดีประเภทก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้กับประชาชนโดยทั่วไป เป็นอาชญากรรมบนพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีพของประชาชน กลุ่มคดีนี้มีแนวโน้มของคดีเพิ่มขึ้นตลอด 10 ปี ที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ.2533 จนถึงปัจจุบัน (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540 : 2-6)

ตารางที่ 2.1 แสดงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ในกรุงเทพมหานคร ปีพ.ศ.2540

พื้นที่ กรุงเทพฯ	กลุ่มคดี	จำนวนคดีที่เกิด (หน่วย : ราย)
ประชากร ทั้งหมด 5,604,772	1.กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	1,357
	2. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ	5,074
	3. กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	15,943
	4. กลุ่มคดีที่น่าสนใจ	12,296
	5. กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	54,510
	รวม	89,180

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540 : 6

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรม

2.2.1 ความหมายของอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “อาชญา” กับ “กรรม” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต อาชญา หมายถึง อำนาจ หรือโทษ คำนี้จะใช้กับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย เช่น พระราชอาชญา คดีเกี่ยวกับโทษหลวงเรียกว่า คดีอาชญา หรือคดีความอาชญา เป็นต้น ส่วนกรรม หมายถึง การกระทำที่สนองผลร้ายที่ได้ทำไว้แต่ปางก่อน บาป ความตาย

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 คำว่า อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา

คำว่าอาชญากรรมในภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า “Crime” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Crimen” คำว่า อาชญากรรมทั้งในภาษาไทยและในภาษาอังกฤษมีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ การกระทำที่ทางกฎหมายระบุไว้ว่าเป็นความผิดและมีการกำหนดโทษไว้ (โสภณ ชปิลมันน์. 2537 : 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Herbert C. Quay (อ้างใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2541 :33) ให้ความหมายว่า "อาชญากรรม" หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ไม่ถูกกฎหมายหรือพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจาก ประเพณีและวัฒนธรรมที่สังคมวางไว้

Herbert Packer (อ้างใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2541 :33) อธิบายความหมายของคำว่า "อาชญากรรม" ว่า การที่ถือว่าอะไรเป็นอาชญากรรมนั้นสังคมเป็นผู้กำหนด ซึ่งเป็นเหตุผลเดียวกับที่สังคมกำหนดว่าอะไรถูก อะไรผิด ด้วยเหตุนี้เดียวกัน สิ่งที่ถูกพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมในอีกสังคมหนึ่ง อาจจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมในอีกสังคมหนึ่งก็เป็นได้ ดังนั้น จึงสรุปว่าอาชญากรรม คือ พฤติกรรมที่สังคมตัดสินว่าเป็นอันตรายต่อองค์การ ส่วนรวม และ วัฒนธรรมของชุมชน

อาจกล่าวได้ว่า คำว่า อาชญากรรม (Crime) นี้สามารถแยกได้เป็น 2 ประการ โดยสรุปดังนี้ คือ (ชาย เสวิกุล. 2517 : 14-15)

1. ทางด้านกฎหมาย (Legal Approach) ซึ่งอาจให้คำนิยามของอาชญากรรมได้ว่าเป็น การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดกับกฎหมายที่วางไว้ และผู้กระทำนั้นจะต้องได้รับโทษตามที่ กฎหมายกำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 2 ได้บัญญัติไว้ว่า "บุคคลจะต้องได้รับโทษทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้น บัญญัติเป็น ความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้ที่กระทำความผิดนั้นจะต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ใน กฎหมาย"

2. ทางด้านสังคม (Sociological Approach) ในส่วนนี้เป็นส่วนที่เพิ่งเล็งถึงความขัดแย้ง ระหว่างบุคคลกับสังคมเป็นหลัก และพิจารณาว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งนั้นเกิดขึ้นได้ อย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถปรับปรุงหรือปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับ กฎหมายซึ่งเป็นมาตรฐานอย่างหนึ่งของสังคม

2.2.2 สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

Mannheim (อ้างใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2541 : 116-117) นักอาชญาวิทยาชาว อังกฤษได้สรุปปัจจัยของการเกิดอาชญากรรมออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ปัจจัยทางกายภาพ หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เป็นวัตถุต่างๆ ที่เป็นตัวเร้ากระตุ้นให้ กระทำผิดได้ง่าย คนที่นิยมวัตถุยิ่งเพิ่มความต้องการเมื่อพบเห็นสิ่งที่ล่อตา ล่อใจ เช่น บ้านที่มี ของมีค่า เปิดประตูทิ้งไว้ หมู่บ้านที่ไม่มียาม รถยนต์ที่ไม่ได้ใส่กุญแจ เป็นต้น

2. ปัจจัยทางสังคม หมายถึง ความยากจน การว่างงาน ภาวะเศรษฐกิจที่ไม่กระจาย ตัว การบริการสังคมที่ไม่เพียงพอ การศึกษาที่ยังไม่พัฒนา ความยุติธรรมในสังคมที่มีความ เลื่อมล้ำมาก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัจจัยทางจิตใจ หมายถึง ภาวะหรือสภาพที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ เช่น เป็นโรคจิต โรคประสาท หรือมีความผิดปกติทางด้านบุคลิกภาพ บุคคลเหล่านี้มีความรู้สึกผิดชอบ น้อยมาก การกระทำผิดจึงขาดการควบคุมยับยั้ง ขาดเหตุผล และความเป็นจริง

Mannheim ได้อธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยไว้ดังนี้ ปัจจัยทางกายภาพจะมีส่วนผลักดันให้เกิดอาชญากรรมเช่นเดียวกับปัจจัยด้านสังคม เมื่อผ่านปัจจัยทางด้านจิตใจ ที่มีส่วนสำคัญเป็นตัวกระตุ้นให้ประกอบอาชญากรรม

ภาพที่ 2.1 แสดงปัจจัยในการเกิดอาชญากรรม

ที่มา : นवलจันทร์ ทิศนชัยกุล. 2541 : 116

2.2.3 ประเภทของอาชญากรรม

เกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมนั้น สามารถจำแนกออกได้มากมายหลายประเภท ใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาการแบ่งประเภทของอาชญากรรม ตามแผนแม่บท ฉบับที่ 3 พ.ศ.2540-พ.ศ.2544 (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540 : 3-18) ได้กำหนด กลุ่มคดีเป้าหมาย ซึ่งต้องควบคุมไว้ 3 กลุ่มคดีอาญา ซึ่งแต่ละกลุ่มคดีเป็นที่บั่นทอนความสงบ สุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง คดีอาญา 3 กลุ่มนั้นได้แก่ กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ และกลุ่มคดี ประทุษร้ายต่อทรัพย์

นอกจากนี้ทางกรมตำรวจได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ กับ 2 กลุ่มคดีเพิ่มเติม จาก 3 กลุ่ม คดีอาญาที่กล่าวมาข้างต้น อันได้แก่ กลุ่มคดีที่น่าสนใจ และกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมเป็น 5 กลุ่มคดีอาญา ดังมีรายละเอียดแต่ละกลุ่มคดีดังนี้

1. กลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เป็นกลุ่มคดีที่ประกอบไปด้วยคดีที่มีความรุนแรง สร้างความหวาดกลัว และสะเทือนขวัญต่อประชาชน โดยทั่วไป ประกอบด้วยคดีต่างๆ 5 ประเภทคดี อันได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา คดีปล้นทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ คดีลักพาเรียกค่าไถ่ และคดีวางเพลิง

2. กลุ่มคติประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ เป็นกลุ่มคติที่ประกอบไปด้วย คติที่มีความรุนแรงกระทบกระเทือนต่อความสงบสุขของประชาชนโดยทั่วไป ประกอบด้วยคติประเภทต่างๆ 6 ประเภท อันได้แก่ คติฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา คติฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา คติทำให้ตายโดยประมาท คติพยายามฆ่า คติทำร้ายร่างกาย คติข่มขืนกระทำชำเรา

3. กลุ่มคติประทุษร้ายต่อทรัพย์ เป็นกลุ่มประเภทก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนโดยทั่วไป เป็นอาชญากรรมบนพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชน ประกอบด้วยคติประเภทต่างๆ 8 ประเภท อันได้แก่ คติลักทรัพย์ คติชิงทรัพย์ คติริดเอาทรัพย์ คติกรรโชกทรัพย์ คติปล้นทรัพย์ คติรับของโจร และคติทำให้เสียทรัพย์

4. กลุ่มคติที่นำสนใจบางประเภท เป็นกลุ่มคติที่มีลักษณะการกระทำผิดเป็นการสร้างความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ และการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ คติที่จัดอยู่ในกลุ่มคติที่นำสนใจ ได้แก่ คติโจรกรรมรถจักรยานยนต์ คติโจรกรรมรถยนต์ คติโจรกรรมโค - กระบือ คติโจรกรรมเครื่องมือเกษตร คติปล้น - ชิง รถยนต์โดยสาร คติปล้น - ชิง รถแท็กซี่ คติข่มขืนและฆ่า คติลักพาเรียกค่าไถ่ คติฉ้อโกง และคดียกยอก

5. กลุ่มคติที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เป็นคติความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา ซึ่งความผิดประเภทนี้เป็นปัจจัยเกื้อกูลในการก่ออาชญากรรม จึงต้องมีการปราบปรามเพื่อปิดโอกาส หรือลดช่องโอกาสของคนร้ายในการก่ออาชญากรรม กลุ่มคติที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ได้แก่ คติความผิดตาม พ.ร.บ. อาวุธปืน คติความผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน คติความผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติด คติความผิดตาม พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณี และคติความผิดตาม พ.ร.บ. มีและเผยแพร่วัตถุลามก

2.3 อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์

2.3.1 ประเภทคติประทุษร้ายต่อทรัพย์

เป็นกลุ่มคติประเภทก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนโดยทั่วไป เป็นอาชญากรรมพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชน ประกอบด้วยคติต่างๆ 8 ประเภท ดังนี้

1. คติลักทรัพย์ เป็นคติที่มีการรับแจ้งสูงสุด ในกลุ่มคติประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์

วิธีการในการกระทำผิด คนร้ายจะฉวยโอกาสในการกระทำผิดมากที่สุด เป็นจำนวนร้อยละ 84.36 รองลงมาคือใช้วาจาข่มขู่ เป็นจำนวนร้อยละ 12.00 และใช้กำลังกาย เป็นจำนวนร้อยละ 3.64 สถานที่เกิดเหตุ จะเกิดขึ้นมากที่สุดในเคหะสถาน รองลงมาตามลำดับคือ สถานที่ราชการ ศาสนสถาน สถานบริการ ธนาคาร บั๊มน้ำมัน ที่สาธารณะ ที่กร้าง และร้านทอง-ร้านเพชร ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ จะเกิดมากที่สุดช่วงเวลา 18.01-24.00 น. รองลงมาตามลำดับคือ ช่วงเวลา 06.01-12.00 น. ช่วงเวลา 12.01-18.00น. และช่วงเวลา 00.01-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

06.00 น. เป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด ลักษณะของผู้เสียหายและลักษณะผู้ต้องหาจะเป็นเพศชาย มากที่สุด รองลงมาเป็นเพศหญิง และเป็นเด็กหรือเยาวชน น้อยที่สุด

2. คดีชิงทรัพย์ วิธีการในกระทำความผิด คนร้ายอาศัยช่องโอกาสขณะที่ผู้คนกำลังเบียดเสียดแออัด กระทำการกระชากสร้อยหรือของมีค่าอื่นๆ หรืออาจใช้คีมตัดสร้อยคอให้ขาดอย่างรวดเร็ว แล้วหลบหนี สถานที่เกิดเหตุ บริเวณที่พักโดยสารรถประจำทาง ศูนย์การค้า ตลาด บริเวณที่จัดงานรื่นเริงต่างๆ สวนสาธารณะ และที่อื่นๆ ลักษณะของผู้เสียหายส่วนมากเป็นผู้หญิงสูงอายุ หรือเด็กเล็กที่บิดามารดาอุ้มอยู่

3. คดีรัดทรัพย์ เป็นการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ หรือยอมจะให้ตน หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่า จะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สาม

4. คดีกรรโชกทรัพย์ วิธีการในกระทำความผิด คนร้ายแสดงตนต่อเหยื่อโดยอ้างว่าเป็นตำรวจ ขอตรวจบัตรประชาชนครั้นทราบว่ายี่ห้ออาชญากรรมไม่มีบัตรดังกล่าวติดตัวมาด้วย ก็จะไปขูดจ่าหัวว่าล้อมให้เหยื่อจ่ายเงินสดให้ โดยลดหย่อนแทนที่จะต้องเสียเวลาไปเสียค่าปรับยังสถานตำรวจ ถ้าเหยื่ออาชญากรรมหลงเชื่อว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ และยอมจ่ายเงินให้ตามจำนวนที่อาชญากรรมเรียกร้อย อาชญากรก็จะรับเงินแล้วหลบออกจากบริเวณดังกล่าวไป สถานที่เกิดเหตุ บริเวณสถานีขนส่งสายต่างๆ ที่พักโดยสารรถประจำ และที่อื่นๆ ผู้เสียหายส่วนมากเป็นคนต่างจังหวัดซึ่งเดินทางในเวลากลางคืน โดยนั่งรถโดยสารตามสถานที่ที่ได้กล่าวมาแล้ว

5. คดีชิงทรัพย์ วิธีการในการกระทำความผิด คนร้ายจะใช้อาวุธในการชิงทรัพย์มากที่สุดคือการใช้อาวุธปืน เป็นจำนวนร้อยละ 55.42 รองลงมาคือการใช้กำลังกาย เป็นจำนวนร้อยละ 35.46 การใช้วาจาข่มขู่ เป็นจำนวนร้อยละ 8.86 และการพันนากการผู้เสีย เป็นจำนวนร้อยละ 0.25 อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิดจะใช้อาวุธปืนมากที่สุด รองลงมาคืออาวุธมีด ท่อนไม้ ของมีคม และของแข็งไม่มีคม สถานที่เกิดเหตุ จะเกิดขึ้นมากที่สุดคือ เคหะสถาน รองลงมาตามลำดับคือศาสนสถาน สถานบริการ ที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า ปิมน้ำมัน ธนาคาร ร้านทอง-ร้านเพชร ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ จะเกิดมากที่สุดช่วงเวลา 12.01-18.00 น. รองลงมาตามลำดับคือ ช่วงเวลา 18.01-24.00 น. ช่วงเวลา 00.01-06.00 น. และช่วงเวลา 06.01-12.00 น. เป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด ลักษณะของผู้เสียหายและลักษณะผู้ต้องหาจะเป็นเพศชาย มากที่สุด รองลงมาเป็นเพศหญิง และเป็นเด็กหรือเยาวชน น้อยที่สุด

6. คดีปล้นทรัพย์ วิธีการในการกระทำความผิด คนร้ายจะใช้อาวุธในการปล้นทรัพย์มากที่สุดเป็นจำนวนร้อยละ 61.26 รองลงมาคือการใช้กำลังกาย เป็นจำนวนร้อยละ 38.42 และการพันนากการผู้เสีย เป็นจำนวนร้อยละ 0.32 อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิดจะใช้อาวุธปืนมากที่สุด รองลงมาคืออาวุธมีด ท่อนไม้ ของมีคม และของแข็งไม่มีคม สถานที่เกิดเหตุ จะเกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากที่สุด ในเคหะสถาน รองลงมาตามลำดับคือศาสนสถาน สถานบริการ ที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า บิมน้ำมัน ธนาคาร ร้านทอง-ร้านเพชร และที่อื่นๆ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ จะเกิดมากที่สุดช่วงเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 00.01-06.00 น. รองลงมาตามลำดับคือ ช่วงเวลา 18.01-24.00 น. ช่วงเวลา 12.01-18.00น. และช่วงเวลา 06.01-12.00 น. เป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด ลักษณะของผู้เสียหายและลักษณะผู้ต้องหาจะเป็นเพศชาย มากที่สุด รองลงมา เป็นเพศหญิง และเป็นเด็กหรือเยาวชน น้อยที่สุด

7. คดีรับของโจร เป็นการรับซื้อ รับจำ สิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่ชอบทำ ทำผู้อื่นเดือดร้อน ลักษณะของทรัพย์สินที่ได้มา มาจากการลักทรัพย์และปล้นทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ทองรูปพรรณ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เป็นต้น ผู้รับของโจรและผู้ร้ายบางครั้งทำกันเป็นขบวนการ

8. คดีทำให้เสียทรัพย์สิน เป็นการทำให้เจ้าของทรัพย์สินเสียทรัพย์สิน เช่น การยืมรถผู้อื่นไปขนการยืมสิ่งของของเจ้าทรัพย์ไปทำให้ชำรุด เสียหาย ไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ เป็นต้น

2.3.2 ปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

รัชนิกร โชตชัยสถิตย์ (2542 : 2) กล่าวว่า ปัจจุบันสถิติการก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในแต่ละปีมีจำนวนค่อนข้างสูง อาชญากรรมประเภทนี้ถือเป็นอาชญากรรมบนพื้นฐานที่เกี่ยวกับการดำรงชีพของประชาชน มีผลร้ายแรงต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งก่อภาระให้กับรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงให้แก่ประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข หากรัฐไม่สามารถควบคุมอาชญากรรมให้ลดน้อยลงก็จะก่อให้เกิดปัญหาในทางเศรษฐกิจและสังคม ตามมา เนื่องจากประชาชนจะขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจและการประกอบอาชีพในชีวิตทั่วไป จากสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ซึ่งประกอบด้วยคดีต่างๆ 8 ประเภท ได้แก่ ลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ ริดทรัพย์ กรรโชคทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รับของโจร และทำให้เสียทรัพย์สิน จากสถิติในปี พ.ศ. 2540 ตามข้อมูลสถิติที่แสดงในตารางที่ 2.2 พบว่ามีคดีที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 15,943 ราย คดีลักทรัพย์มีการแจ้งมากที่สุด จำนวน 13,735 ราย และคดีกรรโชกทรัพย์มีการแจ้งน้อยที่สุด จำนวน 1 ราย กลุ่มคดีนี้มีแนวโน้มของคดีเพิ่มขึ้นตลอด 10 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ.2533 จนถึงปัจจุบัน ส่วนการจับกุมคดีประเภทนี้มีแนวโน้มคงที่ซึ่งไม่ได้สัดส่วนกับแนวโน้มที่รับแจ้งและไม่บรรลุเป้าหมายที่กรมตำรวจกำหนดไว้ (ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540 : 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 แสดงสถิติอาชญากรรมคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2540

พื้นที่ กรุงเทพฯ	คดี	จำนวนคดีที่เกิด (หน่วย : ราย)
ประชากร จำนวน 5,604,772 คน	1. คดีลักทรัพย์	13,735
	2. คดีชิงทรัพย์	541
	3. คดีริดเอาทรัพย์	1
	4. คดีกรรโชกทรัพย์	67
	5. คดีชิงทรัพย์	727
	6. คดีปล้นทรัพย์	219
	7. คดีรับของโจร	37
	8. คดีทำให้เสียทรัพย์	616
	รวม	15,943

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540 : 14

จากสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครฝั่งพระนคร ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2537 พบว่าเขตบางเขน ที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของกรุงเทพมหานครที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล 3 แห่ง ซึ่งมีบางพื้นที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง และสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว แต่พื้นที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน เขตบางเขนเป็นเขตที่มีปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สูงสุดเขตหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนคดีเกิดขึ้น 4,004 ราย ซึ่งมีคดีที่เกิดในส่วนของสถานีตำรวจนครบาลบางเขนสูงสุดถึง 1,941 ราย รองลงมาคือ สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง 1,275 และน้อยที่สุดคือสถานีตำรวจนครบาลคันนายาว 788 ราย ตามข้อมูลสถิติที่แสดงในตารางที่ 2.3 (อังกูณ ปกรณ์ เทพจร. 2541 : 82)

ตารางที่ 2.3 แสดงสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครฝั่งพระนคร ระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2537

สถานีตำรวจ	ปีพ.ศ.2535	ปีพ.ศ.2536	ปีพ.ศ.2537	รวม	ร้อยละ (%)
1.ลาดพร้าว	583	717	981	2,281	16.36
2.หัวหมาก	636	745	740	2,121	15.21
3.บางเขน	623	697	621	1,941	13.92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

4.กรุงเทพมหานคร	394	405	476	1,275	9.14
5.คลองตัน	313	387	405	1,109	7.95
6.บางนา	321	313	373	1,007	7.22
7.พระโขนง	317	263	307	887	6.36
8.เมืองสมุทรปราการ	246	278	269	793	5.65
9.ประเวศ	239	220	245	704	5.05
10.มีนบุรี	187	213	258	658	4.17
11.บางชัน	141	155	133	429	3.08
12.จระเข้ใหญ่	93	93	97	283	2.03
13.ลาดกระบัง	87	123	105	315	2.26
14.หนองจอก	35	39	54	128	0.92
15.ลำโพง	6	8	5	19	0.14
รวม	4,221	4,651	5,069	13,945	100.00

ที่มา : ปกรณ์ เทพจร. 2541 : 82

สืบเนื่องจนถึงปัจจุบันที่สถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จากกองบัญชาการตำรวจนครบาลทั้ง 9 แห่ง ซึ่งดูแลที่รับผิดชอบพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร ในส่วนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 2 ซึ่งดูแลสถานีตำรวจ 11 แห่งด้วยกัน ได้แก่ สถานีตำรวจบางซื่อ สถานีตำรวจสุทธิสาร สถานีตำรวจพลโยธิน สถานีตำรวจเตาปูน สถานีตำรวจประชาชื่น สถานีตำรวจโคกคราม สถานีตำรวจคันนายาว สถานีตำรวจบางเขน สถานีตำรวจสายไหม สถานีตำรวจหนองสองห้อง และสถานีตำรวจดอนเมือง เป็นกองบัญชาการที่มีสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงสุด จำนวน 2,830 คดี ปี พ.ศ.2542 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม และในปี พ.ศ.2543 เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 2,866 คดี ในช่วงเดือนเดียวกันกับปี พ.ศ.2542 เมื่อเปรียบเทียบกับกองบัญชาการตำรวจนครบาลอื่นๆ (สถิติอาชญากรรมสถานีตำรวจนครบาล. 2543 : 8-17) ซึ่งเขตบางเขนนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาล 3 สถานี ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว สถานีตำรวจนครบาลบางเขน จากข้อมูลทางสถิติแสดงให้เห็นว่าเขตบางเขนเป็นเขตที่พิกอาศัยที่มีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงสุดเขตหนึ่งตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535-2543 ตามข้อมูลสถิติที่แสดงในตารางที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเขตบางเขน

เขตบางเขนอยู่ที่ในความรับผิดชอบของ 3 สถานีตำรวจนครบาล ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาล ดอนเมือง สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว และสถานีตำรวจนครบาลบางเขน ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ของเขตบางเขนอยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน จากการสัมภาษณ์ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจนครบาลบางเขน ซึ่งดูแลพื้นที่มาประมาณ 20 ปี พบว่าปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของเขตบางเขน เกิดจากการดูแลความสงบของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากเขตบางเขนมีพื้นที่กว้างใหญ่มาก ประกอบกับกำลังของชุดสายตรวจมีน้อย เมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้นจึงไม่สามารถสกัดจับได้ทันทั่วทั้ง ปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของเขตบางเขนในอดีตมีอยู่มากเฉพาะบางพื้นที่เขตบางเขนเท่านั้น อาชญากรส่วนใหญ่เป็นพวกมืออาชีพ ตั้งใจที่จะประกอบอาชญากรรมโดยเจตนา และเลือกประกอบอาชญากรรมเฉพาะบางหมู่บ้าน แต่จะประกอบอาชญากรรมหลาย ครั้ง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรเดือดร้อนมาก ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจาก การขาดความสัมพันธ์กันในหมู่บ้าน เพื่อนบ้านไม่ถูกกัน พื้นที่ส่วนกลางของหมู่บ้านขาดการดูแลเรื่องการให้แสงสว่างในเวลากลางคืน การที่ไม่มียามรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน ปัญหาเรื่องเงินที่ใช้ในการดูแลหมู่บ้านไม่เพียงพอ จึงเป็นเหตุให้พื้นที่ส่วนกลางขาดการดูแลรักษา กลายเป็นช่องโอกาสให้คนร้ายเข้ามาประกอบอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรร ปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้จึงบ่อยครั้งจำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปวางแผนปราบปรามปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจึงจะหมดไป

แต่ในสภาพปัจจุบัน อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เกิดขึ้นกระจายตัวไปทั่วทั้งเขตบางเขน โดยเฉพาะบริเวณหมู่บ้านจัดสรร ประเภทต่างๆ ปัญหาสาเหตุติดเป็นปัญหาหลักที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมประเภทต่างๆ ให้ตามมา รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมประเภท ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน การวางแผนป้องกันอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรร โดยเฉพาะอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้อยู่อาศัยที่สอดส่องดูแลและเวกบ้านบ้านของตน เพื่อให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลง จากสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน ปี พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2543 พบว่าอาชญากรรมประเภทนี้มีแนวโน้มสูงขึ้น ตามข้อมูลสถิติที่แสดงในตารางที่ 2.5 ซึ่งจากสถิติที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดพอจะบอกได้ว่าปัญหาอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในความดูแลของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน มีแนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2543

ตารางที่ 2.4 แสดงสถิติวิชาการรวมประเภทวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร จากกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 แห่ง ระหว่างปีพ.ศ.2542-2543

หน่วย	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม		เมษายน		พฤษภาคม		มิถุนายน		กรกฎาคม		สิงหาคม		กันยายน		ตุลาคม		รวม			
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ		
ห้อง	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43	ปี42	ปี43		
บก.น.1	140	63	161	75	121	49	148	66	171	70	65	172	68	166	68	179	71	174	64	130	60	1562	654	
	156	75	139	63	169	53	171	58	204	65	158	52	165	64	160	69	159	63	164	73	1645	635		
บก.น.2	269	130	273	133	281	112	297	126	301	114	113	328	143	278	113	287	121	273	117	243	130	2830	1239	
	237	105	252	96	287	111	242	98	315	120	135	291	135	345	147	321	142	307	138	269	113	2866	1205	
บก.น.3	69	34	58	25	76	27	72	22	69	40	87	39	87	46	80	38	71	33	82	43	738	347		
	72	26	82	35	72	36	86	41	83	41	74	42	72	74	25	71	28	70	31	85	41	767	346	
บก.น.4	204	101	196	93	247	103	253	107	278	151	151	237	132	258	119	202	105	227	123	185	98	2287	1132	
	206	115	199	100	222	109	189	90	177	94	201	96	200	103	103	201	99	208	121	181	75	1984	1002	
บก.น.5	194	96	209	104	217	99	174	73	169	88	121	209	104	160	76	208	107	192	113	185	108	1917	968	
	216	103	168	99	226	103	224	101	246	121	186	72	186	191	103	207	102	214	102	197	89	2075	995	
บก.น.6	128	54	115	43	131	66	104	51	117	50	115	54	115	132	69	105	42	155	71	109	58	1212	558	
	129	61	102	47	148	47	145	60	144	54	122	56	142	61	159	84	162	60	162	60	156	62	1409	592
บก.น.7	114	47	142	57	156	59	166	43	160	62	151	58	165	62	167	71	162	67	129	60	178	65	1511	583
	157	66	165	62	172	71	140	56	170	74	158	62	164	45	157	64	142	48	129	60	178	65	1603	613
บก.น.8	114	52	125	51	132	62	154	76	149	77	109	53	110	55	124	65	126	68	101	56	1244	615		
	105	43	72	31	115	50	119	60	93	47	99	43	99	59	112	52	108	40	107	50	1057	475		
บก.น.9	149	66	148	55	135	60	139	61	144	72	134	57	144	66	142	81	125	64	141	62	1401	644		
	151	69	128	43	161	66	172	80	202	78	142	72	149	69	145	67	136	61	145	56	1531	661		
บข.น.	1381	643	1427	636	1496	637	1507	625	1558	774	1550	705	1499	674	1494	701	1505	720	1305	675	14702	6740		
	1429	663	1307	576	1572	646	1488	644	1634	694	1436	630	1550	676	1533	707	1506	664	1482	624	14937	6524		

ที่มา : กองบัญชาการตำรวจนครบาล.2543 : 8ตำรวจนครบาล 9 แห่ง ระหว่างปีพ.ศ.2542-2543

ตารางที่ 2.5 แสดงสถิติอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ปีพ.ศ.2542-2543 ของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน

ม.ภ.		ก.ท.		มี.ภ.		ม.ย.		พ.ภ.		มิ.ย.		ก.ค.		ธ.ค.		ก.ย.		ต.ภ.		พ.ย.		ธ.ภ.		รวม	
ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42		ปี42	
ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43		ปี43	
แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ	แจ้ง	จับ
17	11	22	19	18	14	24	19	30	23	41	31	17	13	25	21	28	21	25	21	22	16	—	—	271	210
24	21	15	10	23	20	15	9	28	20	31	29	38	32	38	35	35	30	30	22	33	28	—	—	310	256

ที่มา : กองบัญชาการตำรวจนครบาล ปีพ.ศ. 2543

2.4 ข้อมูลเขตบางเขน

2.4.1 สภาพทั่วไปของเขตบางเขน (มหาวิทยาลัยศิลปากร.2540 : 179-180)

เขตบางเขนตั้งอยู่บริเวณด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร ติดกับเขตพื้นที่ต่างๆดังนี้ ทิศเหนือติดเขตสายไหม ทิศตะวันออกติดเขตดอนเมือง ทิศใต้ติดตะวันออกติดเขตมีนบุรี และทิศใต้ติดเขตลาดพร้าว เขตบางเขนประกอบด้วยพื้นที่ 5 แขวง ที่สำคัญคือ แขวงอนุสาวรีย์ แขวงคลองถนน แขวงสายไหม แขวงออกเงิน และแขวงท่าแร้ง (ภาพที่2.2) ซึ่งเขตบางเขนมีการตั้งถิ่นฐานและเจริญเติบโตเป็นชุมชนมารวม 100 ปี โดยเริ่มต้นที่บริเวณวัดเทวสุนทรในเขตดอนเมือง จากชุมชนชนบทที่เจริญเติบโตตามลำคลองทั้ง 52 สายในระยะแรก มาเป็นชุมชนเมืองที่หนาแน่นแออัด ตามถนนสายสำคัญในชวง 3 ทศวรรษหลัง และมีศูนย์กลางชุมชนอยู่บริเวณอนุสาวรีย์พิทักษ์รัฐธรรมนูญ ปัจจุบันเขตบางเขนจัดอยู่ในเขตชั้นกลาง มีประชากร 251,119 คน มีเนื้อที่ 76.13 ตารางกิโลเมตร สูงเป็นอันดับที่ 3 และ 6 ของกรุงเทพมหานคร ตามลำดับฐานะและบทบาทที่เป็นประตูเข้าสู่เขตเมืองชั้นใน และเป็นย่านพักอาศัยและพาณิชยกรรมที่สำคัญทางตอนเหนือของกรุงเทพมหานคร สภาพทางภูมิศาสตร์ของเขตบางเขนเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีคูคลองหนองบึง และน้ำท่วมถึงในฤดูฝนโครงสร้างของชุมชนมีศูนย์กลางคือ สถานีราชการ ศาสนสถาน และสถาบันการศึกษา อยู่บริเวณอนุสาวรีย์ ย่านพาณิชยกรรมหลักอยู่ที่บริเวณสะพานใหม่ บริเวณโดยรอบเป็นที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง

ภาพรวมทางด้านกายภาพของเขตบางเขนในปัจจุบันมีลักษณะเป็นชุมชนชานเมือง หนาแน่นและแออัดทางด้านตะวันตกและด้านใต้ตามแนวถนนพหลโยธิน ถนนรามอินทรา ถนนแจ้งวัฒนะ ในแขวงอนุสาวรีย์และแขวงคลองถนนยังคงสภาพเป็นชุมชนบทและพื้นที่เกษตรกรรมในบริเวณด้านเหนือและตะวันออกในแขวงสายไหม แขวงออกเงิน และแขวงท่าแร้ง

การใช้ที่ดินและลักษณะอาคารสิ่งก่อสร้าง (ภาพที่2.3) เป็นไปตามลักษณะทางกายภาพของชุมชน คือมีการใช้ที่ดินและอาคารสิ่งก่อสร้างประเภทพาณิชยกรรม ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลาง และสถาบันราชการในบริเวณชุมชนชานเมือง ประเภทที่อาศัยหนาแน่นต่ำ และเกษตรกรรม หรือที่โล่งว่างและน้ำท่วมถึงในบริเวณชุมชนชนบท ทางด้านโครงสร้างพื้นฐานมีถนนสายหลัก คือ ถนนพหลโยธิน ถนนรามอินทรา-แจ้งวัฒนะ ถนนสายรองคือ ถนนเรียบคลอง 2 ถนนสายใหม่ ถนนรัตนโกสินทร์สมโภช ถนนวัชรพล และถนนลาดปลาเค้า นอกจากนี้ยังมีซอยต่างๆ ที่ทำหน้าที่เป็นถนนสายรอง เช่น ซอยเพิ่มสิน ซอยท่าดินแดง ซอยจตุโชติ ซอยสยาม ซอยถนนพหลโยธิน 48, 50 และ 52 ถนนสุขาภิบาล 1, 2, 3, 4 และ 5 เป็นต้น การจราจรติดขัดและคับคั่งบริเวณอนุสาวรีย์ท้าวสุริยวงษ์ บนถนนสายหลักและทางแยก ถนนสายรอง ระบบการขนส่งมวลชนสาธารณะเป็นระบบรถโดยสารประจำทางของ ขสมก. มีเส้นทางวิ่งบนถนนสายหลักเท่านั้น ระบบเรือโดยสาร กรุงเทพมหานคร ในคลองลาดพร้าวจากสะพานใหม่ไปพระโขนงได้เริ่มบริการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2535 ในด้านสาธารณูปโภค เช่น โรงเรียน ศาสนสถาน สถานพยาบาล มีที่ตั้งกระจายตัวทั่วพื้นที่ แต่ยังคงขาดแคลนในบริเวณตอนกลางและตะวันออก การบริการน้ำประปา และโทรศัพท์ มีการให้บริการเฉพาะในพื้นที่ชุมชนเมือง ไฟฟ้าสามารถให้บริการได้ทั้งเขตเมือง และเขตชนบท สถานีตำรวจและดับเพลิง มีพื้นที่รับผิดชอบกว้างขวาง นอกจากนี้แล้วเขตบางเขนยังไม่มีสวนสาธารณะ สนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกาย ทางด้านสิ่งแวดล้อม การระบายน้ำใช้ท่อข้างถนนในเขตเมือง และใช้คลองตามธรรมชาติในเขตชนบท การบำบัดน้ำเสียใช้วิธีบำบัดในอาคารแล้วระบายลงสู่ท่อสาธารณะ ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียของชุมชน การจัดการ

มูลฝอยสามารถขนเก็บไปสถานีขนถ่ายมูลฝอยทำแรงแได้เพียงร้อยละ 49 ของพื้นที่ เนื่องจากไม่มีเส้นทางเข้าไปขนเก็บในบางพื้นที่ ทางด้านภูมิทัศน์ ชุมชนบางเขนจะมีลักษณะทางภูมิทัศน์เป็นแบบชุมชนชานเมืองผสมกับชุมชนชนบท ลักษณะทางจิตภาพของเขตบางเขนมีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ เส้นทาง ขอบเขตย่าน ที่รวมกิจกรรม และที่หมายตา บริเวณที่มีทัศนียภาพได้แก่วัดพระศรีมหาธาตุ และบริเวณริมคลองและพื้นที่เกษตรกรรม

สภาพภาพรวมทางด้านเศรษฐกิจเขตบางเขน แหล่งจ้างงานที่สำคัญคือสถานประกอบการธุรกิจ จำนวน 4,202 แห่ง แต่สถานประกอบการอุตสาหกรรมมีเพียง 35 แห่ง หรือร้อยละ 0.81 เมื่อเทียบกับกรุงเทพมหานคร ทางด้านสังคม เขตบางเขนประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในช่วง พ.ศ. 2527 – 2537 มีประชากรเพิ่มขึ้นถึง 79,667 คน คิดเป็นร้อยละ 19.45 ของประชากรทั้งกรุงเทพมหานคร โดยเพิ่มในแขวงอนุสาวรีย์และแขวงคลองถนน ลักษณะโครงสร้างประชากรโดยรวมคล้ายคลึงกับกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 75 จะเป็นประชากรวัยแรงงาน (มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2540 : 179-180)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 แนวโน้มในอนาคตเขตบางเขน (มหาวิทยาลัยศิลปากร.2540 : 230-231)

จากการวิเคราะห์เขตบางเขน พบว่า เขตบางเขนมีข้อได้เปรียบในเชิงเปรียบเทียบกับเขตอื่นในด้านตำแหน่งที่ตั้งที่มีชัยภูมิเป็นประตูเมือง อยู่ใกล้ท่าอากาศยานดอนเมือง มีเส้นทางคมนาคมขนส่งสามารถเดินทางเข้าสู่ศูนย์ธุรกิจและแหล่งงานชั้นในได้อย่างสะดวก นอกจากนี้เขตบางเขนยังมีทรัพยากรที่ดิน รองรับการพัฒนาได้อีกมาก รวมทั้งมีจำนวนแรงงาน จำนวนผู้ซื้อหรือผู้ใช้บริการสูงเหมาะสมกับการลงทุนมากกว่าเขตอื่นๆ เขตบางเขนมีศักยภาพในการพัฒนาทางด้านพาณิชยกรรม ที่บริเวณตลาดสะพานใหม่ ถนนรามอินทรา ทางด้านที่อยู่อาศัยระดับกลาง รวมทั้งทางด้านสวนสาธารณะและสนามกีฬา เนื่องจากเขตบางเขนยังมีพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาในอนาคตอีกมาก

เขตบางเขนมีข้อจำกัดและอุปสรรคในการพัฒนาหลายประการ เช่น อยู่ในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ สภาพทางภูมิศาสตร์ที่เป็นพื้นที่รับน้ำ หรือปัญหาน้ำท่วมขัง กรมสิทธิ์และการถือครองที่ดิน มีทั้งเอกชนรายย่อย และหน่วยราชการที่ครอบครองพื้นที่ส่วนใหญ่ โครงข่ายและการบริการทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โดยเฉพาะถนน โทรศัพท์ ประปา ยังขาดแคลนในบริเวณพื้นที่ด้านตะวันออก ปัญหาที่สำคัญของเขตได้แก่การพัฒนาทางกายภาพที่ขาดการวางแผนและผัง การขาดแคลนโครงข่ายถนน การจราจรติดขัด สภาพแวดล้อมของคลอง การจัดสรรที่ดินเพื่ออยู่อาศัยในบริเวณด้านตะวันตก การขาดแคลนสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และขาดมาตรการควบคุมการพัฒนาในพื้นที่ที่มีความเปราะบางทางด้านนิเวศน์วิทยา ทางด้านความต้องการประชากร ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบางเขนมีความต้องการให้มีการปรับปรุงโครงข่าย แก้ปัญหาการจราจร รักษาคลอง การควบคุมหมู่บ้านจัดสรรให้ปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะเรื่องการปล่อยน้ำเสียที่ไม่ได้บำบัดลงสู่คลอง ป้องกันการขยายตัวของชุมชนแออัดตามแนวคลอง ปรับปรุงระบบและโครงข่ายขนส่งมวลชนเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะและสนามกีฬา ตลอดจนบริการสาธารณะอื่นๆ

แนวโน้มการขยายตัว ย่านพาณิชยกรรมบริเวณสะพานใหม่ มีแนวโน้มการขยายตัวที่จะเพิ่มความหนาแน่นและแออัดยิ่งขึ้นในบริเวณเดิม ย่านพาณิชยกรรมที่ถนนแจ้งวัฒนะการขยายตัวมีแนวโน้มไม่สูงเนื่องจากมีข้อจำกัด ซึ่งแตกต่างจากที่บริเวณถนนรามอินทรา ที่สามารถขยายตัวได้มากกว่าที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลางมีแนวโน้มขยายตัวสูงในบริเวณริมถนนพหลโยธินและถนนรามอินทราถัดจากย่านพาณิชยกรรมเข้าไปด้านใน ย่านที่พักอาศัยหนาแน่นน้อยมีแนวโน้มการขยายตัวสูงตามแนวถนนรัตนโกสินทร์สมโภช และถนนตัดใหม่ในแขวงท่าแร้ง แขวงอโงะ และแขวงสายไหม ตามลำดับ สำหรับสถานที่ราชการและศาสนสถานมีแนวโน้มว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงประชากรคาดว่าแนวโน้มการเพิ่มประชากรจะไม่แตกต่างจากที่เป็นอยู่ จากการคาดการณ์ในปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2549 เขตบางเขนจะมีประชากร

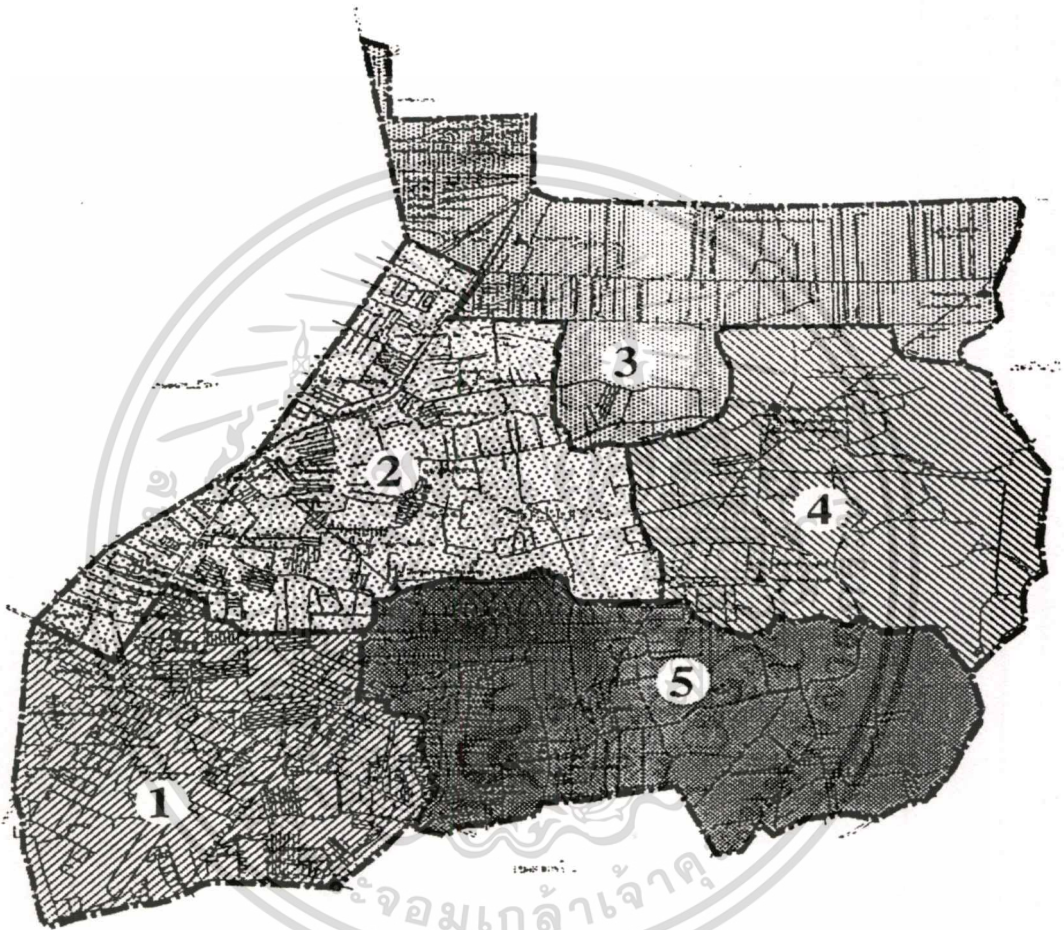
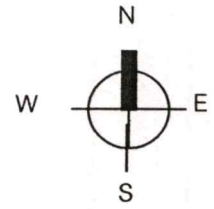
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณ 333,000 คน และ 410,700 คน ตามลำดับ คิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 4.11 คน/ปี และร้อยละ 4.18 คน/ปี ตามลำดับ ประชากรจะมีเพิ่มมากในแขวงอนุสาวรีย์ แขวง คลองถนน และแขวงท่าแร่ ทางด้านเศรษฐกิจ เขตบางเขนมีแนวโน้มว่าพาณิชย์กรรม การค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม รวมทั้งแหล่งงานทางด้านการบริการ และสำนักงานก็น่าจะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ส่วนเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมมีแนวโน้มจะลดลง

การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่เขตบางเขนเพื่อการพัฒนาพบว่าพื้นที่แขวงอนุสาวรีย์มีศักยภาพในการพัฒนาต่ำ แต่มีข้อได้เปรียบพื้นที่แขวงอื่นที่มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่สมบูรณ์ จึงมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นพาณิชย์กรรมและที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลางถึงสูง แขวงคลองถนนก็คล้ายคลึงกับแขวงอนุสาวรีย์ แต่ยังมีพื้นที่โล่งว่างในบริเวณคลองลำผักชีและถนนวัชรพล พื้นที่แขวงสายไหมมีศักยภาพพัฒนาต่ำในบริเวณใกล้ถนนพหลโยธิน และสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ในพื้นที่ด้านตะวันออกที่อยู่ห่างถนนพหลโยธินออกไป แขวงออเงินแม้จะมีพื้นที่ว่างมาก แต่ยังมีขาดแคลน สาธารณูปโภค ดังนั้นศักยภาพในการพัฒนาจึงไม่สูง ส่วนแขวงท่าแร่จะมีศักยภาพในการพัฒนามากที่สุดในเขตบางเขน เนื่องจากปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือมีพื้นที่ว่างเปล่าและอยู่ใกล้ถนนทางด่วนพิเศษ

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตบางเขนจากชุมชนชานเมืองเป็นชุมชนเมือง ในอนาคตทำให้ประชากรในเขตเพิ่มขึ้นอย่างมาก ชีวิตความเป็นอยู่แออัดและวุ่นวายขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมก็จะมากขึ้นตามไปด้วย จึงอาจส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอาชญากรรมประเภท ทรัพย์สินร้ายต่อทรัพย์สิน ประกอบกับตำรวจต้องดูแลรับผิดชอบประชากรเพิ่มขึ้น กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่เพียงพอต่อการดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง เป็นสาเหตุให้เกิดช่องโอกาสแก่คนร้าย ในการประกอบอาชญากรรมประเภททรัพย์สินร้ายต่อทรัพย์สิน ในที่สถานที่ต่างๆ โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยประเภทหมู่บ้านจัดสรร รวมทั้งหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวที่มีอยู่ในเขตบางเขนนี้ด้วย

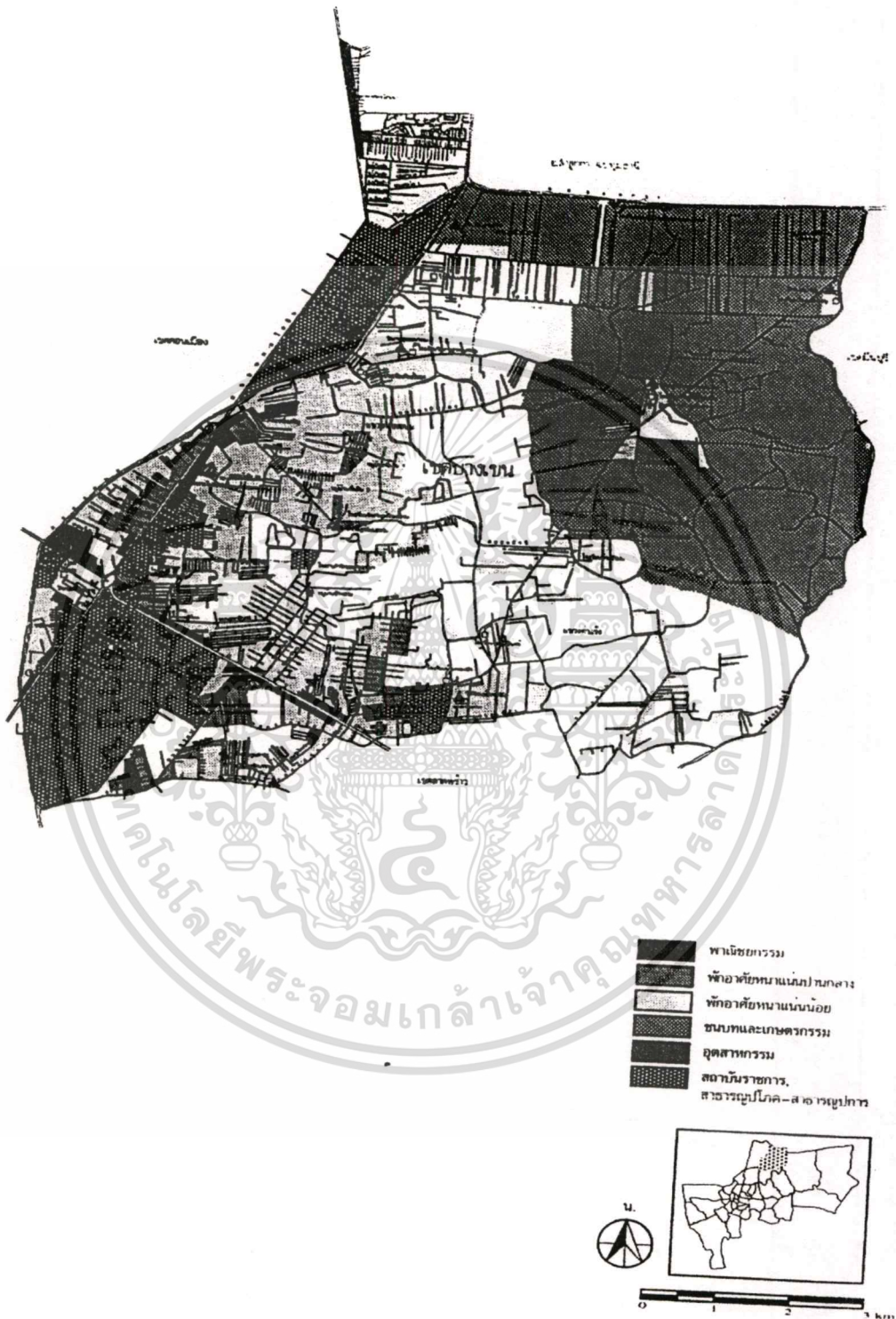

- 1.แขวงอนุสาวรีย์
- 2.แขวงคลองถนน
- 3.แขวงสายไหม
- 4.แขวงออเงิน
- 5.แขวงท่าแร่

ภาพที่2.2 แสดงแผนที่การปกครองรายแขวงของเขตบางเขน

ที่มา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2540 : 97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 แสดงแผนที่การใช้ที่ดินปัจจุบันของเขมบางเขน

ที่มา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2540 : 114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 หมู่บ้านจัดสรรที่ทำการศึกษ

จากการศึกษาจากแผนที่เขตบางเขน และจากการสำรวจพื้นที่เขตบางเขนของผู้วิจัยช่วงเดือนพฤศจิกายนปีพ.ศ.2543-เดือนมกราคมปีพ.ศ.2544 พบโครงการหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวในเขตบางเขนจำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย หมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ หมู่บ้านไกลเด่นเพลส หมู่บ้านอัมรินทร์ หมู่บ้านไพบรณีย์เนศน์ และหมู่บ้านบึงทอง 2 ผู้วิจัยในทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 4 หมู่บ้าน ภายในเขตบางเขน (ภาพที่ 2.4) ประกอบด้วย หมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไพบรณีย์เนศน์ ดังมีรายละเอียดของโครงการดังนี้

1. หมู่บ้านชัยพฤกษ์ เป็นโครงการบ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว 2 ชั้น เป็นโครงการขนาดใหญ่ มีจำนวนบ้านทั้งหมด 679 หลังคาเรือน เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ.2530 ลักษณะโครงการเป็นโครงการปิด เข้า-ออก 3 ทาง ขนาดของแปลงที่ดินมีหลายขนาดตั้งแต่ 70-120 ตร.วาในโครงการ มีเวรยามรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง ผู้อยู่อาศัยมีรายได้มาก มีพื้นที่บริการส่วนกลางได้แก่ สโมสร สวนย่อม สนามเด็กเล่น และโรงเรียนอนุบาล

ที่ตั้งโครงการ ถนน. ถนนกิโลเมตรที่ 4 หลังกองบินตำรวจรามอินทรา แขวงออกเงิน เขตบางเขน

2. หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ เป็นโครงการบ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวชั้นเดียวและบ้านเดี่ยว 2 ชั้น มีจำนวนบ้านทั้งหมด 523 หลังคาเรือน เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ.2520 ขนาดของแปลงที่ดินมีหลายขนาดตั้งแต่ 50 - 120 ตร.วา ลักษณะโครงการเป็นโครงการเปิด เข้า-ออก 8 ทาง มีเวรยามรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ผู้อยู่อาศัยมีรายน้อย-สูง มีพื้นที่บริการส่วนกลาง ได้แก่ โรงเรียนอนุบาล และลานกิจกรรม

ที่ตั้งโครงการ ถนน.รามอินทรา กม.7 แขวงออกเงิน เขตบางเขน

3. หมู่บ้านรามอัมรินทร์ เป็นโครงการบ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว 2 ชั้น เป็นโครงการขนาดกลาง มีจำนวนบ้านทั้งหมด 205 หลังคาเรือน เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ.2523 ขนาดของแปลงที่ดิน 80 ตร.วา ลักษณะโครงการเป็นโครงการเปิด เข้า-ออกได้ 3 ทาง มีเวรยามรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ผู้อยู่อาศัยมีรายได้ปานกลาง-สูง สภาพปัจจุบันไม่มีพื้นที่บริการส่วนกลาง

ที่ตั้งโครงการ วงเวียนอนุสาวรีย์ ถนน.รามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน

4. หมู่บ้านหมู่บ้านไพบรณีย์ เป็นโครงการบ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวชั้นเดียว เป็นโครงการขนาดกลาง จำนวนบ้านทั้งหมด 200 หลังคาเรือน เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ.2514 ขนาดของแปลงที่ดิน เป็นบ้านพร้อมที่ดิน 40 ตร.วา และ 37 ตร.วา เป็นที่ดินเปล่าแบ่งขาย ลักษณะโครงการเป็นโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปิด เข้า-ออกได้ 5 ทาง ไม่มีเวรยามรักษาความปลอดภัย ผู้อยู่อาศัยมีรายได้น้อย-ปานกลาง มีพื้นที่บริการส่วนกลาง คือ สนามเด็กเล่นและศาลาอเนกประสงค์

ที่ตั้งโครงการ ช.จามจรี ตัดถนน กม.4 ใกล้โรงเรียนวัดเทพนิมิตร แขวงคลองถนน เขต บางเขน

ภาพที่ 2.4 แสดงแผนที่ ที่ตั้งของหมู่บ้านจัดสรรที่ทำการศึกษามา : จากการสำรวจพื้นที่เขตบางเขนของผู้วิจัยช่วงเดือนพฤศจิกายนปีพ.ศ.2543-เดือนมกราคมปีพ.ศ.2544

2.6 แนวทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม

2.6.1 แนวทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 13-29)

ยุทธวิธีหลักการของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายก็คือ การตรวจท้องที่ ซึ่งการปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมเพราะความเกรงกลัวการจับกุม ฉะนั้นตำรวจสายตรวจสายตรวจจึงต้องแต่งเครื่องแบบและรถวิทยุตรวจควรมีลักษณะเด่นเห็นได้ง่ายเพื่อเป็นการข่มขวัญยับยั้งอาชญากร นอกจากนี้ การตรวจท้องที่โดยสม่ำเสมอต่อเนื่อง จะทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้สึกว่ามีตำรวจอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั่วไปทุกแห่งหน ด้วยเหตุนี้ตามแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย การปรากฏตัวของตำรวจและการกระจายกำลังตำรวจให้ครอบคลุมทั่วทั้งชุมชน จะช่วยป้องกันอาชญากรรมโดยลดช่องโอกาสสำหรับผู้ตั้งใจละเมิดกฎหมาย

จากการวิจัยถึงผลกระทบของตำรวจสายตรวจเดินเท้า ต่อการลดอาชญากรรมทั้งในสหรัฐอเมริกาและในอังกฤษ พบว่า การเพิ่มกำลังสายตรวจเดินเท้า มีส่วนให้คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินบนท้องถนนและในพื้นที่สาธารณะอื่นๆ ลดลงได้อย่างชัดเจน แต่มาตรการดังกล่าวไม่ได้ทำให้คดีอาญาที่เกิดขึ้นในที่สาธารณะหรือในอาคารบ้านเรือนลดลงแต่อย่างใด

ข้อสรุปของการค้นคว้าวิจัยในสหรัฐอเมริกาและในอังกฤษ ได้ทำให้นักอาชญาวิทยาและนักบริหารงานตำรวจจำนวนไม่น้อยเกิดความคลางแคลงใจในประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการป้องกันอาชญากรรมตามแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ตำรวจสายตรวจจรดวิทยุและตำรวจเดินเท้าต่างไม่สามารถลดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรืออาจลดความหวาดกลัวอาชญากรรมในชุมชนอยู่อาศัย แม้ตำรวจสายตรวจเดินเท้าจะมีสมรรถภาพในการลดอาชญากรรมบนท้องถนนและพื้นที่สาธารณะก็ตาม และคำถามที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมก็คือแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่างๆ ที่สร้างขึ้นภายในกรอบแนวทฤษฎีนี้จะมีขอบเขตและข้อจำกัดในการประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันอาชญากรรมเพียงใด

2.6.2 แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (ประชัย เปี่ยมสมบุรณ์, 2526 : 19-22)

แนวทฤษฎีนี้กำลังได้รับความนิยมสูงขึ้น ในขณะที่ความนิยมในมาตรการและทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายค่อยๆ เสื่อมคลายลง แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์นี้ มีรากฐานมาจากแนวความคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโกภายใต้การนำของ Robert E. Park โดย พาร์ค ได้พยายามจูงใจให้นักอาชญาวิทยาทั้งหลายเห็นความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ในสภาพแวดล้อมของเมืองว่ามีผลกระทบต่อพฤติกรรมอาชญากร และเบอร์เกส (Burgess) นักอาชญาวิทยาในกลุ่มชิคาโกอีกท่านหนึ่งได้เสนอทฤษฎีวงรอบ (Concentric Circles Theory) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า อาชญากรรมมักมีสถิติสูงในบริเวณใจกลางมหานคร ซึ่งเป็นย่านธุรกิจและย่านที่อยู่อาศัยลักษณะชั่วคราว เนื่องจากมีการย้ายเข้าออกเสมอและสถิติอาชญากรรมรวมทั้งปัญหาต่างๆ ของชุมชนจะลดลงทุกขณะเมื่อถอยห่างจากกลางใจเมืองออกไป ในเวลาต่อมาแนวทฤษฎีวงรอบได้ถูกนำไปทดสอบและประยุกต์ใช้ในเมืองใหญ่ๆ อีกหลายแห่งทั่วสหรัฐอเมริกา ซึ่งปรากฏผลการวิจัยในลักษณะใกล้เคียงกับทฤษฎีนี้

จากผลการค้นคว้าวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก พอสรุปได้ว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ถาวรตามลักษณะพื้นที่ บริเวณใดที่เกิดอาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้งก็จะเกิดขึ้นซ้ำอีก แต่อย่างไรก็ดีนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโกไม่ได้กล่าวว่า บริเวณพื้นที่คือสาเหตุของอาชญากรรม แต่ปัจจัยส่งเสริมอาชญากรรมน่าจะแอบแฝงอยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว เพราะพื้นที่ที่มีสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชญากรรมสูงนั้นมีความแตกต่างไปจากพื้นที่ที่มีอาชญากรรมต่ำ ทั้งในสภาวะทางกายภาพทาง เศรษฐกิจและทางสังคม กลุ่มซีกาโกจึงสรุปว่า “การขาดระเบียบของสังคม” (Social Disorganization) อันสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพของชุมชนในยุคก่อนความเจริญทางอุตสาหกรรมเข้าสู่ชุมชนในยุคอุตสาหกรรม นำมาซึ่งปัญหาอาชญากรรมและปัญหาทางสังคมอื่นๆ กล่าวอีกนัยหนึ่งการขาดระเบียบของสังคมซึ่งตามแนวทฤษฎีของกลุ่มซีกาโกจัดเป็นสาเหตุเบื้องต้นของอาชญากรรม หมายถึงสภาวะแตกสลายของกลไกทางสังคมที่มีหน้าที่ค้ำจุนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความร่วมแรงร่วมใจ และขวัญกำลังใจของสมาชิกในสังคม

Herbert Gans เป็นนักวิชาการผู้หนึ่งซึ่งได้อาศัยหลักทฤษฎีของกลุ่มซีกาโกเป็นพื้นฐานในการสร้างแนวความคิดต่อเนื่องที่เรียกว่า “หมู่บ้านในเมือง” (Urban Village) จากแบบจำลองหมู่บ้านในเมือง แกนท์ ได้แสดงให้เห็นว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการรักษาความปลอดภัย การก่อให้เกิดความสมัครสมานกลมเกลียวและความร่วมมือร่วมใจในการป้องกันอาชญากรรมภายในชุมชน อย่างไรก็ตามในทัศนะของแกนท์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อมีการจัดสภาพพื้นที่ในชุมชนให้เอื้ออำนวยต่อการพบปะสังสรรค์ให้มีลักษณะง่ายต่อการสังเกตตรวจตรา รวมทั้งจัดให้มีที่สำหรับสมาชิกในชุมชนได้ดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เช่น สโมสรสำหรับการกีฬา ห้องโถงสำหรับการพักผ่อน ห้องอาหาร และร้านกาแฟ สำหรับร่วมรับประทานอาหารและพูดคุยกัน เป็นต้น ส่วน Jane Jacobs และ Elizabeth Wood ต่างก็มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างแนวการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม โดยเสนอให้มีการจัดพื้นที่ชุมชนและเมืองให้มีลักษณะสะดวกและง่ายต่อการสังเกตติดตาม รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกายภาพ เช่น สวนสาธารณะ ถนน ทางเท้า และอาคารสถานที่ต่างๆ

สรุปได้ว่า แนวของทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรมก็คือ การจัดสภาพแวดล้อมทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้าน ให้มีลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ง่ายต่อการควบคุม สังเกต และตรวจตรา โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

2.6.3 แนวทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 30-38)

นักวิชาการส่วนใหญ่ในปัจจุบันซึ่งมุ่งความสนใจศึกษาการป้องกันอาชญากรรม ต่างมีความเชื่อว่าแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ จะสามารถแทนที่แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายได้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด แต่ในความเป็นจริงแล้วมาตรการหลายประเภท ภายใต้แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายยังมีประโยชน์ ถ้าปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้นแนวทฤษฎีที่สามจึงเกิดขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม” (Theory of Crime Control

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติเหมาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Through Environmental Design-CED) หรือใช้ชื่อย่อว่า "ทฤษฎี ค.อ.ส." ซึ่งทฤษฎีนี้มีลักษณะเป็นความคิดรวมระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแนวคิดเริ่มและทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นแนวความคิดแย้ง ทฤษฎี ค.อ.ส. เสนอว่า แนวทฤษฎีทั้งสองต่างมีประโยชน์ทั้งทางทฤษฎี (Theoretical Utilities) และทางปฏิบัติ (Pragmatic Utilities) แต่ในสถานการณ์และสภาพพื้นที่ที่ต่างกัน จึงสมควรที่จะนำกรอบทฤษฎีและมาตรการภายใต้แนวทฤษฎีทั้งสองมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลกัน ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎี ค.อ.ส. สามารถพิจารณาเป็น 4 ทฤษฎีบทคือ

ทฤษฎีบทที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักไม่ละเมิดกฎหมาย (O^+) กับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย (E^+) ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมาย (B^+)

$$O^+ \times E^+ = B^+$$

ทฤษฎีบทที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักละเมิดกฎหมาย (O^-) กับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย (E^+) ก่อให้เกิดพฤติกรรมพยายามละเมิดกฎหมาย (B^{+})

$$O^- \times E^+ = B^{+}$$

ทฤษฎีบทที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักไม่ละเมิดกฎหมาย (O^+) กับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย (E^-) ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแฝง (B^{-})

$$O^+ \times E^- = B^{-}$$

ทฤษฎีบทที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักละเมิดกฎหมาย (O^-) กับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย (E^-) ก่อให้เกิดพฤติกรรมและละเมิดกฎหมาย (B^-)

$$O^- \times E^- = B^-$$

O คือ สำนักของบุคคลในการละเมิดกฎหมายหรือไม่ละเมิดกฎหมาย

E คือ สภาพแวดล้อมบุคคลในการเอื้ออำนวย หรือขัดขวางต่อแนวโน้มละเมิด หรือไม่ละเมิดกฎหมาย

B^+ คือ พฤติกรรมพยายามละเมิดกฎหมาย กล่าวคือ บุคคลมีความสำนึกหรือแนวโน้มที่จะละเมิดกฎหมายในช่วงเวลาหนึ่ง แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมขัดขวางหรือไม่เอื้ออำนวยจึงทำให้การกระทำนั้นเป็นไปได้เพียงการพยายามกระทำผิด กรณีเช่นนี้แสดงถึง "ความแกร่งของสภาพแวดล้อม"

B^- คือ พฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแฝง กล่าวคือ ในสภาวะปกติบุคคลประเภทนี้จะมีสำนึกไม่ละเมิดกฎหมาย ทั้งที่สภาพแวดล้อมเปิดโอกาสให้หรือแฝงไว้ด้วยโอกาส แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นประสบปัญหาทางการเงินในลักษณะไม่สามารถให้ผู้อื่นล่วงรู้ได้ จึงมักเปลี่ยนสำนึกไม่ละเมิดกฎหมายมาเป็นสำนักละเมิดกฎหมาย พฤติกรรมจึงเปลี่ยนจาก B^+ เป็น B^-

ตามหลักของทฤษฎี ค.อ.ส. การกล่อมเกลาและปลูกฝังแนวโน้มไม่ละเมิดกฎหมายสำหรับบุคคลจัดเป็นแผนระยะยาว ซึ่งเกี่ยวกับหลายสถาบันทางสังคมเริ่มจากครอบครัว สถาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา ศาสนาและการเมือง เป็นต้น และจำเป็นต้องใช้ระยะเวลายาวนานต่อเนื่องตลอดชั่วอายุแต่ละคน สำหรับการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อตัดขวางการละเมิดกฎหมาย ถือเป็นแผนเร่งด่วนและต่อเนื่อง ซึ่ง ดร. ประจักษ์ เวียงสมบูรณ์ ได้เสนอมรรควิธีหรือมาตรการที่จะนำไปสู่เป้าประสงค์ของการควบคุมอาชญากรรม โดยแยกพิจารณาออกเป็น 2 มิติ สภาพแวดล้อมรูปธรรมและสภาพแวดล้อมนามธรรม ซึ่งมีสาระสำคัญโดยย่อดังนี้

มิติที่ 1 สภาพแวดล้อมรูปธรรม การการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมรูปธรรมที่มีต่อพฤติกรรมสังคม นักวิชาการหลายท่าน เช่น Becker & Mayo (1971), Sundstrom & Altman (1974) ได้สรุปไว้ดังนี้ ไม่ว่าสัตว์หรือมนุษย์ต่างทำเครื่องหมายในสภาพแวดล้อมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงสิทธิความเป็นเจ้าของ และบ่อยครั้งที่จะต่อสู้เพื่อปกป้องพื้นที่ของตนจากผู้รุกราน นอกจากนี้ไม่ว่าสัตว์หรือมนุษย์ต่างก็แสดงการครอบครองพื้นที่ซึ่งอาจเพื่อตนเอง หรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก จากข้อสรุปดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า มนุษย์และสัตว์ไม่ได้เพียงแต่อยู่อาศัยในสภาพแวดล้อมรูปธรรม แต่พยายามถือกรรมสิทธิ์ครอบครองเป็นเจ้าของสภาพแวดล้อมรูปธรรมด้วยสำหรับในสังคมมนุษย์ สภาพแวดล้อมดังกล่าวสามารถแบ่งตามลักษณะการเข้าครอบครองของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

- พื้นที่ปฐมภูมิ (Primary Space) หมายถึง อาณาบริเวณซึ่งครอบครองและใช้ประโยชน์โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนจำกัดรวมทั้งสามารถควบคุมพื้นที่ดังกล่าวได้ในลักษณะถาวร บ้านพักอาศัยคือตัวอย่างของพื้นที่ปฐมภูมิซึ่ง Brower (1965) เรียกว่า "อาณาเขตส่วนบุคคล" (Personal Territories) ในพื้นที่ดังกล่าวเอกลักษณ์ความเป็นเจ้าของ ปรากฏโดยเด่นชัด และการผ่านเข้าออกโดยสาธารณชนไม่อาจกระทำได้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้เป็นเจ้าของก่อน อย่างไรก็ตามคำว่า "พื้นที่ปฐมภูมิ" ในทางพฤติกรรมศาสตร์มีความหมายกว้างกว่าคำว่า "เคสสถาน" เพื่อครอบคลุมเฉพาะพื้นที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่หลับนอน และบริเวณใกล้เคียงเท่านั้น ดังนั้นรั้วบ้านจึงไม่ใช่เคสสถาน (ฎีกาที่ 522/ 2475) แต่รั้วบ้านในทางพฤติกรรมศาสตร์ถือเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ปฐมภูมิ

- พื้นที่ทุติยภูมิ (Secondary Space) หมายถึง อาณาบริเวณซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถแสดงสิทธิการครอบครองพื้นที่รวมทั้งควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ของบุคคลแปลกหน้าได้ในระดับหนึ่งแม้จะไม่เท่าเทียมกับพื้นที่ปฐมภูมิก็ตาม กล่าวอีกนัยหนึ่ง พื้นที่ทุติยภูมิจัดเป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ปฐมภูมิและพื้นที่สาธารณะ อนึ่ง พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นที่รู้จักภายใต้ชื่อต่างๆ เช่น พื้นที่ติดตาม (Goffman, 1961) พื้นที่ปฏิสัมพันธ์ (Lyman & Scott, 1967) พื้นที่ป้องกัน (Newman, 1972) เป็นต้น ตัวอย่างของพื้นที่ทุติยภูมิ เช่น ถนนในหมู่บ้านจัดสรร ตรอกซอยย่านที่อยู่อาศัย ทางเดินหน้าห้องพักตามแฟลต และทางเท้าหน้าทาวน์เฮ้าส์ เป็นต้น พื้นที่ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการป้องกันอาชญากรรม จากการจัดสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปธรรม ในการศึกษา พื้นที่ทุติยภูมิในชุมชนหรือละแวกบ้านจะแตกต่างจากพื้นที่สาธารณะ เพราะจำเป็นต้องจำกัดการสัญจรไปมาโดยเสรี การใช้พื้นที่ทุติยภูมิของบุคคลแปลกหน้าอย่างน้อยต้องอยู่ภายในสายตาของผู้อยู่อาศัยซึ่งเปรียบเสมือนเจ้าของพื้นที่ร่วมกัน

- พื้นที่สาธารณะ (Public Space) หมายถึง อาณาบริเวณซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถที่จะเข้าไปได้โดยชอบธรรม หรือสามารถใช้ในการสัญจรไปมาได้โดยอิสระภายใต้ขอบเขตของกฎระเบียบที่กำหนดไว้ Brower (1965) เรียกพื้นที่เช่นนี้ว่า “พื้นที่ครอบครองโดยสังคม” (Occupy by Society) เช่น สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ เหล่านี้จัดอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ส่วนทางมหาชนซึ่งเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินแต่แรกหรือที่เรียกว่า “ทางหลวงแท้” ย่อมจัดอยู่ในพื้นที่สาธารณะอย่างไรก็ดี ทางซึ่งไม่ว่ามีขนาดกว้างแคบเพียงใดในย่านที่อยู่อาศัยและมีจุดมุ่งหมายสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะบุคคลที่พักอาศัยในย่านนั้นเป็นสำคัญในที่นี้ยอมไม่ถือเป็นพื้นที่สาธารณะและควรได้รับการสงวนรักษาให้มีสภาพเป็นพื้นที่ทุติยภูมิ พื้นที่สาธารณะจึงมีลักษณะตรงกันข้ามกับพื้นที่ปฐมภูมิ เพราะเป็นอาณาบริเวณซึ่งบุคคลทั่วไปไม่มีความชอบธรรมที่จะใช้หรือสัญจรไปมาได้และไม่อยู่ในความควบคุมหรือครอบครองของบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดโดยเฉพาะ

พื้นที่ทุติยภูมิและพื้นที่สาธารณะจะกล่าวในรายละเอียดภายใต้หัวข้อสภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับชุมชน ส่วนพื้นที่ปฐมภูมิจะได้พิจารณาให้เห็นภายใต้หัวข้อสภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับบ้านเรือน

ภาพที่ 2.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และพื้นที่สาธารณะ
ที่มา : ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 25

ลักษณะสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมในการป้องกันอาชญากรรม คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในอันที่จะส่งเสริมและรักษาความเป็นละแวกบ้านของชุมชนนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อให้คนในชุมชนพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรมจากบุคคลภายนอก

สภาพแวดล้อมรูปธรรมแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับชุมชนและระดับบ้านเรือนซึ่งพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับชุมชน แบ่งตามลักษณะการครอบครองของบุคคลคือ พื้นที่ทุติยภูมิและพื้นที่สาธารณะ ส่วนพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับบ้านเรือนคือพื้นที่ปฐมภูมิ

1.มาตรการระดับชุมชน ให้ความสำคัญกับการวางผังชุมชนเพื่อขจัดโอกาสในการเกิดอาชญากรรม เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้นจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผังเมืองและชุมชนย่อมมีอิทธิพลต่อวิถีทางดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของประชาชนอย่างมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมอาชญากร ซึ่งต้องอาศัยโอกาสของสภาพแวดล้อมในการประกอบอาชญากรรม มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมระดับชุมชนแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อย่อยๆ ดังนี้ (ก) การวางผังเมืองและชุมชน (ข) การให้แสงสว่างตามท้องถนน (ค) การออกแบบอาคาร (ง) การสลักหมายเลขบนทรัพย์สิน

(ก) การวางผังเมืองและชุมชน

ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการจัดสภาพแวดล้อมระดับชุมชนเพื่อเป็นป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎี ค.อ.ส. ก็คือ

ประการที่1 การจัดโครงสร้างและวางผังเมืองตลอดจนผังชุมชนควรให้มีลักษณะเป็นสัดส่วนสอดคล้องกันซึ่งกันและกัน เพื่อลดการแก่งแย่งแข่งขันในพื้นที่ถนน รวมทั้งบริการสาธารณะต่างๆ ลดจุดมุ่งหมายที่ขัดแย้งกันและเพิ่มอำนาจการสอดส่องตรวจตราอาคารสถานที่ทั้งของรัฐบาลและเอกชน

ประการที่2 การจัดสภาพแวดล้อมในละแวกบ้านย่านอยู่อาศัย ควรมีลักษณะเพื่อส่งเสริมให้ผู้อยู่อาศัยในย่านนั้นได้ใช้ประโยชน์ ได้ควบคุม และได้พัฒนาความเป็นเจ้าของชุมชนหรือละแวกบ้าน กล่าวคือ เป็นการมุ่งรักษพื้นที่ทุติยภูมิให้คงอยู่และเพิ่มขนาดขึ้นในย่านที่อยู่อาศัย ลดจำนวนบุคคลแปลกหน้า ตลอดจนขจัดการสัญจรไปมาโดยเสรีของบุคคลภายนอก เช่น ไม่ให้ถนนภายนอกผ่านเข้ามาในชุมชน หรือควรมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยของชุมชน

ประการที่3 การจัดสภาพแวดล้อมในย่านธุรกิจการค้า และพื้นที่สาธารณะควรมีการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับระบบสนับสนุนต่างๆ เช่น ขนาดความกว้างของถนน การสร้างบริเวณที่จอดรถ การจัดจราจร การรักษาความปลอดภัย และการขยายตัวของสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น รวมส่งเสริมให้สาธารณชนจำนวนมากที่สุดได้ประโยชน์สูงสุดจากพื้นที่สาธารณะโดยต่อเนื่องตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งลดความโดดเดี่ยวและการแยกตัวอันจะทำให้ย่านธุรกิจการค้าและพื้นที่สาธารณะตามๆ ตกเป็นเป้าหมายของอาชญากรได้โดยง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม้ว่าการดำเนินงานทั้งสามส่วนจำเป็นต้องสอดคล้องประสานกัน แต่ส่วนที่1ซึ่งว่าด้วยการจัดโครงสร้างของเมืองและชุมชนย่อมจัดอยู่ในลำดับที่ต้องเริ่มดำเนินการก่อนเพราะถ้าปราศจากแผนรวมสำหรับเป็นแนวทางในระยะยาว การดำเนินการในส่วนที่2และส่วนที่3 ย่อมประสบปัญหาอุปสรรคและจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยยาก อย่างไรก็ตามการดำเนินการทั้งสามส่วนจะต้องมีลักษณะต่อเนื่องกัน

(ข) การให้แสงสว่างตามท้องถนน

Hemphill (1971 : 19) ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านรักษาความปลอดภัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของแสงไฟฟ้าส่องสว่างในเวลากลางคืนโดยกล่าวว่า แสงสว่างในเวลากลางคืนไม่เพียงแต่ในหรือภายนอกอาคารสถานที่จัดเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งได้ผลดีที่สุดในการยับยั้งการลักขโมย การบุกรุก หรือแม้แต่การปล้นทรัพย์

จากการประเมินผลโครงการติดตั้งโคมไฟฟ้าส่องสว่างตามท้องถนนในมหานคร เช่น New York และ Detroit ต่างก็ได้รายงานสรุปผลการวิจัยว่ามีอาชญากรรมน้อยลงจากที่เคยเป็นมา กล่าวโดยย่อคือ การติดตั้งโคมไฟฟ้าส่องสว่างตามถนนมีส่วนช่วยลดสถิติอาชญากรรม แม้จะไม่ปรากฏแน่ชัดว่า อาชญากรรมที่ลดลงจะมีระยะเวลายาวนานสักเพียงใด อีกนัยหนึ่งแสงสว่างตามท้องถนนและพื้นที่สาธารณะอื่นๆ มีผลยับยั้งการประกอบอาชญากรรม เพราะแสงสว่างนอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสที่จะพบเห็นและจดจำตำหนิรูปพรรณของคนร้ายและพฤติกรรมอาชญากรรมอาชญากรได้ชัดเจนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดแล้ว แสงสว่างยังจูงใจให้สุจริตชนใช้พื้นที่สาธารณะในยามค่ำคืนมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการลดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นรุนแรงบนท้องถนน อนึ่งแสงสว่างตามท้องถนนยังมีประโยชน์ในการเพิ่มอำนาจสอดส่องตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจและสุจริตชนในละแวกบ้านหรือชุมชนซึ่งมีจุดมุ่งหมายร่วมกันในอันที่จะนำไปสู่การเพิ่มช่องโอกาสการพบเห็นและจดจำพฤติกรรมอาชญากร ตลอดจนบุคลิกลักษณะของอาชญากรได้ง่ายขึ้น การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนย่อมมีความจำเป็นไม่เฉพาะแต่ตามถนน แต่รวมถึงบริเวณที่จอดรถ ทางเท้าสาธารณะ พื้นที่สาธารณะอื่นๆ และบริเวณที่อับสายตา

สิ่งที่ควรพิจารณาอีกประการหนึ่งของการลดอาชญากรรมจากการให้แสงสว่างตามท้องถนน คือ คนร้ายอาจบิดพลิ้วหรือเปลี่ยนท้องที่เป้าหมายในการประกอบอาชญากรรมเพียงชั่วขณะซึ่งเมื่อคนร้ายเกิดความเคยชินกับระบบไฟส่องสว่างแล้วก็จะกลับเข้าไปประกอบอาชญากรรมในท้องที่เดิมอีก ดังนั้นการวางแผนเพื่อติดตั้งหรือปรับปรุงโคมไฟฟ้าตามท้องถนนและบริเวณพื้นที่สาธารณะ ตำรวจท้องที่ หรือบุคคลในชุมชน ควรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นโดยใช้สถิติข้อมูลในท้องที่เป็นหลักในการเสนอแนะและพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของหลอดไฟฟ้าสองตามท้องถนนที่ควรเลือกใช้ก็คือ แบบไอปรอท (Mercury vapor) และแบบไอโซเดียม (Sodium vapor) โดยย่อหลอดไฟฟ้าทั้งสองประเภทเป็นชนิดที่บรรจุก๊าซภายใน สำหรับแบบไอปรอทให้แสงสีขาวอมน้ำเงินแกมเขียวซึ่งเกิดจากการที่กระแสไฟฟ้าผ่านหลอดแก้วบรรจุก๊าซดังกล่าว หลอดไฟฟ้าแบบนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไฟฟ้าแบบเส้นใยที่ใช้ไฟฟ้าจำนวนวัตต์เท่ากันและสามารถใช้ให้แสงสว่างได้ทั้งภายในและภายนอกอาคารสถานที่ ส่วนแบบไอโซเดียมก็สร้างขึ้นโดยหลักการเดียวกับแบบไอปรอทแต่ให้แสงสีเหลืองแบบไอโซเดียมนี้ นับว่ามีประโยชน์เหมาะสมที่จะใช้ตามทางหลวง ถนนชอย และสะพาน

(ค) การออกแบบอาคาร

Newman (1972) กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอาคารสถานที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมย่อมช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่และเพิ่มความรับผิดชอบต่อชุมชนในกลุ่มผู้อยู่อาศัยในอาคารเหล่านั้น เมื่อสามารถสร้างสภาพแวดล้อมดังกล่าวได้ บุคคลผู้อยู่อาศัยย่อมได้รับโอกาสในการควบคุมพื้นที่ได้เพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นความรับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัย อนึ่งการตรวจตราสังเกตการณ์ของผู้อยู่อาศัยในอาคารดังกล่าวควรได้รับการสนับสนุนโดยออกแบบลักษณะอาคารสถานที่ให้โปร่งมีแสงสว่างพอเพียงและไม่อับสายตา การเปิดโอกาสให้มีการเฝ้าติดตาม หรือการเพิ่มขีดความสามารถของสาธารณชนในการสังเกตสอดส่องบริเวณและตัวอาคารสถานที่ได้ทั้งจากภายนอกและภายในจะสามารถลดความหวาดกลัวและความกังวลใจของผู้อยู่อาศัยในบริเวณนั้นๆ รวมทั้งสามารถเพิ่มพูนความมั่นใจและปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินได้มากยิ่งขึ้นด้วย

การออกแบบอาคารสถานที่และบริเวณให้สามารถเฝ้าสังเกตติดตามได้ตามความหมายของการป้องกันอาชญากรรมยังหมายถึง

การออกแบบประตูทางเข้าออกจากตัวอาคารควรอยู่ในลักษณะหันออกสู่ถนนที่มีผู้คนสัญจรไปมา

การออกแบบรั้วล้อมตัวอาคารสถานที่ควรให้มีลักษณะโปร่งซึ่งมองเห็นได้จากภายนอก โดยควรหลีกเลี่ยงรั้วที่สูงและทึบ

ลักษณะต้นไม้ประดับทั้งในและนอกอาคารควรตัดตกแต่งอยู่เสมอ และไม่ควรปล่อยให้รกทึบในลักษณะที่คนร้ายสามารถแอบซ่อนอยู่ได้

(ง) การสลักหมายเลขบนทรัพย์สิน

การสลักหมายเลขลงบนทรัพย์สินจัดได้ว่าเป็นมาตรการที่เชื่อมการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชนและในระดับครอบครัวเข้าด้วยกัน กล่าวคือ การจูงใจให้สาธารณะตระหนักถึงความสำคัญของการสลักหมายเลข (อาจเป็นหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขใบอนุญาตขับขี่หรือหมายเลขทะเบียนรถยนต์ เป็นต้น) ลงบนทรัพย์สินที่มีราคาแพง เช่น โทรทัศน์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิดีโอ วิชชุเทพ กล้องถ่ายรูป เป็นต้น แล้วบุคคลผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินเหล่านั้น ควรจัดทำ บัญชีรายการสิ่งของเครื่องใช้เหล่านี้ไว้ ซึ่งการสลักหมายเลขลงบนทรัพย์สินจัดได้ว่าเป็นการป้องกันอาชญากรรมวิธีหนึ่งที่มีสิ่งเปลี่ยนค่าใช้จ่าน้อยมาก และปากกาสลักหมายเลขทั้งแบบหัวเพชร และแบบไฟฟ้าก็สามารถใช้สลักได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง การสลักหมายเลขดังกล่าวจึงเป็น ประโยชน์ในการแสดงความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทั้งนี้เพื่อ

- ยับยั้งผู้ที่จะคิดจะประกอบอาชญากรรม โดยประกาศเตือนให้ทราบทั่วทรัพย์สินทั้งหลาย ในครัวเรือน มีหมายเลขสลักไว้พร้อมที่จะติดตามได้

- สร้างความหนักใจให้แก่ผู้รับขโมย

- ใช้เป็นหลักฐานในการจับกุมผู้กระทำผิด

- ช่วยในการสืบหาเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกตรวจยึดได้จากผู้กระทำผิด

2.มาตรการระดับบ้านเรือน การจัดสภาพแวดล้อมในบ้านเรือนเพื่อลดช่องโอกาส สำหรับกระทำผิดสำหรับคนร้าย จัดเป็นพื้นฐานของการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจุดมุ่งหมายของการจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมระดับบ้านเรือนในที่นี้ จึงไปเพื่อส่งเสริมให้เคหสถานบ้านเรือนมี ลักษณะน่าอยู่ อบอุ่น และปลอดภัยจากอาชญากรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ประตูหน้าต่าง เจ้าของบ้านควรเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์สำหรับรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะกุญแจที่มีคุณภาพดี เพราะกุญแจที่มีคุณภาพสูงย่อมทำให้การทำลายหรือการสะเดาะ กระทำได้ยากขึ้นและคนร้ายต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อบุคคลที่จะพบเห็นขณะ ประกอบอาชญากรรมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ลักษณะของบานประตูและกรอบประตูภายนอก ควรมี ลักษณะคงทนและแข็งแรงพอที่จะรับแรงอัดกระแทกหรือการจัดแงะได้เป็นอย่างดี คือควร ประกอบด้วยไม้เนื้อแข็งลักษณะไม้แผ่น

- ส่วนหน้าต่างนั้น ก็ต้องการความเอาใจใส่ดูแลเช่นเดียวกับประตูบ้าน/หน้าต่างที่จะเปิด ไว้ประจำเพื่อถ่ายเทอากาศ จะต้องอยู่ในด้านที่ไม่อับสายตา ส่วนหน้าต่างบานที่อับสายตา เช่น ด้านหลังอาคาร ใกล้เคียงหรือติดกับที่บังสายตาควรเปิดเป็นครั้งคราวในเวลากลางวันเมื่อมีผู้อยู่อาศัยและควรปิดเสมอในเวลากลางคืน ที่สำคัญคือหน้าต่างแบบบานเกล็ดควรติดตั้งไว้สำหรับ หน้าต่างชั้นบนและอยู่ในทิศทางที่ไม่อับสายตา

- รั้วบ้าน ลักษณะรั้วที่ป้องกันขโมยได้ดีควรมีลักษณะเช่นใด แม้ว่ารั้วที่ทึบและสูงและมี เศษแก้วและลวดหนามจะช่วยป้องกันให้ขโมยปีนได้ยากก็ตาม แต่มีข้อเสียคือถ้าขโมยเข้าไปได้จะ ไม่มีเพื่อนบ้านข้างเคียงมองเห็นเลย นอกจากนั้นถ้าทุกบ้านทำรั้วทึบเสียหายหมดบริเวณหน้าบ้านก็จะ กลายเป็นถนนที่เปลี่ยว ปราศจากสายตาที่คอยมองดู เนื่องจากรั้วบ้านบังหมดอันตรายก็อาจเกิด แก่คนที่ใช้ถนนได้ เช่น อาจจะถูกจี้ ถูกชิงทรัพย์ หรือถ้ามีคนแปลกหน้าผ่านเข้ามาก็ไม่มีใครสังเกตเห็น ดังนั้น ลักษณะรั้วที่น่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้พักอาศัยและเพื่อนบ้านใกล้เคียงไปด้วยก็น่าจะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะที่ไม่ที่บจนเกินไปพอจะมองเห็นถนนหน้าบ้านได้บ้าง แต่ข้อสำคัญคือควรจะเป็นรั้วที่ป็นได้ยาก นอกจากนี้แล้วก็ควรจะมีรั้วบริเวณประตูรั้วด้วย เพราะเป็นส่วนหนึ่งของรั้ว

- ตัวอาคาร ควรจะมีลักษณะที่คนร้ายรुकล้ำเข้าไปได้ยาก เช่นอาคารชั้นเดียวเข้าง่ายกว่าอาคาร 2 ชั้น หลังคาส่วนชั้นเดียว เช่น หลังคาครีว โรงรถ สามารถนำไปสู่ชั้นบนได้สะดวก ซึ่งควรจะมีรั้ว โดยมีการเสริมสร้างความแข็งแรงแก่ประตูหน้าต่าง เช่น ติดเหล็กดัด เพิ่มกลอนประตูหน้าต่าง หรือติดสัญญาณกันขโมย สนามหน้าบ้าน ประตูรั้ว ควรจะมีไฟเพราะจะได้มองเห็นขโมยได้ชัดเจน

- สัญญาณเตือนภัย ควรจะมีลักษณะที่มีการออกแบบเพื่อลดความผิดพลาดทางเทคนิคให้เหลือน้อยที่สุดและมีราคาที่เหมาะสมกับครอบครัว ไม่ควรมีราคาแพงจนเกินไป เครื่องกระตุ้นสัญญาณประเภทวงจรไฟฟ้า เป็นแบบที่นิยมใช้กันมากและมีความเหมาะสมกับเคหสถานบ้านเรือนมากที่สุด โดยเมื่อประตูหน้าต่างถูกเปิดออกจะทำให้เครื่องกระตุ้นสัญญาณทำงาน

การจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมทั้งในระดับชุมชนและระดับบ้านเรือน เพื่อเป้าประสงค์ในการจัดสภาพแวดล้อมระดับชุมชนและบ้านเรือนให้มีลักษณะอบอุ่นปลอดภัย และเพิ่มอำนาจการสังเกตตรวจตรา ในการที่จะมุ่งเข้าสู่เป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องเริ่มจากการวางผังเมืองและชุมชนให้เป็นระเบียบและมีระบบโดยจัดการใช้พื้นที่เป็นสัดส่วน กล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการแยกพื้นที่สาธารณะออกจากพื้นที่ทุติยภูมิ และพื้นที่ปฐมภูมิ ทั้งนี้เพราะลักษณะของพื้นที่สาธารณะเป็นอาณาบริเวณสำหรับประชาชนทุกคนจึงควรสนับสนุนให้ประชาชนจำนวนมากที่สุดได้ใช้พื้นที่ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุดและต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความโดดเดี่ยวแยกตัวของพื้นที่สาธารณะแต่ละส่วนออกจากกัน

ส่วนพื้นที่ทุติยภูมิของย่านชุมชนที่อยู่อาศัยควรได้รับการสงวนรักษาไว้สำหรับประชาชนผู้อยู่อาศัยในแต่ละชุมชนและละแวกบ้านให้มีลักษณะสงบสุข เป็นส่วนตัว ปลอดภัยอันตรายต่างๆ โดยเน้นที่การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างเพื่อนบ้าน และเสริมสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนและละแวกบ้านร่วมกัน โดยย่อพื้นที่ทุติยภูมินับว่ามีความสำคัญยิ่งในฐานะพื้นที่กันชนก่อนอาชญากรรมจะลวงล้ำเข้าสู่พื้นที่ปฐมภูมิ อย่างไรก็ตามการส่งเสริมพื้นที่ทุติยภูมิได้หมายความว่าพื้นที่ปฐมภูมิไร้ความสำคัญแต่ความหมายที่แท้จริงก็คือ ควรดูแลรักษาพื้นที่ปฐมภูมิควบคู่ไปด้วย โดยให้ความรู้แก่เจ้าของบ้านเรือนเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความปลอดภัยในเคหสถาน ตลอดจนแนะนำให้รู้จักค้นหาจุดบกพร่องต่างๆ ในพื้นที่ปฐมภูมิสำหรับที่จะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อปิดช่องโอกาสของอาชญากร อนึ่ง การรักษาความปลอดภัยที่ดีไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง แต่ต้องอาศัยความรู้และความรอบคอบในการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม การจัดสภาพแวดล้อมรูปธรรมจำเป็นต้องควบคู่ไปกับการจัดสภาพแวดล้อมนามธรรม เพื่อให้เกิดการป้องกันอาชญากรรมที่สัมฤทธิ์ผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มิติที่ 2 สภาพแวดล้อมนามธรรม เป็นแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่ใช้ดำเนินการควบคู่กับสภาพแวดล้อมรูปธรรม เพื่อให้การป้องกันอาชญากรรมเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนในชุมชนหรือระแวกบ้านนั้นๆ เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยสอดคล้องประสานกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในเคสสถาน ซึ่งเป็นความผิดที่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่งความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนทุกคนในการช่วยสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชุมชนที่อยู่อาศัยของตน ตลอดจนแจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ คือหัวใจของการป้องกันอาชญากรรม สำหรับมาตรการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมนามธรรม สามารถแยกพิจารณาเป็น 3 ประเภทคือ

1. **มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย** มุ่งส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในย่านที่อยู่อาศัยเดียวกันโดยการร่วมมือกันสังเกตสอดส่องพฤติกรรมหรือสภาพการณ์ที่น่าสงสัยภายในย่านที่อยู่อาศัย รวมทั้งการตัดสินใจแจ้งพฤติกรรมที่น่าสงสัยเหตุด่วนเหตุร้ายต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและต่อเพื่อนบ้านที่รับผิดชอบร่วมกัน

2. **มาตรการสายตรวจประชาชน** มุ่งส่งเสริมความสัมพันธ์และรับผิดชอบร่วมกันระหว่างสมาชิกในย่านที่อยู่อาศัยเดียวกันโดยการจัดสายตรวจผลัดเปลี่ยนสอดส่องตรวจตราพื้นที่บริเวณที่ผู้อาศัยใช้ร่วมกันในแต่ละแวกบ้านหรือชุมชน เพื่อการรักษาความปลอดภัยสำหรับสมาชิกซึ่งอยู่อาศัยในบริเวณเดียวกัน รวมทั้งการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนบ้านภายใต้ขอบเขตที่เหมาะสม

3. **มาตรการตรวจตราบ้าน** มุ่งให้การช่วยเป็นตาแทนกันในระหว่างที่เพื่อนบ้านใกล้เคียงเดินทางไปธุรกิจหรือพักผ่อนต่างจังหวัด โดยเฉพาะเมื่อไม่มีคนดูแลบ้าน ซึ่งนอกจากเพื่อนบ้านจะเป็นหลักในการช่วยเอาใจใส่ดูแลเคสสถานแล้ว ก็ยังสามารถร้องขอให้ตำรวจสายตรวจช่วยตรวจตรา เพื่อการเสริมการดูแลของเพื่อนบ้านได้ด้วย

ทั้ง 3 มาตรการนี้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน รวมทั้งกำหนดบทบาทของเจ้าหน้าที่กับประชาชนไว้โดยชัดเจนโดยมีเป้าประสงค์ร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรม

2.7 การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม

2.7.1 อิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์

William (1974 : 119) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมกายภาพมีอิทธิพลสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ สภาพแวดล้อมต่างๆ จะให้ข่าวสารต่อการรับรู้ของมนุษย์ด้วยการสื่อความหมายทางสัญลักษณ์ในลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป สภาพแวดล้อมหนึ่งกำหนดลักษณะที่คงที่แน่นอนของพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสภาพแวดล้อมนั้น พฤติกรรมของมนุษย์ในสภาพเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แวดล้อมที่แตกต่างกันจะมีความแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจะมีการพัฒนากระบวนการพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม ในวิถีทางที่ต่างกันไป มีนักวิจัยหลายท่านได้พยายามอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นกับพฤติกรรมของมนุษย์ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับสัมพันธ์ภาพของบุคคลในชุมชน ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย จากการศึกษาค้นคว้าของคาน (Angela W.S.Kan 1978 : 167-168) พบว่า ลักษณะทางกายภาพที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย ได้แก่

- 1) ความใกล้ชิด (Proximity)
- 2) การมองเห็น (Visibility)
- 3) ขนาดของกลุ่มที่สามารถรู้จักกันได้ (Compositional)

1) ความใกล้ชิด (Proximity) เฟสทิงเกอร์ สเคทเทอร์ และแบ็ค ได้ทำการวิจัย พบว่า ความใกล้ชิดของอาคารมีผลต่อความสัมพันธ์ทางสังคมของคนในชุมชนนั้น อิทธิพลนี้นับเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพล ซึ่ง Broady เรียกว่า “อิทธิพลแห่งการออกแบบ” (Architecture Determinism) กล่าวคือ การออกแบบงานสถาปัตยกรรมจะมีอิทธิพลและเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ความคิดนี้เข้ากับความคิดต้นตัวของสถาปนิกรุ่นต่อๆ มา ซึ่งเริ่มมองเห็นว่าตนเองสามารถมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ทางสังคมโดยผ่านการออกแบบทางกายภาพ เฟสทิงเกอร์และคณะได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและพฤติกรรมมนุษย์ ดังนี้

ก. สถาปนิก ซึ่งเป็นผู้กำหนดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ทิศทางการวางอาคาร ถนน ระยะระหว่างอาคาร ในชุมชนใดก็ตามหากมองให้กว้างขึ้น สถาปนิกนั้นจะมีส่วนเป็นผู้กำหนดรูปแบบของชีวิตในสังคม (Pattern of Social Life) ของคนในชุมชนนั้นด้วย

ข. หากมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพในชุมชน ก็คาดได้ว่ารูปแบบการติดต่อทางสังคม (Social Pattern of Social Life) ของคนในชุมชนจะเปลี่ยนแปลงด้วย

ค. ในชุมชนที่มีลักษณะทางสังคมของผู้อยู่อาศัยแตกต่างกัน องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ทางสังคม ระหว่างผู้อยู่อาศัยน้อยกว่าในชุมชนที่มีลักษณะทางสังคมของผู้อยู่อาศัยเหมือนกัน

เฟสทิงเกอร์และคณะ ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีต่อรูปแบบความเป็นเพื่อนบ้าน (Friendship Pattern) และบทบาทของกลุ่มสังคม (ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีความเห็นทำนองเดียวกันต่อเรื่องหนึ่งๆ) โดยเลือกศึกษาในหมู่บ้านที่ผู้อยู่อาศัยมีลักษณะทางสังคมเหมือนกันแต่อาศัยในที่พักต่างชนิดกัน กล่าวคือ ได้เลือกหมู่บ้านซึ่งเป็นที่พักของนักศึกษาสถาบัน M.I.T. อายุระหว่าง 20-35 ปี ทุกคนแต่งงานแล้วและต่างก็เป็นนักศึกษาในสาขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

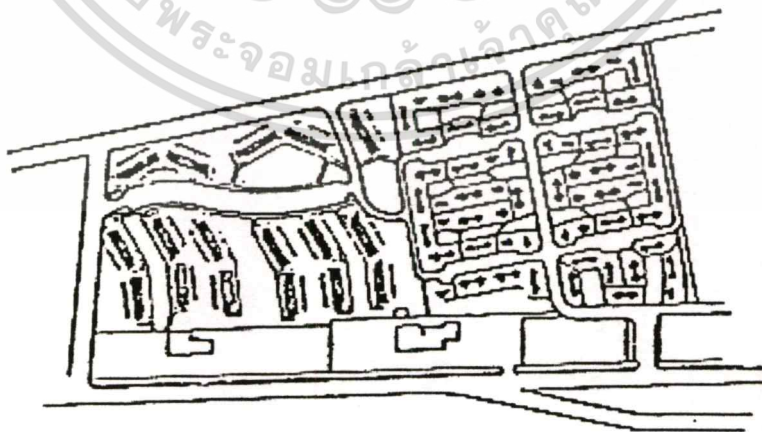
วิศวกรรมศาสตร์หรือไม่กี่วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้านโดดเดี่ยวแยกตัวจากชุมชนอื่นมีขอบเขตบริเวณที่แน่นอน ในหมู่บ้านดังกล่าวมีที่พักนักศึกษาอยู่ 2 แบบ (ภาพที่ 2.6) คือ

ก. แพลตสูง 2 ชั้น อยู่รวม 10 ครอบครัว ตัวอาคารมีบันไดขึ้นลง 5 บันได ที่พักอาศัยส่วนนี้ เรียกว่า “เวสเกต เวส” (Westgate West) อาคารนี้ดัดแปลงจากโรงทหารเรือนเดิมมีทั้งสิ้น 17 หลัง (ภาพที่ 2.7)

ข. บ้านแฝด 2 ชั้น จัดเป็น Court รูปตัว U เรียกว่า “เวสเกต” (Westgate) มี 9 หลัง (ภาพที่ 2.8) เฟสทิงเกอร์ เลือกสัมภาษณ์แต่เฉพาะภรรยาของนักศึกษาเท่านั้น เพราะเห็นว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในชีวิตสังคม การสัมภาษณ์ของ เฟสทิงเกอร์ จะให้ภรรยาของนักศึกษาทั้งที่อยู่ในเวสเกต เวส และใน เวสเกต ระบุเพื่อนบ้านที่น่าคบที่สุด 3 คน ซึ่งพบว่าแม่บ้านจะเลือกเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ตัวเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อนำตำแหน่งเพื่อนบ้านที่ถูกระบุมาวิเคราะห์กับระยะทางระหว่างที่พัก พบว่า

1. เพื่อนบ้านในแพลต เวสเกต เวส ที่ถูกระบุส่วนใหญ่ อยู่ในระหว่างประตู 19 ฟุต
2. เพื่อนบ้านใน คอร์ท เวสเกต จะอยู่ในระยะทางระหว่าง 45 ฟุต

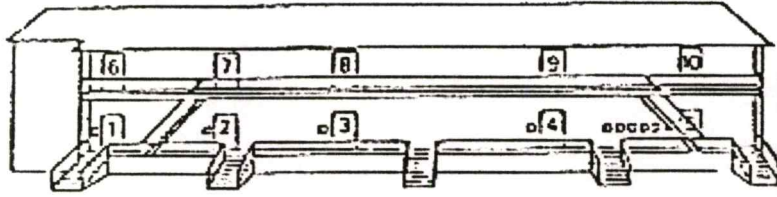
เฟสทิงเกอร์ ให้ความเห็นว่าความใกล้ชิดทางกายภาพ (Physical Closeness) จะเป็นสาเหตุให้เกิดการติดต่อ เนื่องจากพบกับโดยบังเอิญ (Passive Contact) ซึ่งเป็นรากฐานให้เริ่มเกิดมีมิตรภาพระหว่างเพื่อนบ้านขึ้น ด้วยสาเหตุนี้ เฟสทิงเกอร์ ได้ตั้งสมมุติฐานว่าในอาคาร เวสเกต เวส นักศึกษาที่ห้องชั้นล่างตรงใกล้บันไดขึ้นชั้นสองมากที่สุด (ห้อง 1 และ 5 ในภาพประกอบ) มีโอกาสเลือกเพื่อนที่อยู่ชั้นบนมากกว่าผู้อาศัยคนอื่นๆที่อยู่ชั้นล่าง ผลการสัมภาษณ์ได้สนับสนุน

ภาพที่ 2.6 แสดงผังบริเวณอาคารเวสเกตและเวสเกต เวส

ที่มา : Angela W.S. Kan : 1978

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 แสดงอาคาร Westgate West

ที่มา : Angela W.S. Kan : 1978

ภาพที่ 2.8 แสดงอาคาร Westgate

ที่มา : Angela W.S. Kan : 1978

สมมุติฐานนี้ นอกจากนี้อธิบายว่ามิตรภาพที่เกิดขึ้นจะเป็นตัวกำหนดกลุ่มต่างๆขึ้น กลุ่มในที่นี้เป็นกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มมีความเห็นและพฤติกรรมในการทำงานเหมือนกัน ซึ่ง เฟสทิงเกอร์ พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มสังคมของผู้อยู่อาศัยในแฟลตกับที่อยู่อาศัยในคอร์ท

โดยสรุป จากการสอบถามความเห็นแม่บ้านว่า มีความพอใจหรือไม่เพียงใดต่อบทบาทของ “ชมรมผู้อยู่อาศัย” (Tenant Organization) พบว่า ผู้อยู่อาศัยในคอร์ทเดียวกันจะมีท่าทีต่อชมรมเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันไปในแต่ละคอร์ท ส่วนผู้อยู่อาศัยในแฟลตไม่มีลักษณะของ “กลุ่ม” เกิดขึ้นเพราะผู้อยู่อาศัยในแฟลตต่างมีความเห็นเหมือนกันหมด นอกจากนี้ยังพบว่าการตัดสินใจของสมาชิกแต่ละคนในคอร์ทขึ้นอยู่กับความคิดเห็นส่วนใหญ่ แต่ในแฟลตความคิดเห็นของแต่ละคนเป็นอิสระไม่ขึ้นแก่กันมากกว่า เฟสทิงเกอร์ ได้สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

ก. การจัดผังบริเวณ (Physical Layout) เป็นตัวกำหนดการพบกันโดยบังเอิญ (Passive Contact)

ข. การพบโดยบังเอิญเป็นรากฐานของการเกิดมิตรภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. มิตรภาพกำหนดกลุ่มต่างๆ ขึ้น

ง. มิตรภาพในกลุ่มทำให้เกิดการสื่อสารในกลุ่ม

จ. การสื่อสารในกลุ่ม จะกำหนดทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม

ทั้งหมดนี้เป็นความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพในชุมชนกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในชุมชนนั้น อีกทั้งยังเป็นตัวกำหนดทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นผลของอิทธิพลของการออกแบบ นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ได้ทำการศึกษาในเรื่องอิทธิพลความใกล้ชิด เช่น Yue-man และ Stephen H.K. Yeh ซึ่งได้ทำการศึกษาแฟลตในสิงคโปร์ พบว่า ผู้อยู่อาศัยจะมีความถี่ของการติดต่อกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้มากกว่าเพื่อนบ้านที่อยู่ห่างออกไป โดยสอบถามความถี่ของการเยี่ยมเยียนเพื่อนบ้านซึ่งอยู่ห้องติดกัน อยู่ห่างออกไปแต่อยู่ในชั้นเดียวกัน อยู่คนละชั้นแต่ในอาคารเดียวกันและอยู่คนละอาคาร พบว่า ยิ่งระยะห่างมากขึ้นการติดต่อเยี่ยมเยียนจะยิ่งลดลงโดยลำดับ ซึ่งแสดงว่าความถี่ของการติดต่อระหว่างผู้อยู่อาศัยสัมพันธ์กับความใกล้ชิด

2. การมองเห็นกัน (Visibility) เป็นตัวแปรที่มักจะมีความสัมพันธ์กับความใกล้ชิดกัน (Proximity) เพราะมักจะเป็นลักษณะที่เกิดควบคู่กัน เช่น ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ใกล้กันจะมีโอกาสได้พบเห็นกันมากกว่าผู้อยู่อาศัยที่อยู่ห่างไกลออกไป แต่ในบางกรณีอาจมีลักษณะของความใกล้ชิดกันจะมีโอกาสได้พบเห็นกันมากกว่าผู้อยู่อาศัยที่อยู่ห่างไกลออกไป แต่ในบางกรณีอาจมีลักษณะของความใกล้ชิดทางกายภาพเพียงอย่างเดียว โดยขาดการมองเห็นระหว่างกันก็ได้ เช่น มีกำแพงสูงทึบกัน หรือใช้ทางเข้า-ออกที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด หรือในบางกรณีอาจจะมีลักษณะของการมองเห็นกันโดยไม่มี ความใกล้ชิดทางกายภาพ เช่น ผู้ที่พักอาศัยอยู่ห่างกัน แต่มีความจำเป็นต้องใช้บริการบางอย่างร่วมกันทำให้พบเห็นกันอยู่เสมอ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยบางท่านจึงอาจกล่าวถึงลักษณะความใกล้ชิดเพียงอย่างเดียว โดยมิได้แยกลักษณะการมองเห็นกันออกเป็น ตัวแปรต่างหาก แต่บางท่านก็จะแยกตัวแปรทั้งสองชนิดนี้ออกจากกัน

Elizabeth Wood ให้ความเห็นว่า การออกแบบชุมชนใดๆ ก็ตามให้สมาชิกในชุมชนมีการมองเห็นกันได้โดยง่าย จะทำให้ผู้อยู่อาศัยเกิดความจดจำเพื่อนบ้านได้หรือมีความรู้สึกคุ้นหน้ากันก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นผู้อยู่อาศัยจะประเมินลักษณะอื่นๆ ของเพื่อนบ้านที่พบเห็นประกอบ ถ้าเป็นที่พอใจก็จะเริ่มทำความรู้จักทักทายติดต่อกันจนมีความสนิทสนมถึงขั้นให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามถ้าหากพบว่าไม่พอใจลักษณะเพื่อนบ้านที่พบเห็นการติดต่อกันก็จะไม่เกิดขึ้น วิต ได้กล่าวว่า การออกแบบผังบริเวณเพื่อให้เกิดการมองเห็นกันได้ง่าย อาจทำได้โดยการจัดวางกลุ่มบ้านให้หันหน้าเข้าหากัน 3 ด้าน (Three-Sided Rectangular) (ภาพที่ 2.9) หรือแบบปลายตัน (Cul-de-sac) (ภาพที่ 2.10) หรืออาจจะโดยการนำหลักของการใช้โดยทั่วไป (Common use) มาใช้โดยจัดให้มีบริการชุมชน เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยมีโอกาสใช้สถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

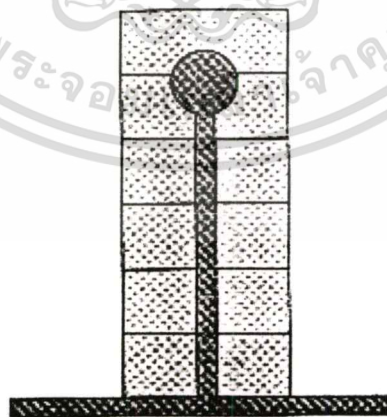
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือบริการร่วมกัน เพื่อให้เป็นจุดที่มีการติดต่อพบปะระหว่างเพื่อนบ้าน แองเจลา คานได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้อยู่อาศัยในแฟลตแบบต่างๆ ในฮ่องกง ซึ่งพบว่า ผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์ระหว่างกันแตกต่างกัน ดังเช่นในแฟลตที่แปลนอาคารเป็นรูปตัว H และมีส่วนบริการที่ผู้อยู่อาศัยในแฟลตใช้ร่วมกันไว้ตรงกลาง จะเป็นแฟลตที่ผู้อยู่อาศัยมีการติดต่อระหว่างเพื่อนบ้านสูงสุด อันพอจะมองสาเหตุนี้ได้จากลักษณะของแฟลตดังกล่าว ซึ่งผู้อยู่อาศัยต้องพบปะกับเพื่อนบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ดังนั้น การมองเห็น (Visibility) เป็นลักษณะสำคัญของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีส่วนทำให้เกิดการติดต่อระหว่างผู้อยู่อาศัยได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 2.9 แสดงการจัดกลุ่มบ้านเช่าหากัน 3 ด้าน และการจัดกลุ่มแบบปลายตัน

ที่มา : Elizabeth Wood (อ้างใน Angela W.S. Kan : 1978)

ภาพที่ 2.10 แสดงการจัดกลุ่มบ้านเช่าหากัน 3 ด้าน และการจัดกลุ่มแบบปลายตัน

ที่มา : Elizabeth Wood (อ้างใน Angela W.S. Kan : 1978)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขนาดของกลุ่มที่สามารถรู้จักกันได้ (Compositional) ขนาดของกลุ่มที่ผู้อยู่อาศัยจะสามารถรู้จักได้ มีผู้ศึกษาถึงความเห็นที่ว่าตัวแปรที่สัมพันธ์กับตัวแปรอื่น เช่น ลักษณะการจัดผังบริเวณ ความหนาแน่น ความใกล้ชิด การมองเห็นกัน เป็นต้น ดังนั้น ขนาดของกลุ่มที่จะรู้จักได้ ที่ซึ่งมีสภาพแวดล้อมกายภาพต่างกัน ก็อาจมีความแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามได้มีผู้ศึกษาในด้านขนาดของกลุ่มที่สามารถรู้จักกันได้ไว้ เช่น Morris และ Morgrey ทำการศึกษาที่ เบอร์รินฟิลด์ (Berinsfield) ในอังกฤษได้สรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัยจะสามารถพัฒนาได้ในกลุ่มผู้อยู่อาศัยประมาณ 10-15 ครอบครัว นอกจากนั้นในการวางผังแบบปลายตัน ครอบครัวสมาชิกจะมีความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างเห็นได้ชัดเจน ถ้าจำนวนสมาชิกมีไม่มากกว่า 12 ครอบครัว ซึ่งเป็นผลการศึกษาของ Willis ที่ Dagenham ประเทศอังกฤษ

เควิน ลิน (1973 : 131) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดวางกลุ่มอาคารบางลักษณะว่ามีผลต่อการติดต่อทางสังคม (Social Relationship) ของคนที่อยู่อาศัยในกลุ่มนั้น เช่น การจัดกลุ่มอาคารแบบสวนกลาง กลุ่มนั้น เช่น การจัดกลุ่มอาคารแบบสวนกลาง (Court Arrangement) หรือถนนแบบปลายตัน (Cul-de-sac) หรือระบบทางเดินเกี่ยวกับการติดต่อทางสังคม (Pathis and Social Contact) ซึ่ง ลินท์ กล่าวว่า ระบบการจัดวางทางเดินในชุมชน เป็นแนวทางที่กระตุ้นให้เกิดการติดต่อระหว่างเพื่อนบ้านประกอบกับการจัดวางที่พักอาศัยให้เปิดเข้าหากัน และมีทางเท้าใช้ร่วมกันทำให้เพื่อนบ้านมีการติดต่อกัน แต่ระดับความสนิทสนมจะมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานทางสังคมของคนในกลุ่มนั้นๆ ด้วยว่ามีลักษณะพื้นฐานทางสังคมที่เหมือนกัน (Homogeneity) หรือแตกต่างกัน (Heterogeneity)

2. อิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรม

ได้มีนักวิชาการสาขาต่างๆ หลายสาขาที่สนใจจะศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าว และได้พยายามศึกษาถึงสาเหตุของอาชญากรรมอันเกิดจากสภาพแวดล้อมกายภาพ ตลอดจนลักษณะพฤติกรรมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นว่า ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะไหนที่เอื้ออำนวยต่อพฤติกรรมของอาชญากรรมประเภทใด เพราะพฤติกรรมบางประเภทนั้นจะเกิดขึ้นเฉพาะในสภาพแวดล้อมบางลักษณะเท่านั้น ซึ่ง ลินท์ ก็ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้เช่นกันว่าเหตุหนึ่งซึ่งทำให้เกิดโอกาสอันตรายเหล่านี้ก็คือ “การจัดผังบริเวณของพื้นที่ภายนอกอาคาร” (The Layout of Exterior space) ซึ่งสามารถจะทำให้สถานที่นั้นปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยก็ได้ จุดสำคัญก็คือต้องพยายามกระตุ้นให้คนที่อยู่ในพื้นที่นั้นเกิดการควบคุมและตื่นตัวโดยอัตโนมัติ ในการดูแลพื้นที่ในชุมชนของเขาโดยทางเดินและลาน (Pedestrian) ควรเปิดโล่งให้เห็นชัดไม่ให้มีมุมหรือที่ซุกซ่อน ตลอดจนสามารถมองเห็นได้จากหน้าต่างบ้านและจากถนน ควรจะมีแสงสว่างเพื่อให้ง่ายต่อการตรวจตราของตำรวจด้วย ตลอดจนเครื่องกีดขวางหรือเครื่องหมายแสดงขอบเขตอื่นๆ ที่ชัดเจนพอจะสามารถเตือนผู้ล่องล้าเข้ามาว่าได้ละเมิดสิทธิ์เข้ามาในขอบเขตที่มีเจ้าของ ซึ่งลักษณะของพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันความปลอดภัยในชุมชนไม่น้อย และสามารถจะปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

Dewolf ได้กล่าวถึงวิธีการป้องกันชุมชนโดยอาศัยความร่วมมือกันของคนในชุมชนนั้นๆ เพื่อลดภาวะของรัฐลงบ้าง เป็นการควบคุมโดยอาศัยสภาพแวดล้อมทั้งทาง เศรษฐกิจ สังคม การบริหารชุมชน ตลอดจนสภาพแวดล้อมกายภาพ ซึ่ง Richard S. Laymont ได้กล่าวถึงเครื่องมือทางกายภาพที่ช่วยลดปัญหา 2 ชนิดด้วยกันคือ (อ้างใน เจียมจิตร ดวงอุไร. 2532 : 32)

1. อุปกรณ์ซึ่งประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อช่วยป้องกัน เช่น กล้องถ่ายภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนอุปกรณ์อื่นๆ

2. ใช้วิธีการออกแบบสภาพแวดล้อมรอบๆ จุดซึ่งเป็นเป้าหมายของคนร้าย ซึ่งการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพจะกระตุ้นให้คนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้นเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน หรือระมัดระวังอาชญากรรมโดยธรรมชาติ

2.7.2 อิทธิพลของกิจกรรมที่มีผลต่อการป้องกันอาชญากรรม

นอกจากจะอาศัยความรู้สึกด้านความเป็นเจ้าของอาณาเขตของมนุษย์ ซึ่งอาศัยการกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพแล้ว ก็ยังอาศัยการป้องกันอาชญากรรมจากการจัดวางกลุ่มอาคารให้อยู่ในตำแหน่งที่หันหน้าสู่บริเวณที่คิดว่าปลอดภัย เช่น ที่ที่มีการตรวจตราอยู่เป็นประจำหรือมีคนใช้มาก เป็นต้น บริเวณดังกล่าว ได้แก่ ถนนที่มีการจราจรอยู่อย่างสม่ำเสมอหนาแน่น บริเวณที่มีการประกอบกิจการค้าขาย บริเวณที่เป็นที่ตั้งหน่วยงานรัฐบาล เป็นต้น บริเวณพื้นที่เหล่านี้จะมีการเกิดอาชญากรรมน้อยมาก (Newman : 1973) ซึ่งเป็นวิธีการสร้างความรู้สึกปลอดภัยและเป็นการตัดปัจจัยในการกระทำผิด เจคอบส์ ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของถนนที่ปลอดภัยว่าจะต้องประกอบไปด้วย

1. ต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนว่าจะอะไรเป็นบริเวณสาธารณะ และอะไรเป็นบริเวณส่วนบุคคล ซึ่งทั้งสองส่วนนี้สามารถปะปนกันได้เหมือนในชนบท

2. จะต้องมี "ตา" (Eye) บนถนนเป็น "ตา" ของมนุษย์ที่เราอาจเรียกได้ว่าเป็นคุณสมบัติของถนนโดยทั่วไป อาคารริมฝั่งถนนจะเป็นที่รองรับคนแปลกหน้าต่างๆ และเพื่อความปลอดภัยของทั้งผู้อยู่อาศัยและคนเดินถนนจะต้องมีการจัดตำแหน่งให้ถูกที่บนถนน โดยการไม่หันหลังหรือด้านข้างให้ถนน เพราะจะทำให้ถนนมีลักษณะอับสายตา (Blind)

3. ทางเท้าหรือริมถนน จะต้องมีส่วนต่อเนื่องกันมี คนอยู่บนถนนมากพอที่จะเพิ่มปริมาณ "ตา" บนถนน และต้องพยายามให้คนบนตึกมีโอกาส "มองดู" คอยเฝ้าดูคนบนถนนตามจุดต่างๆ ในปริมาณที่มากพอที่จะป้องกันอาชญากรรมต่างๆ บนถนนได้

การจะให้มีส่วนคนใช้บริเวณอย่างต่อเนื่อง อาจจะต้องพยายามสร้างกิจกรรม (Activity) ให้เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้คนมาใช้สอยกิจกรรมต่างๆ ที่ดึงคนมาใช้ร่วมกัน ได้แก่ ร้านค้า ลานกิจกรรม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้น ซึ่งอาจจะมีจำนวนที่พอสมควร นอกจากนี้คนดูแลร้านค้าหรือพ่อค้าขายอื่นๆ ก็เป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อความปลอดภัย เพราะเขาจะเป็นคนเฝ้ามองที่มีคุณภาพเพราะสามารถตัดโอกาสของคนร้ายที่จะลงมือกระทำผิดได้

2.7.3 ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพที่มีต่ออาชญากรรม

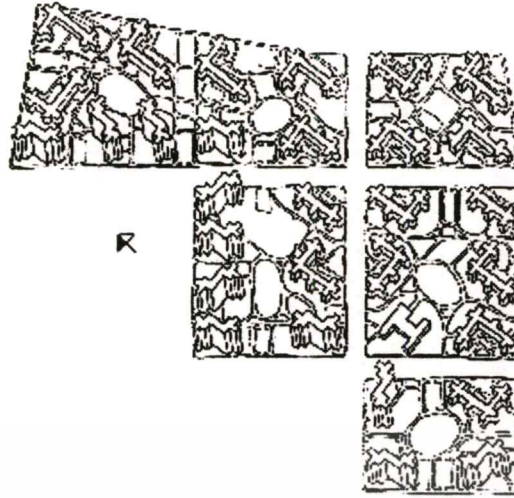
ลักษณะและองค์ประกอบทางด้านกายภาพดังกล่าว ได้แก่

1. การออกแบบผังบริเวณ (Site design) วางผังให้พื้นที่ว่างหรือสนามรอบอาคารมีส่วนสัมพันธ์เฉพาะกับอาคารหรือกลุ่มอาคาร โดยสามารถแสดงอาณาเขตครอบครองที่แน่นอนของอาคารหรือกลุ่มอาคารต่อพื้นที่ว่างนั้น อันจะทำให้ผู้อยู่อาศัยและคนแปลกหน้าเข้าใจได้ทันทีว่าพื้นที่ว่างหรือสนาม รวมทั้งอาคารนั้นเป็นบริเวณส่วนบุคคลสำหรับผู้อยู่อาศัย ซึ่ง นิวแมน (Newman 1973 : 53-54) กล่าวว่าคุณสมบัติดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้โดยธรรมชาติ หากอาคารตั้งอยู่บนพื้นที่ขนาดเล็ก (Vest-Pocket site) ประกอบไปด้วยกลุ่มอาคารจำนวนไม่มาก อาคารเป็นรูปตัว L จะมีลักษณะโอบล้อมพื้นที่ว่าง และให้คุณสมบัติที่ดีในการแสดงอาณาเขตครอบครองและการสอดส่องดูแลบริเวณพื้นที่นั้น (ภาพที่ 2.11 และภาพที่ 2.12) นอกจากนี้ในชุมชนหรือโครงการที่มีทางเข้าหลายทาง จะก่อให้เกิดปัญหาการควบคุมเพราะคนภายนอกจะเข้ามาใช้พื้นที่ภายใน ทำให้ควบคุมยากและเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรมประเภทต่างๆ ได้ ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารควรจะมีพื้นที่ทางเข้าออกที่ใช้ร่วมกันในกลุ่มของตนเพียงทางเดียว เช่น ถนน ซอยตัน เป็นต้น

2. การใช้เครื่องหมายแสดงขอบเขต (Symbolic Versus Real barriers) ในการแบ่งหรือกำหนดเขต (Boundaries) เพื่อแสดงอาณาเขตครอบครอง (Territory) ทำให้ผู้อยู่อาศัยในบริเวณนั้นสามารถแบ่งแยกได้ว่าใครเป็นคนแปลกหน้า และทำให้คนแปลกหน้าสามารถอ่านหรือเข้าใจได้ว่ากำลังเข้าไปในเขตที่มีเจ้าของ หรือเข้าไปในอาณาเขตกึ่งส่วนตัว (Semi-private domain) ทำให้พฤติกรรมบางอย่างถูกจำกัด ผู้บุกรุกจะเกิดความสงสัยในกฎเกณฑ์ของสังคมในชุมชนนั้น ทำให้เกิดความลังเลในการแสดงออกและจะถูกจับตามองโดยผู้อยู่อาศัยในบริเวณนั้นได้ง่ายขึ้น เครื่องแสดงขอบเขตมีทั้งที่เป็นลักษณะทางกายภาพที่เห็นได้ชัดเจน เช่น อาคารรูปตัว U กำแพงสูงๆ รั้ว เป็นต้น และที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น แนวกำแพงเตี้ยๆ การแบ่งแยกกระดืบ การปลูกต้นไม้ และการเปลี่ยนพื้นผิว (Texture) ของทางเดิน เป็นต้น

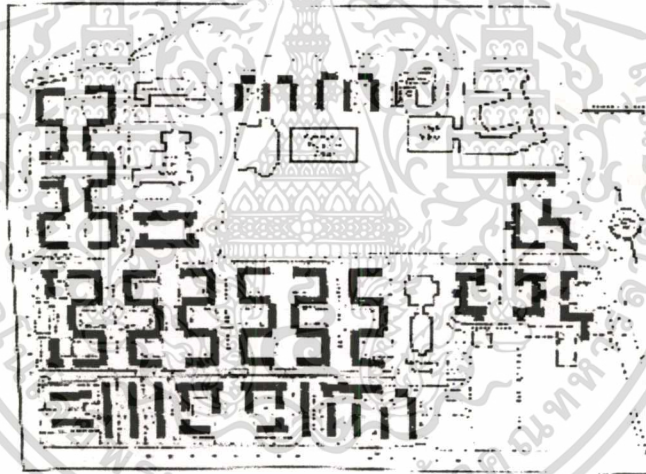
3. การแบ่งส่วนอาคารออกเป็นกลุ่มย่อยๆ (Mechanisms for the Subdivision of Building Interiors to Define the Zoom of Influence of Apartment units) ในการออกแบบอาคารสูง เช่น แฟลต คอนโดมิเนียม มักจะออกแบบห้องพักอาศัยให้เรียงรายไปตามทางเดินร่วมที่ยาว (Long corridors) ซึ่งลักษณะทางกายภาพของทางเดินร่วมชนิดนี้ เป็นผลทำให้เกิดพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ไม่ได้รับความสนใจและขาดลักษณะที่แสดงถึงที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ในการออกแบบอาคารสูงซึ่งมีความหนาแน่นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 แสดงผังบริเวณของ Breuklen House , York

ที่มา : Oscar Newman : 1976

ภาพที่ 2.12 แสดงผังบริเวณของ Outhwaite Houses , Cleveland

ที่มา : Oscar Newman : 1976

ควรออกแบบให้มีการแบ่งกลุ่มของหน่วยที่พักอาศัยในการให้บริการต่างๆ ร่วมกัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อาศัยสามารถพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวพันกับความเป็นเจ้าของอาณาเขตในบริเวณที่ติดกับห้องพักอาศัยของตน ตัวอย่างที่ดีได้แก่ การออกแบบภายใน เช่น บันไดและทางเดินร่วมของอาคารที่ Breuklen อาคารซึ่งเป็นรูปตัว L ถูกแบ่งทางเข้าอาคารออกเป็นสองถึงห้าทางเข้า แต่ละทางเข้าใช้สำหรับห้องพักอาศัยเพียงหกถึงเก้าหน่วยเท่านั้น และตัวอย่างอาคารที่ Brownsville แบ่งตัวอาคารออกเป็นสี่ส่วน แต่ละส่วนมีทางเข้าสำหรับตนเองทำให้ห้องพักอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

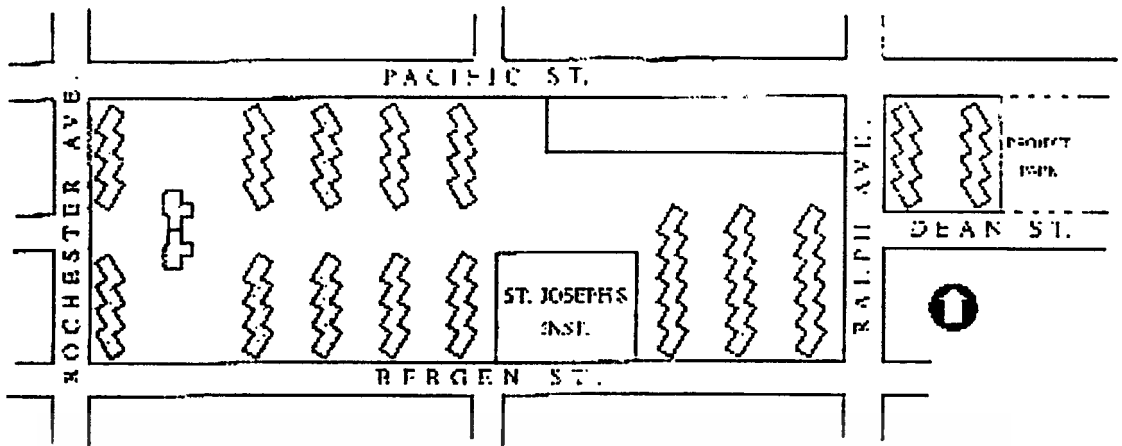
แต่ละส่วนมีเป็นจำนวนน้อย เป็นการสร้างกลุ่มย่อยๆ (Clusters) ขึ้นภายในอาคารทำให้เกิดกลุ่มสังคมเล็กๆ ขึ้นมาภายในแต่ละกลุ่ม ซึ่งสมาชิกจะช่วยกันระวังดูแลรักษาของที่เป็นส่วนรวมได้ดีกว่า มีความระมัดระวังเอาใจใส่สอดส่องดูแลและจดจำกันได้ง่าย

นอกจากนี้ นิวแมน (1973 : 69) ยังพบว่า อัตราส่วนจำนวนห้องพักอาศัยต่อทางเดินร่วมหรือโถงบันได (Hall way) ที่น้อยกว่า จะมีอัตราการเกิดอาชญากรรมที่น้อยกว่าอาคารที่มีจำนวนห้องพักอาศัยต่อทางเดินร่วมมากกว่า

4. จำนวนอาคารและขนาดของโครงการ การลดจำนวนอาคารและขนาดของโครงการลงเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างพื้นที่ป้องกันตนเอง (Defensible space) ในการศึกษาเรื่องขนาดของโครงการกับการเกิดอาชญากรรม นิวแมน พบว่า โครงการที่มีขนาดมากกว่า 1,000 หน่วย จะมีอัตราการเกิดอาชญากรรมมากกว่าโครงการที่มีขนาดน้อยกว่า 1,000 หน่วย ดังนั้น จำนวนห้องพักอาศัยต่อทางเดินร่วม หรือทางเข้าต่อจำนวนห้องพักอาศัย และจำนวนของอาคารต่อโครงการ ยิ่งน้อยเท่าไรก็จะเป็นผลดีต่อการควบคุมอาชญากรรมมากขึ้นเท่านั้น

5. ความสูงของอาคาร ความสัมพันธ์ของความสูงอาคารกับการเกิดอาชญากรรม ได้มีการวิเคราะห์กันแล้วและพบว่า อัตราการเกิดอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเกือบจะเป็นสัดส่วนต่อความสูงอาคารที่เพิ่มขึ้น

6. การสอดส่องดูแล (Natural Surveillance) โดยทั่วไปการวางผังอาคารที่พักอาศัยมักจะวางให้อาคารหันหน้าเข้าหาซึ่งกันและกัน และหันด้านข้างให้กับถนน (ภาพที่ 2.13) เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยไม่ต้องมองไปที่ถนน จึงทำให้ถนนนั้นขาดสายตาที่จะสอดส่องดูแล บ้านที่หันหน้าเข้าสู่ถนนที่มีคนและรถสัญจรไปมาเกือบตลอดเวลาหรือมีกิจกรรมบางอย่าง เช่น ป้อนยามหรือป้อมตำรวจ ร้านค้า ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งมีคนประจำตลอดเวลา มักจะปลอดภัย เพราะคนมักจะสนใจคนอื่นอยู่เสมอ การได้เห็นได้ยินกิจกรรมของคนเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่ง ซึ่งเราสามารถจะใช้ความรู้สึกอันนี้มาช่วยในการจัดพื้นที่ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน เช่น ที่โล่งใต้ถุนแฟลต สนามเด็กเล่น ที่จอดรถ ฯลฯ โดยให้มีกิจกรรมบางประเภทเข้าไปเพื่อจะกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะมอง และการมองดังกล่าวจะต้องไม่มีอุปสรรคในการมอง เพราะการแสดงออกนั้นจะต้องแสดงออกให้เห็นจึงจะให้ความรู้สึก รวมทั้งแสงสว่างที่เอื้ออำนวยต่อการมองเห็น นอกจากนั้นการปลูกต้นไม้ก็เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณา ควรปลูกต้นไม้ที่สูงโปร่ง พุ่มไม้บางชนิดอาจเป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นและเป็นที่หลบซ่อนตัวของคนร้ายได้

ภาพที่ 2.13 ผังบริเวณของ Kingsborough Houses , Brooklyn , New York

ที่มา : Oscar Newman : 1976

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมกับการเกิดอาชญากรรมในละแวกบ้าน มีดังนี้

2.8.1 รูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้อาศัย (Social Relationship Pattern)

ลักษณะต่างๆ ของการติดต่อกันระหว่างเพื่อนบ้าน ซึ่งมีผู้ทำการศึกษารูปแบบของความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้อาศัย ดังนี้ (อ้างใน เจียมจิตรฯ ดวงอุไร : 2532)

Peter H. Mann ทำการศึกษาในอังกฤษ และได้แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างเพื่อนบ้านออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. Manifest Neighbourliness

เป็นลักษณะการติดต่อที่แสดงออกในรูปกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น การเยี่ยมเยียนระหว่างเพื่อนบ้าน การออกไปนอกบ้านด้วยกัน เป็นต้น

2. Latent Neighbourliness

เป็นทัศนคติที่ผู้อาศัยมีต่อเพื่อนบ้าน เป็นลักษณะของทัศนคติที่ดีและแสดงออกถึงความพึงพอใจที่จะเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน

ตามความเห็นของ มาน แรกยึดเหนี่ยวระหว่างผู้อาศัยในชุมชนจะถูกกำหนดและจะมีขึ้นได้ต้องมีทั้งลักษณะของทัศนคติที่ผู้อาศัยมีต่อเพื่อนบ้าน และลักษณะการติดต่อที่แสดงออกในรูปกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ Angela W.S. Kan ได้ศึกษาและทำการแบ่งรูปแบบของความสัมพันธระหว่างเพื่อนบ้านออกเป็น 2 ประเภท โดยดัดแปลงมาจากการแบ่งของ มาน ได้แก่

ก. การติดต่อกันระหว่างเพื่อนบ้าน (Casual Neighbourliness)

เป็นลักษณะการติดต่อที่เห็นได้ชัดเจน ซึ่งผู้อยู่อาศัยมักจะกระทำเป็นปกติวิสัย เช่น การไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน การทักทายพูดคุยซึ่งกันและกัน เป็นต้น ในการศึกษา คาน ได้ทำการวัดลักษณะการติดต่อกันระหว่างเพื่อนบ้าน ในรูปกิจกรรมต่างๆ ที่ติดต่อกันระหว่างเพื่อนบ้าน เช่น การเยี่ยมของ การพูดคุย การติดต่อกันระหว่างเด็กๆ เป็นต้น โดยวัดประเภทของกิจกรรมที่มีการติดต่อกันที่อยู่อาศัยและความถี่ของการติดต่อ

ข. ทัศนคติระหว่างเพื่อนบ้าน (Crisis – Related Neighbourliness)

เป็นลักษณะที่มีทัศนคติที่ดีและพอใจเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน ซึ่งจะแสดงในรูปการแสดงความออกเป็นมิตร (Positive Action) เมื่อเพื่อนบ้านต้องการความช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีฉุกเฉิน ในการวิจัยของ คาน ได้ใช้วิธีวัดความสัมพันธ์ประเภทนี้ในงานวิจัยของเขาจาก

1. ความช่วยเหลือที่ได้รับจากเพื่อนบ้าน เมื่อเกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นในครอบครัว เช่น เมื่อต้องการคนช่วยเหลือดูแลเด็กเล็กๆ หรือคนป่วย

2. การให้ความร่วมมือระหว่างผู้อยู่อาศัยในการแก้ปัญหาส่วนรวม เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาชุมชน ปัญหาเกี่ยวกับสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น

คาน ได้ให้ความเห็นทำนองเดียวกันกับ มาน ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน (Casual Interaction) อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะได้วัดการรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว (Integaction) ของชุมชนได้

2.8.2 อิทธิพลของความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ (Territoriality)

จากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่าน เกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์ ต่างก็ได้สรุปว่า การมีอาณาเขต การรักษาเขต และการขยายอาณาเขต เป็นลักษณะพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตรวมทั้งมนุษย์ด้วย ความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่หรืออาณาเขต (Territoriality) เป็นความต้องการของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่ต้องการครอบครอง หรือมีสิทธิบนพื้นที่ส่วนหนึ่งซึ่งคิดว่าเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะทำให้ตัวเองรู้สึกพอใจที่มีสภาพแวดล้อมซึ่งเขาสามารถควบคุมได้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ Layman และ Scott (อ้างใน เจียมจิต ดวงอุไร : 2532) ได้ทำการศึกษาในเรื่องความต้องการอาณาเขต โดยแบ่งอาณาเขตการครอบครองนี้เป็น 4 ประเภทคือ

1. พื้นที่สาธารณะ (Public Territories) คือ บริเวณที่บุคคลมีอิสระในการไปมาในฐานะความเป็นประชากรของที่นั้น เป็นสถานที่เปิดสำหรับทุกคนแต่มีการกำหนดและคาดหวังเกี่ยวกับ

พฤติกรรมและกลุ่ม เช่น การปฏิบัติตามข้อกำหนดและบรรทัดฐานทางสังคมอีกอันหนึ่งก็คือการกำหนดกลุ่มหรือพวก เช่น การแบ่งแยกผิวหรือฐานะทางชนชั้น

2. อาณาเขตบ้าน (Home Territories) คือ บริเวณที่บุคคลหรือผู้มีส่วนร่วม (Regular Participants) มีความสัมพันธ์และความรู้สึกใกล้ชิดและควบคุมบริเวณนั้นทั้งหมดมีลักษณะเป็นที่สาธารณะ (Public Territories) อาจเกิดจากแรงสนับสนุนหรือทำให้เกิดการยึดครองหรือการใช้เป็นประจำจนเกิดความคุ้นเคย

3. อาณาเขตปฏิสัมพันธ์ (Interaction Territories) คือ บริเวณที่มีกิจกรรมทางสังคมเกิดขึ้นบริเวณรอบๆ จะมีลักษณะคล้ายถูกล้อมรอบด้วยขอบเขตที่มองไม่เห็น อาณาเขตนี้จะถูกครอบครองและรักษาโดยกลุ่ม

4. อาณาเขตร่างกาย (Body Territories) คือ อาณาเขตของร่างกายรวมทั้งที่ว่างซึ่งห่อหุ้มร่างกายเป็นอาณาเขตส่วนตัวซึ่งละเมิดไม่ได้

ความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ และปฏิริยาต่อผู้บุกรุกเข้ามาในอาณาเขตนั้น มนุษย์เรามีปฏิริยาต่อต้านการล่วงล้ำนี้หลายวิธีด้วยกัน เช่น สร้างรั้วกันของเขตหรือสร้างเครื่องกีดขวาง (Insulation) ซึ่งเป็นตัวกันการบุกรุก เช่น การทำถนนแคบๆ บันไดชันๆ หรือใช้เครื่องแบบการแต่งกายในการป้องกันพื้นที่ ทฤษฎีหลักที่อธิบายเกี่ยวกับปฏิริยาของมนุษย์ที่ถูกกระตุ้นจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้มีพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นปัจจัยในการกระทำผิด ทำให้คนร้ายไม่สามารถจะลงมือทำความผิดได้สะดวก ได้แก่ ทฤษฎีของฮอสก้า นิวแมน (1976 : 8-9) ซึ่งอ้างถึงการจัดสภาพแวดล้อมกายภาพบางลักษณะ ที่กระตุ้นความรู้สึกหวงแหนอาณาเขตของตนเอง (Defensible space) ซึ่งอยู่นอกห้องพักอาศัย (Individual apartments) ออกมาและเมื่อมีคนแปลกหน้าเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวก็จะถูกจับตามองทันที ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นคนร้ายโอกาสที่จะลงมือกระทำการก็น้อยลงหรือหมดไป ซึ่งการกระตุ้นดังกล่าวเป็นผลของการพัฒนาพื้นที่สาธารณะของชุมชน เช่น โค้งบันได ทางเดินร่วม สนามเด็กเล่นและถนน เป็นต้น ให้มีคุณสมบัติในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีหลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบทางกายภาพสำหรับพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว คือ

1. พัฒนาหรือปรับปรุงอาณาเขต ซึ่งอยู่ในขอบข่ายอิทธิพลของผู้อาศัยออกเป็นเขตๆ (Zone) ให้ผู้อยู่อาศัยสามารถแสดงออกซึ่งความเป็นเจ้าของได้สะดวกและชัดเจน

2. ตำแหน่งของหน้าต่างที่พัก จะต้องทำให้ผู้อยู่อาศัยสามารถสำรวจหรือมองเห็นพื้นที่สาธารณะทั้งภายนอกและภายในที่อยู่อาศัยของเขาได้

3. การเลือกรูปร่างอาคาร ควรเลือกเฉพาะที่เป็นประโยชน์จริง มิใช่เลือกตามความนิยม แต่เลือกเพื่อประโยชน์ของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

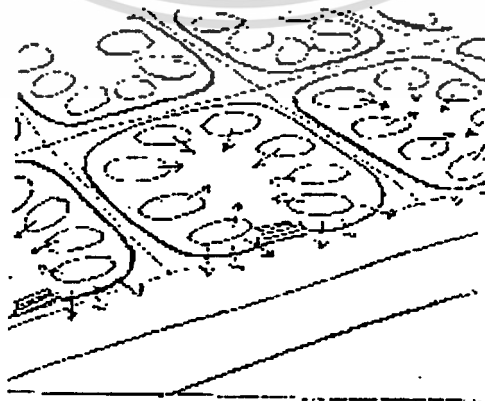
4. การวางผังและการออกแบบอาคาร ควรส่งเสริมในด้านสังคมโดยให้เพื่อนบ้านสามารถที่จะรู้จัก มีการช่วยเหลือกันและกันและมีกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่ต้องมีการบังคับปล่อยให้ตนเอง

Newman ได้พยายามชี้ให้เห็นว่า การจัดกลุ่มอาคารบางลักษณะหรือการปรับปรุงสภาพแวดล้อม เพื่อกระตุ้นความรู้สึกหวงแหนอาณาเขต (Territoriality) อันเป็นความรู้สึกที่เป็นสัญชาตญาณตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งทำให้มนุษย์เราฆ่าฟันกันนับไม่ถ้วนตั้งแต่โบราณจนปัจจุบัน หากไม่ใช่เรื่องบุกรุกอาณาเขตก็เป็นการป้องกัน ซึ่ง Edward T.Hall ได้กล่าวว่า มนุษย์เรามีสัญชาตญาณในการกำหนดเขต "ห้ามบุกรุก" และมนุษย์มีวิธีการส่งเสริมสัญชาตญาณเตือนให้ผู้บุกรุกไม่ให้ล่วงล้ำเข้ามาในอาณาเขตของตน หากไม่หยุดคนเราก็จะมีปฏิกิริยาตอบโต้ทันทีแต่จะรุนแรงแค่ไหนขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆอีกหลายประการ

จากคุณสมบัติดังกล่าว นิวแมน จึงแบ่งพื้นที่ป้องกันตนเองหรืออาณาเขตทางกายภาพออกเป็นระดับต่างๆ อย่างชัดเจน 4 ระดับ ด้วยกัน (ภาพที่ 2.14 และภาพที่ 2.15) คือ

1. อาณาเขตส่วนตัว (Private)
2. อาณาเขตกึ่งส่วนตัว (Semi- Private)
3. อาณาเขตกึ่งสาธารณะ (Semi- Public)
4. อาณาเขตสาธารณะ (Public)

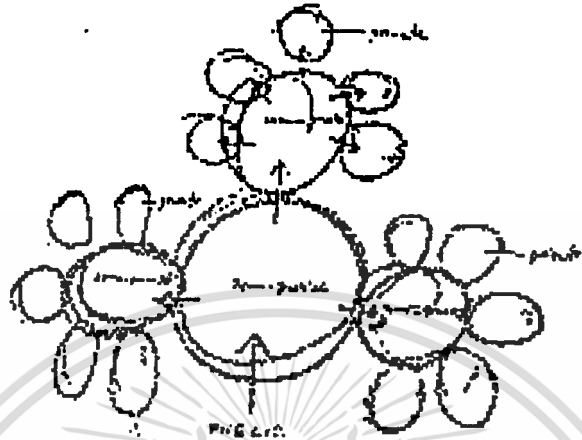
การแบ่งเขตสาธารณะที่ชัดเจนดังกล่าว จะทำให้คุณสมบัติด้านการป้องกันตนเองหรือกลุ่มชุมชนดีขึ้น อาคารและลักษณะการจัดกลุ่มอาคารบางลักษณะ ได้ส่งเสริมให้เกิดอาณาเขตปฏิสัมพันธ์และอาณาเขตบ้าน (Home Territories) ทำให้คนในกลุ่มรู้สึกว่าร่วมอาศัยในพื้นที่เดียวกันและทำให้เกิดความระมัดระวังตัวได้ก่อนที่จะมีภัยเข้ามาถึง ถ้าการแบ่งแยกอาณาเขตห้ามบุกรุกนี้ไม่ชัดเจน จะทำให้การป้องกันพื้นที่ดังกล่าวลดคุณภาพลง

ภาพที่ 2.14 แสดงพื้นที่ป้องกันตนเองซึ่งเกิดจากแรงเสริมของโอกาสในการสอดส่องดูแล (ลูกศร)

ที่มา : Oscar Newman : 1976

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.15 แสดงระดับต่างๆ ของพื้นที่ป้องกันตนเองจากอาณานิคมสาธารณะถึงอาณาเขตส่วน
ตัวลูกศรแสดงถึงทางเข้าที่ระดับต่างๆ
ที่มา : Oscar Newman : 1976

2.9 ข้อกำหนดการจัดสรรที่ดิน (สมาคมสถาปนิกสยาม : 2535)

ทำการยกเลิก ข้อกำหนดการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2530 และ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรร
ที่ดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2533 และใช้ข้อกำหนดฉบับนี้แทน มีเนื้อหาตามข้อกำหนดดังนี้

หมวด 1 หลักเกณฑ์ในการจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการจัดสรรที่ดิน

หมวด 2 โครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

หมวด 3 ขนาดและเนื้อที่ของที่ดินที่ทำการจัดสรร

หมวด 4 ระบบและมาตรฐานของถนนและทางเท้า

หมวด 5 ระบบการระบายน้ำ

หมวด 6 ระบบการบำบัดน้ำเสีย

หมวด 7 ระบบไฟฟ้า

หมวด 8 ระบบประปา

หมวด 9 ระบบโทรศัพท์

หมวด 10 สาธารณูปโภคและบริการสาธารณะตามที่จำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยจะขอนำเสนอรายละเอียดข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน ในหมวดที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ดังมีรายละเอียดดังนี้

หมวด 3 ขนาดและเนื้อที่ของที่ดินที่ทำการจัดสรร

ข้อ 10 ขนาดของที่ดินจัดสรร แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ

10.1 ขนาดใหญ่ ได้แก่ ที่ดินที่ทำการรังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า 100 ไร่

10.2 ขนาดกลาง ได้แก่ ที่ดินที่ทำการรังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายตั้งแต่ 100-499 แปลง หรือเนื้อที่ 19-100 ไร่

10.3 ขนาดเล็ก ได้แก่ ที่ดินที่ทำการรังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายตั้งแต่ 10-99 แปลง หรือเนื้อที่ต่ำกว่า 19 ไร่

ข้อ 11 ในการจัดสรรที่ดินเพื่อการจำหน่ายเฉพาะที่ดิน ที่ดินแปลงย่อยต้องมีขนาดความกว้างของหน้าแปลงที่ติดถนนไม่ต่ำกว่า 12 เมตร และมีความยาวไม่ต่ำกว่า 20.00 เมตร หากที่ดินแปลงย่อยไม่ได้ขนาดดังกล่าว ต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 80 ตารางวา

ข้อ 12 ในการจัดสรรที่ดินเพื่อการจำหน่ายพร้อมอาคาร ที่ดินแปลงย่อยจะต้องมีขนาดและที่ของที่ดิน ดังนี้

12.1 บ้านเดี่ยว ที่ดินแต่ละแปลงต้องมีความกว้าง และความยาวไม่ต่ำกว่า 10.00 เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 50 ตารางวา หากความกว้างหรือความยาวไม่ได้ขนาดดังกล่าว ต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 60 ตารางวา ตัวอาคารต้องห่างจากเขตที่ดินทุกด้านอย่างไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร การเว้นช่องว่างระหว่างแปลงที่ดินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 14 เพื่อประโยชน์ในการจัดขนาด และจำนวนของระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ในอนาคต ที่ดินแปลงอื่นในโครงการจัดสรรที่ดิน ตั้งแต่ 200 ตารางวาขึ้นไป จะต้องนำมารวมเพื่อคำนวณจำนวนแปลงที่ดินใหม่ โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยเนื้อที่ 75 ตารางวา (300 ตารางเมตร) ต่อ 1 แปลง จำนวนแปลงที่ดินที่คำนวณได้จากเกณฑ์เฉลี่ยนี้ จะนำไปรวมกับจำนวนที่ดินแปลงย่อยที่จัดขนาดตามเกณฑ์กำหนด เพื่อใช้ในการกำหนดขนาด และจำนวนระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะ ตามหมวดอื่นต่อไป

หมวด 4 ระบบและมาตรฐานของถนนและทางเท้า

ข้อ 16 ในการจัดสรรที่ดินแต่ละโครงการ ที่ดินแปลงย่อยแต่ละแปลงต้องมีความกว้างของหน้าที่ดินที่ติดถนนสำหรับใช้เป็นทางเข้าออกสู่อาคารไม่ต่ำกว่า 4.00 เมตร ความกว้างของ

เขตทางวัดตามแนวตั้งฉากจากความกว้างของหน้าที่ดินแปลงย่อยต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดในข้อถัดไป

ข้อ 17 ขนาดของถนนที่ต้องจัดให้มีในการจัดสรรที่ดินในแต่ละโครงการ ให้มีความกว้างของเขตทาง (ผิวจราจรและทางเท้า) เป็นสัดส่วนกับจำนวนที่ดินแปลงย่อย ดังนี้

17.1 ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อย ไม่เกิน 100 แปลง หรือไม่เกิน 20 ไร่ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า 8.00 เมตร โดยมีความกว้างของผิวจราจร 6.00 เมตร และจัดทำทางเท้ายกระดับ ด้านที่ปักเสาไฟฟ้าให้มีความกว้างไม่ต่ำกว่า 1.15 เมตร

17.2 ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อย ไม่เกิน 300 แปลง หรือไม่เกิน 50 ไร่ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า 12.000 เมตร โดยมีความกว้างของผิวจราจร 9.00 เมตร และทางเท้าข้างละ 1.50 เมตร

17.3 ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ 300 แปลง หรือมากกว่า 50 ไร่ขึ้นไป ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า 16.000 เมตร โดยมีความกว้างของผิวจราจร 12.00 เมตร และทางเท้าข้างละ 2.00 เมตร

ข้อ 18 ถนนที่เป็นทางเข้าออกของโครงการจัดสรรที่ดินที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางสาธารณประโยชน์ ต้องมีความกว้างของผิวจราจรและทางเท้าไม่น้อยกว่าเกณฑ์กำหนดตามข้อ 17 นอกจากนี้จะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ข้อ 19 ในกรณีที่ที่ดินแปลงย่อยมีหน้าแปลงที่ดินติดต่อกับเขตห้ามปลูกสร้างอาคารริมทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงท้องถิ่น ให้ปรับปรุงเขตทางนั้นเป็นผิวจราจร โดยให้เชื่อมเป็นส่วนเดียวกับผิวจราจรของทางหลวง นอกจากนี้จะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ข้อ 20 ถนนแต่ละสายให้มีความยาวจากทางแยกหนึ่งถึงอีกทางแยกหนึ่งไม่เกิน 300 เมตร และไม่ควรให้เป็นแนวตรงยาวเกิน 600 เมตร ถนนที่เป็นถนนปลายตัน ต้องจัดให้มีที่กลับรถทุกระยะ 100 เมตร และที่ปลายตันที่กลับรถต้องมีมาตรฐานแบบใดแบบหนึ่งตามข้อ 27

ข้อ 21 ให้จัดให้มีที่จอดรถระหว่างผิวจราจรกับทางเท้า กว้าง 2.50 เมตร ในบริเวณต่อไปนี้

21.1 ตลอดความยาวด้านหน้าที่ดินแปลงย่อยประเภทอาคารพาณิชย์ เว้นแต่กรณีที่ดินติดกับเขตห้ามปลูกสร้างอาคารริมทางหลวง ให้ใช้เขตห้ามปลูกสร้างอาคารเป็นที่จอดรถได้ตลอดความยาวทุกด้านที่ติดถนนของที่ดินแปลงใหญ่

21.2 ตลอดความยาว 2 ฝั่งถนน เป็นระยะทางข้างละ 50.00 เมตร นับจากปากทางเข้าออกของโครงการที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงท้องถิ่นที่มีความกว้างของเขตทาง ตั้งแต่ 30.00 เมตร ขึ้นไป เว้นแต่ถนนตามข้อ 17.3 และข้อ 17.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว อาศัยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) และ วิธีวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสารการวิจัย และศึกษาความคิดเห็นจากผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านจัดสรรโดยตรง เพื่อหาแนวคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากร
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวของเอกชนในเขตบางเขนที่อยู่ในการรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลบางเขน ทำการเลือกประชากรแบบเจาะจง มีหมู่บ้านจัดสรรทั้งหมด จำนวน 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทรา นิเวศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และไปรษณีย์นิเวศน์

3.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีประชากรทั้งหมด 1,614 คน จาก 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- 1) ประธานหมู่บ้าน จำนวน 4 คน เลือกโดยวิธีเจาะจงทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ยามรักษาความปลอดภัย จำนวน 3 คน เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เฉพาะหัวหน้ายามรักษาความปลอดภัย

3) ผู้อยู่อาศัย จำนวน 1,607 คน จาก 1,607 ครอบครัว เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เลือกเฉพาะหัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรสเท่านั้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 272 คน จาก 4 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

1) ประธานหมู่บ้าน	จำนวน	4 คน
2) ยามรักษาความปลอดภัย	จำนวน	3 คน
3) ผู้อยู่อาศัย	จำนวน	265 คน

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน จะกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 187) จากประชากรที่เป็นผู้อยู่อาศัยทั้งหมด 4 หมู่บ้าน จำนวน 1,607 ครอบครัว ทำการเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางศ์ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 ครอบครัว ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 3.1 แล้วดำเนินการเก็บข้อมูล โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หมู่บ้านที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	จำนวนผู้อยู่อาศัย (หน่วย:คน)	จำนวนผู้อยู่อาศัย (หน่วย:คน)
1. หมู่บ้านชัยพฤกษ์	679	112
2. หมู่บ้านรามอินทราเนชั่น	523	86
3. หมู่บ้านอัมรินทร์	205	34
4. หมู่บ้านโปรชนียนิเวศน์	200	33
รวม	1607	265

ที่มา : จากการสำรวจของผู้วิจัย ณ สถานที่จริงปี พ.ศ.2544

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการเก็บข้อมูลไว้ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายปิด และปลายเปิด (Open-ended) ใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราเนชั่น หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านโปรชนียนิเวศน์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) แบบสัมภาษณ์ประธานหมู่บ้าน ใช้เก็บข้อมูลพฤติกรรมการดูแลหมู่บ้าน ได้แก่ รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ความถี่กิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำปี ความถี่กิจกรรมประจำสัปดาห์ที่บ้านจัดขึ้น ประเภทกิจกรรมประจำสัปดาห์ การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง ใช้จ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม และการรักษาปลอดภัยภายในพื้นที่ส่วนกลาง

2) แบบสัมภาษณ์ยามรักษาความปลอดภัย ใช้เก็บข้อมูลพฤติกรรมกรมในการรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย ความถี่ในการเปลี่ยนผลัด ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง และบริเวณที่ไม่มีการตรวจตรา

3) แบบสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัย ใช้เก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่1. สภาพสังคม และเศรษฐกิจ

ตอนที่2. พฤติกรรมในการอยู่อาศัย

ตอนที่3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม(เพื่อหาผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหาย)

ตอนที่1. สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพส่วนตัว การศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมต่อเดือน ระยะเวลาในการอยู่อาศัย ในบ้านและสิทธิในการอยู่อาศัย

ตอนที่2. พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย การทำกิจกรรม และการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม (เพื่อหาผู้อยู่อาศัยที่ตกเป็นผู้เสียหาย)

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ที่ตั้งของที่ดินในผัง ขนาดของที่ดินอยู่อาศัย จำนวนชั้นของบ้าน ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน และลักษณะรั้วบ้าน

2. ลักษณะการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม สถิติการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เกิดขึ้น จำนวนความถี่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด วันที่เกิดเหตุมากที่สุด มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์ภายในหมู่บ้าน บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน ชั้นที่คนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน และบุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **แบบสำรวจ** ใช้เก็บข้อมูลลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ รายการในส่วนนี้เป็นส่วนของผู้วิจัย สำหรับกรอกข้อมูลตามลักษณะของรูปธรรมทางกายภาพที่สามารถสังเกตเห็นได้ ตัวแปรทางกายภาพที่เก็บข้อมูลในส่วนนี้ แบ่งตามลำดับออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) การวางแผนชุมชน (Community Planning) ได้แก่ ที่ตั้งหมู่บ้าน ประเภทที่อยู่อาศัย ลักษณะรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวนทางเข้า-ออก รูปแบบถนน ความกว้างถนนหลัก-รอง ความกว้างทางเท้าหลัก-รอง และตำแหน่งของพื้นที่นันทนาการ

2) จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร (Number and Groupings of Building) ได้แก่ ขนาดของหมู่บ้าน จำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม และรูปแบบของกลุ่มอาคาร

3) ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน (Building and House Characteristics) ได้แก่ รูปร่างอาคาร จำนวนชั้นของบ้าน ขนาดช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังที่หันสู่ทางเดินร่วมหรือพื้นที่ภายนอก และลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน

4) การสอดส่องดูแล (Surveillance) ได้แก่ ความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน ตำแหน่งของจุดตรวจรักษาความปลอดภัย จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัย ร้านค้าในหมู่บ้าน และการให้แสงสว่างตอนกลางคืนในหมู่บ้าน

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือทั้งหมด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษารายงานการวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยในครั้งนี้
- 2) รวบรวมประมวลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุม วัตถุประสงค์ รวมถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ตั้งไว้ เพื่อร่างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความเที่ยงตรง (Validity) ตลอดจนความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งทดลองใช้ (Pretest) ดังขั้นตอนต่อไปนี้ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ทำเนื้อหาจากตัวแปรทั้งหมดขึ้นเป็นเครื่องมือทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยพิจารณาว่าเนื้อหา และคำถามในแต่ละข้อตรงตามตัวแปรที่ต้องการหรือไม่ แล้วนำข้อเสนอนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงในเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่ร่วมพิจารณาดังนี้

1. ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาบริหาร อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. พ.ต.ท. ชาญวิทย์ ตั้งจิตรมณีนัดดา สารวัตรปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว
4. นายระวิน จิตงาม สถาปนิกระดับ6 กองกายภาพ การเคหะแห่งชาติ
5. นายประสงค์ รักสินเจริญศักดิ์ ผู้จัดการฝ่ายบริหาร บริษัทแลนด์ แอน เฮ้าส์ จำกัด มหาชน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยไปยัง ประธานหมู่บ้าน และผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 นำหนังสือเสนอต่อประธานหมู่บ้าน เพื่อขอความร่วมมือดังนี้

1) การสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ประกอบด้วย

- การสัมภาษณ์ประธานหมู่บ้าน
- การสัมภาษณ์ยามรักษาความปลอดภัย
- การสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน

2) การสำรวจสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้าน และถ่ายภาพ

3.3.3 นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลยังหมู่บ้าน และผู้อยู่อาศัย ในหมู่บ้านชัยพฤกษ์ หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ หมู่บ้านอัมรินทร์ และหมู่บ้านไพบรณียเนทัศน์ โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในทุกเครื่องมือ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้คอยตอบข้อสงสัย เพื่อให้ได้คำตอบที่สมบูรณ์และถูกต้องที่สุด โดยมีจำนวนของแต่ละเครื่องมือดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

- แบบสัมภาษณ์ประธานหมู่บ้าน จำนวน 4 ชุด
- แบบสัมภาษณ์ยามรักษาความปลอดภัย จำนวน 3 ชุด
- แบบสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัย จำนวน 265 ชุด

2) แบบสำรวจ จำนวน 4 ชุด

3.3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับกลับคืนจากประธาน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัยในแต่ละหมู่บ้าน ก่อนนำไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆที่รวบรวมได้จากแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 หมู่บ้าน นำมาวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมสรุปเป็นเอกสารมาใช้ในการกำหนดแนวความคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 หมู่บ้าน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเลือกใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 6.0 สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำเสนอข้อมูลโดยอาศัยค่าร้อยละ(Percentage)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” ในครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ภายในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว และนำข้อมูลคำตอบที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจ ที่ใช้เป็นเครื่องมือวิจัยมาทำการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางแสดงผลสถิติเป็นคำร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการบรรยายผลสถิติเชิงพรรณนา เพื่อสรุปให้เห็นภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน ที่ทำการศึกษาวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้าน

4.2.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างยาม

รักษาความปลอดภัย

4.2.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย

4.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ของกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย จากแบบสัมภาษณ์

4.3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสำรวจ

4.3.3 การวิเคราะห์ลักษณะการเกิดอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบ

สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.1 แสดงสภาพสังคม และเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง

สภาพสังคม และเศรษฐกิจ	หมู่บ้าน		ชาย หญิง	รวม	อาชีพเกษตร (n1=112)	รวมอาชีพ (n2=86)	อาชีพ (n3=34)	รวม (n4=33)	รวม (N=265)
	ชาย	หญิง							
1. เพศ	46	66	112	100	46	40	19	16	127
2. อายุ	3	13	16	2.68	2	8	2	1	8
20-30 ปี	13	40	53	11.61	8	24	5	5	31
มากกว่า 30-40 ปี	40	38	78	35.71	27.91	8	11	33.34	83
มากกว่า 40-50 ปี	38	18	56	33.93	20.93	12	9	27.27	77
มากกว่า 50-60 ปี	18	18	36	16.07	39.53	7	7	21.21	66
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	112	100	212	100	86	34	33	100	265
รวม	112	100	212	100	86	34	33	100	265

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

3. สถานภาพ										
โสด	19	16.97	13	15.12	4	11.76	2	6.06	38	14.34
สมรส	92	82.14	72	83.72	30	88.24	31	93.94	225	84.91
หย่า	1	0.89	1	1.16	-	-	-	-	2	0.75
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

4. การศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี										
ปริญญาตรี	32	28.57	21	24.42	2	5.88	26	24.41	81	30.57
สูงกว่าปริญญาตรี	68	60.72	61	70.93	26	76.47	7	70.93	162	61.13
	12	10.71	4	4.65	6	17.65	-	4.65	22	8.30
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

5. อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ อื่นๆ	51	45.54	19	22.09	12	35.29	7	21.21	89	33.59	
	23	20.53	9	10.47	8	23.53	5	15.15	45	16.98	
	24	21.43	19	22.09	3	8.82	6	8.18	52	19.62	
	10	8.93	4	4.65	5	14.71	3	9.09	22	8.30	
	4	3.57	35	40.70	6	17.65	12	36.37	57	21.51	
	รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

6. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

ต่ำกว่า 10,000 บาท มากกว่า 10,000 - 20,000 บาท มากกว่า 20,000 - 40,000 บาท มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป รวม	-	-	2	2.33	1	2.94	2	6.06	5	1.89
	2	1.79	6	6.98	7	20.59	10	30.30	25	9.43
	29	25.89	55	63.95	15	44.12	14	42.43	113	42.64
	81	72.32	23	26.74	11	32.35	7	21.21	122	46.04
	รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว											
1-2 คน	1	0.89	6	6.97	-	-	-	-	-	7	2.64
3-4 คน	53	47.32	52	60.46	15	44.12	22	6.67	142	53.58	
5-6 คน	50	44.65	23	25.58	17	50.00	9	27.27	99	37.36	
มากกว่า 6 คน	8	7.14	5	5.81	2	5.88	2	6.06	17	6.42	
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100	

8. ระยะเวลาการอยู่อาศัยในบ้าน										
2-10 ปี	68	60.71	7	8.14	6	-	2	6.06	77	29.06
11-20 ปี	44	39.29	17	19.77	28	17.65	5	15.15	72	27.17
21-30 ปี	-	-	60	69.77	-	82.35	17	51.52	105	39.62
มากกว่า 30 ปี	-	-	2	2.32	-	-	9	27.27	11	4.15
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

9. สถิติการอยู่อาศัยในบ้าน										
เจ้าบ้าน	112	100	85	98.84	33	97.06	31	84.85	258	97.36
ผู้เช่า	-	-	1	1.16	1	2.94	2	15.15	7	2.64
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

4.1 การวิเคราะห์สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่1 ทำการศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ จำนวน สมาชิกในครอบครัว รายได้รวมต่อครัวเรือน ระยะเวลาการอยู่อาศัยในบ้าน สิทธิในการอยู่อาศัย

จากตารางที่ 4.1 สภาพสังคม เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง เพศ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 138 คน และเพศชาย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 52.08 และ 49.92

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 66 คน และเพศชาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 58.93 และ 41.07

หมู่บ้านรามอินทราเนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 46 คน และเพศหญิงจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 และ 46.51

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 19 คน และเพศหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 55.88 และ 44.12

หมู่บ้านไปรษณีย์เนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 17 คนและเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 และ 48.48

อายุ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีอายุมากกว่า 40-50 ปี จำนวน 83 คน อายุมากกว่า 50-60 ปี จำนวน 77 คน อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน อายุมากกว่า 30-40 ปี จำนวน 31 คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 31.32 , 29.06 , 24.90 , 11.70 และ 3.02 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุมากกว่า 40-50 ปี จำนวน 40 คน อายุมากกว่า 50-60 ปี จำนวน 38 คน อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน อายุมากกว่า 30-40 ปี จำนวน 13 คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 , 33.93 , 16.07 , 11.61 และ 2.68 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน อายุมากกว่า 40-50 ปี จำนวน 24 คน อายุมากกว่า 50-60 ปี จำนวน 18 คน อายุมากกว่า 30-40 ปี จำนวน 8 คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 39.53 , 27.91 , 20.93 , 9.30 และ 2.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุมากกว่า 50-60 ปี จำนวน 12 คน อายุมากกว่า 40-50 ปี จำนวน 8 คน อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน อายุมากกว่า 30-40 ปี จำนวน 5 คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 , 23.53 , 20.59 , 14.71 และ 5.88 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุมากกว่า 40-50 ปี จำนวน 11 คน อายุมากกว่า 50-60 ปี จำนวน 9 คน อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน อายุมากกว่า 30-40 ปี จำนวน 5 คน และอายุ 20-30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 31.34 , 27.27 , 21.21 , 15.15 และ 3.03 ตามลำดับ

สถานภาพ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีสถานภาพสมรส จำนวน 225 คน สถานภาพโสด จำนวน 38 คน และสถานภาพหย่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 84.91 , 14.34 และ 0.75 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส จำนวน 92 คน สถานภาพโสด จำนวน 19 คน และสถานภาพหย่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 , 16.97 และ 0.89 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส จำนวน 72 คน สถานภาพโสด จำนวน 13 คน และสถานภาพหย่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72 , 15.12 และ 1.16 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส จำนวน 30 คน และสถานภาพโสด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และ 11.76

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรส จำนวน 31 คน และสถานภาพโสด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 93.94 และ 6.06

การศึกษา ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 162 คน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 81 คน และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.13 , 30.57 และ 8.30 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.72 , 28.57 และ 10.71 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 61 คน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 70.93 , 24.42 และ 4.65 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 26 คน ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 , 17.65 และ 5.88 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน และระดับปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 78.79 และ 21.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ จำนวน 89 คน อาชีพอื่น ได้แก่ จำนวน 57 คน ข้าราชการ จำนวน 45 คน พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 45 คน และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.59 , 21.51 , 19.62 , 16.98 และ 8.30 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ จำนวน 51 คน ข้าราชการ จำนวน 24 คน พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 23 คน พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน และอาชีพอื่น ได้แก่ แม่บ้าน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 45.54 , 21.43 , 20.53 , 8.93 และ 3.56 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพอื่น ได้แก่ แม่บ้าน นักศึกษาจำนวน 35 คน ธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ และข้าราชการ เท่ากัน จำนวน 19 คน พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 9 คน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 , 22.09 , 10.47 และ 4.65 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ จำนวน 12 คน พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน อาชีพอื่น ได้แก่ แม่บ้าน นักศึกษา จำนวน 6 คน และ ข้าราชการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 , 23.53 , 17.65 และ 8.82 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพอื่น ได้แก่ แม่บ้าน นักศึกษา จำนวน 12 คน ธุรกิจส่วนตัว อาชีพอิสระ จำนวน 7 คน ข้าราชการ จำนวน 6 คน พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 5 คน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37 , 21.21 , 8.18 , 15.15 และ 9.09 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 142 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 99 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน จำนวน 17 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.58 , 37.36 , 6.42 และ 2.64 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 53 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 50 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน จำนวน 8 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32 , 44.65 , 7.14 และ 0.89 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 52 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 23 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 6 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 60.46 , 25.58 , 6.97 และ 5.81 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 17 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 15 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 44.12 และ 5.88 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 22 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน จำนวน 9 คน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 , 27.27 และ 6.06 ตามลำดับ

รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 122 คน รายได้ 20,001-40,000 บาท จำนวน 113 คน รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 25 คน และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 46.04 , 42.64 , 9.43 และ 1.89 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 81 คน รายได้ 20,001-40,000 บาท จำนวน 29 คน และรายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 72.32 , 25.89 และ 1.79 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 20,001-40,000 บาท จำนวน 55 คน รายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 23 คน รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 6 คน และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 63.95 , 26.74 , 6.98 และ 2.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 20,001-40,000 บาท จำนวน 15 คน 2 รายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 11 คน รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 7 คน และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 , 32.35 , 20.59 และ 2.94 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 20,001-40,000 บาท จำนวน 14 คน รายได้ 10,001-20,000 บาท จำนวน 10 คน รายได้มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 7 คน และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 42.43 , 30.30 , 21.21 และ 6.06 ตามลำดับ

ระยะเวลาการอยู่อาศัยในบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในตัวบ้านมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 105 คน อาศัยอยู่ 2-10 ปี จำนวน 77 คน อาศัยอยู่มากกว่า 10-20 ปี จำนวน 72 คน และอาศัยอยู่มากกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62 , 29.06 , 27.17 และ 4.15 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในตัวบ้าน 2-10 ปี จำนวน 68 คน และอาศัยอยู่มากกว่า 10-20 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 60.71 และ 39.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในตัวบ้านมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 60 คน อาศัยอยู่มากกว่า 10-20 ปี จำนวน 17 คน อาศัยอยู่ 2-10 ปี จำนวน 7 คน และอาศัยอยู่มากกว่า 30 ปี ขึ้นไปจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 69.77 , 19.77 , 8.14 และ 2.32 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในตัวบ้านมากกว่า 10-20 ปี จำนวน 6 คน และอาศัยอยู่มากกว่า 20-30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และ 82.35

หมู่บ้านไพรชนิย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในตัวบ้านมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 17 คน อาศัยอยู่มากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน อาศัยอยู่มากกว่า 10-20 ปี จำนวน 5 คน และอาศัย 2-10 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 , 27.27 , 15.15 และ 6.06 ตามลำดับ

สิทธิการอยู่อาศัย ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า มีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้าน จำนวน 258 คน และเป็นผู้เช่า 7 คน คิดเป็นร้อยละ 97.36 และ 2.64

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้าน จำนวน 112 คน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้าน จำนวน 85 คน และเป็นผู้เช่า 1 คน คิดเป็นร้อยละ 98.84 และ 1.16

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้าน จำนวน 33 คน และเป็นผู้เช่า 1 คน คิดเป็นร้อยละ 97.06 และ 2.94

หมู่บ้านไพรชนิย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้าน จำนวน 31 คน และเป็นผู้เช่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85 และ 15.15

4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้าน

ข้อมูลคำตอบของกลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ทำการศึกษาพฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างจากประธานหมู่บ้าน ได้แก่ รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ความดีในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ความดีของกิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น ประเภทของกิจกรรมประจำปี ความดีของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่บ้านจัดขึ้น ประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่บ้านจัดขึ้น การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม และการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ส่วนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในหมู่บ้าน ของกลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้าน

ลักษณะ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย	หมู่บ้าน	ชายพฤษ	รวมอินทราภิเษ	อัมรินทร์	ไปรษณีย์นิเวศน์	รวม
		(n=1)	(n=1)	(n=1)	(n=1)	(N=4)
1. รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน						
เจ้าหน้าที่ของหมู่บ้าน				✓		1 25.00
จัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน		✓			✓	2 50.00
จัดตั้งเป็นนิติบุคคลในรูปแบบสหกรณ์			✓			1 25.00
รวม		1	1	1	1	4 100
2. ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการ						
กับผู้อยู่อาศัย						
ไม่มีการประชุม				✓		1 25.00
1 ครั้ง/ปี		✓				1 25.00
2 ครั้ง/ปี			✓			1 25.00
มากกว่า 3 ครั้ง/ปี					✓	1 25.00
รวม		1	1	1	1	4 100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

3. ความถี่ของกิจกรรมที่หมู่บ้านจัดขึ้น						
ไม่มีการจัดกิจกรรม					1	25.00
มากกว่า 3 ครั้งต่อปี	✓		✓		3	75.00
รวม	1	1	1	1	4	100

4. ประเภทของกิจกรรมประจำปี						
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
งานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ	✓		✓		3	30.00
งานกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐ					1	10.00
งานประชุมระหว่างคณะกรรมการ	✓		✓		3	30.00
งานประชุมคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย	✓		✓		3	30.00
รวม	3	3	-	4	10	100

5. ความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้น						
ไม่มีการจัดกิจกรรม					1	25.00
มีการจัดกิจกรรมทุกวัน	✓		✓		3	75.00
รวม	1	1	1	1	4	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

6. ประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดรีน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
เดินเออร์โรบิก	✓	✓	✓		✓	33.33
รำไทเก๊ก	✓	✓				22.23
นวดแผนไทย					✓	11.11
รวมกลุ่มทำสินค้า					✓	11.11
สอนภาษาอังกฤษวันอาทิตย์					✓	11.11
ตลาดนัดสินค้า					✓	11.11
รวม	2	3	-		4	100
7. การจัดเก็บค่าบริการส่งกลาง						
ไม่มีการจัดเก็บ					✓	25.00
มีการจัดเก็บ	✓	✓	✓			75.00
รวม	1	1	1		1	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

8. ใช้จ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเนื่อง ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เพียงพอต่อรายจ่าย	✓		✓	✓		2	66.67
	1	1	1			1	33.33
	รวม				-	3	100
9. การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ใช้พื้นที่ส่วนกลางตั้งร้านค้า ใช้พื้นที่ส่วนกลางจัดตลาดนัดสินค้า ใช้พื้นที่ส่วนกลางทำโกดังเก็บสินค้า คาร์แคร์และพื้นที่ เช่าจอดรถ	✓		✓	✓	✓	2	40.00
						1	20.00
						1	20.00
				✓		1	20.00
	รวม	1	2	1	1	5	100
10. การรักษาสภาพรถยนต์พื้นที่ส่วนกลาง ไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย							
	✓		✓	✓	✓	3	75.00
	รวม	1	1	1	1	4	100

จากตารางที่ 4.2 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้าน รูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีการใช้เจ้าหน้าที่ของหมู่บ้าน กับมีการจัดตั้งเป็นนิติบุคคลในรูปแบบสหกรณ์ เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน คือการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน คือการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน ในรูปแบบสหกรณ์เป็นนิติบุคคล

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน คือใช้เจ้าหน้าที่ของหมู่บ้าน

หมู่บ้านไพรัชนิยนิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน คือการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน

ความถี่การประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่การประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย ในระยะเวลา 1 ปีไม่มีการประชุม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีการประชุม 1 ครั้งต่อปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีการประชุม 2 ครั้งต่อปี จำนวน 1 คน และมีการประชุมมากกว่า 3 ครั้งต่อปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่การประชุมระหว่างกรรมการกับผู้อยู่อาศัย 1 ครั้งต่อปี

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่การประชุมระหว่างกรรมการกับผู้อยู่อาศัย 2 ครั้งต่อปี

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านไม่มีการประชุมระหว่างกรรมการกับผู้อยู่อาศัย

หมู่บ้านไพรัชนิยนิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่การประชุมระหว่างกรรมการกับผู้อยู่อาศัยมากกว่า 3 ครั้งต่อปี

ความถี่ของกิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของการจัดกิจกรรมประจำปีคือ มากกว่า 3 ครั้งต่อปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่มีการจัดกิจกรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำปีมากกว่า 3 ครั้งต่อปี

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำปี มากกว่า 3 ครั้งต่อปี

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านไม่มีการจัดกิจกรรมประจำปี

หมู่บ้านไพบรณิย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำปี มากกว่า 3 ครั้งต่อปี

ประเภทของกิจกรรมประจำปี ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำปีคือ การจัดงานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ การจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการ และการจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย เท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และมีการจัดกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำปี คือ การจัดงานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ การจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการ และการจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำปีคือ การจัดงานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ การจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการ และการจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย

หมู่บ้านไพบรณิย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำปีคือ การจัดงานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ การจัดกิจกรรมจากหน่วยงานภาครัฐ การจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการ และการจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย

ความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้น ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์คือ การจัดกิจกรรมทุกวัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่มีการจัดกิจกรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ มีการจัดกิจกรรมทุกวัน

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ มีการจัดกิจกรรมทุกวัน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านไม่มีการจัดกิจกรรมประจำสัปดาห์

หมู่บ้านไพบรณิย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ มีการจัดกิจกรรมทุกวัน

ประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้น ว่า ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์คือ กิจกรรมเดินแอโรบิก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 กิจกรรมรำไทเก๊ก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ส่วนมีกิจกรรมนวดแผนไทย รวมกลุ่มทำสินค้า สอนภาษาอังกฤษวันอาทิตย์ และตลาดนัดสินค้า เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ คือ การเดินแอโรบิก และการรำไทเก๊ก

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ คือ การเดินแอโรบิก การรำไทเก๊ก และการจัดตลาดนัดสินค้า

หมู่บ้านไพบรณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านเลือกประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์คือ มีการเดินแอโรบิก การนวดแผนไทย การรวมกลุ่มทำสินค้า และการสอนพิเศษภาษาอังกฤษในวันหยุด

การจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่มีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง
หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง
หมู่บ้านไพบรณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง

รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่ารายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพียงพอรายจ่าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่ารายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้เพียงพอรายจ่าย

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่ารายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ไม่เพียงพอรายจ่าย

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่ารายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ไม่เพียงพอรายจ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่าจะไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลางจากบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ใช้พื้นที่ส่วนกลางตั้งร้านค้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ใช้พื้นที่ส่วนกลางจัดตลาดนัดสินค้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และใช้พื้นที่ส่วนกลางให้เช่าพื้นที่ทำโกดังเก็บสินค้า คาร์แคร์ และพื้นที่จอดรถ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่าจะไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลางจากบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม

หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่าจะมีการใช้พื้นที่ส่วนกลางตั้งร้านค้า และใช้พื้นที่ส่วนกลางจัดตลาดนัดสินค้า

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่าจะมีการใช้พื้นที่ส่วนกลางให้เช่าพื้นที่ทำโกดังเก็บสินค้า คาร์แคร์ และพื้นที่จอดรถ

หมู่บ้านไพรชณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีความเห็นว่าจะไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลางจากบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม

การรักษาความปลอดภัยพื้นที่ส่วนกลาง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย

หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านมีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย

หมู่บ้านไพรชณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างประธานหมู่บ้านไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 4.3 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในหมู่บ้าน ของกลุ่มตัวอย่างมากรักษาความปลอดภัย

หมู่บ้าน		ภัยพิบัติ	รวมภัยพิบัติ	สมัครใจ	รวม
ลักษณะ	พฤติกรรมในการอยู่อาศัย				
		(n=1)	(n=1)	(n=1)	(N=3)
ร้อยละ					
1. การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน					
มีการควบคุม	✓			1	33.33
ไม่มีการควบคุม		✓		2	66.67
รวม	1	1	1	3	100
2. การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน					
มีการควบคุม	✓			1	33.33
ไม่มีการควบคุม			✓	2	66.67
รวม	1	1	1	3	100
3. ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย					
ตลอด 24 ชม.	✓		✓	3	100.00
รวม	1	1	1	3	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

4. ความถี่ในการเปลี่ยนแปลง						
2 ผลัด/วัน (ทุกๆ 12 ชม.)	✓	✓			2	66.67
3 ผลัด/วัน (ทุกๆ 8 ชม.)			✓		1	33.33
รวม	1	1	1		3	100
5. ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง						
ทุกๆ 1 ชม.	✓			✓	2	66.67
ทุกๆ 2 ชม.			✓		1	33.33
รวม	1		1		3	100
6. ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง						
ต่ำกว่า 30 นาที	✓				1	33.33
30 – 59 นาที				✓	1	33.33
1 ชั่วโมงขึ้นไป			✓		1	33.33
รวม	1		1		3	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

7. บริเวณที่ไม่มีการตรวจตรา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ถนนที่ตัดผ่านหมู่บ้าน	✓				1	25.00
ถนนทางเข้าหมู่บ้าน		✓			3	75.00
รวม					4	100

4.2.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัย

ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ทำการศึกษาพฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย ความถี่ในการเปลี่ยนผลัด ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง และบริเวณที่ไม่มีการตรวจตรา

จากตารางที่ 4.3 พฤติกรรมในการรักษาความปลอดภัย ของกลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัย การควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน

การควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน

ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง จำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการดูแลรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ความถี่ในการเปลี่ยนผลัดยามต่อวัน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการเปลี่ยนผลัด 2 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 12 ชั่วโมง) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการเปลี่ยนผลัด 3 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 8 ชั่วโมง) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการเปลี่ยนผลัด 2 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 12 ชั่วโมง)

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการเปลี่ยนผลัด 2 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 12 ชั่วโมง)

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีการเปลี่ยนผลัด 3 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 8 ชั่วโมง)

ความถี่ในการออกตรวจตราแต่ละครั้ง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีความถี่ในการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 1 ชั่วโมง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 2 ชั่วโมง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีความถี่ในการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 1 ชั่วโมง

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีความถี่ในการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 2 ชั่วโมง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีความถี่ในการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 1 ชั่วโมง

ระยะเวลาในการตรวจแต่ละครั้ง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยใช้ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้งต่ำกว่า 30 นาที จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ใช้ระยะเวลาในการตรวจแต่ละครั้ง 30-59 นาที จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และใช้ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง 1 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยใช้ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้งต่ำกว่า 30 นาที

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยใช้ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง 30-59 นาที

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยใช้ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้งเกิน 1 ชั่วโมง

บริเวณที่ไม่มีการตรวจตรา ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยมีความเห็นว่าบริเวณที่ไม่มีการตรวจตราคือบริเวณถนนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และบริเวณถนนที่ตัดผ่านหมู่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการตรวจตราในบริเวณถนนที่ตัดผ่านหมู่บ้าน และถนนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการตรวจตราในบริเวณถนนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างยามรักษาความปลอดภัยไม่มีการตรวจตราในบริเวณถนนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน

4.2.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย

ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ทำการศึกษาพฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย การทำกิจกรรม และการป้องกันอาชญากรรม

1) การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย

จากตารางที่ 4.4 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย ในส่วนของระดับความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 147 คน รองลงมาคือสนิทสนมมาก จำนวน 95 คน สนิทสนมน้อย จำนวน 18 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่รู้จักกัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 55.47 , 35.85 , 6.79 และ 1.89 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมปานกลาง กับสนิทสนมมาก เท่ากัน จำนวน 53 คน และส่วนน้อยที่สุดคือสนิทสนมน้อย กับไม่รู้จักกัน เท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 47.32 และ 2.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงพฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย

ลักษณะ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย	หมู่บ้าน					รวม (N=265)
	ชัยพฤกษ์ (n1=112)	รามอินทราไมเคิลส์ (n2=86)	อัมรินทร์ (n3=34)	ไปรษณีย์ไมเคิลส์ (n4=33)		
1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย						
1.1 ระดับความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน						
ไม่รู้จัก	3	1	1	-	5	1.89
น้อย	3	11	4	-	18	6.79
ปานกลาง	53	50	29	15	147	55.47
มาก	53	24	-	18	95	35.85
รวม	112	86	34	33	265	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

1. ระดับความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน										
ไม่รู้จักร	3	2.68	7	8.14	2	5.88	-	-	12	4.53
น้อย	23	20.54	47	54.65	27	79.41	4	12.12	101	38.11
ปานกลาง	79	70.53	32	37.21	4	11.77	24	72.73	139	52.45
มาก	7	6.25	-	-	1	2.94	5	15.15	13	4.91
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100
2. การทำกิจกรรม										
2.1 ความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน										
ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม	30	26.78	17	19.77	14	41.18	8	24.24	69	26.04
1 วัน/สัปดาห์	9	8.04	13	15.12	5	14.71	3	9.10	30	11.32
2-3 วัน/สัปดาห์	33	29.46	30	34.88	12	35.29	7	21.21	82	30.94
4-5 วัน/สัปดาห์	24	21.43	19	22.09	2	5.88	4	12.12	49	18.49
6-7 วัน/สัปดาห์	16	14.29	7	8.14	1	2.94	11	33.33	35	13.21
รวม	112	100	86	100	34	100	33	100	265	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

2.2 ช่วงวันของลำดับการทำการกิจกรรมมากที่สุด	n1=82	n2=69	n3=20	n4=25	N=196
วันทำการปกติ (จันทร์-ศุกร์)	46	34	4	19	103
วันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)	36	35	16	6	93
รวม	82	69	20	25	196

2.3 ช่วงเวลาที่มีการทำการกิจกรรมมากที่สุด	n1=82	n2=69	n3=20	n4=25	N=196
ช่วงเช้า-เที่ยง (06.01น.-12.00น.)	54	31	9	11	105
ช่วงเที่ยง-ค่ำ (12.01น.-18.00น.)	11	19	6	7	43
ช่วงค่ำ-ดึก (18.01น.-24.00น.)	17	19	5	5	46
ช่วงดึก-เช้า (24.01น.-06.00น.)	-	-	-	2	2
รวม	82	69	20	25	196

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

2.4 บริเวณที่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรก	n1=	n2=	n3=44	n4=51	N=490
ถนนรองและทางเท้ารอง	223	172	19	11	140
ถนนหลักและทางเท้าหลัก	54	56	19	10	115
สนามเด็กเล่น	52	34	-	8	41
สวนหย่อม	22	11	-	-	38
สถานรับเลี้ยงเด็ก	38	-	-	-	1
โรงเรียนอนุบาล	1	0.45	-	-	1
ลานกิจกรรม	-	1	-	-	1
สโมสร	23	48	-	19	90
บึง/ทะเลสาบ	32	-	-	-	32
อื่นๆ	1	-	-	-	1
	-	22	6	3	31
รวม	223	172	44	51	490

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

3. การป้องกันอาชญากรรม		n1=	n2=86	n3=34	n4=33	N=265
3.1 ความถี่ที่ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพัง		112				
1 วัน/สัปดาห์		30	10	5	7	52
2-3 วัน/สัปดาห์		22	18	3	-	43
4-5 วัน/สัปดาห์		3	14	3	3	23
6-7 วัน/สัปดาห์		2	2	-	2	6
อื่นๆ		55	42	23	21	141
รวม		112	86	34	33	265
			100	100	100	100

3.2 ความถี่ที่จอดรถทิ้งไว้นอกบ้าน		n1=	n2=86	n3=34	n4=33	N=265
3.2 ความถี่ที่จอดรถทิ้งไว้นอกบ้าน		112				
1 วัน/สัปดาห์		15	3	5	4	27
2-3 วัน/สัปดาห์		5	12	2	1	20
4-5 วัน/สัปดาห์		3	-	-	1	4
6-7 วัน/สัปดาห์		5	2	-	2	9
อื่นๆ		84	69	27	25	205
รวม		112	86	34	33	265
			100	100	100	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

3.3 พฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมบริเวณบ้าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	n1=	n2=	n3=	n4=75	N=780
เลี้ยงสุนัขที่บ้าน	52	45	14	9	120
เปิดคอมไฟรอบตัวบ้านตอนกลางคืน	50	43	21	13	127
เปิดคอมไฟบริเวณสนามตอนกลางคืน	18	9	6	1	34
เปิดคอมไฟที่รั้วบ้านตอนกลางคืน	53	19	5	6	83
ติดตั้งยามกันขโมย	5	4	1	-	10
ติดกุญแจประตูรั้วก่อนออกบ้าน	82	62	31	18	193
ติดกุญแจประตูรั้วก่อนเข้าบ้าน	85	66	28	25	204
อื่นๆ	1	3	2	3	9
รวม	346	251	108	75	780

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 50 คน รองลงมาคือสนิทสนมมาก จำนวน 24 คน สนิทสนมน้อย จำนวน 11 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่รู้จักกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 , 27.91 , 12.79 และ 1.16 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 29 คน รองลงมาคือสนิทสนมน้อย จำนวน 4 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่รู้จักกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 85.30 , 11.76 และ 2.94 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมมาก จำนวน 18 คน และส่วนน้อยที่สุดคือสนิทสนมปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 และ 45.45 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย ในส่วนของระดับความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 139 คน รองลงมาคือสนิทสนมน้อย จำนวน 101 คน สนิทสนมมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91 และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่รู้จักกัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.45 , 38.11 , 4.91 และ 4.53 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 79 คน รองลงมาคือสนิทสนมน้อย จำนวน 23 สนิทสนมมาก จำนวน 7 คน และส่วนน้อยที่สุดไม่รู้จักกัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 70.54 , 20.53 , 6.25 และ 2.68 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน มีความสนิทสนมน้อย จำนวน 47 คน รองลงมาคือสนิทสนมปานกลาง จำนวน 32 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่รู้จักกัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 54.65 , 37.21 และ 8.14 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน มีความสนิทสนมน้อย จำนวน 27 คน รองลงมาคือสนิทสนมปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 ไม่รู้จักกัน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือสนิทสนมมาก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 , 11.77 , 5.88 และ 2.94 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน มีความสนิทสนมปานกลาง จำนวน 24 คน รองลงมาคือสนิทสนมมาก จำนวน 5 คน และส่วนน้อยที่สุดคือสนิทสนมน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 , 15.15 และ 12.12 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย เรื่องการทำกิจกรรม

จากตารางที่ 4.4 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ การทำกิจกรรม ในส่วนของความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการทำกิจกรรม 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 82 คน รองลงมาคือ ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม จำนวน 69 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 49 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 35 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.94 , 26.04 , 18.49 , 13.21 และ 11.32 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 33 คน รองลงมาคือ ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม จำนวน 30 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 24 คน 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 16 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46 , 26.78 , 21.43 , 14.29 และ 8.04 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 30 คน รองลงมาคือ 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 19 คน ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม จำนวน 17 คน 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 13 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88 , 22.09 , 19.77 , 15.12 และ 8.14 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม จำนวน 14 คน รองลงมาคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 12 คน 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 5 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 , 35.29 , 14.71 , 5.88 และ 2.94 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกไปทำกิจกรรมในหมู่บ้าน 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 11 คน รองลงมาคือ ไม่เคยออกไปทำกิจกรรม จำนวน 8 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 7 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 4 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 24.24 , 21.21 , 12.12 และ 9.10 ตามลำดับ

การทำกิจกรรม ในส่วนของช่วงวันของสัปดาห์ที่มีการทำกิจกรรมมากที่สุด ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 52.55 และส่วนน้อยคือ ช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุด ในช่วงวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 41.07 และส่วนน้อยคือ ช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุด ในช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 และส่วนน้อยคือ ช่วงวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 39.53

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุด ในช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 และส่วนน้อยคือ ช่วงวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุด ในช่วงวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.58 และส่วนน้อยคือ ช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

การทำกิจกรรม ในส่วนของช่วงเวลาที่มีการทำกิจกรรมมากที่สุด ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในช่วงเช้า-เที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 105 คน รองลงมาคือ ช่วงค่ำ-ดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 46 คน ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 43 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงดึก-เช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62 , 17.36 , 16.23 และ 0.75 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในช่วงเช้า-เที่ยง (06.01น.-12.00น.) จำนวน 54 คน รองลงมาคือ ช่วงค่ำ-ดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 17 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21 , 15.18 และ 9.82 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในช่วงเช้า-เที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 31 คน และส่วนน้อยที่สุด ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) กับ ช่วงดึก-เช้า(24.01น.-06.00น.) เท่ากัน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 36.05 และ 22.09 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในช่วงเช้า-เที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 รองลงมาคือ ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงค่ำ-ดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 , 17.65 และ 14.70 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมมากที่สุดในช่วงเช้า-เที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาคือ ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.21 ช่วงค่ำ-ดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงดึก-เช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำกิจกรรม ในส่วนของบริเวณที่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรก ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำกิจกรรมมากในบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) จำนวน 140 คน รองลงมาคือ บริเวณถนนหลักและทางเท้าหลัก จำนวน 115 คน และบริเวณลานกิจกรรม จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 , 23.47 และ 18.37 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรกในบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) จำนวน 54 คน รองลงมาคือ บริเวณถนนหลักและทางเท้าหลัก จำนวน 38 คน และสโมสร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.22 , 23.32 และ 14.35 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรกในบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) จำนวน 56 คน รองลงมาคือ บริเวณลานกิจกรรม จำนวน 48 คน และถนนหลักและทางเท้าหลัก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.56 , 27.91 และ 19.77 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรกในบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) กับถนนหลักและทางเท้าหลัก เท่ากัน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 43.18 และบริเวณอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64

หมู่บ้านไพบรณีนีนิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรกในบริเวณลานกิจกรรม จำนวน 19 คน รองลงมาคือ บริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) จำนวน 11 คน และถนนหลักและทางเท้าหลัก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 , 21.57 และ 19.61 ตามลำดับ

3) การวิเคราะห์พฤติกรรมในการอยู่อาศัย เรื่องการป้องกันอาชญากรรม

จากตารางที่ 4.4 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัย การป้องกันอาชญากรรม ในส่วนของความถี่ที่ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพัง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพังตอบอื่นๆ ได้แก่ ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพังนานๆครั้ง กับไม่เคยปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพัง จำนวน 141 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 52 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 43 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 23 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 53.21 , 19.62 , 16.23 , 8.68 และ 2.26 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพังนานๆครั้ง กับไม่เคยปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพัง จำนวน 55 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 30 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 22 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน และส่วนที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 , 26.79 , 19.64 , 2.68 และ 1.79 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ ปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพังนานๆครั้ง กับไม่เคยปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพัง จำนวน 42 คน รองลงมาคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 18 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 14 คน 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 10 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 48.83 , 20.93 , 16.28 , 11.63 และ 2.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ ปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพังนานๆครั้ง กับไม่เคยปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพัง จำนวน 23 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 5 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ กับ 4-5 วันต่อสัปดาห์ เท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 , 14.71 และ 8.82 ตามลำดับ

หมู่บ้านไพรชณีย์ภิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ ปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพังนานๆครั้ง กับไม่เคยปล่อยให้บ้านทิ้งไว้โดยลำพัง จำนวน 21 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 7 คน 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 , 21.21 , 9.09 และ 6.06 ตามลำดับ

การป้องกันอาชญากรรม ในส่วนของความถี่ที่จอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ จอดรถในบ้านตลอด กับจอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง จำนวน 205 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 27 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 20 คน 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 9 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 77.36 , 10.19 , 7.55 , 3.39 และ 1.51 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ จอดรถในบ้านตลอด กับจอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง จำนวน 84 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 15 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 20 คน 2-3 วันต่อสัปดาห์ กับ 6-7 วันต่อสัปดาห์ เท่ากัน จำนวน 5 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 4-5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 , 13.40 , 4.46 และ 2.68 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราภิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ จอดรถในบ้านตลอด กับจอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง จำนวน 69 คน รองลงมาคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 12 คน 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 80.23 , 13.95 , 3.49 และ 2.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ จอดรถในบ้านตลอด กับจอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง จำนวน 27 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 5 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 , 14.71 และ 5.88 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบอื่นๆ ได้แก่ จอctrรถในบ้านตลอด กับจอctrรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง จำนวน 25 คน รองลงมาคือ 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 4 คน 6-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ กับ 4-5 วันต่อสัปดาห์ เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 75.76 , 12.12 , 6.06 และ 3.03 ตามลำดับ

การป้องกันอาชญากรรม ในส่วนของพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมบริเวณบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน จำนวน 204 คน รองลงมาคือ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน จำนวน 193 คน เปิดโคมไฟรอบตัวบ้านตอนกลางคืน จำนวน 127 คน เลี้ยงสุนัข จำนวน 120 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคืออื่นๆ ได้แก่ พกอาวุธปืน ใช้ประตูรั้วรีโมท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.15 , 16.28 , 15.39 และ 1.15 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน จำนวน 85 คน รองลงมาคือ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน จำนวน 82 คน เปิดโคมไฟที่รั้วบ้านตอนกลางคืน จำนวน 53 คน เลี้ยงสุนัข จำนวน 52 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ อื่นๆ ได้แก่ ใช้ประตูรั้วรีโมท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 24.57 , 23.70 , 15.32 และ 0.28 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน จำนวน 66 คน รองลงมาคือ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน จำนวน 62 คน เลี้ยงสุนัข จำนวน 45 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ อื่นๆ ได้แก่ พกอาวุธปืน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 26.29 , 24.70 , 17.93 และ 1.20 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน จำนวน 31 คน รองลงมาคือ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน จำนวน 28 คน เปิดโคมไฟรอบตัวบ้านตอนกลางคืน จำนวน 21 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ ติดสัญญาณกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 , 25.93 , 19.44 และ 0.93 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน จำนวน 25 คน รองลงมาคือ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน จำนวน 18 คน เปิดโคมไฟรอบตัวบ้านตอนกลางคืน จำนวน 13 คน และส่วนที่น้อยที่สุดคือ เปิดโคมไฟบริเวณสนามตอนกลางคืน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.34 , 24.00 , 17.33 และ 1.33 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบ ๆ บ้าน	n1=12	n2=61	n3=10	n4=6	N=89
2.1 ขนาดที่ดิน					
ต่ำกว่า 50 ตร.วา	-	7	-	6	13
50 – 79 ตร.วา	2	38	1	-	41
80 – 109 ตร.วา	4	4	8	-	16
110 – 139 ตร.วา	4	33.33	1	-	13
140 – 169 ตร.วา	1	8.3	-	-	2
มากกว่า 200 ตร.วา	1	8.33	-	-	4
รวม	12	100	10	6	89
2.2 ลักษณะรั้วบ้าน					
รั้วโปร่งเตี้ย	5	6	-	-	11
รั้วโปร่งสูง	1	5.88	3	-	9
รั้วทึบสูง	-	20	2	3	25
รั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง	5	30	4	3	42
มีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว	2	-	3	1	6
ไม่มีคมไฟที่รั้ว	4	-	2	-	6
รวม	17	100	14	7	99

4.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ของกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่3 ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย ได้แก่ จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร และลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆ ตัวบ้าน

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เรื่องจำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร จากตารางที่ 4.5 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร ในส่วนของที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในถนนรองหรือซอย จำนวน 84 คน รองลงมาคือ อยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน จำนวน 32 คน อยู่ในซอยตัน จำนวน 14 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ อยู่ติดทางเข้า-ออกหลัก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 51.53 , 19.63 , 8.59 และ 1.23 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้านอยู่ในถนนรองหรือซอย จำนวน 9 คน รองลงมาคือ อยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน จำนวน 6 คน อยู่ในซอยตัน จำนวน 5 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ อยู่ติดทางเข้า-ออกหลัก กับอยู่ติดทางแยกในหมู่บ้านเท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 , 25.00 , 20.83 และ 4.17 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้านอยู่ในถนนรองหรือซอย จำนวน 61 คน รองลงมาคือ อยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน จำนวน 17 คน อยู่ในซอยตัน จำนวน 9 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ อยู่ติดทางเข้า-ออกหลัก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 57.01 , 15.89 , 9.35 และ 1.87 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้านอยู่ในถนนรองหรือซอย จำนวน 10 คน รองลงมาคือ อยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน จำนวน 6 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ อยู่ติดทางเข้า-ออกรอง กับอยู่ติดทางแยกในหมู่บ้าน เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 , 33.33 และ 7.14 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้านอยู่ในถนนหลัก จำนวน 5 คน รองลงมาคือ อยู่ในถนนรองหรือซอย จำนวน 4 คน อยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ อยู่ติดพื้นที่ส่วนกลาง กับอยู่ติดทางแยกในหมู่บ้าน เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 35.72 , 28.57 , 21.43 และ 7.14 ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เรื่องลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบ ๆ ตัวบ้าน

จากตารางที่ 4.5 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบ ๆ ตัวบ้าน ในส่วนของขนาดของที่ดิน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีขนาดที่ดิน 50-79 ตร.วา จำนวน 41 คน รองลงมาคือ 80-109 ตร.วา จำนวน 16 คน ต่ำกว่า 50 ตร.วา. กับ 110-139 ตร.วา เท่ากัน จำนวน 13 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 140-169 ตร.วา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.07 , 17.98 , 14.61 และ 2.24 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีขนาดที่ดิน 80-109 ตร.วา กับ 110-139 ตร.วา เท่ากัน จำนวน 4 คน รองลงมาคือ 50-79 ตร.วา จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 140-169 ตร.วา กับมากกว่า 200 ตร.วา เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 16.33 และ 8.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีขนาดที่ดิน 50-79 ตร.วา จำนวน 38 คน รองลงมาคือ 110-139 ตร.วา จำนวน 8 คน ต่ำกว่า 50 ตร.วา จำนวน 7 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 140-169 ตร.วา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 62.29 , 13.11 , 11.48 และ 1.64 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีขนาดที่ดิน 80-109 ตร.วา จำนวน 8 คน ส่วนน้อยที่สุดคือ 50-79 ตร.วา กับ 110-139 ตร.วา จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนิร์น พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมดมีขนาดที่ดิน ต่ำกว่า 50 ตร.วา คิดเป็นร้อยละ 100.00

ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบ ๆ ตัวบ้าน ในส่วนของลักษณะรั้วบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง จำนวน 42 คน รองลงมาคือ รั้วทึบสูง จำนวน 25 คน รั้วโปร่งเตี้ย จำนวน 11 คน รั้วโปร่งสูง จำนวน 9 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รั้วมีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว กับรั้วมีคอมไฟที่รั้ว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.43 , 25.25 , 11.11 , 9.09 และ 6.06 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วโปร่งเตี้ย กับรั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง เท่ากัน จำนวน 5 คน รองลงมาคือ รั้วมีคอมไฟที่รั้ว จำนวน 4 คน รั้วมีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รั้วโปร่งสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 , 23.53 , 11.76 และ 5.88 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง จำนวน 30 คน รองลงมาคือ รั้วทึบสูง จำนวน 20 คน รั้วโปร่งเตี้ย จำนวน 6 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รั้วโปร่งสูง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 49.18 , 32.79 , 9.83 และ 8.20 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง จำนวน 4 คน รองลงมาคือ รั้วโปร่งสูง กับรั้วมีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว เท่ากัน จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รั้วทึบสูง กับมีคอมไฟที่รั้ว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.56 , 21.43 และ 14.29 ตามลำดับ

หมู่บ้านไพรชณีย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วทึบสูง กับรั้วสูง ครึ่งทึบครึ่งโปร่ง เท่ากัน จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รั้วมีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 14.28 ตามลำดับ

4.3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสำรวจ ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างโดยการสำรวจจุดบันทึก ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การวางผังชุมชน จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆ ตัวบ้าน และการสอดส่องดูแล

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการวางผังชุมชน

จากตารางที่ 4.6 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของสภาพแวดล้อมรอบๆ ที่ตั้งหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม จำนวน 3 หมู่บ้าน และหมู่บ้านอยู่ไกลชุมชนทั่วไป ไม่มีชุมชนบุกรุกพื้นที่ ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านอยู่ไกลชุมชนทั่วไป ไม่มีชุมชนบุกรุกพื้นที่ ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

หมู่บ้านไพรชณีย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

ตารางที่ 4.6 แสดงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	หมู่บ้าน	ชัยพฤกษ์	รามอินทรา	อัมรินทร์	ไปรษณีย์	รวม
	(n1=1)	(n2=1)	(n3=1)	(n4=1)	(N=4)	ร้อยละ
1. การวางผังชุมชน						
1.1 สภาพแวดล้อมรอบๆที่ตั้งหมู่บ้าน อยู่ติดชุมชนทั่วไป ไม่มีชุมชนบุกรุกพื้นที่ ไม่ เป็นพื้นที่เสี่ยง		✓		✓		1 25.00
อยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยง			✓		✓	3 75.00
รวม	1	1	1	1	4	100
1.2 ประเภทของที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน						
บ้านพักอาศัย	✓					1 25.00
ที่อยู่อาศัยหลายประเภทรวมกัน			✓		✓	3 75.00
รวม	1	1	1	1	4	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

1.3 ลักษณะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน									
มีแนวรั้วเพียงบางส่วน		✓			✓			✓	3
มีแนวรั้วโดยรอบหมู่บ้าน	✓								1
รวม	1	1		1	1			1	4
1.4 จำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน									
3 ทาง		✓			✓				2
มากกว่า 3 ทางขึ้นไป			✓					✓	2
รวม	1	1		1	1			1	4
1.5 รูปแบบถนนในหมู่บ้าน									
ถนนแบบตาราง			✓					✓	2
ถนนแบบมีขยด้น	✓								1
ถนนหลายแบบผสมกัน								✓	1
รวม	1	1	1		1			1	4
									100
									75.00
									25.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

1.6 ความกว้างถนนหลัก						
ต่ำกว่า 8 ม.				✓		1 25.00
8-10 ม.			✓			2 50.00
มากกว่า 10 ม. ขึ้นไป	✓					1 25.00
รวม	1	1	1	1		4 100
1.7 ความกว้างถนนรอง						
ต่ำกว่า 5 ม.				✓		1 25.00
5-7 ม.		✓				2 50.00
มากกว่า 7 ม. ขึ้นไป	✓					1 25.00
รวม	1	1	1	1		4 100
1.8 ความกว้างทางเท้าหลัก						
ไม่มีทางเท้า				✓		3 75.00
1.50 ม.	✓					1 25.00
รวม	1	1	1	1		4 100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

1.9 ความกว้างทางเท้ารอง									
ไม่มีทางเท้า							✓		
1.15 ม.								✓	3
รวม							1	1	4
1.10 ตำแหน่งของพื้นที่นั่งพักผ่อน									
ไม่มีพื้นที่นั่งพักผ่อน								✓	1
ศูนย์กลางหมู่บ้าน								✓	2
ศูนย์กลาง และบริเวณอื่น ๆ							✓		1
รวม							1	1	4
2 จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร									
2.1 ขนาดของหมู่บ้าน									
หมู่บ้านขนาดกลาง (100-499 ครัวเรือน)								✓	2
หมู่บ้านขนาดใหญ่ (100-499 ครัวเรือน)							✓		2
รวม							1	1	4

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

2.2 จำนวนบ้านต่อทางเดินรวม (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)								
ไม่มีกรก่าหนด			✓				✓	3
ต่ำกว่า 10 หลัง	✓							1
10 หลังขึ้นไป	✓							1
รวม	2	1	1			1		5
3. ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบ ๆ ตัวบ้าน								
3.1 รูปร่างอาคาร							✓	
สี่เหลี่ยมจัตุรัส								1
สี่เหลี่ยมพื้นผ้า							✓	1
มีทั้ง 2 แบบผสมกัน	✓							2
รวม	1	1	1			1		4
								100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

3.2 ขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด								
น้อยกว่า 50 %	✓					✓		2 50.00
50 % ขึ้นไป					✓			2 50.00
รวม	1	1	1	1	1	1	4	100
3.3 ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน								
พื้นที่โล่ง หรือสนามหญ้า	✓					✓	3	75.00
พื้นที่รกร้าง มีต้นไม้ปกคลุม			✓				1	25.00
รวม	1	1	1	1	1	1	4	100
4. การสอดคล้องดูแล								
4.1 ความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน								
มองเห็นได้ดี						✓	1	25.00
มองเห็นได้พอสมควร	✓						1	25.00
มองเห็นได้ยาก มีต้นไม้บัง						✓	2	50.00
รวม	1	1	1	1	1	-	4	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

4.2 ตำแหน่งจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน									
บ้าน									
มีเฉพาะทางเข้า-ออกหมู่บ้าน	✓			✓				2	66.67
มีทั้งทางเข้า-ออก และบริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน								1	33.33
รวม	1		1	1				3	100
4.3 จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน									
บ้าน									
1 จุด		✓						1	33.33
2 จุด				✓				1	33.33
3 จุดขึ้นไป	✓							1	33.33
รวม	1		1	1				3	100
4.4 ร้านค้าในหมู่บ้าน									
ไม่มีร้านค้าในหมู่บ้าน	✓							2	50.00
มีร้านค้าในหมู่บ้าน			✓				✓	2	50.00
รวม	1		1	1			1	4	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

4.5	ช่วงเวลาเปิดให้บริการของร้านค้าในหมู่บ้าน								
	ตำแหน่งร้านค้าในหมู่บ้าน	✓							
	ช่วงเข้า-ตึก (06.01น.-24.00น.)		✓						
	รวม	1	1			1		4	100
4.6	ตำแหน่งร้านค้าในหมู่บ้าน								
	มีร้านกระจัดกระจายทั่วหมู่บ้าน		✓					1	50.00
	มีร้านกระจัดกระจายทั่วหมู่บ้าน และมีติดพื้นที่						✓	1	50.00
	ส่วนกลางในหมู่บ้าน								
	รวม	-	1			1		2	100
4.7	จำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน								
	น้อยกว่า 5 ร้าน						✓	1	50.00
	5 ร้านขึ้นไป		✓					1	50.00
	รวม	-	1			1		2	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

4.8 การเปิดให้แสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน บริเวณถนน ทางเท้า พื้นที่ส่วนกลาง และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน	✓						1	25.00
		✓	✓				3	75.00
ไม่มีเฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน						✓		
รวม	1	1	1			1	4	100
4.9 สภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน								
						✓	2	50.00
มีการเปิดให้แสงสว่างน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว						✓	2	50.00
มีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว	✓							
รวม	1	1	1			1	4	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

4.10 สภาพแสงสว่างตอมกลางคืน บริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้าน									
มีการเปิดให้แสงสว่างน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว	✓		✓				✓	3	75.00
มีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว								1	25.00
รวม	1	1	1				1	4	100
4.11 สภาพแสงสว่างตอมกลางคืน บริเวณพื้นที่ ส่วนกลางในหมู่บ้าน									
มีการเปิดให้แสงสว่างน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว		✓					✓	3	66.67
มีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว	✓							1	33.33
รวม	1	1					1	4	100
4.12 สภาพแสงสว่างตอมกลางคืน บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน									
มีการเปิดให้แสงสว่างน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว			✓				✓	3	75.00
มีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว	✓							1	25.00
รวม	1	1	1				1	4	100

ประเภทที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีที่อยู่หลายประเภทรวมกัน จำนวน 3 หมู่บ้าน และบ้านพักอาศัย จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นบ้านพักอาศัย

หมู่บ้านรามอินทราเนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นที่อยู่หลายประเภทรวมกัน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นที่อยู่หลายประเภทรวมกัน

หมู่บ้านไปรษณีย์เนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประเภทที่อยู่อาศัยเป็นที่อยู่หลายประเภทรวมกัน

ลักษณะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีแนวรั้วโดยรอบหมู่บ้าน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วโดยรอบหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน

หมู่บ้านไปรษณีย์เนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน

จำนวนทางเข้า-ออก ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน 3 ทาง และมีทางเข้า-ออกหมู่บ้าน มากกว่า 3 ทาง เท่ากัน จำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน 3 ทาง

หมู่บ้านรามอินทราเนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน มากกว่า 3 ทาง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน 3 ทาง

หมู่บ้านไปรษณีย์เนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน มากกว่า 3 ทาง

รูปแบบถนน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนแบบตาราง จำนวน 2 หมู่บ้าน และรูปแบบถนนแบบมีซอยตัน กับมีถนนหลายแบบผสมกัน เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนแบบมีซอยตัน

หมู่บ้านรามอินทราเนโคโน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนแบบตาราง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนแบบตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนหลายแบบผสมกัน ความกว้างถนนหลัก ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนหลัก กว้าง 8-10 เมตร จำนวน 2 หมู่บ้าน และกว้างต่ำกว่า 8 เมตร กับกว้างมากกว่า 10 เมตร เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนหลักกว้างมากกว่า 10 เมตร

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนหลักกว้าง 8-10 เมตร

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนหลักกว้าง 8-10 เมตร

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนหลักกว้างต่ำกว่า 8 เมตร

ความกว้างถนนรอง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนรอง กว้าง 5-7 เมตร จำนวน 2 หมู่บ้าน และกว้างต่ำกว่า 5 เมตร กับกว้างมากกว่า 7 เมตร เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนรองกว้างมากกว่า 7 เมตร

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนรองกว้าง 5-7 เมตร

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนรองกว้าง 5-7 เมตร

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีถนนรองกว้างต่ำกว่า 5 เมตร

ความกว้างทางเท้าหลัก ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้าหลัก จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีทางเท้าหลักกว้าง 1.50 เมตรจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทางเท้าหลักกว้าง 1.50 เมตร

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้าหลัก

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้าหลัก

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้าหลัก

ความกว้างทางเท้ารอง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้ารอง จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีทางเท้ารองกว้าง 1.25 เมตร จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทางเท้ารองกว้าง 1.15 เมตร

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้ารอง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้ารอง

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีทางเท้ารอง

ตำแหน่งพื้นที่นันทนาการ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่

นันทนาการตำแหน่งศูนย์กลางหมู่บ้าน จำนวน 2 หมู่บ้าน และไม่มีพื้นที่นันทนาการส่วนกลางกับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาแหน่งศูนย์กลางและบริเวณอื่นๆ เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่นันทนาการในตำแหน่งศูนย์กลางและบริเวณอื่นๆ

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่นันทนาการในตำแหน่งศูนย์กลางหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีพื้นที่นันทนาการในหมู่บ้าน

หมู่บ้านไปรษณีย์เนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่นันทนาการในตำแหน่งศูนย์กลางหมู่บ้าน

2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องจำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร

จากตารางที่ 4.6 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนและการจัดกลุ่มอาคาร ในส่วนของขนาดของหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดกลาง(100-499 ครัวเรือน) กับหมู่บ้านขนาดใหญ่(500 ครัวเรือนขึ้นไป) เท่ากัน จำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่(500 ครัวเรือนขึ้นไป)

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่(500 ครัวเรือนขึ้นไป)

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดกลาง(100-499 ครัวเรือน)

หมู่บ้านไปรษณีย์เนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดกลาง(100-499 ครัวเรือน)

จำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมต่ำกว่า 10 หลัง กับจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมมากกว่า 10 หลังขึ้นไป เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 20.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมต่ำกว่า 10 หลัง และจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมมากกว่า 10 หลังขึ้นไป

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม

หมู่บ้านไปรษณีย์เนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน

จากตารางที่ 4.6 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะของบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน ในส่วนของรูปร่างอาคาร ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปร่างอาคารทั้ง 2 แบบผสมกัน จำนวน 2 หมู่บ้าน และมีรูปร่างอาคารเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกับสี่เหลี่ยมผืนผ้าเท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปร่างอาคารทั้ง 2 แบบผสมกัน

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปร่างอาคารทั้ง 2 แบบผสมกัน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปร่างอาคารเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปร่างอาคารเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังน้อย 50% ต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด กับมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง 50% ขึ้นไปต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง 50% ขึ้นไปต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังน้อย 50% ต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง 50% ขึ้นไปต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังน้อย 50% ต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด

ลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่ง หรือสนามหญ้า จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่รกทึบ มีต้นไม้ปกคลุมจำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่ง หรือสนามหญ้า

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่รกทึบ มีต้นไม้ปกคลุม

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่รกทึบ มีต้นไม้ปกคลุม

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่งหรือสนามหญ้า

4) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการสอดส่องดูแล

จากตารางที่ 4.6 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง การสอดส่องดูแล ในส่วนของความสามารถในการมองเห็นจากตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถมองเห็นจากตัวบ้านได้ยาก มีต้นไม้บัง จำนวน 2 หมู่บ้าน และสามารถมองเห็นได้ดีกับสามารถมองเห็นได้พอสมควรจากตัวบ้าน เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 25.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถมองเห็นจากตัวบ้านได้พอสมควร

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถมองเห็นจากตัวบ้านได้ยาก มีต้นไม้บัง

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถมองเห็นจากตัวบ้านได้ยาก มีต้นไม้บัง

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถมองเห็นจากตัวบ้านได้ดี

ตำแหน่งจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยเฉพาะทางเข้า-ออกหมู่บ้าน จำนวน 2 หมู่บ้าน และมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยทั้งทางเข้า-ออก และบริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยทั้งทางเข้า-ออก และบริเวณอื่นๆ ในหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยเฉพาะทางเข้า-ออกหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยเฉพาะทางเข้า-ออกหมู่บ้าน

จำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 1 จุด มีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 2 จุด และมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านมากกว่า 3 จุด เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 33.33

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีป้อมยามในหมู่บ้าน มากกว่า 3 จุด

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 1 จุด

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 2 จุด
ร้านค้าในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าในหมู่บ้าน กับไม่มีร้านค้าในหมู่บ้าน เท่ากัน จำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีร้านค้าในหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าในหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีร้านค้าในหมู่บ้าน

หมู่บ้านไพบรณิย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าในหมู่บ้าน

ช่วงเวลาเปิดให้บริการของร้านค้าในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าเปิดให้บริการ ในช่วงเช้า-ดึก (06.01-24.00 น.) จำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าเปิดให้บริการ ในช่วงเช้า-ดึก (06.01-24.00 น.)

หมู่บ้านไพบรณิย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าเปิดให้บริการ ในในช่วงเช้า-ดึก (06.01-24.00 น.)

ตำแหน่งร้านค้าในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้ากระจุกกระจายทั่วหมู่บ้าน กับมีร้านค้ากระจุกกระจาย และมีอยู่ติดพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้ากระจุกกระจายทั่วหมู่บ้าน

หมู่บ้านไพบรณิย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้ากระจุกกระจาย และมีอยู่ติดพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน

จำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนร้านค้าน้อยกว่า 5 ร้าน และมีจำนวนร้านค้า 5 ร้านขึ้นไป เท่ากัน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน 5 ร้านขึ้นไป

หมู่บ้านไพบรณิย์เนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน 5 ร้าน

บริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้านที่มีการเปิดให้มีแสงสว่างตอนกลางคืน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน ไม่มีเฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีการเปิดให้แสงสว่าง บริเวณถนน ทาง

เท้า พื้นที่ส่วนกลาง และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางคือ บริเวณถนน ทางเท้า พื้นที่ส่วนกลาง และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วน เฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วน เฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วน เฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน

สภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัว บ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว และมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว เท่ากัน จำนวน 2 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่ รอบๆตัวบ้านเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่ รอบๆตัวบ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และ พื้นที่รอบๆตัวบ้านเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

สภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัว อย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และทางเท้าใน หมู่บ้านเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านรามอินทราเนทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และ ทางเท้าในหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านไพรชณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้านเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

สภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว จำนวน 2 หมู่บ้าน และมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านไพรชณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

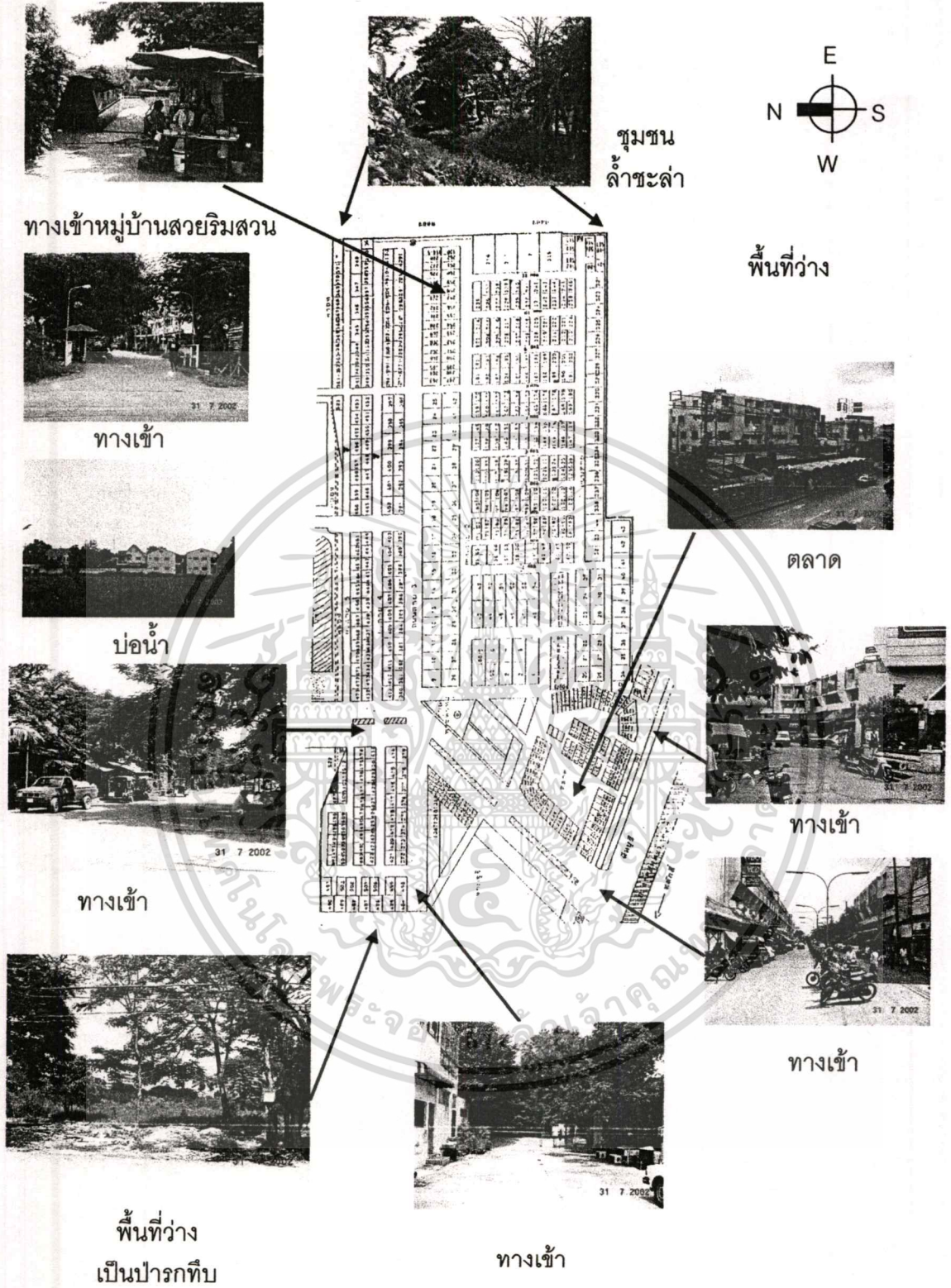
สภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณแนวรั้วหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว จำนวน 3 หมู่บ้าน และมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว จำนวน 1 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้านเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านรามอินทรานิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

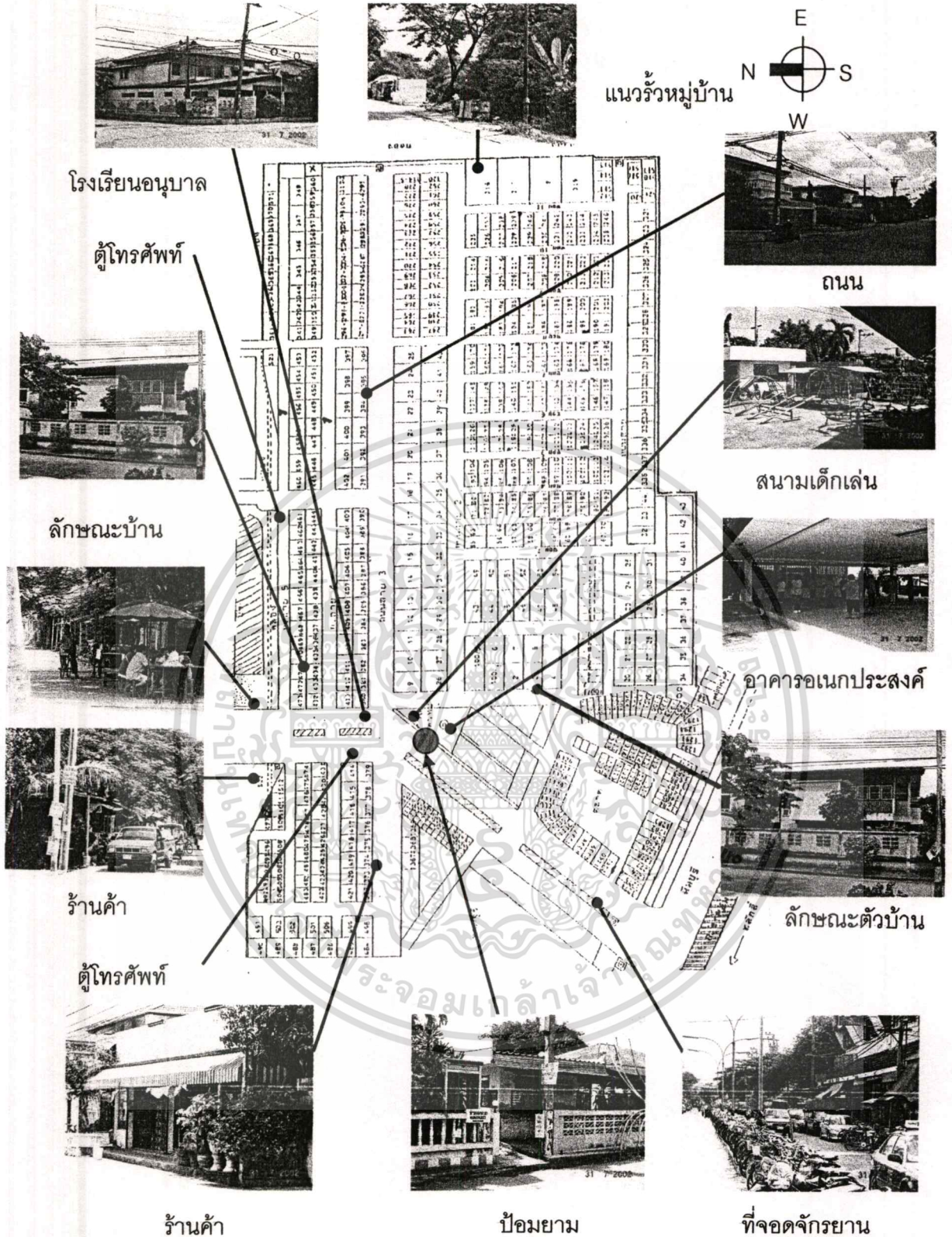
หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้าน น้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

หมู่บ้านไพรชณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้าน น้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว

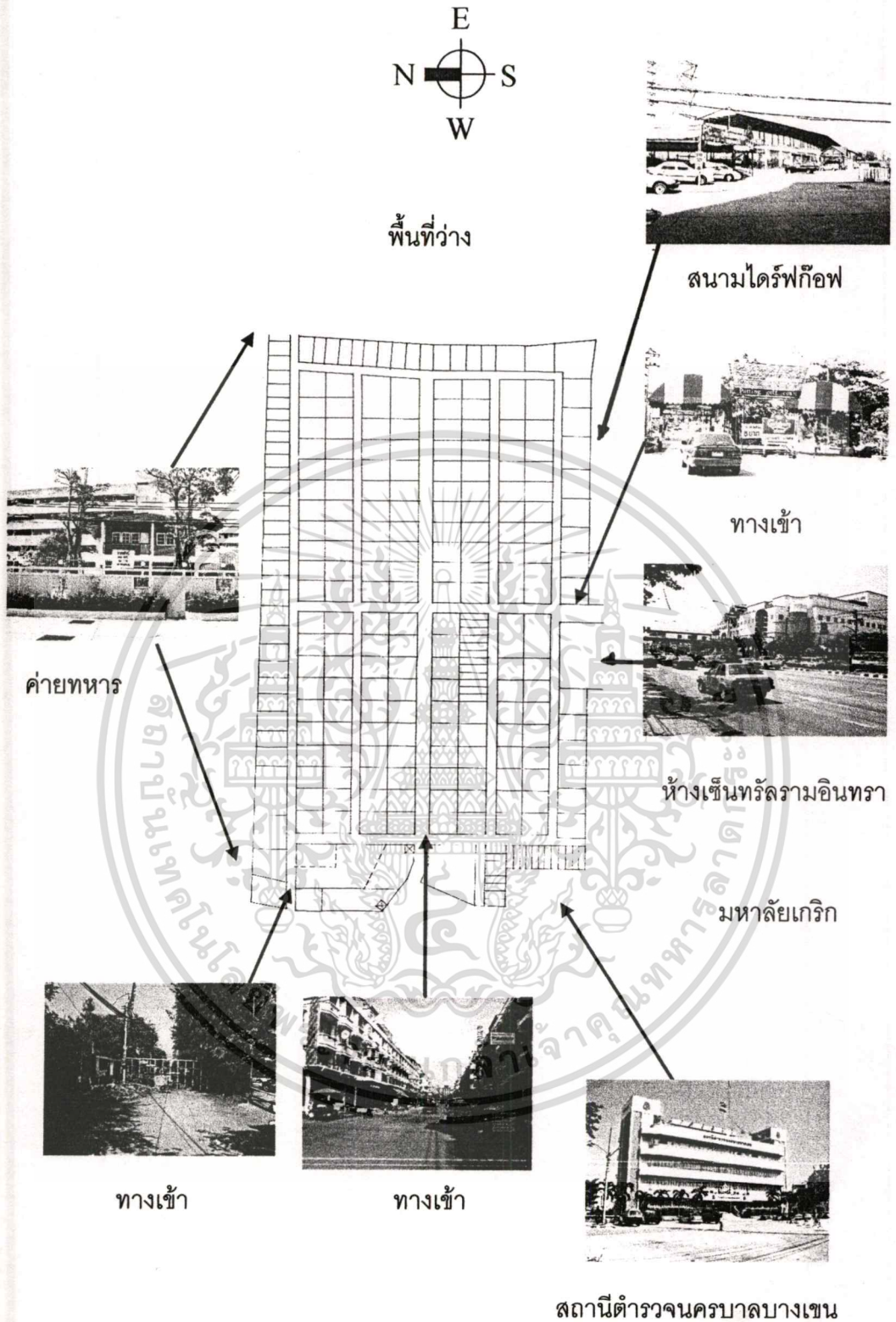
ภาพที่ 4.3 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านรามอินทราเนอส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

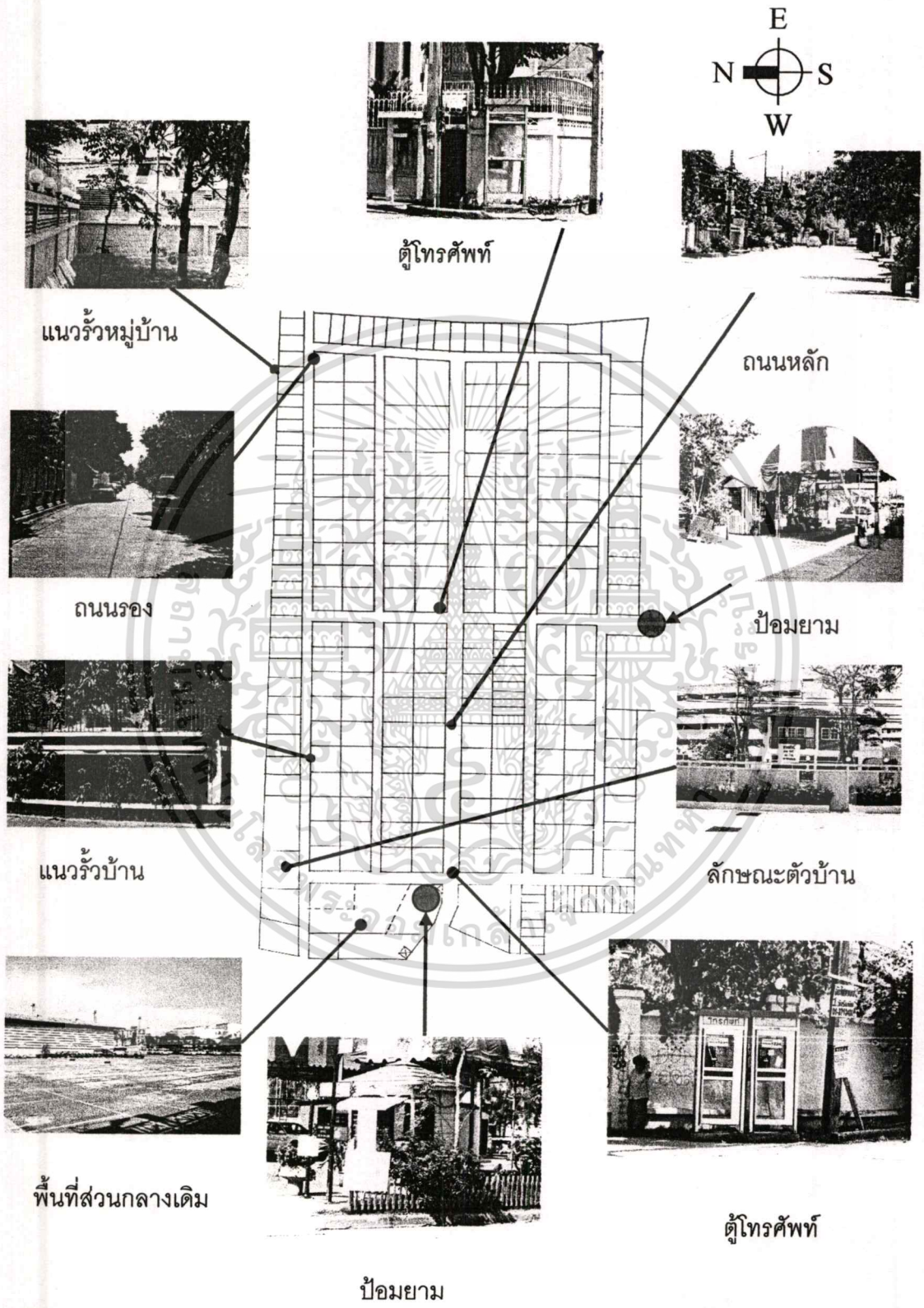
ภาพที่ 4.4 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านรามอินทราเนศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

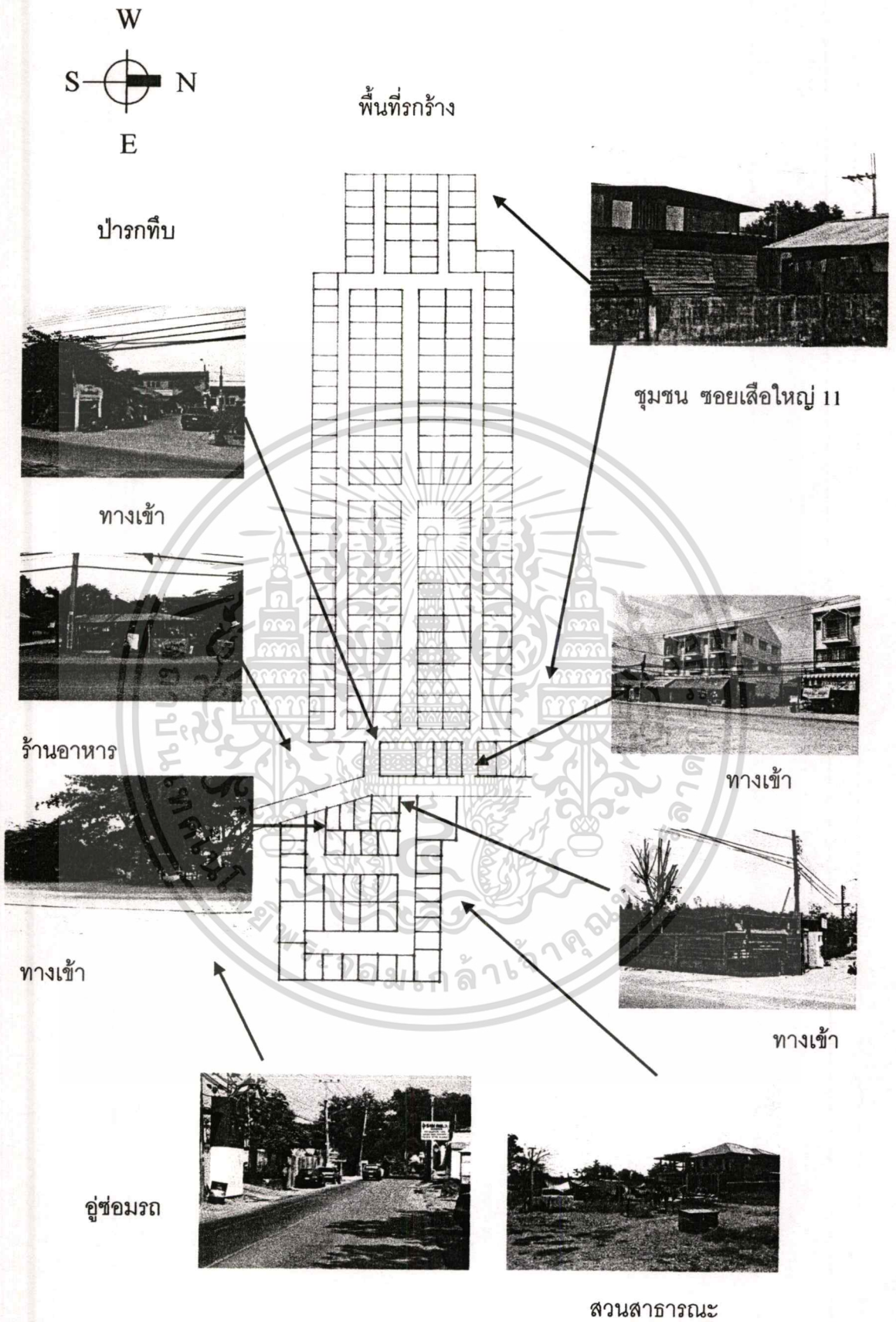
ภาพที่4.5 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านอัมรินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

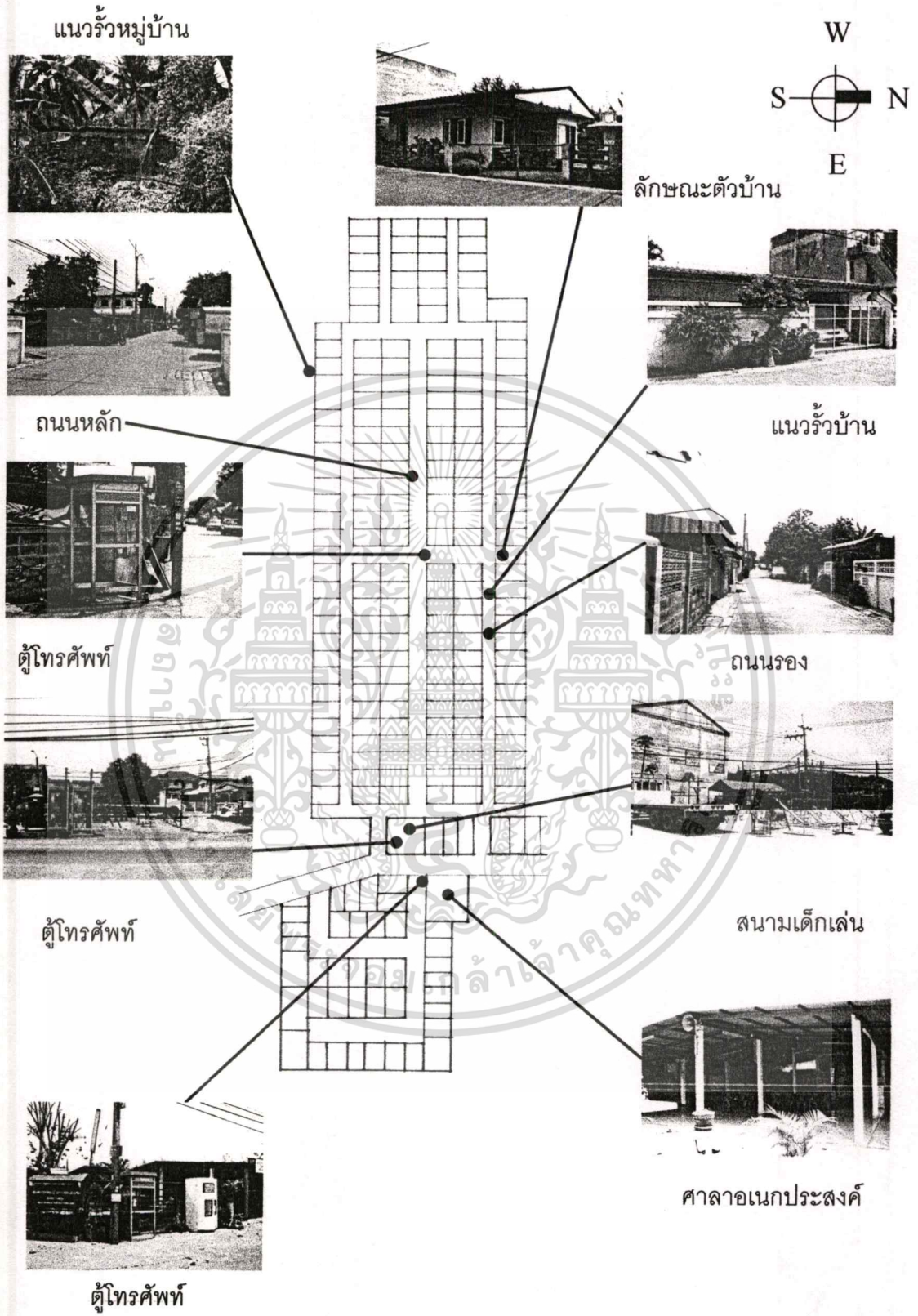
ภาพที่ 4.6 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านอัมรินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 แสดงชุมชนบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 แสดงสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงลักษณะการเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ของกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน ลักษณะการเกิดอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ชายฤกษ์	รามอินทราโมคน์	อัมรินทร์	ไปรษณีย์โมคน์	รวม
	(n1=296) ร้อยละ	(n2=224) ร้อยละ	(n3=97) ร้อยละ	(n4=72) ร้อยละ	(N=709) ร้อยละ
1. บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม					
3 อันดับแรก					
ตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆ ตัวบ้าน	42	42	9	6	99
ถนนรอง และทางเท้ารอง	34	62	29	8	133
ถนนหลักและทางเท้าหลัก	6	11	8	1	26
สนามเด็กเล่น	-	3	-	4	7
สวนหย่อม	12	-	-	-	12
สถานรับเลี้ยงเด็ก	1	-	-	1	2
โรงเรียนอนุบาล	3	-	-	-	3
ลานกิจกรรม	1	1	-	-	2
บึง/ทะเลสาบ	-	12	-	-	12
พื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน	50	41	22	6	119
	16.89	16.80	22.68	8.33	16.79

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ทางเข้า-ออกหลัก	9	3.04	6	2.46	4	4.12	-	19	2.68
ทางเข้า-ออกรอง	11	3.71	31	12.70	13	13.40	3	58	8.18
แนวรั้วรอบหมู่บ้าน	86	29.05	20	8.20	8	8.25	17	131	18.48
ตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้าน	25	8.45	12	4.92	2	2.06	11	50	7.05
อื่นๆ	16	5.41	3	1.23	2	2.06	15	36	5.08
รวม	296	100	244	100	97	100	72	709	100

2. สถิติการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน

เคย	n1=12	10.71	61	70.93	n3=34	29.41	n4=33	N=265	33.21
ไม่เคย	100	89.29	25	29.07	24	70.59	27	177	66.79
รวม	112	100	86	100	34	100	33	265	100

3. ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม

1 ครั้ง	n1=12	66.67	33	54.10	n3=10	90.00	n4=6	N=89	59.55
2 ครั้ง	2	16.67	18	29.51	1	10.00	3	24	26.97
3 ครั้ง	1	8.33	8	13.11	-	-	-	9	10.11
มากกว่า 3 ครั้ง	1	8.33	2	3.28	-	-	-	3	3.37
รวม	12	100	61	100	10	100	6	89	100

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

4. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น		n1=12	n2=61	n3=10	n4=6	N=89
ลักทรัพย์		12	49	7	6	74
ชิงทรัพย์		-	4	-	-	4
ชิงทรัพย์		-	3	1	-	4
ปล้นทรัพย์		-	2	-	-	2
โจรกรรมรถยนต์		-	1	1	-	2
โจรกรรมรถจักรยานยนต์		-	2	1	-	3
รวม		12	61	10	6	89
5. จำนวนความผิดที่เกิดขึ้น(ตอบมากกว่า1ข้อ)		n1=19	n2=101	n3=11	n4=9	N=140
ลักทรัพย์		19	84	8	9	120
ชิงทรัพย์		-	5	-	-	5
ชิงทรัพย์		-	4	1	-	5
ปล้นทรัพย์		-	4	-	-	4
โจรกรรมรถยนต์		-	1	1	-	2
โจรกรรมรถจักรยานยนต์		-	3	1	-	4
รวม		19	101	11	9	140

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

6. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด													
ช่วงเช้า-เที่ยง (06.01น.-12.00น.)	n1=12	-	n2=61	4	6.56	n3=10	2	20.00	n4=6	-	N=89	6	6.74
ช่วงเที่ยง-ค่ำ (12.01น.-18.00น.)	1	8.33	20	32.79	3	30.00	3	30.00	3	50.00	27	30.34	
ช่วงค่ำ-ดึก (18.01น.-24.00น.)	3	25.00	10	16.39	3	30.00	3	30.00	1	16.67	17	19.10	
ช่วงดึก-เช้า (24.01น.-06.00น.)	8	66.67	27	44.26	2	20.00	2	20.00	2	33.33	39	43.82	
รวม	12	100	61	100	10	100	6	100	6	100	89	100	
7. วันที่เกิดเหตุมากที่สุด													
วันทำการปกติ (จันทร์-ศุกร์)	n1=12	10	83.33	56	91.80	n3=10	8	80.00	n4=6	6	100.00	80	89.89
วันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)	2	16.67	5	8.20	2	20.00	2	20.00	-	-	9	10.11	
รวม	12	100	61	100	10	100	6	100	6	100	89	100	
8. มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย													
ต่ำกว่า 1,000 บาท	n1=12	4	33.33	17	27.87	n3=10	1	10.00	n4=6	2	8.33	24	26.97
1,000 – 10,000 บาท	3	25.00	19	31.15	4	40.00	4	40.00	4	66.67	30	33.71	
10,001 – 50,000 บาท	4	33.33	22	36.07	4	40.00	4	40.00	-	-	30	33.71	
50,001 – 100,000 บาท	1	8.34	1	1.64	-	-	-	-	-	-	2	2.25	
มากกว่า 100,000 บาท	-	-	2	3.28	1	10.00	1	10.00	-	-	3	3.37	
รวม	12	100	61	100	10	100	6	100	6	100	89	100	

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

9. บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน	n1=12	n2=61	n3=10	n4=6	N=89	
หมู่บ้าน						
ตัวบ้าน และพื้นที่รอบ বাড়บ้าน	10	54	5	3	72	80.90
ถนนรองหรือซอย และทางเท้ารองหรือซอย	-	5	1	-	6	6.74
แนวรั้วรอบหมู่บ้าน	2	-	-	1	3	3.37
อื่นๆ	-	2	4	2	8	8.99
รวม	12	61	10	6	89	100

10. บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน	n1=12	n2=61	n3=10	n4=6	N=89	
บ้าน						
ประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน	4	10	1	1	16	17.98
ประตู-หน้าต่าง หลังบ้าน	1	9	1	-	11	12.36
ประตู-หน้าต่าง ซ้ำบ้าน	2	8	1	-	11	12.36
ไม่ทราบว่ามีบุกรุกเข้ามาส่วนใด	-	1	-	-	1	1.12
อื่นๆ	5	31	7	5	50	56.18
รวม	12	61	10	6	89	100

4.3.3 การวิเคราะห์ลักษณะการเกิดอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง จากแบบสัมภาษณ์

ข้อมูลคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 3 ทำการศึกษาบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก สถิติการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เกิดขึ้น จำนวนความถี่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่เกิดขึ้น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด วันที่เกิดเหตุมากที่สุด มูลค่าทรัพย์สินรวมทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์ภายในหมู่บ้าน บริเวณที่คนร้ายใช้บุกกรุกเข้ามาภายในตัวบ้าน ชั้นที่คนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้าน และบุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์

จากตารางที่ 4.7 ลักษณะปัญหาอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์ของกลุ่มตัวอย่าง บริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก คือ บริเวณถนนรองและทางเท้ารอง จำนวน 133 คน รองลงมาคือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 131 คน และบริเวณพื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 18.76 , 18.48 และ 16.79 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก คือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 86 คน รองลงมาคือ บริเวณพื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน จำนวน 50 คน และบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 29.05 , 16.89 และ 14.19 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนชั่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก คือ บริเวณถนนรอง และทางเท้ารอง จำนวน 62 คน รองลงมาคือ บริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 42 คน และบริเวณพื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.14 , 17.21 และ 16.80 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก คือ บริเวณถนนรอง และทางเท้ารอง จำนวน 29 คน รองลงมาคือ บริเวณพื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน จำนวน 22 คน และบริเวณทางเข้า ออกรอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 , 22.68 และ 13.40 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก คือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 17 คน รองลงมาคือ บริเวณพื้นที่อื่นๆ คือพื้นที่รกร้างรอบๆหมู่บ้าน และบริเวณบ้านเช่า จำนวน 15 คน และบริเวณตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 23.61 , 20.83 และ 15.28 ตามลำดับ

สถิติการเกิดอาชญากรรม ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 177 คน และไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 66.79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ 33.21 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 100 คน และเคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 89.29 และ 10.71 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 61 คน และไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 66.79 และ 33.21 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 24 คน และไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.79 และ 33.21 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 27 คน และเคยเกิดอาชญากรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 66.79 และ 33.21 ตามลำดับ

ความถี่ในการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง จำนวน 53 คน รองลงมาคือ 2 ครั้ง จำนวน 24 คน 3 ครั้ง จำนวน 9 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ มากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 59.55 , 26.97 , 10.11 และ 3.37 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง จำนวน 8 คน รองลงมาคือ 2 ครั้ง จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ 3 ครั้ง กับมากกว่า 3 ครั้ง เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 , 16.67 และ 8.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง จำนวน 33 คน รองลงมาคือ 2 ครั้ง จำนวน 18 คน 3 ครั้ง จำนวน 8 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ มากกว่า 3 ครั้ง เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 , 29.51 , 13.11 และ 3.28 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง จำนวน 9 คน และ 2 ครั้ง เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมดเคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง กับ 2 ครั้ง เท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 74 คน รองลงมาคือ คดีชิงรางวัลทรัพย์ กับคดีชิงทรัพย์ เท่ากัน จำนวน 4 คน คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ คดีปล้นทรัพย์ กับคดีโจรกรรมรถยนต์ เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 83.15 , 4.49 , 3.37 และ 2.25 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมดเคยเกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 12 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 100

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 49 คน รองลงมาคือ คดีชิงทรัพย์ จำนวน 4 คน คดีชิงทรัพย์ จำนวน 3 คน คดีปล้นทรัพย์ กับคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ เท่ากัน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ คดีโจรกรรมรถยนต์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 80.33 , 6.55 , 4.92 , 3.28 และ 1.64 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 7 คน และส่วนน้อยคือ คดีชิงทรัพย์ คดีโจรกรรมรถยนต์ คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมดเคยเกิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 39 คน รองลงมาคือ ช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 27 คน ช่วงค่ำถึงดึก (18.01น.-24.00น.) จำนวน 17 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงเช้าถึงเที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 43.82 , 30.34 , 19.10 และ 6.74 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 8 คน รองลงมาคือ ช่วงค่ำถึงดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 , 25.00 และ 8.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 27 คน รองลงมาคือ ช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 20 คน ช่วงค่ำถึงดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 10 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงเช้าถึงเที่ยง(06.01น.-12.00น.) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 44.26 , 32.79 , 16.39 และ 6.56 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) กับช่วงค่ำถึงดึก(18.01น.-24.00น.) เท่ากัน จำนวน 3 คน และส่วนน้อยคือ ช่วงเช้าถึงเที่ยง(06.01น.-12.00น.) กับช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 20.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) จำนวน 3 คน รองลงมาคือ ช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ค่ำถึงดึก(18.01น.-24.00น.) จำนวน 1 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 33.33 และ 16.67 ตามลำดับ

วันที่เกิดเหตุมากที่สุด ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) จำนวน 80 คน และส่วนน้อยคือ เกิดเหตุในวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 89.89 และ 10.11 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) จำนวน 10 คน และส่วนน้อยคือ เกิดเหตุในวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ 16.67 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) จำนวน 56 คน และส่วนน้อยคือ เกิดเหตุในวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 91.80 และ 8.20 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) จำนวน 8 คน และส่วนน้อยคือ เกิดเหตุในวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมดเกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100

มูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 1,000-10,000 บาท กับ 10,001-50,000 บาท เท่ากัน จำนวน 30 คน รองลงมาคือ รวมต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 24 คน รวมมากกว่า 100,000 บาท จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รวม 50,001-100,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.71 , 26.97 , 3.37 และ 2.25 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วงต่ำกว่า 1,000 บาท กับรวม10,001-50,000 บาท เท่ากัน จำนวน 4 คน รองลงมาคือ รวม 1,000 บาท จำนวน 3 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รวม50,001-100,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 25.00 และ 8.34 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 10,001-50,000 บาท จำนวน 22 คน รองลงมาคือ รวม10,001-10,000 บาท จำนวน 19 คน รวมต่ำกว่า10,000 บาท จำนวน 17 คน รวมมากกว่า 100,000 บาท จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ รวม 50,000 –100,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 36.07 , 31.15 , 27.87 , 3.28 และ 1.64 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 10,000-10,000 บาท กับรวม 10,001-50,000 บาท เท่ากัน จำนวน 4 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่วนน้อยคือ รวมต่ำกว่า 10,000 บาท กับรวมมากกว่า 10,000 บาท เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 10,000-10,000 บาท จำนวน 4 คน และส่วนน้อยคือ รวมต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 8.33 ตามลำดับ

บริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 72 คน รองลงมาคือ บริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน ได้แก่ บริเวณถนนหน้าบ้าน บริเวณแนวรั้วบ้าน และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 8 คน บริเวณถนนรอง และทางเท้ารอง จำนวน 6 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 80.90 , 8.99 , 6.74 และ 3.37 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 10 คน และส่วนน้อยคือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 83.34 และ 11.76 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 54 คน รองลงมาคือ บริเวณถนนรอง และทางเท้ารอง จำนวน 8 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน คือ ได้แก่ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 88.52 , 8.20 และ 3.28 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 5 คน รองลงมาคือ บริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน ได้แก่ บริเวณถนนหน้าบ้าน และบริเวณแนวรั้วบ้าน จำนวน 4 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บริเวณถนนรอง และทางเท้ารอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 40.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน จำนวน 3 คน รองลงมาคือ บริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน ได้แก่ บริเวณถนนหน้าบ้าน และบริเวณแนวรั้วบ้าน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บริเวณแนวรั้วรอบหมู่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 , 33.33 และ 16.67 ตามลำดับ

บริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ ได้แก่ ไม่ได้บุกรุกเข้ามาในบริเวณบ้าน และบุกรุกเข้ามาในบริเวณรั้วบ้าน จำนวน 50 คน รองลงมาคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน จำนวน 16 บริเวณประตู-หน้าต่าง หลังบ้าน กับบริเวณประตู-หน้าต่าง ช้างบ้าน เท่ากัน จำนวน 11 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่ทราบว่ามีบุกรุกเข้ามาส่วนใด จำนวน 1 คน คิดเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 56.18 , 17.98 , 12.36 และ 1.12 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ ได้แก่ บุกกรุกเข้ามาในบริเวณรั้วบ้าน จำนวน 5 คน รองลงมาคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน จำนวน 4 คน บริเวณประตู-หน้าต่าง ช้างบ้าน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หลังบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 , 33.33 , 16.67 และ 8.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ ได้แก่ ไม่ได้บุกกรุกเข้ามาในบริเวณบ้าน และบุกกรุกเข้ามาในบริเวณรั้วบ้าน จำนวน 31 คน รองลงมาคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน จำนวน 10 คน บริเวณประตู-หน้าต่าง หลังบ้าน จำนวน 9 คน บริเวณประตู-หน้าต่าง ช้างบ้าน จำนวน 8 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่ทราบว่ามีบุกกรุกเข้ามาส่วนใด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 , 16.39 , 14.76 , 13.11 และ 1.64 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ คือ ไม่ได้บุกกรุกเข้ามาในบริเวณบ้าน จำนวน 7 คน และส่วนน้อยคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน บริเวณประตู-หน้าต่าง หลังบ้าน บริเวณประตู-หน้าต่าง ช้างบ้าน เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 10.00 ตามลำดับ

หมู่บ้านไพรชณีย์เนศวร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ คือ ไม่ได้บุกกรุกเข้ามาในบริเวณบ้าน จำนวน 5 คน และส่วนน้อยคือ บริเวณประตู-หน้าต่าง หน้าบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ 16.67 ตามลำดับ

ชั้นที่คนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้าน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ถูกคนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ชั้น จำนวน 36 คน รองลงมาคือ บริเวณชั้น 2 จำนวน 8 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่ทราบว่าบุกกรุกเข้ามาจากชั้นใด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 , 17.39 และ 4.35 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ถูกคนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ชั้น จำนวน 5 คน และส่วนน้อยคือ บริเวณชั้น 2 ชั้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 28.57 ตามลำดับ

หมู่บ้านรามอินทราเนศวร์ พบว่า ถูกคนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ชั้น จำนวน 26 คน รองลงมาคือ บริเวณชั้น 2 จำนวน 4 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ไม่ทราบว่าบุกกรุกเข้ามาจากชั้นใด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 83.87 , 12.90 และ 3.23 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ถูกคนร้ายบุกกรุกเข้ามาในตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ชั้น จำนวน 4 คน และส่วนน้อยคือ บริเวณชั้น 2 ชั้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ

หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด ถูกคนร้ายบุกคุกเข้ามาใน ตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ขึ้น กับไม่ทราบว่ามีคนบุกเข้ามาจากชั้นใด เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

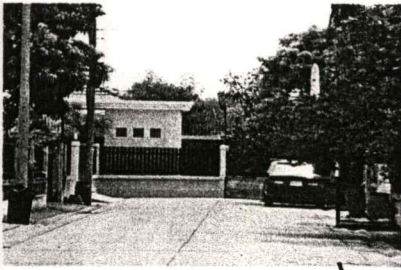
บุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายทั้งหมด พบ ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินคือ ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ใน ชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน จำนวน 48 คน รองลงมาคือ บุคคลภายนอกทั่วไป จำนวน 40 คน คนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน จำนวน 26 คน บุคคลอื่นๆ ได้แก่ ไม่ทราบว่าเป็นบุคคลใด ผู้ติดเสฟเสฟติด และเพื่อนๆเจ้าของบ้าน จำนวน 13 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ คนเข้ามาขายสินค้าในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 43.82 , 30.34 , 19.10 และ 6.74 ตามลำดับ

หมู่บ้านชัยพฤกษ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ประทุษ ร้ายต่อทรัพย์สินคือ คนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน จำนวน 9 คน รองลงมาคือ ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ใน ชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน จำนวน 3 คน ผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน กับอื่นๆคือไม่ทราบว่ามีบุคคลใด เท่ากัน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ บุคคลภายนอกทั่วไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 52.95 , 17.65 , 11.76 และ 5.88 ตามลำดับ

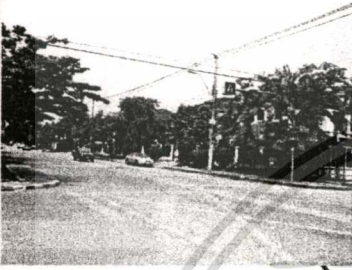
หมู่บ้านรามอินทราเนศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินคือ ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน จำนวน 40 คน รองลงมา คือ บุคคลภายนอกทั่วไป จำนวน 29 คน คนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน จำนวน 17 คน คน รับซื้อของเก่า จำนวน 16 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ผู้อยู่อาศัยในบ้านหลังเดียวกันกับเจ้าของบ้าน กับผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 36.04 , 26.13 , 15.32 , 14.41 และ 0.90 ตามลำดับ

หมู่บ้านอัมรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ประทุษ ร้ายต่อทรัพย์สินคือ บุคคลภายนอกทั่วไป จำนวน 7 คน รองลงมาคือ บุคคลอื่นๆได้แก่ไม่ทราบว่ามี บุคคลใด จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ ผู้อยู่อาศัยในบ้านหลังเดียวกันกับเจ้าของบ้าน กับผู้ อยู่อาศัยที่อยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน เท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 , 18.18 และ 9.09 ตามลำดับ

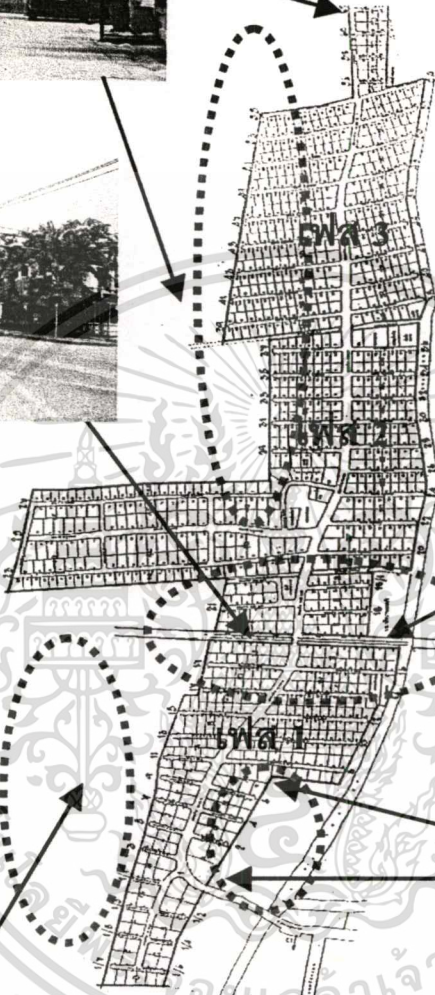
หมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินคือ ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน กับบุคคลอื่นๆได้แก่ ผู้ติด เสฟเสฟติด และเพื่อนๆเจ้าของบ้าน เท่ากัน จำนวน 4 คน บุคคลภายนอกทั่วไป จำนวน 3 คน ผู้อยู่ อาศัยในบ้านหลังเดียวกันกับเจ้าของบ้าน จำนวน 2 คน และส่วนน้อยที่สุดคือ คนรับซื้อของเก่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 , 21.43 , 14.29 และ 7.14 ตามลำดับ

การบุกรุกแนวรั้วเข้ามาทำอาชญากรรม เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นปารกทึบ ทำให้คนร้ายใช้เป็นที่แฝงตัวเข้ามาทำอาชญากรรมได้ง่าย

บ้านที่อยู่ตามแนวถนน สาธารณะเกิดอาชญากรรมได้ง่าย เพราะพื้นที่ระแวกบ้านขาดการควบคุม

การบุกรุกแนวรั้วเข้ามาทำอาชญากรรม เนื่องจากทางเข้าออกมีการควบคุมอย่างเข้มงวด

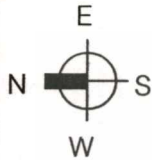
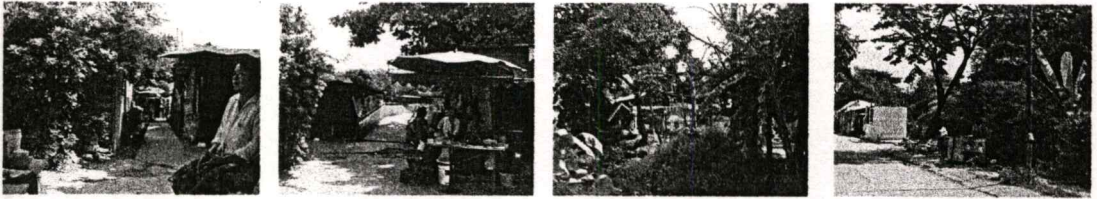

การบุกรุกแนวรั้วเข้ามาทำอาชญากรรม เนื่องจากทางเข้าออกมีการควบคุมอย่างเข้มงวด

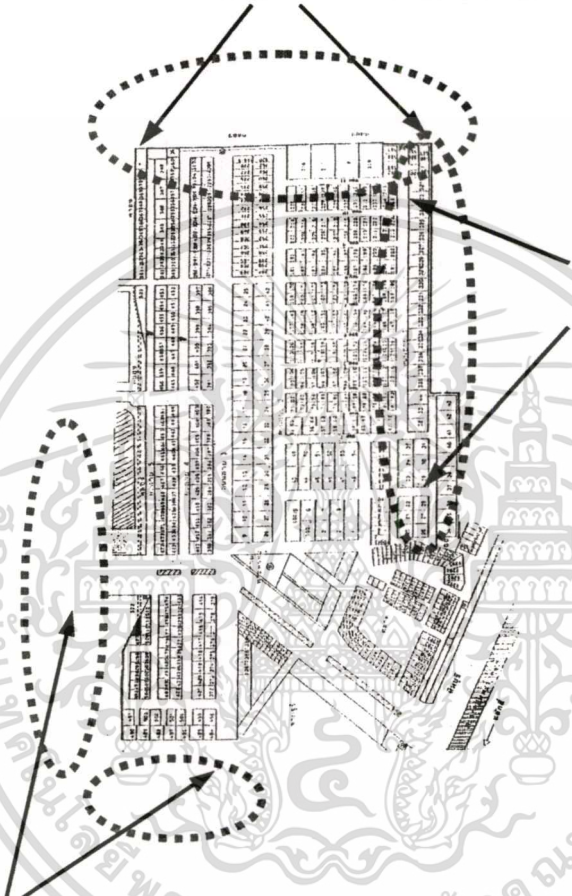
ภาพที่ 4.9 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านชัยพฤกษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณทางเข้าออกที่ใช้เข้ามาก่ออาชญากรรมอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากชุมชนมีปัญหาเสาพิศิต

บ้านที่ติดแนวรั้ว พบปัญหาการเข้ามาก่ออาชญากรรมจากบุคคลภายนอกบ่อยครั้ง เนื่องจากพื้นที่ข้างเคียงเป็นป่ารกทึบ และแนวรั้วหมู่บ้านมีเพียงบางส่วน

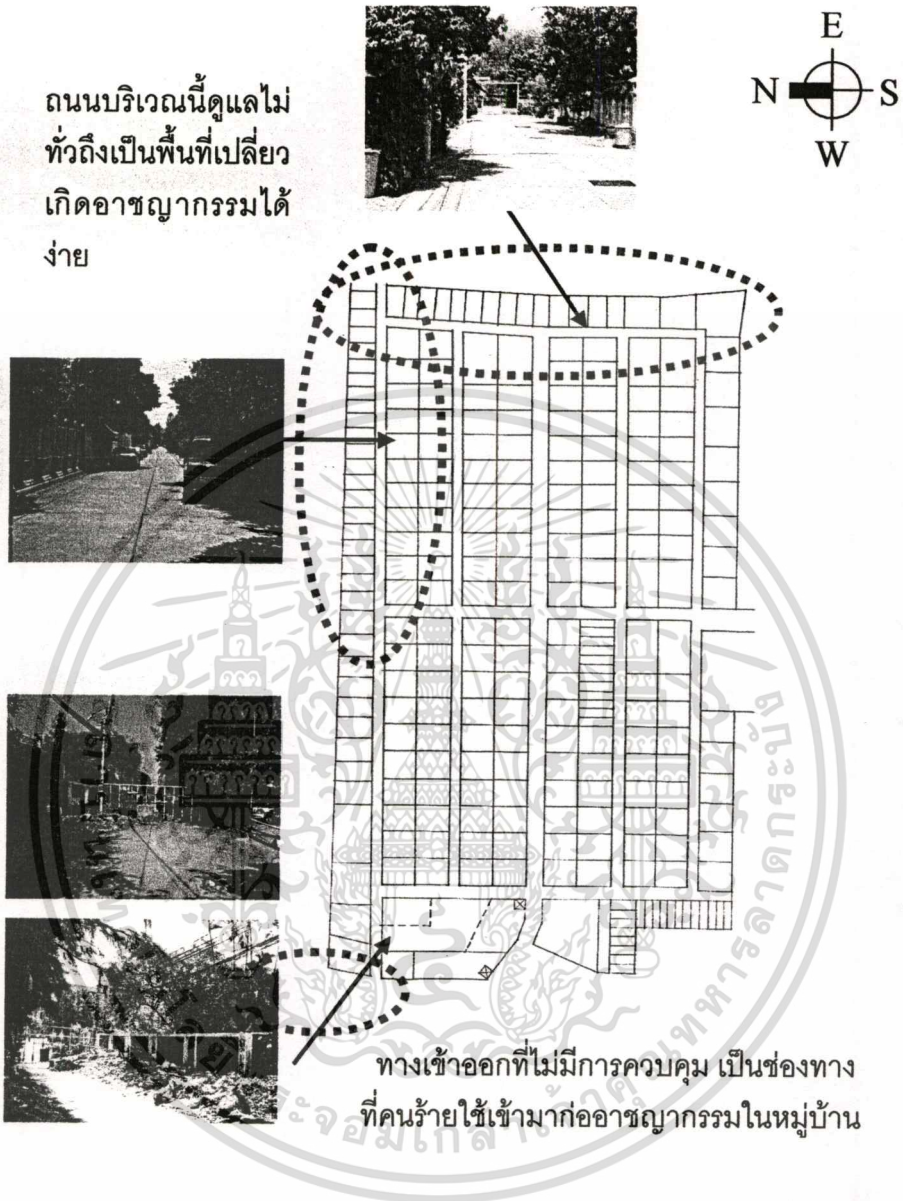
ถนนรอบบริเวณนี้ ในตอนกลางคืนมีแสงสว่างไม่เพียงพอทำให้เกิดอาชญากรรมอยู่บ่อยครั้ง

การเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน เกิดขึ้นไปทั่วทั้งบริเวณ เนื่องจากหมู่บ้านมีทางเข้าออกหลายทาง และไม่มีการควบคุมการเข้าออกจากบุคคลภายนอก และมีชุมชนที่มีปัญหาเสาพิศิตอยู่ติดกับหมู่บ้าน

ภาพที่ 4.10 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านรามอินทรา นิเวศน์

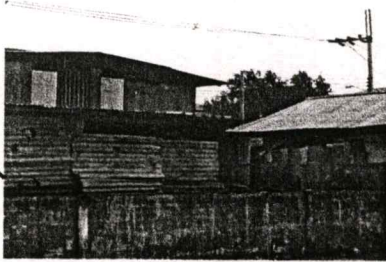
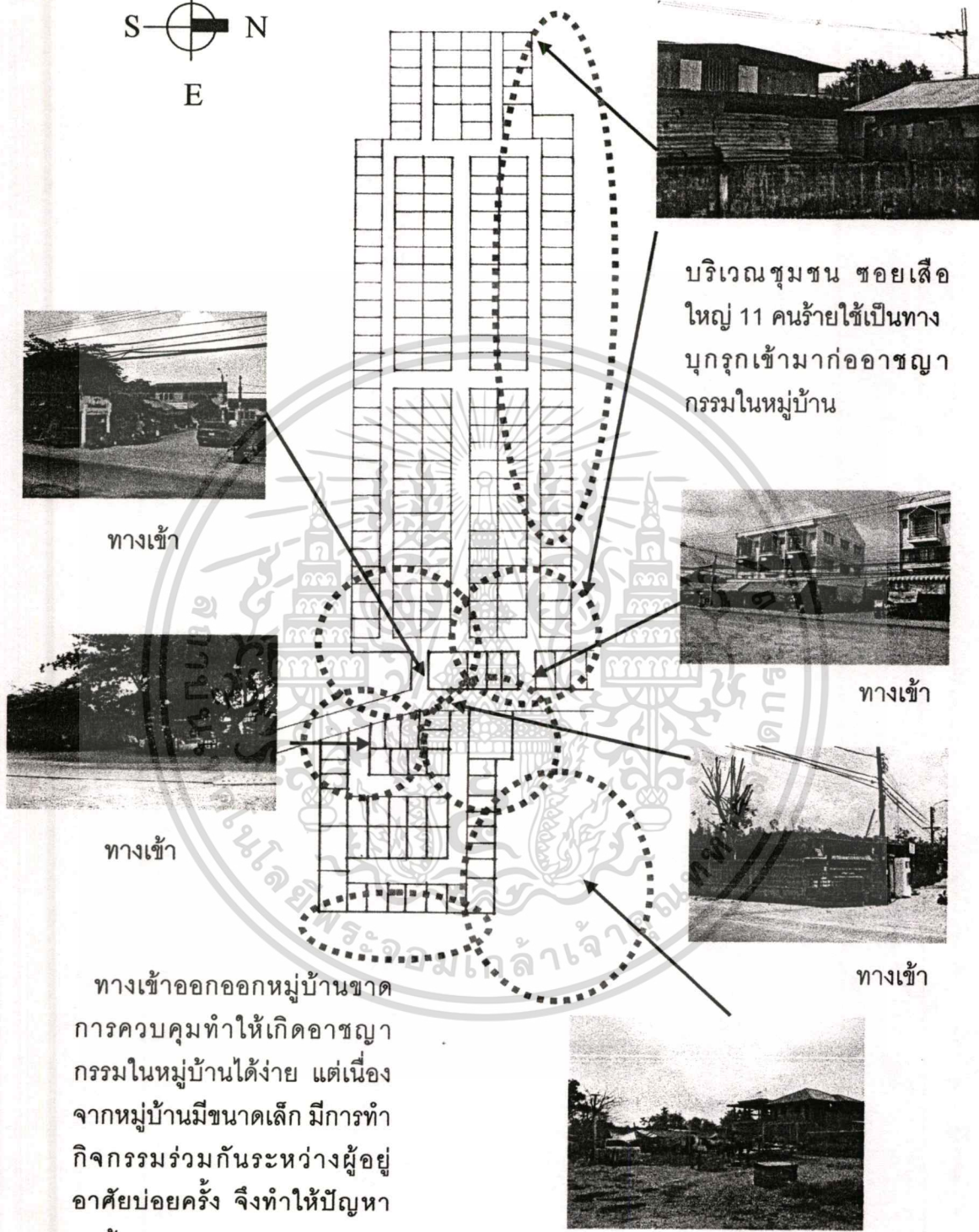
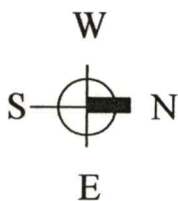
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

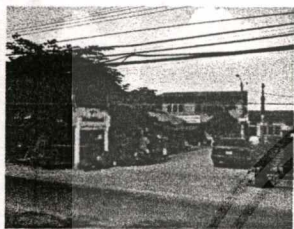
ปัญหาอาชญากรรมภายในหมู่บ้านเกิดจากการขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย อาศัยยามรักษาความปลอดภัยในการดูแลพื้นที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย แต่ยังคงพบปัญหาเนื่องจากขาดการควบคุมการเข้าออกของบุคคลภายนอกหมู่บ้าน

ภาพที่ 4.11 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านรามอินทร์

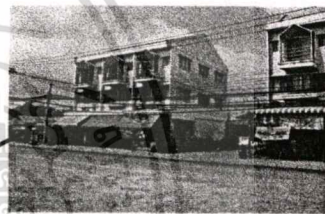
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

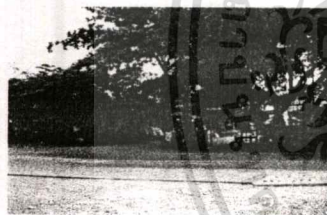
บริเวณชุมชน ชอยเสื่อใหญ่ 11 คนร้ายใช้เป็นทางบุกรุกเข้ามาก่ออาชญากรรมในหมู่บ้าน

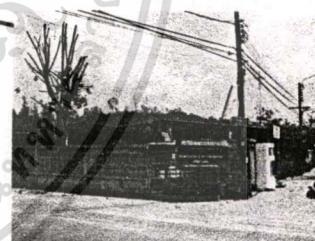
ทางเข้า

ทางเข้า

ทางเข้า

ทางเข้า

ทางเข้าออกนอกหมู่บ้านขาดการควบคุมทำให้เกิดอาชญากรรมในหมู่บ้านได้ง่าย แต่เนื่องจากหมู่บ้านมีขนาดเล็ก มีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้อยู่อาศัยบ่อยครั้ง จึงทำให้ปัญหาลดน้อยลง

สวนสาธารณะใช้เป็นทางบุกรุกเข้ามาก่ออาชญากรรมในหมู่บ้าน

ภาพที่4.12 แสดงบริเวณที่เกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านไพรชนีย์นิเวศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง และผลจากการสำรวจ เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้มาเสนอแนวคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1.1 สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ของผู้อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40-50 ปี รองลงมาคืออายุมากกว่า 50-60 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รองลงมาคือสถานภาพโสด ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาคือมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีอาชีพอิสระ รองลงมาเป็นแม่บ้าน และนักศึกษา ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน รองลงมาคือมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน ส่วนใหญ่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท รองลงมาคือมีรายได้ 20,001-40,000 บาท ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอยู่อาศัยในบ้านมากกว่า 20-30 ปี รองลงมาคืออาศัยอยู่ 2-10 ปี ส่วนใหญ่มีสิทธิการอยู่อาศัยเป็นเจ้าบ้านมากกว่าเป็นผู้เช่า

5.1.2 พฤติกรรมในการอยู่อาศัย

1) พฤติกรรมการอยู่อาศัยจากประธานหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน รองลงมาคือมีการใช้เจ้าหน้าที่ของหมู่บ้าน และมีการจัดตั้งเป็นนิติบุคคลในรูปแบบสหกรณ์ มีความถี่การประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัยที่แตกต่างกันทั้งในระยะเวลา 1 ปีไม่มีการประชุม มีการประชุม 1 ครั้งต่อปี มีการประชุม 2 ครั้งต่อปี และมีการประชุมมากกว่า 3 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่มีความถี่ของกิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้นมากกว่า 3 ครั้งต่อปี และส่วนน้อยที่ไม่มีการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่ประเภทของกิจกรรมประจำปีคือ การจัดงานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ การจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการ และการจัดงานประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย และมีเพียงส่วนน้อยที่มีการจัดกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐ

ส่วนใหญ่ความถี่ของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้น จะมีการจัดการจัดกิจกรรมทุกวัน และมีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีการจัดกิจกรรม ส่วนประเภทของกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้นเป็นกิจกรรมเด่นแอโรบิก รองลงมาคือกิจกรรมรำไทเก๊ก น้อยที่สุดคือกิจกรรมนวดแผนไทย รวมกลุ่มทำสินค้า สอนภาษาอังกฤษวันอาทิตย์ และตลาดนัดสินค้า ส่วนใหญ่มีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลาง มากกว่าไม่มีการจัดเก็บค่าบริการส่วน ส่วนใหญ่รายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือนไม่เพียงพอต่อรายจ่ายมากกว่าเพียงพอรายจ่าย ส่วนใหญ่ไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลางจากบุคคลภายนอกให้ทำกิจกรรม รองลงมาคือใช้พื้นที่ส่วนกลางตั้งร้านค้า ใช้พื้นที่ส่วนกลางจัดตลาดนัดสินค้า ใช้พื้นที่ส่วนกลางให้เช่าพื้นที่ทำโกดังเก็บสินค้า คาร์แคร์ และพื้นที่จอดรถ ส่วนใหญ่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย และส่วนน้อยที่ไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อรักษาความปลอดภัย

2) พฤติกรรมการรักษาความปลอดภัยจากยามรักษาความปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน และส่วนน้อยที่มีควบคุมคนเข้า-ออกในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ไม่มีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน และส่วนน้อยที่มีการควบคุมรถเข้า-ออกในหมู่บ้าน ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัยทั้งหมดมีการดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ความถี่ในการเปลี่ยนผลัดยามต่อวันส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนผลัด 2 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 12 ชั่วโมง) และส่วนน้อยมีการเปลี่ยนผลัด 3 ครั้งต่อวัน (ทุกๆ 8 ชั่วโมง) ส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกตรวจตราละครั้งทุกๆ 1 ชั่วโมงมากกว่ามีการออกตรวจในแต่ละครั้งทุกๆ 2 ชั่วโมง ส่วนระยะเวลาในการตรวจแต่ละครั้งมีเท่ากันคือต่ำกว่า 30 นาที 30-59 นาที และ 1 ชั่วโมงขึ้นไป บริเวณที่ไม่มีการตรวจตราส่วนใหญ่เป็นบริเวณถนนทางเข้า-ออกหมู่บ้านมากกว่าบริเวณถนนที่ตัดผ่านหมู่บ้าน

3) พฤติกรรมในการอยู่อาศัยจากผู้อยู่อาศัย

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความสัมพันธ์สนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมปานกลาง รองลงมาคือความสัมพันธ์สนมมาก ส่วนระดับความสัมพันธ์สนมกับเพื่อนบ้านในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมปานกลาง รองลงมาคือสนิทสนมน้อย

การทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีส่วนใหญ่มีความถี่ในการทำกิจกรรม 2-3 วันต่อสัปดาห์ รองลงมาคือไม่เคยออกไปทำกิจกรรม ส่วนใหญ่การทำกิจกรรมในส่วนในช่วงวันของสัปดาห์ที่มีการทำกิจกรรมมากที่สุดในวันทำการปกติ จันทร์-ศุกร์มากกว่าช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ ส่วนช่วงเวลาที่มีการทำกิจกรรมมากที่สุดคือในช่วงเช้า-เที่ยง(06.01น.-12.00น.) รองลงมาในช่วงค่ำ-ดึก(18.01น.-24.00น.) ช่วงเที่ยง-ค่ำ(12.01น.-18.00น.) และส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงดึก-เช้า(24.01น.-06.00น.) จำนวน 2 คน ในส่วนของบริเวณที่มีการทำกิจกรรมมาก 3 อันดับแรก ส่วนใหญ่มีการทำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมมากในบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) รองลงมาบริเวณถนนหลัก และทางเท้าหลัก

การป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ที่ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพัง ส่วนใหญ่ปล่อยบ้านทิ้งไว้โดยลำพังกานๆครั้ง และไม่ปล่อยทิ้งบ้านไว้โดยลำพัง รองลงมา 1 วันต่อสัปดาห์ และมีบ้างส่วนที่ปล่อยทิ้งบ้านไว้โดยลำพัง 6-7 วันต่อสัปดาห์ ในส่วนของความถี่ที่จอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จอดรถในบ้านตลอด และจอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานๆครั้ง รองลงมา 1 วันต่อสัปดาห์ และมีบ้างส่วนที่จอดรถทิ้งไว้นอกตัวบ้านนานถึง 4-5 วันต่อสัปดาห์ ส่วนพฤติกรรมการป้องกันอาชญากรรมบริเวณบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน รองลงมาจะ ล็อกกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน และมีบ้างส่วนที่ต้องมีอาวุธปืนไว้ที่บ้าน และการใช้ประตูรีโมท

5.1.3 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดอาชญากรรม

1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

การวางผังชุมชน จากการสำรวจ สภาพแวดล้อมรอบๆ ที่ตั้งหมู่บ้าน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชนบุกรุกพื้นที่ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และมีเพียงส่วนน้อยที่หมู่บ้านอยู่ไกลชุมชนต่างๆไป ไม่มีชุมชนบุกรุกพื้นที่ ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

ในส่วนของลักษณะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน และมีเพียงส่วนน้อยมีแนวรั้วโดยรอบหมู่บ้าน

ในส่วนของจำนวนทางเข้า-ออก กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทางเข้า-ออกหมู่บ้าน 3 ทาง และทางเข้า-ออกหมู่บ้าน มากกว่า 3 ทาง เท่ากัน

ในส่วนของรูปแบบถนน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบถนนเป็นถนนแบบตาราง และรูปแบบถนนแบบมีซอยตัน กับมีถนนหลายแบบผสมกัน เท่ากัน

ในส่วนของความกว้างถนนหลัก ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีถนนหลักกว้าง 8-10 เมตร และกว้างต่ำกว่า 8 เมตร กับกว้างมากกว่า 10 เมตร เท่ากัน

ในส่วนของความกว้างถนนรองหรือซอย กลุ่มตัวอย่างมีถนนรองหรือซอยกว้าง 5-7 เมตร และกว้างต่ำกว่า 5 เมตร กับกว้างมากกว่า 7 เมตร เท่ากัน

ในส่วนของความกว้างทางเท้าหลัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีทางเท้าหลัก จำนวน 3 หมู่บ้าน และส่วนน้อยมีทางเท้าหลักกว้าง 1.50 เมตร

ในส่วนของความกว้างทางเท้ารองหรือซอย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีทางเท้ารองหรือซอย และมีทางเท้ารองหรือซอยกว้าง 1.25 เมตร

จำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายมีที่ตั้งของที่ดินในผังหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีที่ตั้งของที่ดินในถนนรองหรือซอย รองลงมาอยู่ติดแนวรั้วของหมู่บ้าน อยู่ในซอยตัน และส่วนน้อยที่สุด อยู่ติดทางเข้า-ออกหลัก

จากการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดกลาง (100-499 ครัวเรือน) กับหมู่บ้านขนาดใหญ่(500 ครัวเรือนขึ้นไป) เท่ากัน

ในส่วนของจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วม และมีเพียงบางส่วนที่มีการกำหนดจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมต่ำกว่า 10 หลัง กับจำนวนบ้านต่อทางเดินร่วมมากกว่า 10 หลังขึ้นไป เท่ากัน

ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหาย ในส่วนขนาดของที่ดิน ผู้เสียหายส่วนใหญ่มีขนาดที่ดิน 50-79 ตร.วา รองลงมา 80-109 ตร.วา ต่ำกว่า 50 ตร.วา. กับ 110-139 ตร.วา เท่ากัน และส่วนน้อยที่สุด 140-169 ตร.วา ในส่วนของลักษณะรั้วบ้าน ผู้เสียหายส่วนใหญ่ มีรั้วสูงครึ่งที่บครึ่งโปร่ง รองลงมาคือ รั้วทึบสูง รั้วโปร่งเตี้ย รั้วโปร่งสูง และส่วนน้อยที่สุดเป็นรั้วมีเหล็กแหลมหรือของมีคมบนรั้ว กับรั้วมีโคมไฟที่รั้ว

จากการสำรวจ ขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง กลุ่มตัวอย่างมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังน้อย 50% ต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด กับมีขนาดของช่องเปิดต่อพื้นที่ผนัง 50% ขึ้นไปต่อพื้นที่ผนังบ้านทั้งหมด เท่ากัน

ในส่วนของลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะพื้นที่รอบๆ ตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่ง หรือสนามหญ้า และส่วนน้อยที่มีลักษณะพื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่รกทึบ มีต้นไม้ปกคลุม

การสอดส่องดูแล จากการสำรวจในส่วนของตำแหน่งจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน ตัวอย่างส่วนใหญ่มีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยเฉพาะทางเข้า-ออกหมู่บ้าน และส่วนน้อยมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยทั้งทางเข้า-ออก และบริเวณอื่นๆในหมู่บ้าน

ในส่วนของจำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน กลุ่มตัวมีจำนวนจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 1 จุด มีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน 2 จุด และมีจุดตรวจรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านมากกว่า 3 จุด เท่ากัน

ในส่วนของร้านค้าในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าในหมู่บ้าน กับไม่มีร้านค้าในหมู่บ้าน เท่ากัน

ในส่วนของเวลาเปิดให้บริการของร้านค้าในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้าเปิดให้บริการ ในช่วงเช้า-ดึก (06.01-24.00 น.)

ในส่วนของตำแหน่งร้านค้าในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างมีร้านค้ากระจัดกระกระจายทั่วหมู่บ้าน กับมีร้านค้ากระจัดกระกระจาย และมีอยู่ติดพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน เท่ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของจำนวนร้านค้าในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนร้านค้าไม่น้อยกว่า 5 ร้าน และมีจำนวนร้านค้า 5 ร้านขึ้นไป เท่ากัน

ในส่วนของบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้านที่มีการเปิดให้มีแสงสว่างตอนกลางคืน กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ไม่มีเฉพาะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน และส่วนน้อยมีการเปิดให้แสงสว่าง บริเวณถนน ทางเท้า พื้นที่ส่วนกลาง และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน

ในส่วนของสภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว และมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว เท่ากัน

ในส่วนของสภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณถนน และทางเท้าในหมู่บ้านน้อย พื้นที่ค่อนข้างเปลี่ยว และส่วนน้อยมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

ในส่วนของสภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณพื้นที่ส่วนกลางในหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว และส่วนน้อยมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

ในส่วนของสภาพแสงสว่างตอนกลางคืน บริเวณแนวรั้วหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดให้แสงสว่างบริเวณแนวรั้วหมู่บ้านน้อย เป็นพื้นที่เปลี่ยว และส่วนน้อยมีการเปิดให้แสงสว่างเพียงพอ ไม่เป็นพื้นที่เปลี่ยว

2) ลักษณะการเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างผู้อยู่อาศัยคิดว่าบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม 3 อันดับแรก ส่วนใหญ่เป็นบริเวณถนนรอง(ซอย) และทางเท้ารอง(ซอย) รองลงมาบริเวณแนว รั้วรอบๆ หมู่บ้าน และบริเวณพื้นที่ที่รกร้างในหมู่บ้าน ความถี่ในการเกิดอาชญากรรม ส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรม และส่วนน้อยที่ไม่เคยเกิดอาชญากรรม ความถี่ในการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน 1 ครั้ง รองลงมา 2 ครั้ง และส่วนน้อยที่สุดคือมากกว่า 3 ครั้ง ส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เคยเกิดคดีลักทรัพย์ รองลงมาคดีฉ้อโกงทรัพย์ กับคดีชิงทรัพย์ ส่วนช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดคดีอาชญากรรมมากที่สุดในช่วงดึกถึงเช้า(24.01น.-06.00น.) รองลงมาช่วงเที่ยงถึงค่ำ(12.01น.-18.00น.) ส่วนวันที่เกิดเหตุมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุในวันทำการปกติ(จันทร์-ศุกร์) และส่วนน้อยเกิดเหตุในวันหยุด(เสาร์-อาทิตย์) ส่วนมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้าย กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ถูกประทุษร้ายอยู่ในช่วง 1,000-10,000 บาท กับ 10,001-50,000 บาท เท่ากัน จำนวน 30 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมารวมต่ำกว่า 1,000 บาท ส่วนบริเวณที่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เกิดเหตุประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในบริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน รองลงมาบริเวณอื่นๆในหมู่บ้านได้แก่ บริเวณถนนหน้าบ้าน บริเวณแนวรั้วบ้าน และแนวรั้วรอบหมู่บ้าน ส่วนบริเวณที่คนร้ายใช้บุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่เลือกตอบบริเวณอื่นๆ ได้แก่ ไม่ได้บุกรุกเข้ามาในบริเวณบ้าน และบุกรุกเข้ามาในบริเวณรั้วบ้าน รองลงมาบริเวณประตูหน้าต่าง หน้าบ้าน ส่วนชั้นที่คนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่ถูกคนร้ายบุกรุกเข้ามาในตัวบ้านที่บริเวณชั้น 1 ชั้น รองลงมาบริเวณชั้น 2 ส่วนบุคคลที่คาดว่าจะประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน กลุ่มตัวอย่างผู้เสียหายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่ประทุษร้ายต่อทรัพย์สินคือ ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน รองลงมาบุคคลภายนอก ทั่วไป คนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว สามารถอภิปรายผลเพื่อนำไปสู่การออกแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม ได้ดังนี้

การวางผังชุมชน เรื่องของที่ตั้งหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมอยู่ติดชุมชน บุกรุกพื้นที่ มีปัญหาหาเสพติดอีกทั้งหมู่บ้านมีทางเข้าออกหลายทาง ซึ่งชุมชนที่มีทางเข้าออกหลายทางย่อมเป็นโอกาสให้คนร้ายแฝงตัวเข้ามาก่ออาชญากรรม และสามารถหลบหนีได้สะดวก ซึ่งโดยปกติคนร้ายไม่ชอบก่อคดีในชุมชนที่มีทางเข้าออกทางเดียว เนื่องจากง่ายต่อการจำรูปพรรณสัณฐาน อันนำไปสู่การจับกุมได้ในที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ Newman (1976 :60-61) พบว่าชุมชนที่มีทางเข้าออกทางเป็นการสูญเสียพื้นที่ป้องกันตนเองของละแวกบ้าน ทำให้เกิดอาชญากรรมมากขึ้น ในส่วนของลักษณะแนวรั้วรอบหมู่บ้าน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีแนวรั้วเพียงบางส่วนของหมู่บ้าน และมีเพียงส่วนน้อยมีแนวรั้วโดยรอบหมู่บ้าน

จำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร กลุ่มตัวอย่างเป็นหมู่บ้านขนาดกลาง-ขนาดใหญ่ มีปัญหาอาชญากรรมเนื่องจากชุมชนมีขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประเสริฐ ศักดิ์ธนากุล (2527 : 218-219) ที่พบว่า โครงการขนาดใหญ่จะประสบอาชญากรรมมากกว่าโครงการขนาดเล็ก และพบว่า กลุ่มที่มีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วมน้อย โดย Newman เสนอให้ลดจำนวนอาคารและขนาดของโครงการลง เพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ป้องกันตนเองให้มากขึ้น Gens (อ้างใน ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 11-16) พบว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการป้องกันอาชญากรรม ปฏิสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการจัดสภาพพื้นที่ให้เอื้อต่อการสังเกต ตรวจ

ตรา ซึ่งขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์หรือการพัฒนาระดับความสัมพันธ์ทางสังคม ควรีขนาดของกลุ่มอยู่ระหว่าง 10-15 คน

ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีลักษณะรั้วสูงครึ่งทึบครึ่งโปร่ง ซึ่งยากแก่การบุกรุก แต่ให้มีประสิทธิภาพสูงในการป้องกันผู้บุกรุกจะต้องมีลักษณะรั้วที่สามารถมองเห็นพื้นที่ภายนอกได้ง่าย และรูกล้ำได้ยาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Lynch (1973 : 200) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการมองเห็นที่ชัดเจนจะกระตุ้นให้สัญชาตญาณมนุษย์ในด้านวางแผนพื้นที่ถิ่นฐานของตนเอง ทำให้คอยมองดูคนนอกกลุ่มที่รูกล้ำเข้ามา ซึ่งการมองที่ดีควรจะประกอบด้วยมุมมองเห็นและเห็นได้อย่างชัดเจน โดยไม่มีอุปสรรคใดๆมาขัดขวาง องค์ประกอบสำคัญด้านการมองเห็น ได้แก่ สว่างตอนกลางคืน ความทึบโปร่งของรั้ว เป็นต้น

การสอดส่องดูแล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใ้ยามรักษาความปลอดภัยช่วยในการสอดส่องดูแลพื้นที่ เป็นการเพิ่มการสังเกตให้กับพื้นที่ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยยิ่งขึ้น การวางตำแหน่งจุดตรวจรักษาความปลอดภัยมีความสำคัญต่อการควบคุมต่อการเกิดอาชญากรรมได้ โดยเฉพาะบริเวณทางเข้าออกหมู่บ้าน และควรจัดให้มีกระจายอยู่ทั่วหมู่บ้านเพื่อแบ่งพื้นที่ในการควบคุมดูแล ตลอดจนการมีร้านค้าบริเวณที่เป็นพื้นที่บริการส่วนกลาง ช่วยเพิ่มการสังเกตให้เกิดขึ้นกับพื้นที่นั้นๆได้ดียิ่งขึ้น การให้แสงสว่างภายในหมู่บ้านเป็นการเพิ่มอำนาจในการดูแลพื้นที่ โดยเฉพาะการให้แสงสว่างในถนนรองหรือซอย แสงสว่างบริเวณพื้นที่รอบๆตัวบ้านเช่น สนามหญ้าหรือบริเวณที่จอดรถให้เพียงพอ จะช่วยลดการเกิดอาชญากรรมบริเวณตัวบ้านให้ลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Hemphill (อ้างใน ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526 : 11) ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านรักษาความปลอดภัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของแสงไฟฟ้าส่องสว่างในเวลา กลางคืนโดยกล่าวว่า แสงสว่างในเวลา กลางคืนไม่ว่าภายในหรือภายนอกอาคารสถานที่จัดเป็น ปัจจัยหนึ่งซึ่งได้ผลดีที่สุดในการยับยั้งการลักขโมย การบุกรุก หรือแม้แต่การปล้นทรัพย์

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม เป็นการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรมประกอบด้วยสภาพสังคม เศรษฐกิจ พฤติในการอยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นส่วนหนึ่งในการวางผังเพื่อป้องกันอาชญากรรม โดยการจัดสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านให้สามารถทำหน้าที่ของตนเองในการควบคุมอาชญากรรม คือมีสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจของอยู่อาศัย เพื่อสร้างพฤติกรรมในการทำกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้าน และมีการสอดประสานกับการปฏิบัติการ

ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกัน อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในหมู่บ้านได้ดังนี้

1) สภาพสังคม และเศรษฐกิจ ความแตกต่างของสภาพฐานเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยใน ชุมชนเดียวกันมีส่วนพันธ์กับปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน แต่สถานะภาพทาง สังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยแต่ละชุมชนที่ไม่แตกต่างกัน ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการปริมาณ อาชญากรรมที่เกิดขึ้น

2) พฤติกรรมในการอยู่อาศัย การจัดให้มีคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน การจัดให้ผู้อยู่ อาศัยมีส่วนร่วมในการดูแลชุมชนทำให้เกิดความรักชุมชนมากยิ่งขึ้น การมีระเบียบข้อบังคับใช้ ร่วมกันในชุมชน มีส่วนช่วยจัดการให้ชุมชนมีระเบียบ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมตามเทศกาลต่างๆ และกิจกรรมประจำสัปดาห์ที่กระตุ้นให้คนในชุมชนได้มีโอกาสพบ ประชุมคุยกันบ่อยครั้งเป็นการความความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในชุมชน

การจัดให้มียามรักษาความปลอดภัยในชุมชนเป็นการเพิ่มศักยภาพของในชุมชนให้ สามารถควบคุมอาชญากรรมได้ดียิ่งขึ้น เปรียบเสมือนเป็นหูตา ช่วยคอยสอดส่องดูแล

การมีความสนิทสนมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน และเพื่อนบ้านในชุมชนมีส่วนสัมพันธ์กับ การป้องกันการเกิดอาชญากรรมในระแวงบ้านได้เป็นอย่างดี ตลอดจนการออกไปทำกิจกรรมใน พื้นที่ส่วนกลางบ่อยครั้งยังมีส่วนช่วยให้ผู้อยู่อาศัยมีประดีสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเป็นการสร้างความรัก ให้เกิดขึ้นในชุมชน เกิดความเป็นเจ้าของพื้นที่

3) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1.การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรทำให้ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ พื้นที่ไม่เพียงแต่ในบริเวณบ้านเท่านั้น แต่มีความรู้สึกหรือมีอิทธิพลควบคุมต่อเนื่องมาถึงภายนอก ที่อยู่ในชุมชนของตนได้ เช่น บริเวณถนนซอย ทางเท้า ถนน พื้นที่บริการส่วนกลาง ทางเข้า ออก ชุมชน โดยการแบ่งสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยออกเป็นสวนหรือเขตโดยมีเครื่องหมายหรือ ลักษณะการแบ่งกลุ่มหรือเขตที่แน่นอน

2.มีการวางแผนการใช้ที่ดินไม่ปะปนกัน ส่งวนรักษาการรวมตัวของความเป็นระแวงบ้าน ไว้ โดยไม่อนุญาตหรือปล่อยให้ถนน ซอยในชุมชนเป็นทางผ่านหรือเป็นทางลัดเชื่อมต่อกับถนน ภายนอกหรือมีทางเข้าออกหลายแห่ง เพื่อป้องกันการเข้ามาของบุคคลแปลกหน้า ซึ่งอาจเป็นคน ร้ายและเป็นการส่งเสริมการรวมตัวสมาชิกในกลุ่ม

3. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหรือร่วมมือกัน เช่น ลักษณะของอาคารซึ่งทำให้มองเห็นกันได้ หรือจำเป็นต้องใช้บริเวณร่วมกันหรือการเพิ่มมาตรา ฐานของทางเดินร่วมให้กว้างขึ้น เพื่อให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ทางสังคมทั้งระดับบุคคลต่อบุคคลหรือ

กลุ่ม คือ หน่วยพักอาศัยทั้งในและภายนอก ควรเลือกอำนวยให้มีพื้นที่พอเหมาะที่จะก่อให้เกิดการติดต่อกันทั้งในระดับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน และในบริเวณกลุ่มย่อย

4. ขนาดของโครงการไม่ควรเกิน 200 หลัง หรือเป็นโครงการขนาดกลาง ซึ่งเป็นขนาดกลุ่มที่เหมาะสมต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์หรือการพัฒนาในระดับความสัมพันธ์ทางสังคม ขนาดของโครงการและขนาดของกลุ่มต่อทางเดินร่วมมีจำนวนยิ่งน้อยเท่าไร ความสัมพันธ์ทางสังคมยิ่งดีขึ้น

5. หลีกเลี่ยงการปล่อยให้พื้นที่หรือบริเวณที่ขาดประโยชน์การใช้สอยที่แน่นอน และบริเวณมุมอับสายตาต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดพื้นที่ที่ไม่มีเจ้าของ ขาดการสอดส่องดูแลทำให้กลายเป็นพื้นที่ไม่สามารถป้องกันตนเอง เป็นโอกาสให้คนร้ายแฝงตัวเข้ามาในชุมชนโดยง่าย

6. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มอำนาจการสอดส่องดูแล โดยเฉพาะในพื้นที่ส่วนกลางและบริเวณอับสายตาในชุมชน ซึ่งคนร้ายอาศัยช่องโอกาสเข้ามาประกอบอาชญากรรมได้

7. การออกแบบทางกายภาพ ควรจัดให้มีโอกาสสอดส่องดูแลของผู้อยู่อาศัยจากหน้าต่างของห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนอน ของตัวบ้าน ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีการสอดส่องที่เป็นธรรมชาติต่อพื้นที่ส่วนรวมทั้งภายในและบริเวณภายนอกบริเวณบ้าน

8. การเสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่บริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยโดยกำหนดบริเวณโครงการที่อยู่อาศัยในบริเวณชุมชนเมืองติดกับบริเวณที่มีกิจกรรม เช่น บริเวณสถานีตำรวจ สถานบันเทิง ร้านค้า ถนนที่มีการจราจร แต่ทั้งนี้ต้องมีบริเวณกันชน หรือจุดเปลี่ยนที่แสดงอาณาเขตระหว่างทางเข้าออกของอาคารที่อยู่อาศัยกับถนนหรืออาคารอื่น

9. ในบริเวณที่กว้างมีต้นไม้บดบังสายตา ควรมีการตัดแต่งหรือจัดทำให้เป็นบริเวณที่โล่งง่ายต่อการสังเกต ตรวจสอบและในบริเวณที่ขาดไฟโดยเฉพาะ บริเวณทางด้านหลัง

10. ควรจัดให้มีร้านค้าตลอด 24 ชั่วโมง ภายในชุมชนเพื่อเพิ่มกิจกรรมในช่วงหลังเที่ยงคืน และเพิ่มดวงตาในการมองในเวลาหลังเที่ยงคืน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษา พบว่า ยังมีประเด็นและมีตัวแปรอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกหลายประการซึ่งไม่สามารถทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไปเพื่อให้งานวิจัยด้านปัญหาอาชญากรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประเด็นที่น่าจะมีการศึกษาวิจัยต่อไป มีดังนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบประเภทคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนประเภทเดียวสำหรับผู้มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง และรายได้สูง ว่ามีรูปแบบและประเภทคดีที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาเปรียบเทียบการเกิดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในโครงการบ้านเดียวกับโครงการบ้านแบบผสม ว่ามีส่วนเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

3. ศึกษาความต้องการพื้นที่บริการส่วนกลางในหมู่บ้าน ว่ามีอิทธิพลกับการเกิดปัญหาอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างไร

4. ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในที่อยู่อาศัยประเภทต่างๆ เช่น ในเคหะชุมชน คอนโดมิเนียม ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ว่ามีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

5.4 การนำเสนอแนวความคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

จากผลการวิจัยเรื่องการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม ผู้วิจัยได้รวบรวมและทำการสรุปผลการวิจัยนำมาเสนอเป็นแนวความคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม ผู้วิจัยแบ่งการเสนอแนวความคิดเป็นขั้นตอนดังนี้

ตอนที่1 แนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่2 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านชัยพฤกษ์

ตอนที่3 นำเสนอการออกแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 1 แนวความคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม

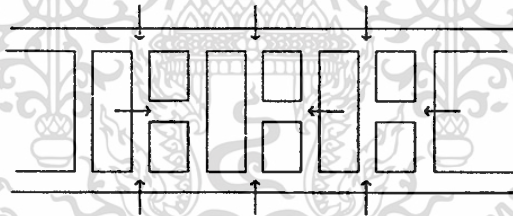
เป็นการนำผลการศึกษานักวิชาการท่านอื่นๆ ที่ได้ศึกษาไว้มาประมวลสรุปเข้าด้วยกัน กับผลที่ได้จากการศึกษานี้ เพื่อเป็นแนวทางในออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ลักษณะและองค์ประกอบของถนนในชุมชน ที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรม
2. การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อป้องกันอาชญากรรม

1. ลักษณะและองค์ประกอบของถนนในชุมชน

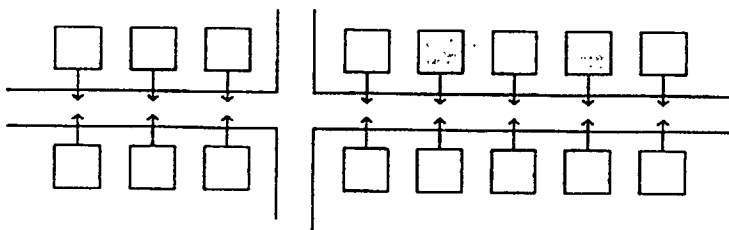
ถนนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะทางกายภาพในชุมชน ที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งสามารถแยกลักษณะกายภาพของถนนและองค์ประกอบทางกายภาพอื่นๆ ที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมได้ ดังนี้

1.1 ทางเข้าออกชุมชน ถนนส่วนที่สัมพันธ์กับพื้นที่ภายนอกชุมชน ถ้ามีทางเข้าออกหลายทางจะก่อให้เกิดปัญหาด้านการควบคุม เพราะคนภายนอกจะเข้ามาใช้พื้นที่ภายในเป็นการพื้นที่ทุติยภูมิของระแวกบ้าน ทำให้การควบคุมเป็นไปได้ยากซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรมได้ (Newman.1973 : 60-61)

ภาพที่ 5.1 แสดงแนวคิดการกำหนดลักษณะทางเข้าออกชุมชน

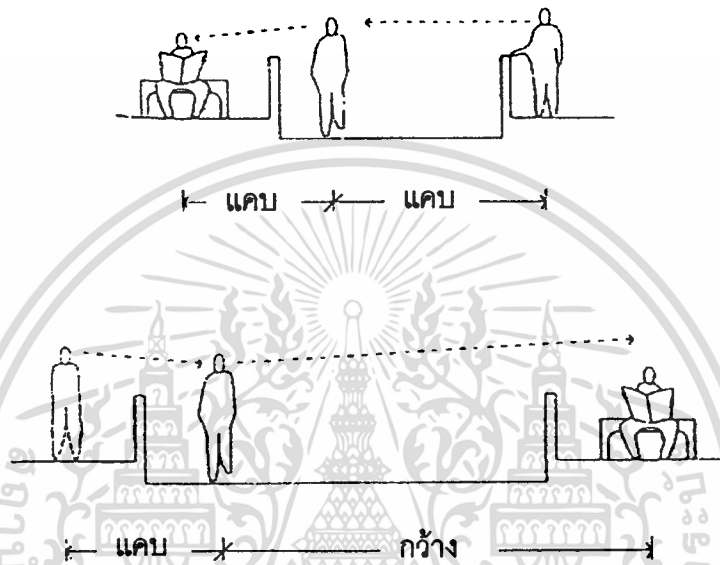
1.2 ถนนกับการจัดกลุ่มอาคาร ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารที่มีผลต่อการป้องกันอาชญากรรมนั้น ควรมีพื้นที่ทางเข้าบ้านใช้ร่วมกัน หมายถึงทางเข้าสู่กลุ่มของตนเพียงทางเดียวที่ทำให้คนในกลุ่มใช้ร่วมกัน เพื่อป้องกันกันการสูญเสียพื้นที่ทุติยภูมิ เช่น ถนน ซอยตัน เป็นต้น (ประชัย. 2526 : 31-34)

ภาพที่ 5.2 แสดงแนวคิดการจัดกลุ่มอาคาร

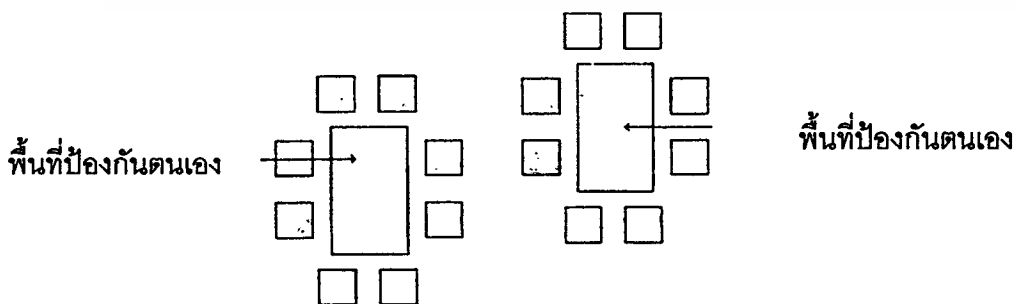
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ความกว้างแคบของพื้นที่ทางเดิน อาชญากรรมที่เกิดขึ้นตามทางเดินที่มีเนื้อที่แคบ จะมีสถิติต่ำกว่าทางเดินที่มีพื้นที่กว้างทั้งนี้สามารถอธิบายจากทฤษฎีของ ฮอลล์ (Hall) ได้ว่าเกิดจากความชัดเจนในการมองเห็น กล่าวคือ ถ้าระยะใกล้ความชัดเจนในการมองเห็นจะมากขึ้น ซึ่งเป็นข้อขัดแย้งกับพฤติกรรมของอาชญากร รวมทั้งเป็นระยะที่คนจะมีความระมัดระวังตัวมากกว่า (Newman.1973 : 69)

ภาพที่5.3 แสดงแนวคิดลักษณะความกว้างของพื้นที่ทางเดิน

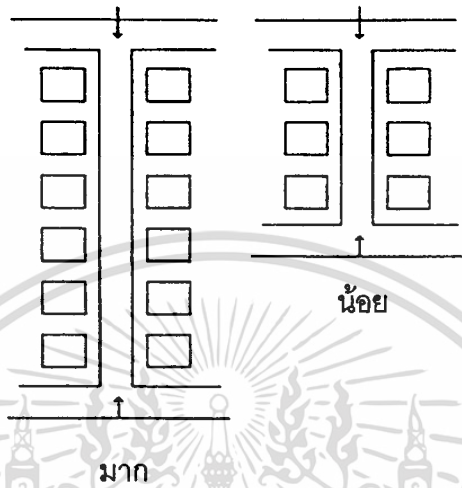
1.4 การแบ่งแยกพื้นที่ ในบริเวณที่อยู่อาศัยแต่ละกลุ่มชัดเจน จัดเป็นการสร้างพื้นที่ป้องกันคนร้าย ทำให้เกิดความรู้สึกของความเป็นกลุ่มร่วมกัน โดยการจัดสร้างเครื่องกีดขวางหรือเครื่องหมายแสดงขอบเขตของกลุ่มให้ชัดเจน (Newman.1973 : 63)

ภาพที่5.4 แสดงแนวคิดการแบ่งแยกพื้นที่

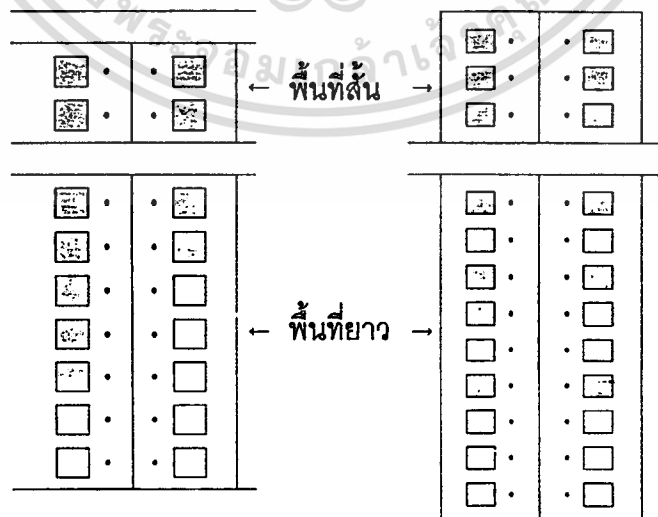
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 จำนวนอาคารในกลุ่ม การลดจำนวนครอบครัวหรืออาคารที่ประกบกันเป็นกลุ่ม ให้น้อยเท่าไร จะทำให้เกิดความรู้สึกในความเป็นเจ้าของพื้นที่ที่กลุ่มใช้ร่วมกัน (Newman.1973 : 63) ให้ใช้ร่วมกันด้วย เช่น ทางเข้าร่วม

ภาพที่ 5.5 แสดงแนวคิดการกำหนดจำนวนอาคารในกลุ่ม

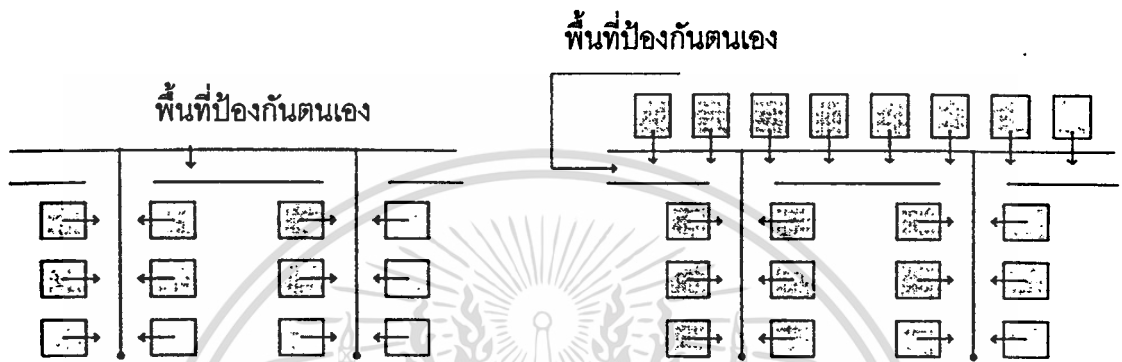
1.6 ความชัดเจนของส่วนต่างๆ เนื่องจกความยาวของพื้นที่ เป็นการเสนอรวางตำแหน่งให้พื้นที่สวนตัว พื้นที่สาธารณะ และทางเดินภายในชุมชนมีความชัดเจน ทั้งนี้ถ้าลักษณะพื้นที่ถนนหรือกลุ่มบ้านอยู่ในพื้นที่ยาวๆ (Long Block) แล้วอาจจะนำไปสู่สภาพทางกายภาพที่เดียวเดียว ทำให้ความชัดเจนของพื้นที่กลุ่มเสียไป จึงควรที่จะต้องระวังเกี่ยวกับการวางผังในพื้นที่ยาวๆ ให้มาก

ภาพที่ 5.6 แสดงแนวคิดการกำหนดความชัดเจนในพื้นที่ส่วนต่างๆ เนื่องจกความยาวของพื้นที่

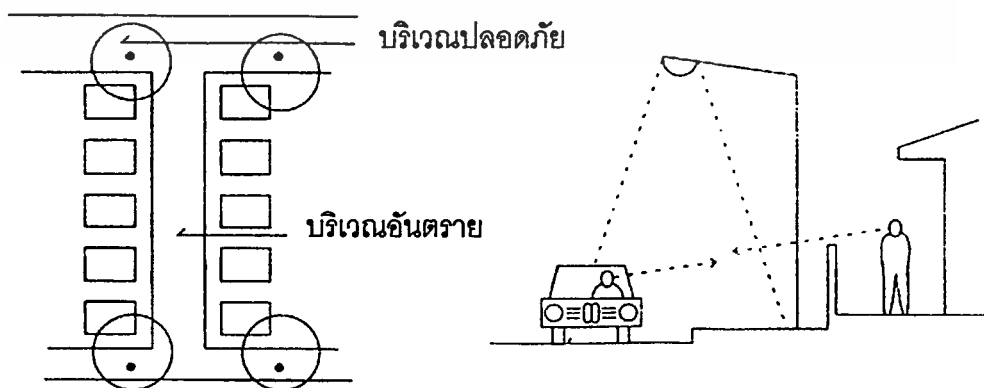
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปบนเว็บไซต์หรือสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 การเชื่อมโยงกับถนนนอกกลุ่ม ลักษณะการจัดกลุ่มอาคารบางชนิด จะเห็นว่ามีเฉพาะปลายกลุ่มอาคารเท่านั้นที่ติดกับถนนทางเข้าและหน้าต่างของอาคารจะหันเข้าหาถนนภายในกลุ่มของตนหมด ทำให้ถนนรอบนอกไม่ปลอดภัยต่อผู้เดิน คือปราศจาก "ตา" ที่จับจ้องบนถนนทำให้ขาดคุณภาพในการป้องกัน

ภาพที่ 5.7 แสดงแนวคิดการเชื่อมโยงถนนนอกกลุ่ม

1.8 องค์ประกอบของการมองที่ชัดเจน จากลักษณะต่างๆ ทางกายภาพของถนนที่กล่าวมา สามารถชี้ให้เห็นว่าการที่จะกระตุ้นสัญชาตญาณของมนุษย์ให้มีความหวงแหนพื้นที่ของตน โดยทำให้มีการคอยเฝ้ามองของคนนอกกลุ่มที่รุกล้ำเข้ามานั้น การมองจำเป็นต้องเป็นการมองที่มีคุณภาพดีพอที่จะทำให้พื้นที่ป้องกันตนเองนั้นมีคุณสมบัติที่ดีที่สุดได้ โดยการมองที่ดีจะต้องประกอบด้วย การมองเห็นและเห็นได้อย่างชัดเจน โดยไม่มีอุปสรรคใดๆ มาขัดขวาง (Kevin Lynch. 1973 : 200)

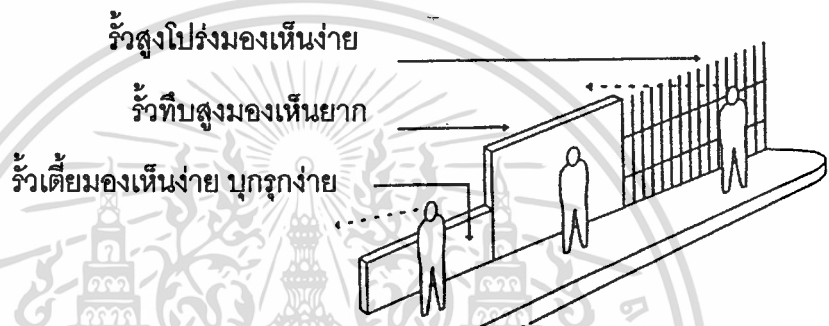
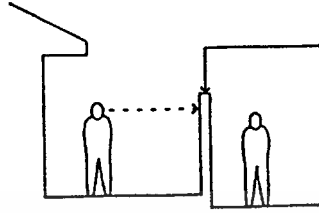

ภาพที่ 5.8 แสดงแนวคิดการจัดองค์ประกอบเพื่อการมองเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

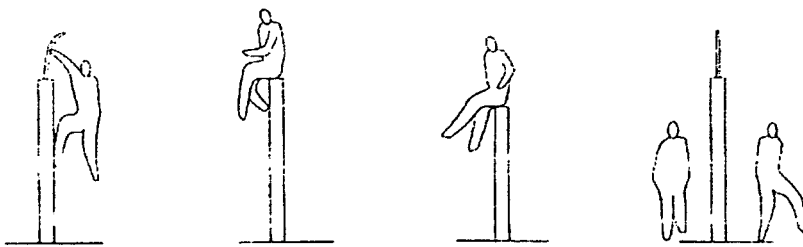
สิ่งจำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการมองเห็นจากบ้านมาสู่ริมถนน ได้แก่

- 1) แสงสว่างตอนกลางคืน : ว่าเอื้ออำนวยต่อความชัดเจนในการมองเห็นแค่ไหน
- 2) ความทึบ โปร่งของรั้ว : เป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นหรือไม่

ภาพที่ 5.9 แสดงแนวคิดลักษณะของรั้วบ้านกับการมองเห็นพื้นที่ภายนอก

1.9 ความยากง่ายในการรुकล้าจากถนนสู่ตัวอาคาร รั้วเป็นของเขตจากพื้นที่สาธารณะเข้าสู่พื้นที่ส่วนตัว ดังนั้นลักษณะความยากหรือง่ายในการผ่านย่อมมีผลต่อการเกิดอาชญากรรม ลักษณะรั้วที่เข้ายากย่อมทำให้คนร้ายเข้าประกอบอาชญากรรมได้ยากกว่ารั้วที่เข้าง่าย

ภาพที่ 5.10 แสดงแนวคิดความยากง่ายในการรुकล้าจากถนนสู่ตัวอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.10 ลักษณะและจำนวนความถี่ของคนที่สัญจรหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนถนน เป็นลักษณะที่เรียกว่าจะทำให้เกิด “ตา” ซึ่งจับจ้องบนถนนโดยเกิดจากการมองนั้นมี 2 ลักษณะ คือ

1) แบบที่มองจากถนนสู่ตัวบ้าน เกิดจากการกำหนดจำนวนคน รถ ซึ่งจะสัญจรไปมาบนถนน ถ้าเป็นถนนสายประธานมักจะมีคนสัญจรอยู่เกือบตลอดเวลาทำให้คนร้ายไม่มีโอกาสที่จะดำเนินการได้ หรืออาจเกิดจากกิจกรรมบางอย่างที่จัดให้มีขึ้นริมถนน เช่นร้านค้าตามมุมซอย ป้ายรถประจำทางหรือป้อมตำรวจ เป็นต้น ซึ่งมีคนประจำอยู่ตลอดเวลา ทำให้เขาเป็นยามดูแลไปโดยไม่รู้ตัว บ้านที่อยู่หันหน้าเข้าสู่ถนนสายนี้ มักจะปลอดภัย

2) แบบที่มองจากตัวบ้านมาสู่ถนน เพราะคนมักจะสนใจคนอื่นอยู่เสมอ การได้เห็นได้ยินกิจกรรม (Activity) ของคนเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่ง ซึ่งเราสามารถจะให้ความรู้สึกอันนี้มาช่วยในการจัดพื้นที่ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัด เช่น ถนนหน้าบ้าน และผสมกับการมีกิจกรรมบางประเภทเข้าไปเพื่อจะได้กระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะมอง และผสมกับการมีกิจกรรมบางประเภทเข้าไปเพื่อจะได้กระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะมอง และการมองดังกล่าวจะต้องไม่มีอุปสรรคในการมอง เพราะการแสดงออก (Action) นั้น จะต้องแสดงออกให้เห็นจึงจะให้ความรู้สึกและกิจกรรมดังกล่าวควรเกิดขึ้นในระยะที่ไม่ห่างนัก รวมทั้งแสงสว่างที่เอื้ออำนวยต่อการมองเห็นก็ควรชัดเจนพอสมควร ซึ่งจากเหตุผลนี้ก่อให้เกิดผลดีต่อคนเดินถนนด้วย เนื่องจากการตัดปัจจัยในการกระทำคามผิดประเภทอื่นๆ ลงไปด้วย เช่น ฉกชิง วิ่งราว ปล้น จี้ เป็นต้น

ภาพที่ 5.11 แสดงแนวคิดความยากง่ายในการรुक้าจากถนนสู่ตัวอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อป้องกันอาชญากรรม

หลักการสำคัญในการออกแบบลักษณะทางกายภาพของชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรม คือการกำหนดให้พื้นที่ของชุมชนมีลักษณะที่ป้องกันตนเองได้ ซึ่งพื้นที่ป้องกันตนเอง (Defensible space) จะประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

2.1 ต้องเป็นพื้นที่ที่มีการสอดส่องดูแล (Surveillance) จัดให้มี 2 ลักษณะคือ

2.1.1 การออกแบบทางกายภาพ เช่น การวางจัดตำแหน่งหน้าต่างที่อยู่อาศัยไปสู่บริเวณสาธารณะ หรือออกแบบเป็นพื้นที่ที่สามารถมองเห็นกันได้ง่ายทั้งจากภายในและภายนอก

2.1.2 การจัดกิจกรรมต่างๆ เข้าช่วย เช่น การให้มีร้านค้าหรือให้เป็นบริเวณที่พบปะพูดคุย นั่งพักผ่อน เป็นที่เล่นของเด็กๆ รวมทั้งบริเวณที่มีการจราจรทั้งทางเท้าและรถยนต์

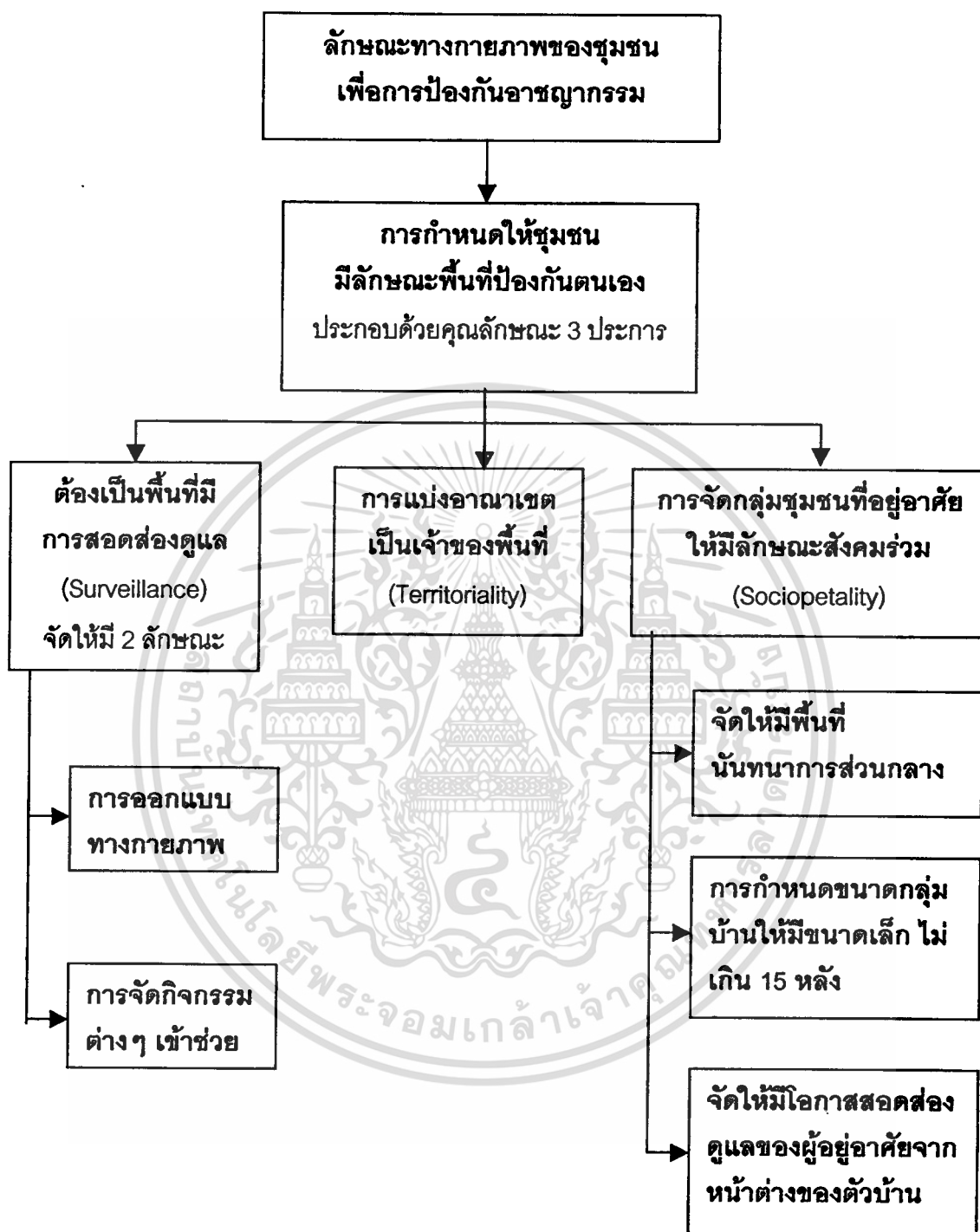
2.2 การแบ่งอาณาเขตเป็นเจ้าของพื้นที่ (Territoriality) โดยจัดให้มีระดับต่างๆของอาณาเขตครอบครองที่แน่นอนชัดเจนตามลำดับ ตั้งแต่ระดับสาธารณะ (Public) ไปจนถึงอาณาเขตส่วนตัว (Private) ตัวอย่างเช่น การออกแบบหรือวางผังอาคารให้มีลักษณะโอบล้อมพื้นที่ว่าง เช่น สนาม คอร์ตทางเข้า (Entrance court) การแบ่งอาณาเขตโดยใช้เครื่องกั้น (Barriers) ต่างๆ หรือใช้พื้นผิว (Texture) ช่วยในการแบ่งอาณาเขตหรือการเปลี่ยนระดับ รวมทั้งกำแพงต่างๆ

2.3 การจัดกลุ่มชุมชนที่อยู่อาศัยให้มีลักษณะสังคมร่วม (Sociopetality) โดยการกำหนดหรือกำจัด "จำนวน" ต่างๆ ของหน่วยบ้านต่อกลุ่มย่อย (Cluster) รวมทั้งขนาดของโครงการให้น้อยที่สุด ที่จะสามารถทำให้กลุ่มสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน (Freindship pattern) รวมทั้งการออกแบบลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship) เช่น ลักษณะอาคารรูปตัว L หรือ H ทำให้ผู้อยู่อาศัยมองเห็นกันได้หรือจำเป็นต้องใช้บริเวณส่วนรวมร่วมกัน

- การจัดให้มีพื้นที่นันทนาการส่วนกลาง เช่น สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยมีโอกาสได้พบปะกัน

- การกำหนดขนาดกลุ่มบ้านให้มีขนาดเล็ก ไม่เกิน 15 หลัง จะสามารถทำให้กลุ่มสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน

- ควรจัดให้มีโอกาสสอดส่องดูแลของผู้อยู่อาศัยจากหน้าต่างของห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนอน ของตัวบ้าน ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีการสอดส่องที่เป็นธรรมชาติต่อพื้นที่ส่วนรวมทั้งภายในและบริเวณภายนอกบริเวณบ้าน

ภาพที่ 5.12 แสดงแนวความคิดการออกแบบลักษณะทางกายภาพของชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านชัยพฤกษ์

1. ลักษณะทั่วไปของโครงการ

เป็นโครงการขนาดใหญ่ เนื้อที่ 612 ไร่ มีจำนวนบ้านในทั้งหมด 679 หลังคาเรือน เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ.2530 ลักษณะโครงการเป็นโครงการปิด เข้า-ออก 3 ทาง ขนาดของแปลงที่ดินมีหลายขนาดตั้งแต่ 70-120 ตร.วา ในโครงการมีเวรยามรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง มีพื้นที่บริการส่วนกลางได้แก่ สโมสร สวนหย่อม สนามเด็กเล่น โรงเรียนอนุบาล และสำนักงานหมู่บ้าน

โครงการแยกแบ่งเป็น 3 เฟส ดังนี้

เฟสที่ 1 ทางเข้าที่ถนนวิชรพล เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 220 หลัง
 เฟสที่ 2 และเฟสที่ 3 ทางเข้าที่ถนนกม.4 หลังกองบินตำรวจ มีจำนวนบ้าน
 เฟสที่ 2 เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 308 หลัง
 เฟสที่ 3 เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 251 หลัง

2. ปัญหาสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรม และแนวทางแก้ปัญหา

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัย และการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบปัญหาหลักของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน

2.1 จากการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบปัญหาดังนี้

2.1.1 รูปร่างของที่ดินมีความยาวมาก

พบปัญหา ควบคุมการบุกรุกจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ติดกับหมู่บ้านได้ลำบาก เช่นในบริเวณทิศตะวันออกหลังชุมชนหลังกองบินตำรวจที่เป็นพื้นที่ว่างขนาดใหญ่เป็นป่ารกทึบ และในทิศตะวันออกเฉียงใต้บริเวณพื้นที่ว่างใกล้ชุมชนริมคลองที่อยู่ติดกับหน้าหมู่บ้าน

แนวทางแก้ปัญหา แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- ระดับหมู่บ้าน การดูแลแนวรั้วให้สามารถควบคุมการบุกรุกจากภายนอกที่เกิดปัญหา โดยการเพิ่มความสูงของรั้วเดิมจาก 3 เมตร เป็น 4 เมตร เพิ่มเหล็กแหลมโค้งตรงส่วนบนของรั้ว เพื่อให้ปีนยากยิ่งขึ้น

- ระดับบ้านเรือน การติดตั้งโคมไฟสนามเพื่อให้แสงสว่าง เพื่อเพิ่มอำนาจในการสังเกตพื้นที่บริเวณบ้านที่ติดกับแนวรั้วหมู่บ้าน

2.1.2 มีถนนชั้นกลางส่วนโครงการส่วนที่1 และในส่วน2-3

พบปัญหาที่สำคัญคือทางเข้าออกของบ้านบริเวณที่ถนนชั้นกลางนั้น ให้เข้าออกโดยตรงกับถนนสาธารณะ ทำให้ขาดกลางควบคุมจะเกิดอาชญากรรมได้ง่าย

2.2 จากการศึกษาสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

2.2.1 ผู้อยู่อาศัย

พบปัญหา บริเวณที่เกิดอาชญากรรมจาก 12 คน คือ

- 1) บริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน 10 คน
- 2) แนวรั้วหมู่บ้าน 2 คน

แนวทางแก้ปัญหา

1) บริเวณตัวบ้าน จัดให้มีโคมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืนในทุกด้านของบ้าน โดยเฉพาะที่จอดรถ เพื่อสามารถตรวจตราได้ง่าย

พื้นที่รอบๆตัวบ้านต้องติดตั้งไม้อยู่เสมอเพื่อไม่ให้บังสายตาจากการตรวจตราจากภายนอกบ้าน

รั้วบ้าน ต้องมีลักษณะสูงโปร่งสามารถมองเห็นภายนอกได้สะดวก และป้องกันการบุกรุกโดยติดของมีคมที่สวนบนของรั้ว กำหนดให้รั้วสูง 2 เมตร

2) แนวรั้วหมู่บ้าน กำหนดความสูง 4 เมตร จากเดิม 3 เมตร เพิ่มเหล็กแหลมให้มีส่วนโค้งหันสู่พื้นที่ภายนอกป้องกันการบุกรุกเข้ามาก่ออาชญากรรมจากบุคคลภายนอก

2.2.2 ยามรักษาความปลอดภัย

พบปัญหา จุดตรวจมีน้อยดูแลพื้นที่ได้ช้า ซึ่งต้องดูแลบ้านทั้งหมด 679 หลัง มีป้อมยามจำนวน 8 จุด เฉลี่ย 70 หลังต่อ 1 จุด ออกตรวจทุก 1 ชั่วโมง

จะใช้เวลาในการตรวจประมาณ 30 นาที

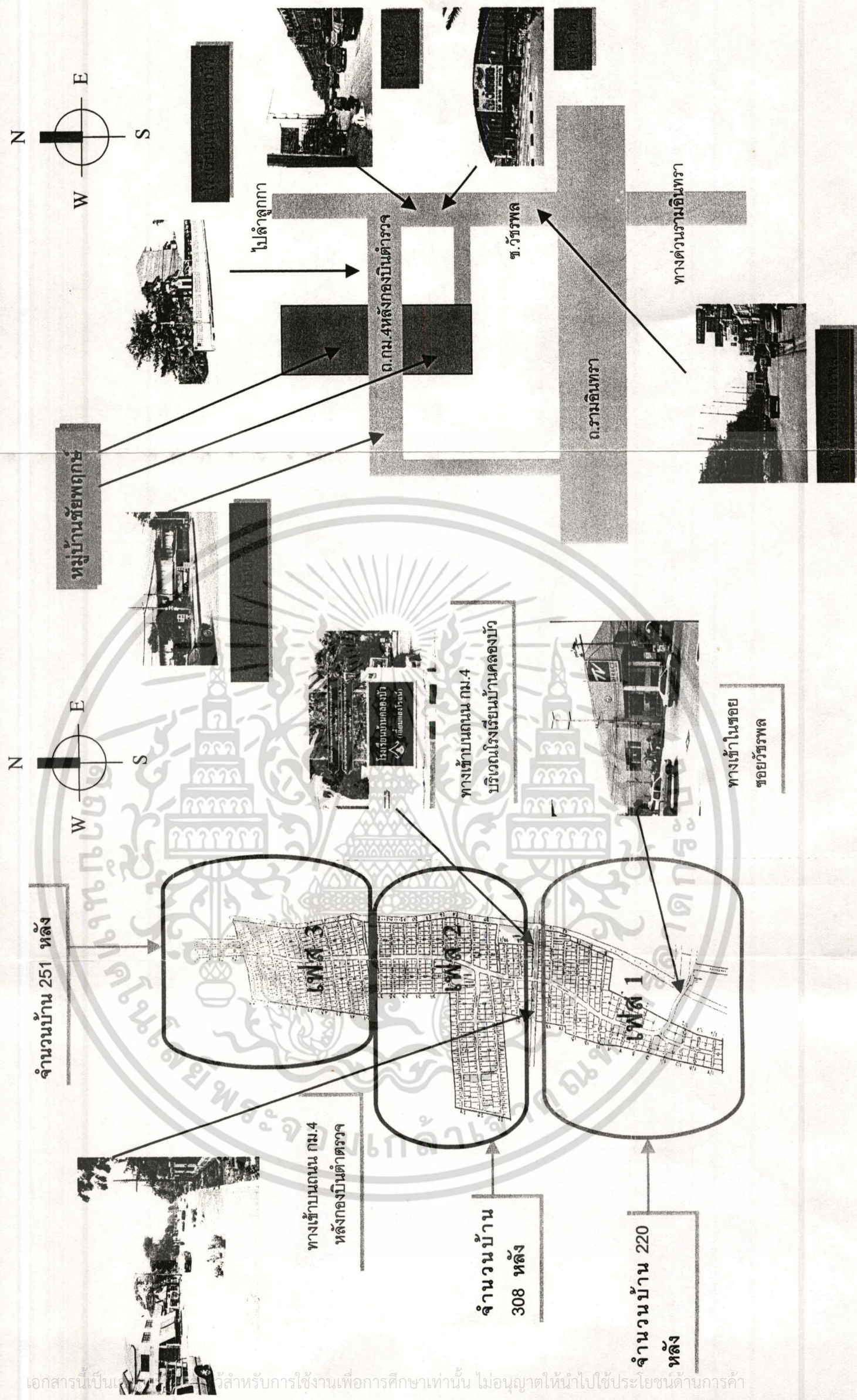
แนวทางแก้ปัญหา

เพิ่มจำนวนป้อมยามเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันอาชญากรรมให้ดียิ่งขึ้นเป็น 12 จุด เฉลี่ย 57 หลังต่อ 1 จุด ใช้เวลาในการตรวจลดลงเหลือเพียง 24 นาที ทำให้สามารถป้องปรามอาชญากรรมได้ดียิ่งขึ้น โดยเพิ่มภายในหมู่บ้าน 2 จุด และบริเวณทางเข้าโครงการที่ถนนตัดผ่านอีก 2 จุด รวมเป็น 12 จุด จากเดิม 8 จุด

ตารางที่ 5.1 แสดงข้อเสนอแผนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม หมู่บ้านชัยพฤกษ์

ประเภท	สภาพปัจจุบัน
ลักษณะทั่วไปโครงการ	เป็นโครงการขนาดใหญ่ เนื้อที่ 612 ไร่ มีจำนวนบ้านในทั้งหมด 679 หลังคาเรือน ผู้อยู่อาศัยรวม เข้าอยู่อาศัยเมื่อปี พ.ศ. 2530 ลักษณะโครงการเป็นโครงการปิด เข้าออก 3 ทาง ขนาดของแปลงที่ดินมีหลายขนาดตั้งแต่ 70-120 ตร.วา ในโครงการมีเวรยามรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง จำนวนผู้อยู่อาศัยทั้งหมด ประมาณ 2716 คน ดูจากผลการศึกษามีผู้อยู่อาศัยประมาณ 4 คนต่อหลัง โครงการแยกแ่งเป็น 3 เฟส ดังนี้ เฟสที่ 1 ทางเข้าที่ถนนวัชรพล เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 220 หลัง ผู้อยู่อาศัย 880 คน เฟสที่ 2 และเฟสที่ 3 ทางเข้าที่ถนนกม.4 หลังกองบินตำรวจ แ่งเป็น เฟสที่ 2 เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 308 หลัง ผู้อยู่อาศัย 1,232 คน เฟสที่ 3 เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น จำนวน 251 หลัง ผู้อยู่อาศัย 1,004 คน

แนวทางในการปรับปรุง

ผังหมู่บ้านชัยพฤกษ์

แผนที่สังเขปหมู่บ้านชัยพฤกษ์

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภท	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ	แนวทางในการปรับปรุง
<p>สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ</p> <p>จากการศึกษาโดยยกรายสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัย และการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพพบปัญหาหลักของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในหมู่บ้าน</p> <p>พบปัญหาดังนี้</p> <p>2.1.1.1. งบประมาณของที่ดินมีความยาวมาก ความคุ้มค่าการปลูกจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ติดกับหมู่บ้านได้ลำบาก เช่นในบริเวณทิศตะวันออกหลังชุมชนหลังกองบินตำรวจที่เป็นพื้นที่ว่างขนาดใหญ่เป็นปาร์กทอป และในทิศตะวันออกเฉียงใต้บริเวณพื้นที่ว่างใกล้ชุมชนริมคลองที่อยู่ติดกับหน้าหมู่บ้าน</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>แนวทางการแก้ปัญหา แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ</p> <p>-ระดับหมู่บ้าน การดูแลแนวรั้วให้สามารถควบคุมการบุกรุกจากภายนอกที่เกิดปัญหา โดยการเพิ่มความสูงของรั้วเดิมจาก 3 เมตร เป็น 4 เมตร เพิ่มเหล็กแหลมโค้งตรงส่วนบนของรั้วเพื่อให้เป็นยากยิ่งขึ้น</p> <p>- ระดับบ้านเรือน การติดตั้งโคมไฟสนามเพื่อให้แสงสว่างเพื่อเพิ่มอำนาจในการสังเกตพื้นที่บริเวณบ้านที่ติดกับแนวรั้วหมู่บ้าน</p>	<p>2.1 มีปัญหาอุปสรรคของที่ดินมีค่างาม ยาวมาก</p> <p>พื้นที่ว่าง เป็นปาร์กทอป คนร้ายมักใช้เป็นทางเข้ามาลักทรัพย์</p> <p>ติดชุมชนหลังกองบิน คนร้ายมักใช้เป็นทางเข้ามาลักทรัพย์</p> <p>ระดับหมู่บ้าน</p> <p>รั้วเดิม</p> <p>รั้วใหม่</p> <p>ระดับบ้านเรือน</p> <p>พื้นที่ภายนอก</p> <p>ที่บ สูง 3.00 ม.</p> <p>ส่วนบน 1.00 ม. เป็นเหล็กแหลม</p> <p>พื้นที่ภายนอก 3.00 ม.</p> <p>1.00 ม.</p> <p>3.00 ม.</p>	<p>ถนนชั้นระหว่างหมู่บ้าน ทำให้เกิดอาชญากรรมกับบ้านที่อยู่ติดกับถนนโดยตรง</p> <p>2.1.2 มีถนนชั้นกลาง ส่วนโครงการส่วนที่ 1 และในส่วน 2-3</p> <p>พื้นที่ว่าง คนร้ายมักใช้เป็นทางเข้ามาลักทรัพย์</p> <p>ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพหมู่บ้านชัยพฤกษ์</p> <p>มิคอมไฟสนาม เพื่อเพิ่มอำนาจในการดูแลพื้นที่</p> <p>มิคอมไฟที่ตัวบ้านเพื่อเพิ่มการมองเห็น</p> <p>การมองเห็น</p> <p>ตัวบ้าน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิใช่เอกสารที่เผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต

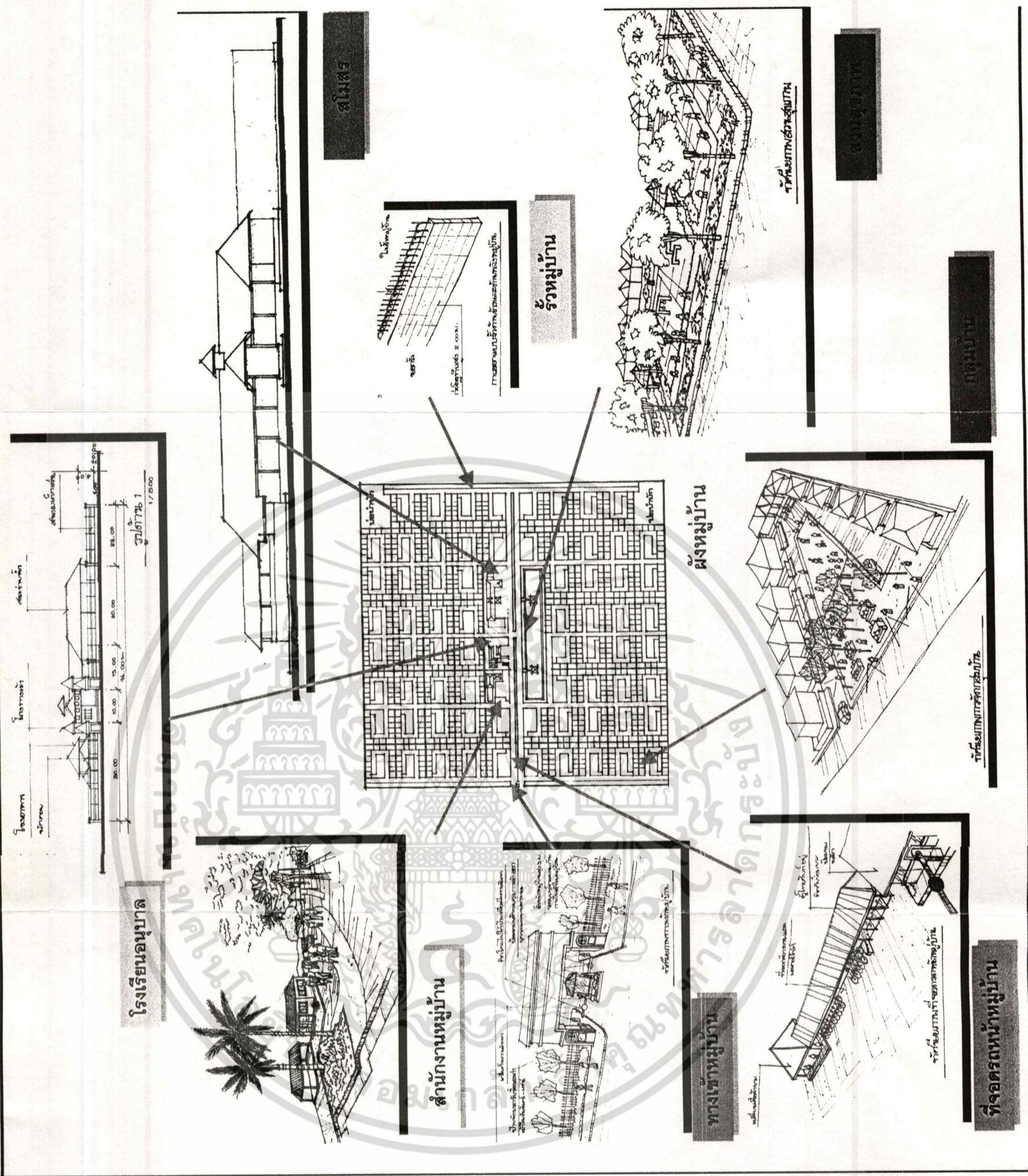
ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเภท	สภาพปัจจุบัน	แนวความคิดในการออกแบบ
<p>2.1.2 มีถนนชั้นกลางส่วนโครงการส่วนที่ 1 และในส่วน 2-3 ปัญหาที่สำคัญคือทางเข้าออกของบ้านบริเวณที่ถนนชั้นกลางนั้น ให้เข้าออกโดยตรงกับถนนสาธารณะทำให้ขาดกลางควบคุมจะเกิดอาชญากรรมได้ง่าย</p>	<p>แนวทางแก้ปัญหา</p> <p>1. บริเวณถนนตัดผ่านหมู่บ้าน</p> <p>1.1. เพิ่มป้อมยาม บริเวณถนนที่เป็นทางตัดผ่านหมู่บ้าน จำนวน 2 แห่ง เพื่อเพิ่มการระแวดระวังพื้นที่มากยิ่งขึ้น</p> <p>1.2. ตั้งโคมไฟส่องสว่างในการดูแลพื้นที่ตามเส้นทางแบ่งเขตที่ดิน</p>	<p>แนวทางในการปรับปรุง</p> <p>บ้านติดกับถนนสาธารณะโดยตรง ขาดการควบคุม</p> <p>เพิ่มป้อมยาม</p> <p>เพิ่มโคมไฟส่องสว่าง ระยะห่าง 10 ม.</p> <p>บริเวณตัวบ้าน</p> <p>จัดให้มีโคมไฟส่องสว่างที่ตัวบ้านโดยเฉพาะตรงโถงรถ</p> <p>พื้นที่รอบๆตัวบ้าน</p> <p>ติดตั้งโคมไฟส่องสว่างที่สามารถส่องถึงพื้นที่นอกตัวบ้านได้ง่าย</p>
<p>2.2 จากการศึกษา พบ ปัญหาบริเวณที่เกิดอาชญากรรม จำนวน 12 คน คือ</p> <p>1) บริเวณตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน 10 คน</p> <p>2) แนวรั้วหมู่บ้าน 2 คน</p>	<p>แนวทางแก้ปัญหา</p> <p>1) บริเวณตัวบ้าน จัดให้มีโคมไฟส่องสว่างในเวลากลางคืนในทุกด้านของบ้าน โดยเฉพาะที่จอดรถ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยได้บ้าง</p> <p>พื้นที่รอบๆตัวบ้านต้องติดตั้งโคมไฟส่องสว่างเพื่อให้บดบังสายตาจากการตรวจตราจากภายนอกบ้าน</p> <p>รั้วบ้าน ต้องมีลักษณะสูงโปร่งสามารถมองเห็นภายนอกได้สะดวก และป้องกันกรรมากรุกโดยติดตั้งรั้วที่มีลักษณะสูงโปร่ง กำหนดให้รั้วสูง 2 เมตร</p> <p>2) แนวรั้วหมู่บ้าน กำหนดความสูง 4 เมตร จากเดิม 3 เมตร เพิ่มเหล็กแหลมให้มีส่วนโค้งหันสู่พื้นที่ภายนอกป้องกันกรรมากรุกเข้ามาทำอาชญากรรมจากบุคคลภายนอก</p>	<p>เพิ่มโคมไฟส่องสว่าง</p> <p>รั้วบ้าน</p> <p>มีโคมไฟที่รั้วบริเวณที่เข้าออกและมุมของที่ดิน</p> <p>เป็นรั้วครึ่งที่ครึ่งโปร่งสูงมีของมีคมบนส่วนยอดกันกรรมากรุก</p> <p>ประตูรั้วเปิด</p> <p>ช่วยการก่ออาชญากรรม</p> <p>ตอนลงมาเปิดประตูเข้าบ้าน</p> <p>พื้นที่เดิม</p> <p>พื้นที่ใหม่</p> <p>พื้นที่เดิม</p> <p>พื้นที่ใหม่</p>

ตอนที่ 3 นำเสนอการออกแบบผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม ตารางที่ 5.2 แสดงการออกแบบผังสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาชญากรรม

ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ
<p>หลักการวางผัง เพื่อป้องกันอาชญากรรม</p>	<p>ในการออกแบบผังค่านึงถึงการ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อให้พื้นที่ลักษณะป้องกันตนเองได้ โดยกำหนด คุณลักษณะ 3 ประการคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องเป็นพื้นที่ที่มีการสอดส่องดูแล (Surveillance) จัดให้มี 2 ลักษณะคือ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การออกแบบด้านกายภาพ โดยกำหนดให้บ้านสามารถดูแลซึ่งกันและกัน ให้เกิดความเป็นละแวกบ้าน การกำหนด ตำแหน่งป้อมยาม และการจัดให้มีไฟส่องสว่างที่เหมาะสมกับพื้นที่ 1.2 การจัดกิจกรรมเข้าช่วย เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย ประกอบด้วย ลานกิจกรรมกลุ่ม สวนสุขภาพ สนามกีฬา ลานกิจกรรมชุมชน 2. การแบ่งอาณาเขตเป็นเจ้าของพื้นที่ (Territoriality) แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การควบคุมการเข้าออกบุคคล ภายนอก โดยการกำหนดทางเข้า-ออกชุมชน ให้มีทางเดียว มีการควบคุมการเข้า-ออกโดยยามรักษาความปลอดภัย และมีรั้วรอบขอบชิดทุกด้าน 2.2 การจัดบ้านให้มีการโอบล้อมพื้นที่ ลานกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเป็นเจ้าของพื้นที่ 3. การจัดกลุ่มชุมชนที่อยู่อาศัยใหม่ ลักษณะสังคมนิยม (Sociopetality) <p>การกำหนดหรือการจัด "จำนวน" ต่างๆ ของหน่วยงานต่อกลุ่มย่อย (Cluster) รวมทั้งขนาดของโครงการให้ น้อยที่สุด ที่จะสามารถทำให้กลุ่ม สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนบ้าน (Freindship pattern)</p>

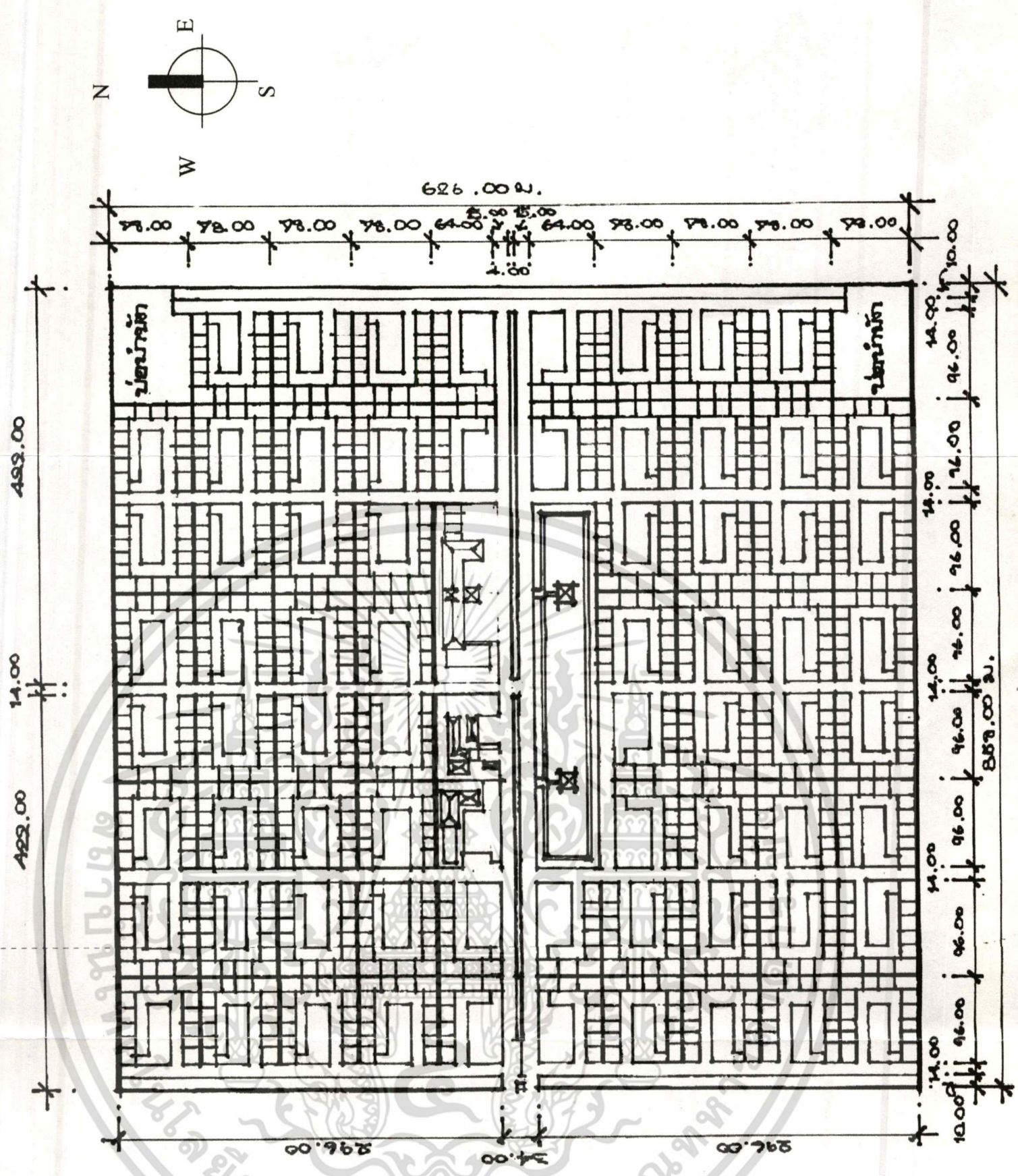
รูปแบบที่นำเสนอ

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

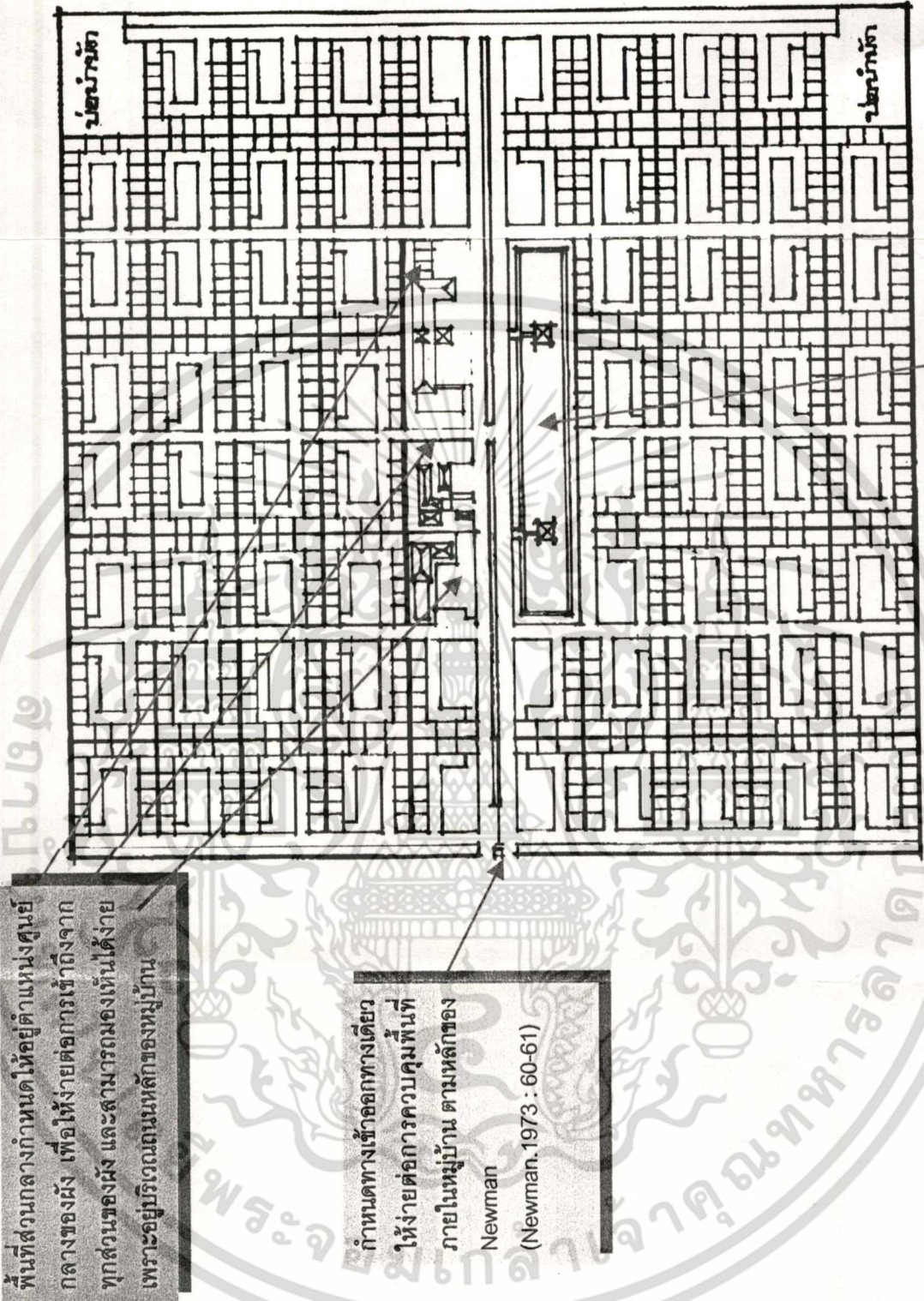
ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ
<p>ลักษณะของผัง ที่ทำการออกแบบ</p> <p>1.การวางผังชุมชน</p> <p>1.1 ทางเข้าออก</p>	<p>โดยกำหนดให้ขนาดของบ้านในกลุ่ม ย่อยมีจำนวนไม่เกิน 15 หลัง รวมทั้งการ ออกแบบลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริม ความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship) รวมทั้งการออกแบบลักษณะทางกาย ภาพที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship) โดยกำหนัด ลักษณะตัวบ้านให้เกิดการสังเกตซึ่งกัน และกัน เช่น บริเวณห้องรับแขก ห้องครัว ห้องอาหาร และส่วนจอดรถ</p> <p>ออกแบบผังโครงการขนาดใหญ่ มีทาง เข้าออกทางเดียว ควบคุมพื้นที่ทั้งหมด โดยใช้ย้อมรักษาความปลอดภัย และการ ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ อยู่อาศัย</p> <p>กำหนดทางเข้า-ออกทางเดียว มียาม ควบคุมรถและบุคคลเข้าออกตลอด 24 ชม และส่งเสริมพื้นที่ให้มีการทำกิจกรรม ร่วมกัน เพื่อดูแลพื้นที่</p> <p>เนื้อที่ 335 ไร่ 2 งาน จำนวนบ้านในโครงการ 920 หลัง มีผู้อยู่อาศัยรวม 4,240 คน ลักษณะบ้านในโครงการ มี 2 แบบ คือ</p> <p>1.บ้านเดี่ยวอยู่อาศัย 3-4 คน เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น 4 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ ที่จอดรถ 2 คัน ที่ดินขนาด 60 ตร.วา</p> <p>จำนวน 640 หลัง</p>

รูปแบบที่นำเสนอ

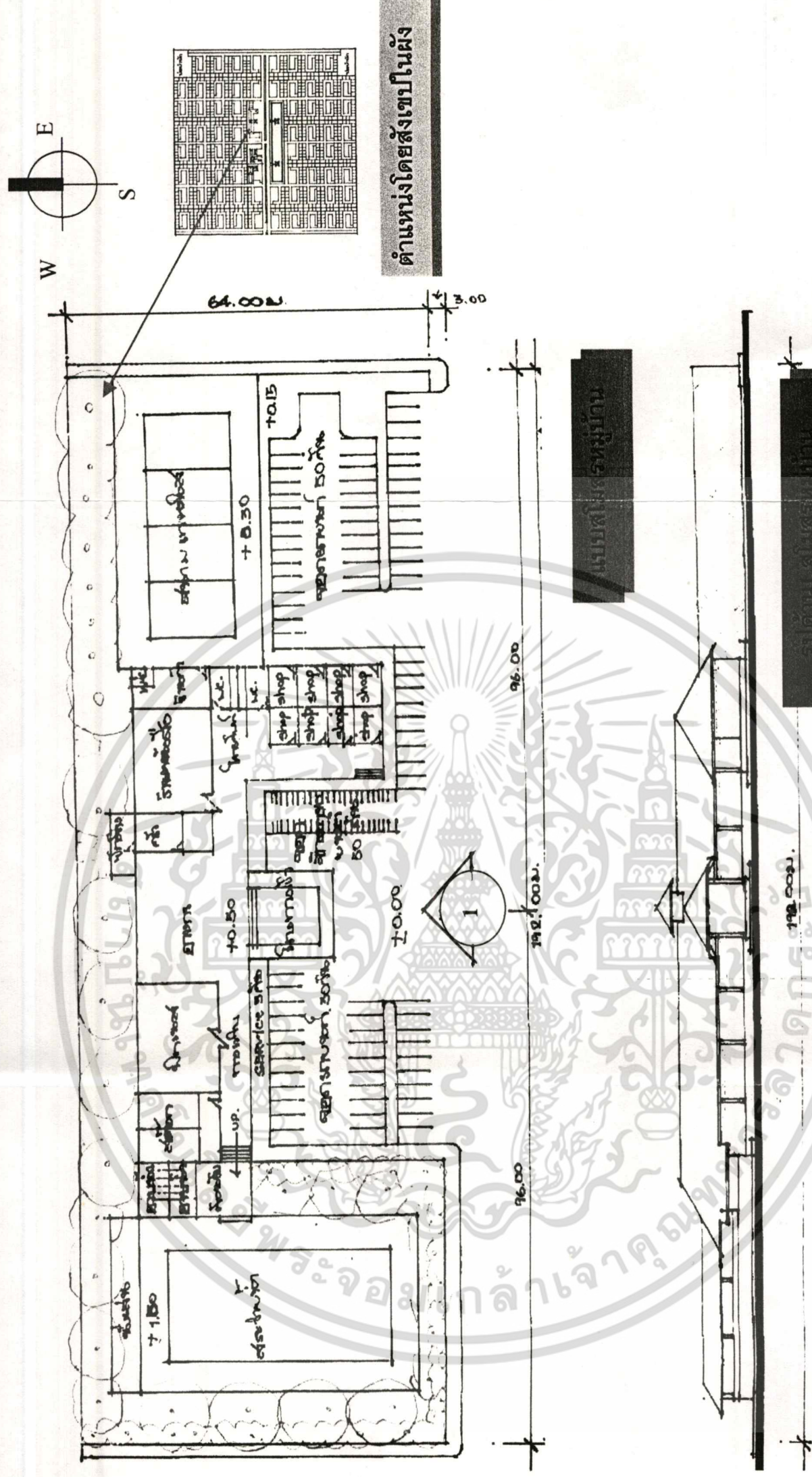
ผังหมู่บ้านที่ออกแบบ

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ	รูปแบบที่นำเสนอ
ลักษณะของโครงการที่ทำการออกแบบ	<p>2. บ้านเดี่ยวอยู่อาศัย 5-6 คน เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น 5 ห้องนอน 4 ห้องน้ำ ที่จอดรถ 3 คัน</p> <p>ที่ดินขนาด 80 ตร.วา จำนวน 150 หลัง ที่ดินขนาด 96 ตร.วา จำนวน 130 หลัง</p> <p>พื้นที่บริเวณการส่วนกลางประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สโมสร ประกอบด้วย ร้านค้า ร้านอาหาร พิธีกร สนามเทนนิส และสระว่ายน้ำ 2.สำนักงานและลานกิจกรรม 3.สวนสุขภาพและสนามเด็กเล่น 4.โรงเรียนอนุบาล 	<p>รูปแบบที่นำเสนอ</p> <p>พื้นที่ส่วนกลางกำหนดให้อยู่ตำแหน่งศูนย์กลางของผัง เพื่อให้การเข้าถึงจากทุกส่วนของผัง และสามารถมองเห็นได้ง่าย เพราะอยู่บริเวณถนนหลักของหมู่บ้าน</p> <p>กำหนดทางเข้าออกทางเดียว ให้อยู่ตรงกลางคอร์ตพื้นที่ภายในหมู่บ้าน ตามหลักของ Newman. 1973 : 60-61)</p>
1.การวางผังชุมชน		
1.1ทางเข้า-ออก	<p>กำหนดทางเข้า-ออกทางเดียว เพื่อให้ควบคุมพื้นที่ได้ง่าย จัดให้มีมียามควบคุมการเข้า-ออก</p>	
1.2 ตำแหน่งพื้นที่บริการส่วนกลางในผัง	<p>กำหนดให้อยู่ตำแหน่งศูนย์กลางของผัง เพื่อให้การเข้าถึงจากทุกส่วนของผัง และสามารถมองเห็นได้ง่ายเพราะอยู่บริเวณถนนหลักของโครงการ</p>	

งานออกแบบผังชุมชนและผังอาคารของโครงการบ้านเดี่ยว 5-6 คน
 1.1 การวางผังชุมชน
 1.1.1 ทางเข้า-ออก
 1.1.2 ตำแหน่งพื้นที่บริการส่วนกลางในผัง

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ
1.2.1 สนิม	<p data-bbox="201 1098 252 1305">รูปแบบที่นำเสนอ</p> <p data-bbox="201 2300 302 2522">กำหนดตำแหน่งให้อยู่ตรงศูนย์กลางของฝั่ง เพื่อให้เข้าถึงบริการจากทุกส่วน สามารถมองเห็นได้ง่าย เป็นช่องทางกำหนดให้อยู่ติดถนนหลัก ภายในสโมสรประกอบด้วยร้านค้า ร้านอาหาร ฟิตเนส สนามเทนนิส และสระว่ายน้ำ</p> <p data-bbox="1058 2300 1441 2522">กำหนดให้ อยู่ตำแหน่งศูนย์กลางของฝั่ง เพื่อให้เข้าถึงจากทุกส่วนของฝั่ง และสามารถมองเห็นได้เฉพาะอยู่บริเวณถนนหลักของโครงการ</p> <p data-bbox="897 103 957 474">ตำแหน่งโดยสังเขปในฝั่ง</p> <p data-bbox="1179 593 1239 964">แบบตัดหน้า</p> <p data-bbox="1481 593 1542 1113">รูปด้านหน้า</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ	รูปแบบที่นำเสนอ
1.2.2 สำนักงานหมู่บ้านและสถานกิจกรรม	กำหนดให้อยู่ตำแหน่งศูนย์กลางของผัง เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงจากทุกส่วนของผัง และสามารถมองเห็นได้ง่ายเพราะอยู่บริเวณถนนหลักของโครงการ	
		<p>ตำแหน่งโดยสังเขปในผัง</p>
		<p>แบบสำนักงานหมู่บ้าน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

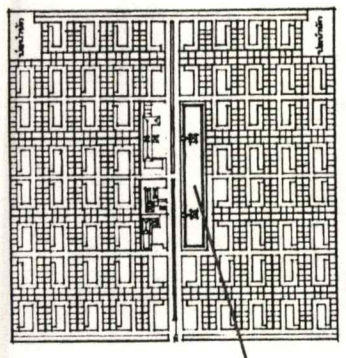
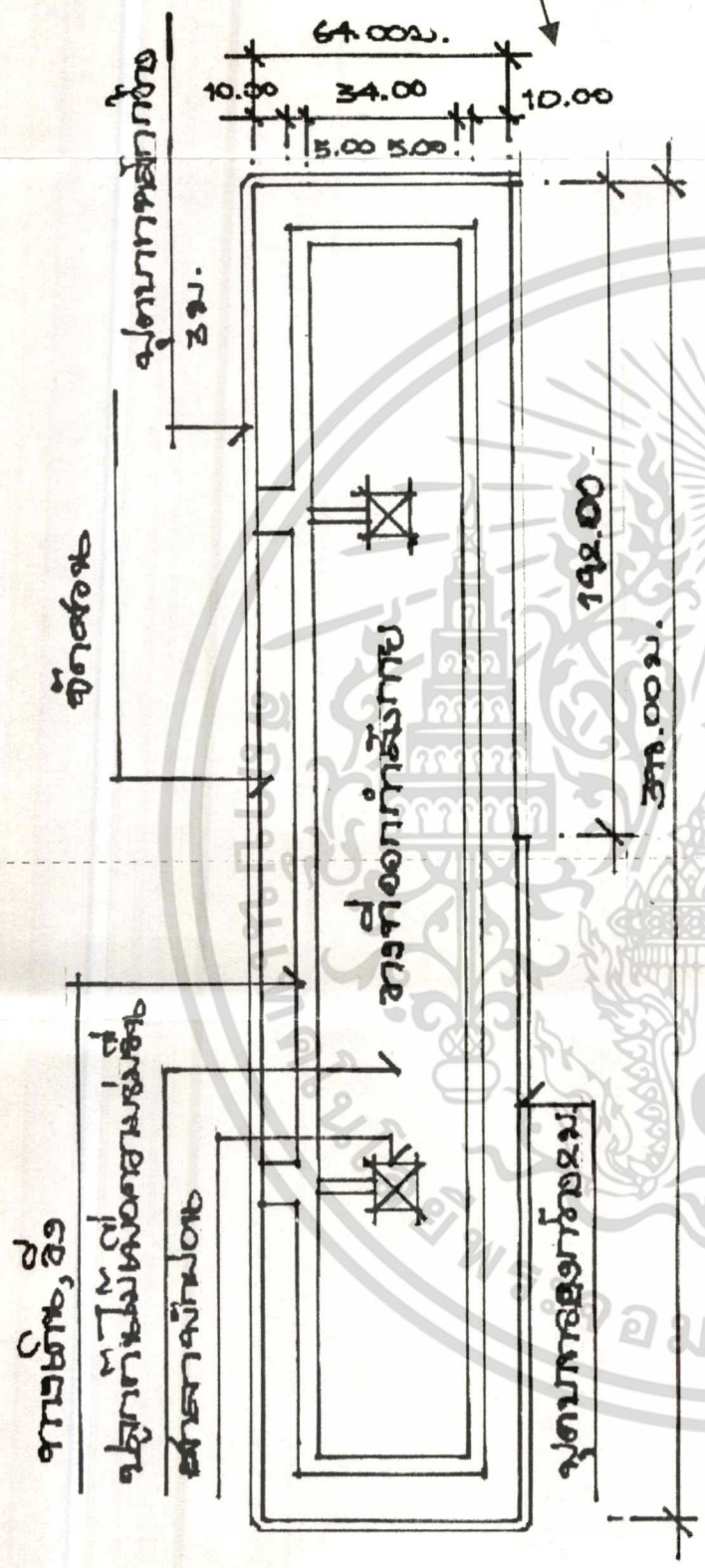
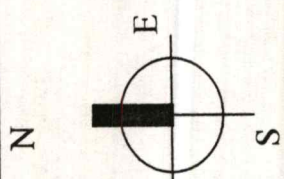
ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

<p>ประเภท</p> <p>1.2.3 โรงเรียนอนุบาล</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>กำหนดตำแหน่งตรงศูนย์กลางเพื่อให้เข้าถึงง่าย ตั้งอยู่บนถนนหลัก เพื่อลดความวุ่นวายในหมู่บ้าน</p>	<p style="text-align: center;">รูปแบบที่นำเสนอ</p> <p style="text-align: center;">ตำแหน่งโดยสังเขปในผัง</p> <p style="text-align: center;">ทัศนียภาพสวนสนาม</p> <p style="text-align: center;">รูปตัด 1</p> <p style="text-align: center;">รูปตัด 2</p>
--	---	--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

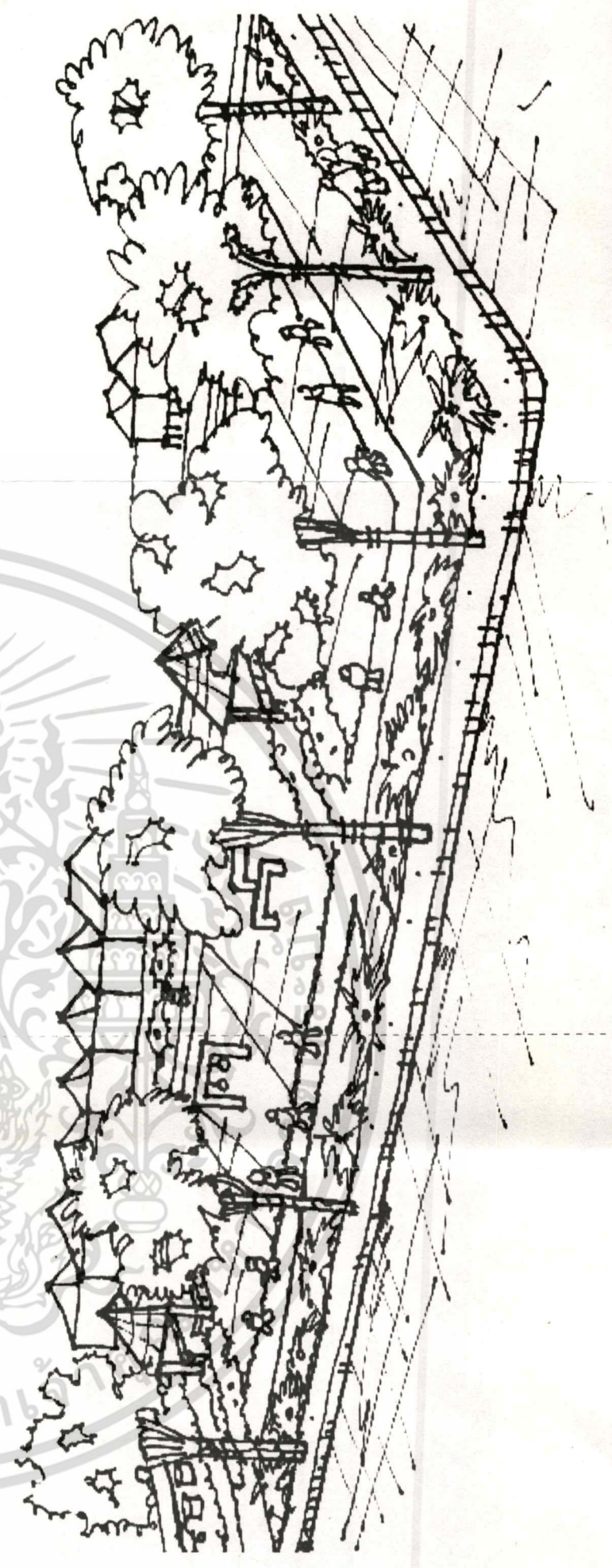
ประเภท	แนวความคิดในการออกแบบ
1.2.3 ส่วนสุขภาพ	<p>กำหนดตำแหน่งตรงศูนย์กลางฝั่งตามพรบ การจัดสรรที่ดิน ปีพ.ศ. 2353 กำหนดเพื่อสามารถมาใช้บริการได้จากทุกส่วนเป็นพื้นที่ออกแบบกายประจําวันในหมู่บ้าน เช่น การวิ่ง การเดิน และการเล่นกีฬา กับอุปกรณ์</p>

รูปแบบที่นำเสนอ

ตำแหน่งโดยสังเขปในผัง

แบบสวนสุขภาพ

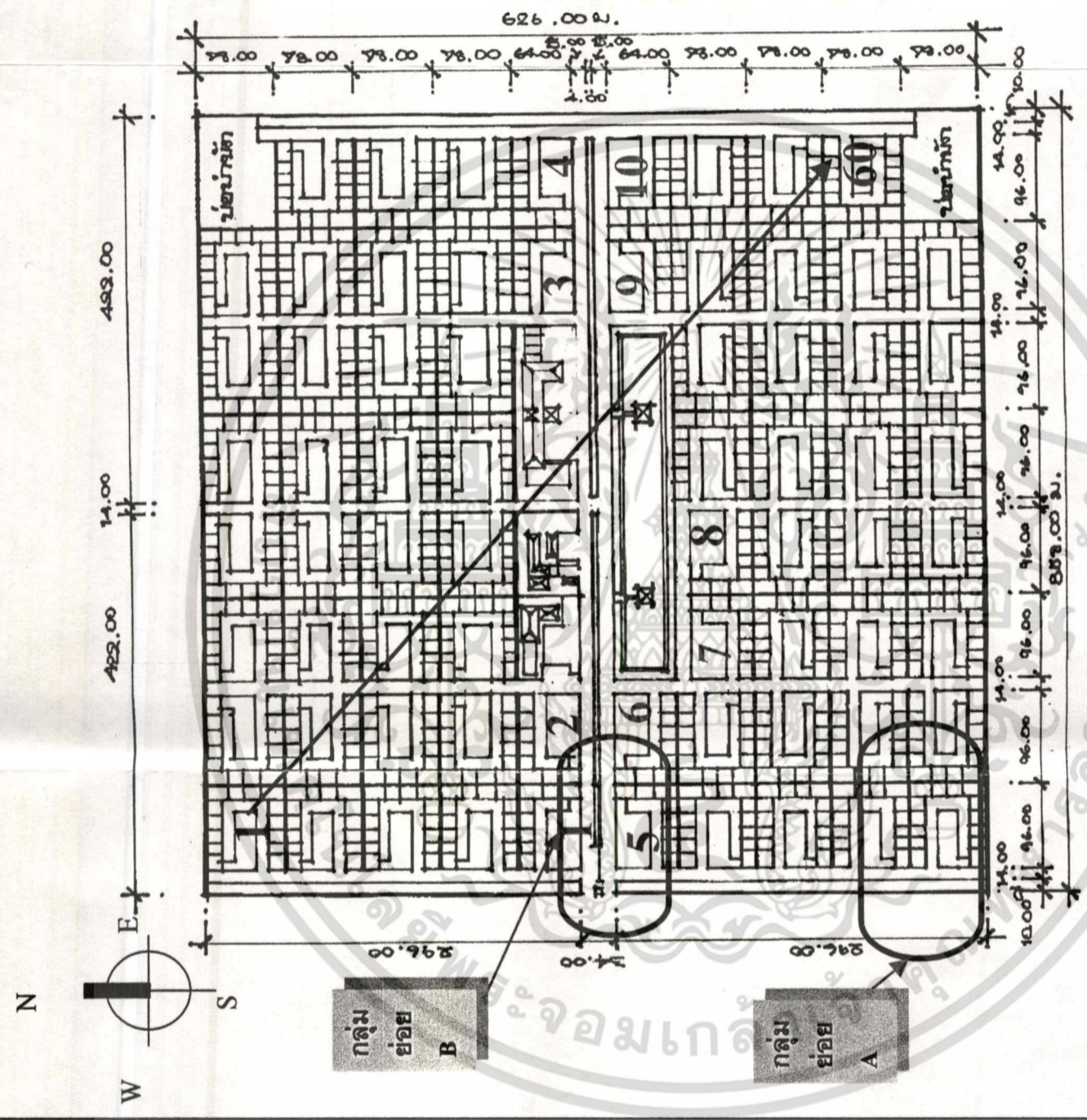
แบบภาพสวนสุขภาพ

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

รูปแบบที่นำเสนอ

จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้าน ทั้งหมด 920 ครัวเรือน
 แยกเป็น
 1. บ้านเดี่ยว 80 และ 96 ตร.วา อยู่อาศัย 6 คนหลัง รวม 280 ครัวเรือน ประชากร 1,680 คน
 ที่ดิน 80 ตร.วา 150 หลัง ประชากร 900 คน
 ที่ดิน 96 ตร.วา 130 หลัง ประชากร 780 คน
 2. บ้านเดี่ยว 60 ตร.วา อยู่อาศัย 4 คนหลัง รวม 640 ครัวเรือน ประชากร 2,560 คน

บ้านกลุ่ม A มีจำนวนบ้าน 14 หลัง/กลุ่ม
 1. ขนาดที่ดิน 60 ตร.วา มี 10 หลัง/กลุ่ม รวม 600 หลัง ผู้อยู่อาศัย 2,400 คน
 ขนาดที่ดิน 80 ตร.วา มี 2 หลัง/กลุ่ม รวม 120 หลัง ผู้อยู่อาศัย 480 คน
 ขนาดที่ดิน 96 ตร.วา มี 2 หลัง/กลุ่ม รวม 120 หลัง ผู้อยู่อาศัย 480 คน
 รวมกลุ่มบ้าน A มีบ้านทั้งหมด 840 หลัง ผู้อยู่อาศัย 3,360 คน

แนวความคิดในการออกแบบ

เนื่องจากเป็นโครงการขนาดใหญ่ จำนวน 15 หลังคาเรือน เพื่อให้มีพื้นที่บริการส่วนกลางใช้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้อยู่อาศัย และใช้ในการพักผ่อน จึงออกแบบบ้านในโครงการออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวมีการดูแลซึ่งกันและกันผ่านทางสังคม

กำหนดจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม

ไม่น้อย ไม่นเกิน 15 หลัง เพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ป้องกันตนเองให้มากขึ้น

แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มย่อยถนนรอง จำนวน 14 หลัง

1.1 บ้านเดี่ยวอยู่อาศัย 3-4 คน

เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น 4 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ ที่จอดรถ 2 คัน

ที่ดินขนาด 60 ตร.วา

จำนวน 10 หลัง

1.2 บ้านเดี่ยวอยู่อาศัย 5-6 คน

เป็นบ้านเดี่ยว 2 ชั้น 5 ห้องนอน 4 ห้องน้ำ ที่จอดรถ 3 คัน

ที่ดินขนาด 80 ตร.วา

จำนวน 2 หลัง

ประเภท

2. จำนวนและการแบ่งกลุ่มอาคาร

2.1 ขนาดของโครงการ

2.2 ขนาดของกลุ่มย่อย

รูปแบบที่นำเสนอ

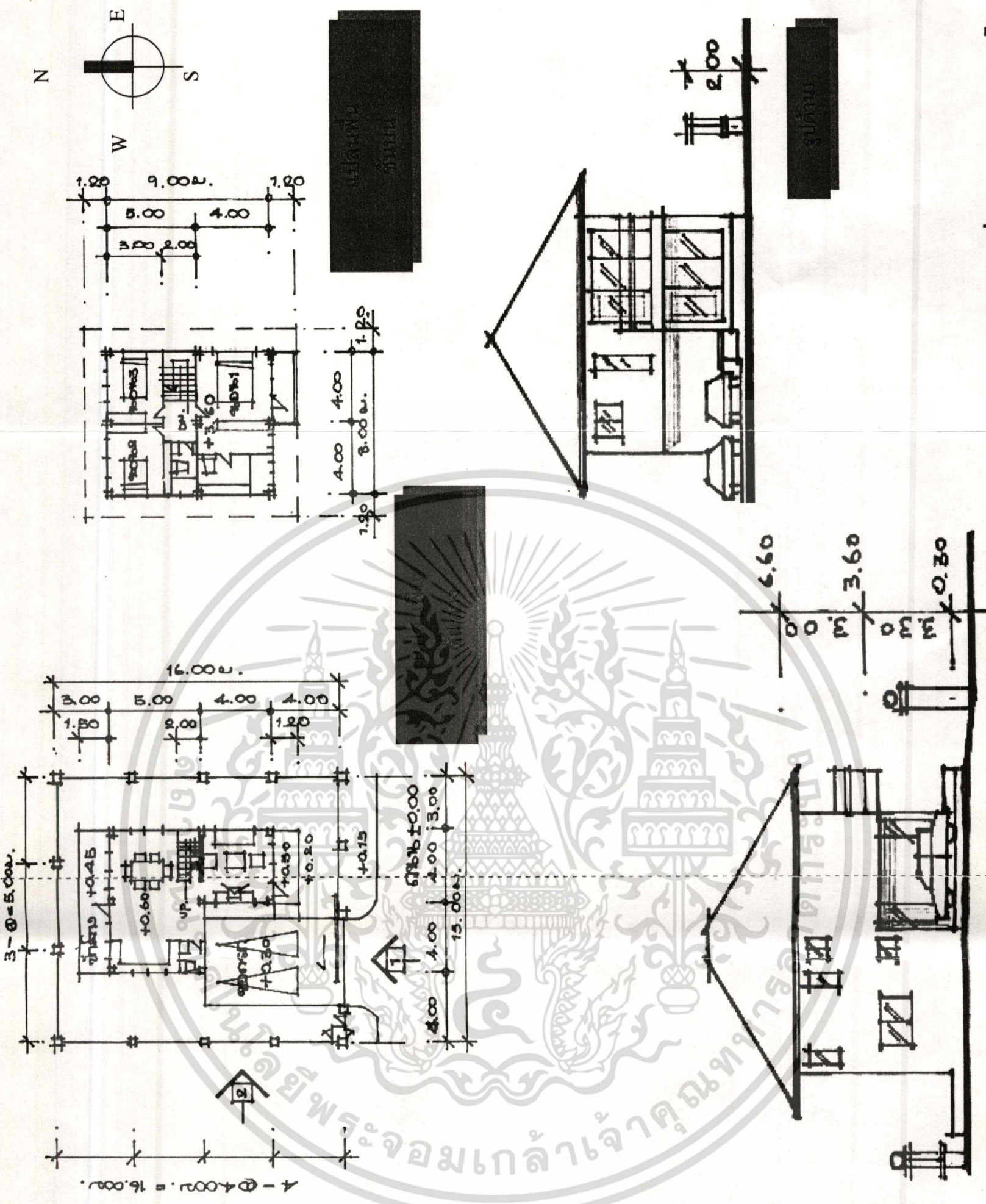
แนวความคิดในการออกแบบ

ประเภท
3.ลักษณะของตัวบ้านและพื้นที่รอบๆตัวบ้าน

3.1ตัวบ้าน

กำหนดให้พื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่ง มีพื้นที่จัดสวนบริเวณหน้าบ้าน ให้บังตัวบ้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสังเกตถนนหน้าบ้าน

ขนาดของตัวอาคารให้มีความเหมาะสมกับขนาดของที่ดิน ควรมีระยะห่างจากแนวอาคารประมาณ 3.00 ม. ทางด้านข้างและด้านหลังที่ไม่ค่อยมีกิจกรรมภายนอกตัวบ้าน และด้านหน้าประมาณ 3.00-5.00 ม เพื่อเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมนอกตัวบ้านให้ห่างจากการสังเกตจากถนนหน้าบ้านและบ้านที่อยู่ข้างเคียงเพื่อเป็นการป้องกันตนเอง ห้องควรสังเกตเห็นได้ง่ายจากบ้านที่อยู่ติดกัน ในบริเวณรับแขก บริเวณรับประทานอาหาร บริเวณครัว เพื่อการติดต่อสื่อสารกันและกัน

แบบบ้านบนที่ดิน 60 ตร.วา

<p>ประเภท</p>	<p>แนวความคิดในการออกแบบ</p> <p>กำหนดให้พื้นที่รอบๆตัวบ้านเป็นพื้นที่โล่ง มีพื้นที่จัดสวนบริเวณหน้าบ้าน ให้ให้บังตัวบ้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสังเกตถนนหน้าบ้าน</p> <p>รั้วบ้านออกแบบให้เป็นรั้วครึ่งที่บครึ่งไปครึ่งมีช่องมีคมบนส่วนของรั้วและมีกระถางต้นไม้บริเวณแนวรั้วเพื่อเพิ่มโอกาสพบปะกันในกลุ่ม ประติรูปไว้ประติรูปมีท มีการแยกทางเข้าคนโดยเฉพาะ มีโคมไฟบริเวณเตาทางเข้าบ้านและมีมุมที่ดินมีรั้วรวม 6 จุด</p>	<p>รูปแบบที่นำเสนอ</p>
---------------	--	------------------------

บรรณานุกรม

- ชาย เสวิกุล, พล.ต.ต. 2527. **อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจียมจิตร ดวงอุไร, ร.ต.ท.หญิง. 2532. **"การศึกษความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับการเกิดคดีอาชญากรรม กรณีศึกษาเขตสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ"**. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต สาขาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนีกร โชติชัยสถิตย์. 2542. **บทบาทของภาคเอกชนในการควบคุมอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นวลจันทร์ ทักชนชัยกุล. 2541. **อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม)**. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มุสดี ทิพทัส. 2538. **เกณฑ์ในการออกแบบสถาปัตยกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริหาร เสี่ยงอารมณฺ์, ร.ต.ต. 2523. **"การวางผังถนนในชุมชนพักอาศัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดโจรกรรม"**. วิทยานิพนธ์ สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการเคหะการบัณฑิตวิทยาลัย , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกรณ์ เทพจร. 2541. **"ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพในชุมชนทาวน์ เข้าสกับการเกิดคดีอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีของการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในที่อยู่อาศัยของเขตบางกะปิ"**. วิทยานิพนธ์ สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526. **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม : หลักทฤษฎีและมาตรการ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์และคณะ. 2531. **อาชญากรรมกับกระบวนการยุติธรรม : ปัญหาอุปสรรค และแนวทางควบคุม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- ประเสริฐ ศักดิ์ธนากุล. 2537. **"การป้องกันอาชญากรรมสำหรับเคหะชุมชนในกรุงเทพมหานคร ด้วยการวางผังทางกายภาพ การศึกษากรณีตัวอย่างโครงการเคหะ สงเคราะห์ ดินแดง ห้วยขวางและบอนไก่"**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารนี้เป็นแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร. ำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รัตนา อัดภูมิสุวรรณ. 2542. **สังคมไทยกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตตำราเรียน, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2535. **การจัดทำรายละเอียดโครงการ เพื่อการออกแบบงานสถาปัตยกรรม. พิมพ์ครั้งที่3**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2527. **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน. พิมพ์ครั้งที่4**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2540. **สถิติคดีอาญาในประเทศไทย 2540**. กรุงเทพมหานคร.
- อรศิริ ปาณินท์. 2538. **มนุษย์กับการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม. พิมพ์ครั้งที่1**. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- อรรถนพ ชูบำรุง และศรีสมบัติ โชคประจักษ์ชัด. 2538. **ว่าด้วยเหี้ยออาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม.
- เอกภักดิ์ ศรีจันทร์. 2543. **"การศึกษาการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพในการป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษา แฟลตการเคหะคลองจั่น"**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Baley, David H. "Experiments in Crime Prevention in the United States" Resource Material Series, No.18 Fuchu : UNAFEI, 1980.
- Clinard, Marshall. **Sociology of Deviant Behavior**. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973.
- Kan, Angela W.S., **A Study of Neighbourly interaction in Public Housing : The Case of Hong Kong** , in **Public Housing in Hong Kong** ed , Luke S.W.Wong (Hong Kong : Heinemann Education Book, 1978)
- Lynch, Kevin., **Site Planning** (2nd. ,ed. : Cambridge : The M.I.T. Press, 1973)
- Newman, Oscar., **Defensible Space** (2nd. ,New York : Macmillan publish Co. Inc. , 1976)
- Taft, Donald R., in Sutherland, Edwin H, and Cressey, Donald R. **Principles of Criminology**. New York : J.B. Lippincott Company, 1966.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๗๘ / 2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธ์ุ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธ์ุ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ เค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์สุรศักดิ์	กังขาว	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.มาลัย	จีรวัดมนเกษตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์สมพล	ดำรงเสถียร	ประธานกรรมการ
อาจารย์สุทัศน์	จุฬามณี	กรรมการ
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการ
อาจารย์สุรศักดิ์	กังขาว	กรรมการ
ดร.มาลัย	จีรวัดมนเกษตร	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2544

นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธุ์ รหัสประจำตัว 42064027 ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การวางผัง หมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรม (LAND SUBDIVISION PLAN IN HOUSING CRIME PROTECTION)" โดยมี อ.สุรศักดิ์ กังขาว เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัตฐ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 3709

คณะกรรมการอุดสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน พ.ต.อ. วัลลภ ประทุมเมือง

ด้วย นายเดลินกเกียรติ อินทพันธุ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับสถิติอาชญากรรม และข้อมูลคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3709

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ประธานหมู่บ้านชัยพฤกษ์

ด้วย นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธุ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของหมู่บ้าน ถ่ายภาพสภาพแวดล้อมภายในหมู่บ้าน ขอสำรวจสภาพแวดล้อมและกิจกรรมภายในหมู่บ้าน และสัมภาษณ์ท่าน ขามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัย เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3709

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน ประธานหมู่บ้านรามอินทราเนชั่น

ด้วย นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธุ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของหมู่บ้าน ถ่ายภาพสภาพแวดล้อม ภายในหมู่บ้าน ขอสำรวจสภาพแวดล้อมและกิจกรรมภายในหมู่บ้าน และสัมภาษณ์ท่าน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัย เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3709

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ประธานหมู่บ้านอัมรินทร์

ด้วย นายเถลิงเกียรติ อินทพันธุ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของหมู่บ้าน ถ่ายภาพสภาพแวดล้อม ภายในหมู่บ้าน ขอสำรวจสภาพแวดล้อมและกิจกรรมภายในหมู่บ้าน และสัมภาษณ์ท่าน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัย เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารที่ส่งไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3709

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษา

เรียน ประธานหมู่บ้านไปรษณีย์นิเวศน์

ด้วย นายเฉลิมเกียรติ อินทพันธุ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของหมู่บ้าน ถ่ายภาพสภาพแวดล้อม ภายในหมู่บ้าน ขอสำรวจสภาพแวดล้อมและกิจกรรมภายในหมู่บ้าน และสัมภาษณ์ท่าน ยามรักษาความปลอดภัย และผู้อยู่อาศัย เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3954

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ พฤศจิกายน 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อยู่อาศัยหมู่บ้านชัยพฤกษ์

ด้วย นายเดวิดเกียรติ อินทพันธ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความประสงค์จะขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง “ปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ภายในหมู่บ้าน” และถ่ายภาพบริเวณภายนอกบ้าน เพื่อประกอบการจัดเตรียมวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 0-2326-4325

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

แบบสัมภาษณ์ประธานหมู่บ้าน _____

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง

การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

โครงการวิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย รวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้าน และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาแล้ว จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้านของหมู่บ้านจัดสรรหลายแห่ง แล้วนำผลที่ได้จากการศึกษามาหาข้อสรุป เพื่อนำเสนอแนวคิดวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน นำมาซึ่งการอยู่อาศัยที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในฐานะที่ท่านถือเป็นส่วนหนึ่งของผู้อาศัยในหมู่บ้าน ท่านจึงเป็นผู้ที่สามารถให้คำตอบต่างๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหา นั้น โดยผู้วิจัยหวังว่าในการทำวิทยานิพนธ์โครงการนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหมู่บ้านจัดสรรอื่นๆที่เกิดขึ้นแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ได้ไม่มากนักน้อย ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในโอกาสต่อไป

ดังนั้นทางวิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ที่ท่านช่วยกรุณาตอบแบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์นี้ด้วย

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย
หัวข้อในการสัมภาษณ์ เรื่องการดูแลหมู่บ้าน

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ.2545

หมู่บ้านที่ท่านให้ข้อมูล _____

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____ ตำแหน่ง _____

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่เป็นจริง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความจริง (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

1. หมู่บ้านของท่าน มีรูปแบบผู้ดูแลหมู่บ้าน อย่างไร

☐ ไม่มีผู้ดูแลหมู่บ้าน	☐ ใช้เจ้าหน้าที่ของหมู่บ้าน
☐ จัดตั้งคณะกรรมการดูแลหมู่บ้าน	☐ จัดตั้งเป็นนิติบุคคลในรูปแบบสหกรณ์
☐ อื่นๆโปรดระบุ _____	

2. ความถี่ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัยในหมู่ มีกี่ครั้งต่อปี

☐ ไม่มีการประชุม	☐ 1 ครั้ง/ปี
☐ 2 ครั้ง/ปี	☐ มากกว่า 3 ครั้ง/ปี

3. ความถี่ของกิจกรรมประจำปีที่หมู่บ้านจัดขึ้น ภายในระยะเวลา 1 ปีมีกี่ครั้ง

☐ ไม่มีการจัดกิจกรรม	☐ 1 ครั้ง/ปี
☐ 2 ครั้ง/ปี	☐ มากกว่า 3 ครั้ง/ปี

4. ประเภทของกิจกรรมประจำปีที่หมู่บ้านจัดขึ้น มีกิจกรรมใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ งานวันสำคัญตามเทศกาลต่างๆ	☐ งานกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐ
☐ งานประชุมระหว่างคณะกรรมการ	☐ งานประชุมคณะกรรมการกับผู้อยู่อาศัย
☐ อื่นๆโปรดระบุ _____	

5. ความถี่ของกิจกรรมประจำปีสัปดาห์ที่หมู่บ้านจัดขึ้นที่หมู่บ้านจัดขึ้น ภายในระยะ 1 สัปดาห์กี่ครั้ง

☐ ไม่มีการจัดกิจกรรม	☐ 1 วัน/สัปดาห์
☐ 2 วัน/สัปดาห์	☐ 3 วัน/สัปดาห์
☐ มากกว่า 4 วัน/สัปดาห์	☐ มีการจัดกิจกรรมทุกวัน

6. ประเภทของกิจกรรมประจำปีที่บ้านจัดขึ้น มีกิจกรรมใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เดินแอร์โรบิก รำไทเก๊ก
- นวดแผนไทย รวมกลุ่มทำสินค้า
- สอนภาษาอังกฤษวันอาทิตย์ จัดให้มีตลาดนัดสินค้า
- อื่นๆโปรดระบุ _____

7. หมู่บ้านของท่านมีการจัดเก็บค่าบริการส่วนกลางหรือไม่

- ไม่มีการจัดเก็บ มีการจัดเก็บ

8. หมู่บ้านของท่านมีรายจ่ายส่วนกลางกับเงินส่วนกลางที่เก็บได้ต่อเดือน เพียงพอต่อการใช้จ่ายหรือไม่

- ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เพียงพอต่อรายจ่าย

9. หมู่บ้านของท่านมีการให้พื้นที่ส่วนกลางกับบุคคลภายนอกใช้ทำกิจกรรม หรือไม่

- ไม่มีการใช้พื้นที่ส่วนกลาง ใช้พื้นที่ส่วนกลางตั้งร้านค้า
- ใช้พื้นที่ส่วนกลางจัดตลาดนัดสินค้า
- ใช้พื้นที่ส่วนกลางทำโกดังเก็บสินค้า คาเฟ่ และพื้นที่เช่าจอดรถ
- อื่นๆโปรดระบุ _____

10. หมู่บ้านของท่านมีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยพื้นที่ส่วนกลางภายในหมู่บ้านหรือไม่

- ไม่มีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

แบบสัมภาษณ์ยามรักษาความปลอดภัย _____

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

เรื่อง

การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

โครงการวิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพสังคม และเศรษฐกิจ พฤติกรรมในการอยู่อาศัย รวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้าน และลักษณะการเกิดอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาแล้ว จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้านของหมู่บ้านจัดสรรหลายแห่ง แล้วนำผลที่ได้จากการศึกษามาหาข้อสรุป เพื่อนำเสนอแนวคิดวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน นำมาซึ่งการอยู่อาศัยที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในฐานะที่ท่านถือเป็นส่วนหนึ่งของผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน ท่านจึงเป็นผู้ที่สามารถให้คำตอบต่างๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหา นั้น โดยผู้วิจัยหวังว่าในการทำวิทยานิพนธ์โครงการนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหมู่บ้านจัดสรรอื่นๆที่เกิดขึ้นแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ได้ไม่มากนักน้อย ในการป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในโอกาสต่อไป

ดังนั้นทางวิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านช่วยกรุณาตอบแบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์นี้ด้วย

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

หัวข้อในการสัมภาษณ์

เรื่องการรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

หมู่บ้านที่ท่านให้ข้อมูล _____

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____ ตำแหน่ง _____

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่เป็นจริง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1.ท่านมีการตรวจหรือควบคุม บุคคลทั่วไป ที่ผ่านเข้า-ออกภายในหมู่บ้านหรือไม่

มีการตรวจตรา

ไม่มีการตรวจตรา

อื่นๆโปรดระบุ _____

2.ท่านมีการตรวจหรือควบคุม รถที่เข้ามาติดต่อผู้อยู่อาศัยหรือรถของบุคคลภายนอก ที่ผ่านเข้า-ออกภายในหมู่บ้านหรือไม่

มีการตรวจตรา

ไม่มีการตรวจตรา

อื่นๆโปรดระบุ _____

3.ช่วงเวลาในการรักษาความปลอดภัย

ช่วงเช้า-ค่ำ (06.01น.-18.00น.)

ช่วงค่ำ-เช้า (18.01น.-06.00น.)

อื่นๆโปรดระบุ _____

4.ความถี่ในการเปลี่ยนผลัดยามในแต่ละจุดต่อวัน

1 ผลัด/วัน (ตลอด 24 ชม.)

2 ผลัด/วัน (ทุกๆ 12 ชม.)

3 ผลัด/วัน (ทุกๆ 8 ชม.)

4 ผลัด/วัน (ทุกๆ 6 ชม.)

อื่นๆโปรดระบุ _____

5.ความถี่ในการออกตรวจแต่ละครั้งของในแต่ละจุดตรวจ

ทุกๆ 1 ชม.

ทุกๆ 2 ชม.

อื่นๆโปรดระบุ _____

6.ระยะเวลาในการตรวจตราแต่ละครั้ง

ต่ำกว่า 30 นาที

ต่ำกว่า 30-59 นาที

1 ชม. ขึ้นไป

อื่นๆโปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. บริเวณที่ไม่มีมีการตรวจตรา คือบริเวณใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน
- ถนนรองหรือซอย และทางเท้ารองหรือซอย ถนนหลักและทางเท้าหลัก
- สนามเด็กเล่น สวนหย่อม
- สถานรับเลี้ยงเด็ก โรงเรียนอนุบาล
- ลานกิจกรรม สโมสร
- บึง/ทะเลสาบ สำนักงานหมู่บ้าน
- สหกรณ์หมู่บ้าน พื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน
- ทางเข้า-ออกหลัก ทางเข้า-ออกรอง
- แนวรั้วรอบหมู่บ้าน ตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้าน
- ถนนตัดผ่านหมู่บ้าน ถนนทางเข้าหมู่บ้าน
- ส่วนอื่นๆโปรดระบุ _____

8. ท่านคิดว่าพื้นที่บริเวณใดบ้างภายในหมู่บ้าน ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุด 3 อันดับแรก

- ตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน ถนนรองหรือซอย และทางเท้ารองหรือซอย
- ถนนหลักและทางเท้าหลัก สนามเด็กเล่น สวนหย่อม
- สถานรับเลี้ยงเด็ก โรงเรียนอนุบาล ลานกิจกรรม
- สโมสร บึง/ทะเลสาบ สำนักงานหมู่บ้าน
- สหกรณ์หมู่บ้าน พื้นที่รกร้างในหมู่บ้าน ทางเข้า-ออกหลัก
- ทางเข้า-ออกรอง แนวรั้วรอบหมู่บ้าน ตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้าน
- ส่วนอื่นๆโปรดระบุ _____

แบบสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

หัวข้อในการสัมภาษณ์เรื่อง ปัญหาอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน

ตอนที่ 1 สภาพสังคม และเศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่เป็นจริง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 50-60 ปี มากกว่า 60 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพส่วนตัว โสด สมรส หย่า
4. การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
5. หัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพใด ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ บริษัทเอกชน
 ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ อื่นๆโปรดระบุ _____
6. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001-20,000 บาท
 20,001-40,000 บาท มากกว่า 40,000 บาท
7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน 3-4 คน 5-6 คน มากกว่า 6 คนขึ้นไป
8. ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในบ้านหลังนี้ ต่ำกว่า 1 ปี 2-10 ปี 11-20 ปี
 21-30 ปี มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
9. ท่านอยู่อาศัยในบ้านหลังนี้ในฐานะใด เจ้าของบ้าน ผู้เช่า

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการอยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. ท่านกับเพื่อนบ้านที่อยู่ติดกัน มีความสนิทสนมกันในระดับใด
 ไม่รู้จักกัน น้อย ปานกลาง มาก
2. ท่านกับผู้อยู่อาศัยทั่วไปในหมู่บ้าน มีความสนิทสนมกันในระดับใด
 ไม่รู้จักกัน น้อย ปานกลาง มาก
3. ตัวท่านเองออกไปทำกิจกรรมต่างๆ ภายในหมู่บ้าน เช่น การวิ่งตามถนน พักผ่อนที่สวนหย่อม สนามเด็กเล่น หรือไปที่สโมสร จำนวนกี่วันต่อสัปดาห์
 ไม่เคยออกมา 1วัน/สัปดาห์ 2-3วัน/สัปดาห์
 4-5วัน/สัปดาห์ 6-7วัน/สัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. คนร้ายบุกรุกเข้ามายังชั้นใดของตัวบ้าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ชั้น 1

ชั้น 2

ชั้น 3

ไม่ทราบ

11. บุคคลที่คาดว่าประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของท่าน คือบุคคลใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผู้อยู่อาศัยในบ้านหลังเดียวกันกับเจ้าของบ้าน

ผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน

ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ในชุมชนหรือพื้นที่ติดกับหมู่บ้าน

คนงานที่เข้ามาก่อสร้างในหมู่บ้าน

คนเข้ามาขายสินค้าในหมู่บ้าน

คนรับซื้อของเก่า

บุคคลภายนอกทั่วไป

อื่นๆโปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายเดลินเกียรติ อินทพันธ์ุ
วัน เดือน ปี เกิด	9 กันยายน พ.ศ.2516
สถานที่เกิด	อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด
การศึกษา	ปีการศึกษา 2541 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จากสถาบัน ราชภัฏพระนคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 19/75 หมู่บ้านสินธนา ถ.นวมินทร์ แขวง คลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. 10240 โทรศัพท์ 7336120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สินของท่าน เกิดขึ้นจำนวนกี่ครั้ง

- 1 ครั้ง 2 ครั้ง 3 ครั้ง มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

4. ท่านหรือครอบครัวของท่าน เคยประสบกับอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภายในหมู่บ้าน ในคดีใดบ้างและกี่ครั้ง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ลักทรัพย์ จำนวน ____ ครั้ง ชิงทรัพย์ จำนวน ____ ครั้ง
- ชิงทรัพย์ จำนวน ____ ครั้ง ปล้นทรัพย์ จำนวน ____ ครั้ง
- โจรกรรมรถยนต์รด จำนวน ____ ครั้ง โจรกรรมจักรยานยนต์ ____ ครั้ง

5. ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ช่วงเช้า-เที่ยง (06.01น.-12.00น.) ช่วงเที่ยง-ค่ำ (12.01น.-18.00น.)
- ช่วงค่ำ-ดึก (18.01น.-24.00น.) ช่วงดึก-เช้า (24.01น.-06.00น.)

6. ทรัพย์สินของท่านถูกประทุษร้ายในวันใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วันทำการปกติ (จันทร์-ศุกร์) วันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)

7. ทรัพย์สินท่านที่ถูกประทุษร้าย มีมูลค่าเท่าใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,000 บาท – 10,000 บาท
- 10,001 บาท – 50,000 บาท 50,001 บาท – 100,000 บาท
- มากกว่า 100,000 บาท

8. อาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นกับ ทรัพย์สินของท่าน เกิดขึ้นในบริเวณใดภายในหมู่บ้าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ตามจำนวนคดีที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สินของท่าน

- ตัวบ้าน และพื้นที่รอบๆตัวบ้าน
- ถนนรองหรือซอย และทางเท้ารองหรือซอย
- ถนนหลักและทางเท้าหลัก สนามเด็กเล่น สวนหย่อม
- สถานที่รับเลี้ยงเด็ก โรงเรียนอนุบาล ลานกิจกรรม
- สโมสร บึง/ทะเลสาบ สำนักงานหมู่บ้าน
- สหกรณ์หมู่บ้าน พื้นที่รกล้างในหมู่บ้าน ทางเข้า-ออกหลัก
- ทางเข้า-ออกรอง แนวรั้วรอบหมู่บ้าน ตู้โทรศัพท์ในหมู่บ้าน
- ส่วนอื่นๆโปรดระบุ _____

9. ในกรณีที่เกิดคดีขึ้นภายในบ้านของท่าน คนร้ายจัดงะหรือบุกรุกเข้ามาในบ้านของท่าน บริเวณส่วนใดของตัวบ้าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประตูหน้าต่าง/หน้าบ้าน ประตูหน้า/ต่างหลังบ้าน
- ประตูหน้า/ต่างข้างบ้าน ไม่ทราบว่ามีบุกรุกเข้ามาส่วนใด
- อื่นๆโปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ท่านออกไปทำกิจกรรม ภายในหมู่บ้าน ในช่วงใดของสัปดาห์ มากที่สุด

- วันทำการปกติ (จันทร์-ศุกร์) วันหยุด (เสาร์-อาทิตย์)

3.2 ท่านออกไปทำกิจกรรม ภายในหมู่บ้าน ในเวลาใดมากที่สุด

- ช่วงเช้า-เที่ยง (06.01น.-12.00น.) ช่วงเที่ยง-ค่ำ (12.01น.-18.00น.)
 ช่วงค่ำ-ดึก (18.01น.-24.00น.) ช่วงดึก-เช้า (24.01น.-06.00น.)

3.3 ท่านออกไปทำกิจกรรม ในบริเวณใดของหมู่บ้านมากที่สุด (เลือกตอบเพียง 3 คำตอบเท่านั้น) ลงหน้าข้อความด้านล่างนี้ ความสำคัญจากมากไปหาน้อย 1,2 และ 3)

- ___ ถนนรองหรือซอย และทางเท้ารองหรือซอย ___ ถนนหลักและทางเท้าหลัก
 ___ สนามเด็กเล่น ___ สวนหย่อม ___ สถานที่เลี้ยงเด็ก
 ___ โรงเรียนอนุบาล ___ ลานกิจกรรม ___ สโมสร
 ___ บึง/ทะเลสาบ ___ ส่วนอื่นๆโปรดระบุ _____

4. ท่านทิ้งบ้านไว้โดยลำพังกี่วันต่อสัปดาห์

- 1วัน/สัปดาห์ 2-3วัน/สัปดาห์ 4-5วัน/สัปดาห์
 6-7วัน/สัปดาห์ อื่นๆโปรดระบุ _____

5. ท่านจอดรถไว้นอกตัวบ้านเป็นเวลานานๆ กี่วันต่อสัปดาห์

- 1วัน/สัปดาห์ 2-3วัน/สัปดาห์ 4-5วัน/สัปดาห์
 6-7วัน/สัปดาห์ อื่นๆโปรดระบุ _____

6. ปัจจุบันท่านมีการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมในหมู่บ้านของท่านอย่างไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เลี้ยงสุนัขที่บ้าน เปิดโคมไฟรอบตัวบ้านตอนกลางคืน
 เปิดโคมไฟบริเวณสนามตอนกลางคืน เปิดโคมไฟที่รั้วบ้านตอนกลางคืน
 ติดสัญญาณกันขโมย ล็อคกุญแจประตูรั้วก่อนออกนอกบ้าน
 ล็อคกุญแจประตูรั้วก่อนเข้านอน อื่นๆโปรดระบุ _____

ตอนที่ 3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหมู่บ้าน และลักษณะการเกิดอาชญากรรมประเภท ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความจริง

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพในหมู่บ้าน

1. ตัวบ้านและที่ดินของท่าน ตั้งอยู่ในบริเวณใดของผังหมู่บ้าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- อยู่ในถนนหลัก อยู่ในถนนรองหรือซอย
 อยู่ติดทางเข้า-ออกหลักของหมู่บ้าน อยู่ติดทางเข้า-ออกรองของหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

แบบสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัย _____

แบบสัมภาษณ์ในการวิจัย

เรื่อง การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม

คำชี้แจง การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรม” ในครั้งนี้ เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากแบบสัมภาษณ์ นำมาหาข้อสรุปเพื่อนำเสนอแนวคิดในการวางผังหมู่บ้านจัดสรรประเภทบ้านเดี่ยว เพื่อป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน อีกทั้งสามารถนำแนวคิดนี้ไปปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้านจัดสรรประเภทอื่นๆ เพื่อลดช่องโอกาสในการก่ออาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ที่ถือเป็นอาชญากรรมพื้นฐานในการอยู่อาศัยในชีวิตประจำวัน ได้ในโอกาสต่อไป

ทางผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญในความคิดเห็นของท่าน จึงขอใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ช่วยกรุณาตอบแบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์นี้ด้วย

ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่1. สภาพสังคม เศรษฐกิจ

ตอนที่2. พฤติกรรมในการอยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน

ตอนที่3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในหมู่บ้าน และลักษณะการเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย